

02
ALE III

II

BIBLIOTECA NAZ.

Vittorio Emanuele III

XXII

F

72

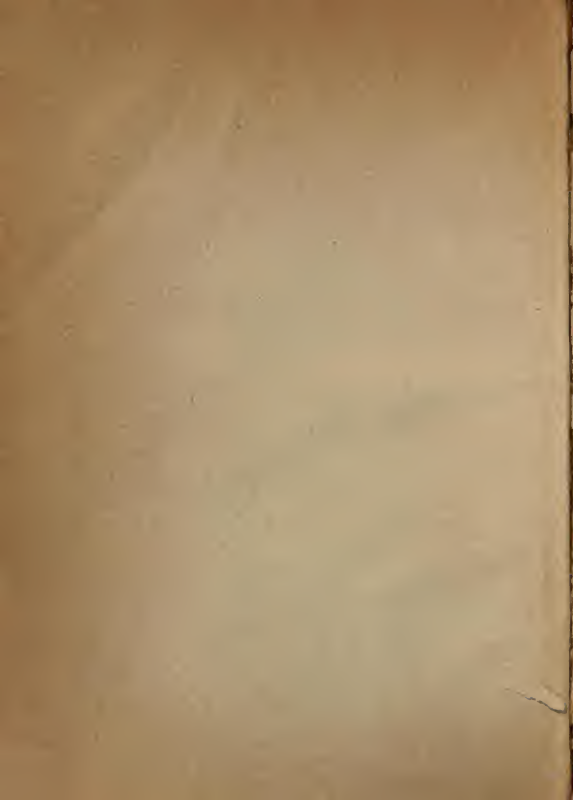
NAPOLI

XXII,

F.

72.

PROSPERI CARAVITA

EBOLITANI. V. I. D. CLARISSIMI.

AVREA, ET SOLEMNIS INTERPRETATIO SVPER RE-
gijs Prag. Filiorum fa. & Falsorum Testium, satis acuta, atq. legum studio-
sis perutilis, & necessaria. In qua omnes fere quaestiones quae in quo-
tidianis litibus evenire poterunt, accuratissime continentur.
Cum suis Summarijs, & Indice copiosissimo.

CVM PRIVILEGIO:

EBOLI. M. D. LVII.

ILLVSTRISS. AC GENEROSISS. D. D. RODERICO

Gomesio de Silva, Serenissimi Regis PHILIPPI de Au

stria Primo Cubiculario, Comiti Mleti Dignissimo

ac Terræ Eboli Domino Benemerito.

Prosper Carauita Ebolitanus,

V. I. D. S. P. D.

I omnium olim per Deum Opt. Max. Immissarum in
 suos plagarum causas consideret quis Illustrissime
 Domine, uix Idolatria potiore inueniet, quæ non
 aliunde exorsa fuit, q̄ ex eo, q̄ ignari exoculatiq̄
 gentiles, post innumera a manu potentis Dei, & brac
 chio admodum excelsa præstita, ipsius immemores
 particularium deorum protectioni se ipsos submi
 ttebant. Propter quod, cum Ego superioribus die
 bus, aliqua ad interpretationem, & intelligentiam Regiarum Prag. Filiorum
 fami. Et Falsorum Testium excogitasset, easq̄ statuissem, qualicunq̄ forent
 in lucem Emictere, cum ipsas in quotidianis libris omnium tribunalium
 uersari, ac super eis dubitari uiderim, & præsertim huius Regiæ Audientiæ
 Prouinciariū Principatus Citra & Basilicæ, cui præ est, cunctaq̄ magna cum
 laude moderatur Excellens Dominus Petrus Cannizares Vargas, Dominus
 Meus apprime colendus, ac nostrum omnium, totiusq̄ Patriæ, tui nominis intui
 tu, admodum defensor, & fautor: summo pere ueritus, ne opus ipsum, ua
 flum in Pelagus expositum demergerem, nisi alicuius numinis ope portum
 peteret, necessarium fore putauit, nostras primitias, alicui Summo uiro di
 care, cuius nimirum umbra, ac nominis dignitate, tanq̄ Clypeo, ab affre
 nata inuidorum Rabie defenderentur, Quod cū diu apud me quæsissem, Sic
 tandem statui, non decere me alium fautorem accersere, cum propter magni
 tudinem tuarum uirtutum, illustris præsertim generis decus antiquissimum,
 animi præstantiam, rerum præclare gestarum excellentiam, aliisq̄ innume
 ras, generosissimi animi tui dotes, quarum amplitudinem celebrare nequit
 epistolaris breuitas, cum in te q̄ splendide luceant, satis norint omnes: Cla
 rissimumq̄ Specimen quoti die uariis rebus Honorificentissimo Primi Cubi
 cularii Officio apud Serenissimum Regem nostrum Philippum ita das, atq̄
 dedisti, ut merito inter omnes præluceas, & antecellas, Et non iniuria in sum
 mam tui Venerationem, optimus quisq̄ procliuius, & promptus esse debeat:
 Tum uero, quia nollem alterius numinis fidere adiutus, in eorundem genti
 lium errorem incidere, q̄ maxime qui certus sim, non posse laboribus me
 is, quorum uis radiis, fulgentius lumen addiici: Exemploq̄ mihi est Patria
 Mea, Tux Illustrissimæ Dominationis Deuotissima, quæ temporibus istis

cum aliz urbes ob bellorum turbinem depressæ, prostratæq; quotidie plo-
rent, ac ululatus magnos emittant, sola ipsa, quibusq; gratias, ac fauoribus
ob tui nominis reuerentiam potitur, & gaudet: Providentia, & industria
singulari, qua in eam Incredibili amore, summa diligentia, Consilijs gra-
uitate, Excellens & Integerrimus Dominus Lopes de Mar dones diligentissi-
me intuetur. Ea propter meos labores (Quicquid id lucubrationis sit) Tuæ
Illustrissimæ Dominationi dedico, Quos ut alacri animo, summaq; beni-
guitate suscipias, etiam atq; etiam rogo, Vt eis nominis tui splendor gra-
tiam, existimationemq; apud omnes conciliet, testatumq; relinquat tuæ Il-
lustrissimæ Dominationi placuisse. Sic.n.nec procellosi maris scopu-
los, nec pyratum insidias formidabo: Et animum amicis adhi-
cies Inimicis, & osoribus adimes, ut congratulari illi
possint, & horum uenenata ora comescantur. Vi-
ue & uale Illustrissime Domine. Et cum non
pluris sit apud te uelle, q̃ posse. Meæ
Exercitationis memor Esto.
Eboli, Calendis Iulii.
M. D. LVII.

III

IOANNES ANDREAS BVCCALVPVS EBOLITANVS
AD LECTORES.

Erpendenti mihi (Lectores candidissimi) quā fragilis, quamq; aui brevis, sit hominis conditio, ut præ cæteris animantibus, iure solus mortalis nuncupetur: melior hominibus natura parens (ut tradit Flin.) an seuior illi nouerca fuerit, haud facile esset indagandum, nisi telum quoddam quasi antidotum contra fatum (sui ipsius benignitate) præstasset. Quo circa inermem hominem fieri voluit (ut dicit Lactan. in lib. de opifi. Dei) quia poterat & consilio armari & ratione muniri. Sed cum homo ex anima constet & corpore, Alii corpus Animam alii sequuntur: uerum longe isti potiores. Nam in omni re quanto nobilior est anima q; corpus (ut inquit Basilus in legen. antiq.) tanto maior utriusq; uitæ differentia est. Hæc sola telis fortunæ non succumbit: Hæc quisq; ad huiusmodi ultimam felicitatem, quæ abstractarum est substantiarum (ut refert Cicero in top.) natura consiliante progreditur. Omnis. n. qualitas, quo præstantiores parturit effectus, eo dignior conspicitur (ut tradit cicero in libro de fato.) Cum ergo (ut ut tam protenderet) collatis signis, celo hoc accintus moliretur Exiturus. V. I. D. Dominus Prosper Carauira, nostræ patriæ fulgentissimum iubar (ut Genus taceam & animi eius bona) cum melius sit tacere quam pauca dicere (ut de carth. Salu. inquit) Nam hominem reor exquiri, cui calidus circum præcordia sanguis efferueat, & factus (ut aiunt) ad unguem, ut tanti uiri laudes enarret. Annos natus quatuordecim, uastum Pontificii Cæsareiq; Iuris Pelagus ingressus est: Verum memor Præstantissimus Vir, q; Portius ille cato & omnium bonarum artium magister scriptum reliquit, non minus ocii q; negotii reddendam esse rationem, quintum & uiginti annum agens (tam & si Vicenarius id præstiterit nisi & domesticis negociis fuisset præpeditus & familiaribus) ad summū Doctrinæ fastigium prouectus est Coram amplissimo Neap. Collegio: Cum totum Pontificii Cæsareiq; Iuris, corpus adamussum, per calleret. Quod haud satis esse credens, primus omnium nostrorum concuium ad scribendum feliciter se contulit. Et quamuis aliam scribendi provinciam ualuisse in iure suscipere, Hanc tamen sibi primo materiā potius delegit, ut Regias filiorum fami. & Falforum testium pragmaticas enuclearet ac dilucidaret, quoniam ipsæ quotidianæ ac practicabiles sunt: Et in tribunalibus præ cæteris assidue uersantur. In quarum interpretatione, inueniuntur fere omnes quæstiones quæ in Filiorum fa. & Falforum testium materia, in quotidianis litibus occurrere possunt. Expositiones igitur harū pragmaticarum, unico huic non solum Lucanæ sed etiam nostri temporis decori

Domino Prospero Carauitz .V. l. D. debemus. Quas (licet præmaturas) in
medium proferre constituit, sicq; imprimendas curauit sumptibus ne qua-
quam parcens & laboribus, ut omnibus prodesset: memor hominem non si-
bi tantum nasci (iuxta Stoicorum dogma) sed ad cõmunem omnium utilita-
tem. Verum quia tumida æquora parua sulcanda rate non sunt, ne fluctuan-
tibus undis (industria deficiente) periclitemur, finem facio. Hortor tantum
utriusq; iuris studiosos, ut primitias has sui ingenii, læta suscipiant fron-
te: Nihilq; hætenus ad expositionem ac intellectum pragmaticarum
(absit omnis liuor) Compendiosius ac utilius editum sciant, ac se
paucis abhinc mensibus maiora habituros. Gaudeat sibi pa-
tria tali ac tãto decorata alumno: Congaudeat domus,
Gratulentur Conciues huius ingenio perspicu-
cissimo, quo cuncti (ne dum patria) Il-
strantur & uigent. Valete. & dum
tempus habetis operemini bo-
num. Eboli, Sexto Idus
Iulias Sesquimillisi-
mo quinquage-
simo Sep-
timo.

INDEX OMNIUM QVAE IN
Prag. Filiorum fa. continentur :

Duocatus fisci, au
ditur in prag. a
ciendis. §. i. nu.
14. fo. 4.

Advocatus fisci
in omnibus de
bet audiri, quæ
tangunt fiscum

ibid. nu. 1.

Ampliatio pri. ad prag. §. 4. nu. 6. fo. 3.

Astuarii qui, & unde dicantur? ibid.
nu. 7. & 8.

Astuarii, in quo differant a notariis?
ibid. nu. 9. & 11.

Astuarus, nunquid esse possit, qui non
sit notarius? ibid. nu. 10.

Ampliatio. ii. ad prag. ibid. nu. 17. fo. 9.

Ampliatio. iii. ad prag. §. 5. nu. 10. fo. 10.

Ampliatio. 4. ad prag. §. 6. nu. 11. fo. 12.

Ampliatio quinta ad prag. ibid. nu. 22.
fo. 13.

Administrans pecunias regie curie, &
eis utres, qualiter obligetur? ibid. nu. 24.

Ampliatio sexta ad hanc pragmat. §. 7.
nu. 6. fo. 15.

Ampliatio septima ad prag. ibid. num.
18. fo. 16.

Ampliatio octava ad prag. ibid. nu. 26.
fo. 17.

Ampliatio nona prag. §. 8. nu. 1. ibid.

Ampliatio decima prag. ibid. nu. 3.

Ampliatio undecima prag. ibid. nu. 8.

Ampliatio duodecima pragmat. ibid. nu.
11. fo. 18.

Ampliatio decima tertia. ibid. nu. 12.

Alienatione prohibita, est etiam prohi
bita pignorat. ibid. nu. 13.

Ampliatio decima quarta. ibid. nu. 14.

Ampliatio decima quinta. ibid. num. 18.

Ampliatio decima sexta prag. ibid. nu.
42. fo. 20.

Actus iudicialis, vel extra, regulatur se
cundum legem loci ubi fit. §. 9. nu. 2.
fo. 20.

Ampliatio decima septima ad prag. ibid.
nu. 4. fo. 21.

Ampliatio decima octava pragmat. ibid.
nu. 6.

Ampliatio. l. i. C. de raptu. uirgi. ibid.
num. 19.

Ampliatio decima nona ad prag. ibid.
nu. 21. fo. 22.

Ampliatio uigesima ad pragmat. §. 10.
nu. 9. fo. 23.

Ampliatio uigesima prima pragmat. ibid.
nu. 14.

Ampliatio uigesima secunda prag. ibid.
nu. 20. fo. 24.

Advocatus fisci, an debeat esse præsens
& consentiens? ibid. nu. 21.

Ampliatio uigesima tertia prag. §. 11. nu.
7. fo. 26.

Assensus in re feudali non requiritur, si
in contractu interuenit regia curia. ibid.
num. 13. fo. 27.

Ampliatio uigesima quarta. ibid. num.
26. fo. 28.

Ampliatio uigesima quinta ad pragmat.
ibid. num. 46. fo. 30.

Adus legitimi non recipiunt diem, nec
conditionem. ibid. nu. 6. fo. 38.

Ampliatio uigesima sexta prag. ibid. nu.
79. fo. 40.

Ab prepositio regulæ inter separationē
importat. §. 1. nu. 2. fo. 40.

Appellanti, aut supplicanti a legē, quæ
tempora currant? §. 14. nu. 3. fo. 42.

Appellans, si nominet unum aduersario
rum, an dicatur acquiescere quo ad nō

nominatos ꝑ ibid. nume. 16. fol. 44.
 Appellatio, conceditur a notoria iniquitate legis licet non seruetur. ibid. num. 19. & 20.
 Articuli, etiam post terminū declarari possint. §. 13. nu. 2. fol. 45.
 Animus, multum operatur in periurando. §. 16. nu. 1. fol. 47.
 Animus declaratur etiam ex actu nullo. ibidem. nu. 11.
 Additio hereditatis, inducitur etiam ex actu nullo. ibid. nu. 12. fol. 48.
 Advocatus, an possit uti malitiis & cavillationibus? ibid. nu. 28. fol. 49.
 Annulatio actus, an dicatur esse poena? §. 17. nu. 1. & 2. fol. 50.
 Ampliatio xxvii. prag. ibid. nu. 4.
 Ampliatio. xxviii. prag. nu. 18. fol. 52.
 Ampliatio. xxix. prag. ibi. nu. 29. fol. 53.
 Ampliatio. xxx. prag. ibi. nu. 42. fol. 54.
 Ampliatio. xxxi. prag. ibi. nu. 46.
B Annitum in magna curia, non est necesse banniri, per prouintias. §. 5. nu. 9. fol. 10.
 Bona clericorum, reputantur peculium quasi castrense. §. 9. nu. 25. fol. 22.
 Bona clericorum, reputantur peculium quasi castrense. §. 11. nu. 48. fol. 30.
 Baiuli sunt de infimis magistratibus. §. 12. nu. 36. fol. 36.
 Baiuli defensoribus æquiparantur. ibid. numero. 37.
 Baiuli plus possunt hodie, q̄ antea defensores ciuitatum. ibid. nu. 39.
 Baiulorum iurisdicatio in multis diminuta est. ibid. nu. 40.
 Baiuli accipiunt adiciones hereditatū beneficio. l. & inuentarii. l. & inuentarii. ibi. nu. 41. fo. 37.
 Barones interuenientes primæ causæ, an tinguant secundā? §. 14. nu. 11. fol. 44.

Causa instrumentalis duplex. §. 1. numero. 1. fol. 3.
 Consilium collaterale, includit in se Viceregem. §. 2. nu. 5. fol. 4.
 Consilarii, qui fecerunt institutu. ff. & C. quot fuerunt? ibid. nu. 13. fol. 6.
 Consilium in omnibus adhibendum. ibi numero. 14.
 Concilium, & consilium differunt. ibidem nu. 16.
 Concilium unde sic dictum? ibid. nu. 17.
 Consilii descriptiones. ibid. nu. 18.
 Consilium multiplex est. ibi. nu. 19.
 Causa ciuilis, & criminalis, in regno quando dicatur? §. 3. nu. 3. fol. 7.
 Contrahentes contra hanc prag. quomodo puniantur? remissi iuc. ibi. nu. 13.
 Curia, multipliciter capi potest. §. 4. numero. 12. car. 9.
 Curia, unde sic dicatur? ibid. nu. 13.
 Curiales qui, & unde dicantur? ibid. nu. 14.
 Causa etiam iniusta, excusata a poena. §. 5. nume. 5. fol. 10.
 Conditione purificata, contractus retrahitur. ibid. nu. 13.
 Correctio legum, est euitanda. ibid. nu. 21. fol. 11.
 Constitutio diuæ memoriæ, non habet locum in Principe, uel Regia curia. §. vi. nu. 14. fol. 13.
 Contra fiscum, in dubio iudicari debet. ibid. nu. 20.
 Color quæsitus in hac pragma. quid importet? ibid. nu. 31. fol. 14.
 Color aliquando pro uenustate capitur. ibidem. nu. 32.
 Contractu improbatu per legem, testes nihil profunt. & quare? §. vii. numero 15. & 16. fo. 16.
 Contractus appellatione, uenit omne pactum.

- dum. §. 8. nu. 2. fol. 17. & 18.
 Condictio illa, si moriar, certa est ibid.
 nu. 4. fol. 17.
 Condiçione existente, contractus repu-
 tatur purus a principio. ibid. nu. 5.
 Condiçione deficiente, contractus re-
 soluitur. ibid. num. 6.
 Contractus appellatione, quæ ueniant.
 remissiue. ibid. num. 7.
 Contractus appellatione, uenit etiam cõ-
 flexio de precii receptione. ibid. nu. 13.
 fol. 18.
 Contractus appellatione, an ueniant te-
 stamenta? ibid. nu. 22.
 Casus omissus relinquitur dispositioni
 iuris communis. ibid. nu. 32. fo.
 Contractus filii fa. in dubio, iudicatur
 nullus. §. 9. num. 13. fol. 21.
 Clerici in hac prag. non includuntur. ibi.
 nu. 3. fol. 22.
 Clericus quicquid acquirit, sibi quærit.
 ibid. num. 24.
 Contrahentes non possunt reuocare so-
 lemnitatem istius prag. §. 10. nu. 3. fo. 23.
 Consensus generalis in hac prag. an suf-
 ficiat? ibid. num. 10. & 12.
 Consensus, semper præstari potest, si
 tertio non præiudicatur. ibid. num. 1.
 fol. eodem.
 Cassaneus fuit Aduocatus fiscalis. ibid.
 num. 18. fol. 24.
 Consensus Papæ, an præsumatur ex sci-
 entia, patientia & longo tempore. ibi.
 num. 24.
 Consensus expressus ubi requiritur, de-
 bet expresse præstari. §. xi. nu. 3. & nu.
 50. fol. 26.
 Consensus, in dubio præsumitur esse de
 substantia, ideo expresse præstari de-
 bet. ibid. nu. 4.
 Cõsensus alicuius requisitus, an possit præ-
 stari in suum commodum ibid. nu. 8.
 Cautela Tiraquell. reprobatur. ibid. nu.
 1. fol. 27.
 Consensus præstitus, non potest reuo-
 cari, quando alteri ius est quæsitum. Item
 in tribus aliis casibus. ibid. nu. 22.
 Constitutio Papæ, uel Imperatoris, ubiq;
 ligat ibid. num. 45. fol. 30.
 Consensus expressus quado dici potest?
 ibid. num. 41. & 52.
 Causa iusta excusat a pænâ legali. §. xii.
 num. 20. fol. 35.
 Contractus factus per eum, qui commu-
 niter tenebatur emancipatus, an uale-
 at? & quando nõ. ibid. nu. 21. & 25.
 Contractus omnes filiorum fa. de iure
 communi ualent, præter mutuum & uo-
 tum. ibi. num. 67. fol. 38.
 Consensus patris arrogantis, item adop-
 tantis requiritur in contractu filii fama.
 ibid. num. 75. & 78. fol. 39.
 Correctio iuris communis est euitanda.
 §. 13. nu. 1. fol. 41.
 Citatio partis, an in declaratione decre-
 ti requiratur? §. xv. nu. 3. fol. 45.
 Contractus facti contra. l. an & quando
 sint nulli? ibi. l. num. 10.
 Correlatiuorũ regula quæ sit? ibi. nu. 14.
 Contractus nullus, nihil acquirit, tam
 ratione dominii, q̃ possessionis. §. xvii.
 num. 33. fol. 53.
 Contraheus cum prodigo si decipia-
 tur, ei succurritur. ibid. nu. 37. & 39.
 Consensus debet interuenire speciali-
 ter, & non generaliter. ibid. num. 45.
 fol. 54.
 Cautela ad excusandum filium fa. qui cõ-
 trahit cum mendacio. §. xviii. num. 9.
 fol. 55.
 Dignitas per, multa denotat. §. i. nue. 1.
 fol. 3.

Dictio omnibus, est collectiua uniuersalis. §. iiii. num. 1. fol. 2.
 Dictio singulis, est distributiua, ibid. num. 2.
 Dictio omnis, nemine excludit. ibi. nu. 3.
 Dictio ex nunc in antea, quid importet? §. 5. numero. 1. fol. 9.
 Dispositio Principis, auferens dominium tertii, in nullo foro est seruanda. §. 6. numero. 1. fol. 13.
 Dolus, deterior dicitur esse in consuetudo. §. 7. numero. 2. fol. 16.
 Donatio causa mortis, plus sumit ex natura contractus. §. viii. nume. 9. fol. 17.
 Donatio causa mortis, requirit consensum patris. ibid. nume. 1.
 Dictio nisi, quem effectum facit? §. 10. numero. 1. fol. 23.
 Dictio nisi, quid operetur in hac prag? ibi. l. numero. 2. & 3.
 Dictio de, causam materiale & immediate importat. ibi. l. num. 11. fol. 24.
 Dictio in, i. triossecitatem denotat. ibi. numero. 2. fol. 25.
 Donatio inter patrem & filium, quando ualcat? §. xi. numero. 1. fol. 27.
 Donatio inter patrem & filium regulariter est prohibita, morte tamen confirmatur. Item si fiat ob remunerationem. ibi. l. numero. 61. fol. 31.
 Donatio ultra quingentos aureos, non insinuata, non ualct, secus si fuerit remuneratoria. ibid. numero. 62.
 Donatio in dubio, non præsumitur. saltem si merita præcesserint. ibi. numero. 63. fol. 20.
 Dolus & mendacium, non infertur scienti. §. xii. numero. 1. fol. 31.
 Defensores ciuitatum, omnia possunt, præter merum & mixtum imperium. ibid. numero. 33. fol. 36.

Dictio seu ponitur inter diuersa. & stat ampliatue. §. xiii. numero. 1. fol. 41.
 Dictio postea, non differt a dictione post. §. xiiii. numero. 1. fol. 43.
 Dictio postea, de sui natura quid denotet? ibid. numero. 2.
 Declarans, nihil noui facit. §. xv. numero. 1. fol. 45.
 Declarare & interpretari, eius est cuius est condere. ibid. numero. 5.
 Declaratio legis operatur idem quod ipsa lex. ibid. numero. 6.
 Declarandi ius est personalissimū. ibid. numero. 7.
 Declaratio primæ prag. ibid. numero. 9.
 Dictio seu, multipliciter in iure capiuntur. §. xvi. numero. 33. fol. 49.
 Dictio seu, in prag. quomodo capiatur? ibi. l. numero. 34.
 Dictio nisi, est conditionalis. §. xvii. numero. 1. fol. 51.
 Extensio, an sit licita, ne prag. reddatur eluxoria? §. iiii. nume. 1. fol. 9.
 Extensio in odiosis, non est licita, etiam ex maiestate rationis. fallit in duobus casibus. §. v. numero. 9. & 13. & 14. fol. 15. & 16.
 Extensio licita est, ne prag. reddatur eluxoria. §. viii. numero. 3. fol. 19.
 Ecclesia non tenetur ad precii restitutionem, si non est facta locupletior. ibi. l. numero. 4. fol. 20.
 Expressum an & quando dicatur. §. xi. numero. 33. fol. 31.
 Emancipatio quid? §. 12. nu. 7. fol. 34.
 Emancipationis forma remissus. ibid. numero. 8.
 Emancipatio, an possit fieri per procuratorem? ibid. numero. 9. & 10.
 Emancipatio, an præsumatur per diuisionem bonorum? ibi. numero. 12.

- Emancipatio, coram quo fieri debet? & an coram patre matris aut filio? ibid. numero. 26. 27. & 29. fol. 35. 36.
- Emancipatio, an possit fieri coram notario. ibid. numero. 9. & 33.
- Emancipatio facta coram baiulis, valet. ibidem. numero. 33.
- Emancipari an possit infans, aut absens? ibidem. numero. 43. fol. 37.
- Episcopus an sit exemptus a patria potestate? ibi tenet. numero. 44.
- Emancipatus semel, an possit iterum emancipari? ibid. numero. 33.
- Emancipatio, an præsumatur ualida ex cursu temporis. ibid. numero. 5.
- Evidentia rei, nulla maior probatio. ibidem. numero. 54.
- Emancipatio, an requirat scripturam? uel possit probari per testes. ibid. numero. 36 & 37. fol. 38.
- Emancipatio præsumitur si filius per decennium habitauit seorsum a patre. ibidem. numero. 58.
- Emancipatio non potest fieri ad unum aqum tantum. ibid. numero. 59.
- Emancipatus quando gaudeat beneficio. l. iij. ff. quod cum eo. ibid. num. 64.
- Expositio uerborum prag. §. xv. numero. 4. fol. 45.
- Exceptio prag. opponitur aduersus instrumentum. §. xvij. nume. 21. fol. 52.
- Electio facta non seruata forma, an ualeat in foro conscientie? ibidem. numero. 31. fol. 53.
- Filius factus ex omni contractu obligatur, præter tres casus. §. iij. nu. 11. fol. 5.
- Filius tanquam res patris est, & in eius proprietate habet. §. 4. numero. 18. fol. 10.
- Filius famulus in iudicio dicitur quasi contrahere. §. vi. numero. 28. fol. 14.
- Filius factus prohibitus alienare, prohibetur etiam alienare, delinquendo. ibid. numero. 29.
- Filius factus an pro uerbali promissione, cogi possit? §. vii. numero. 11. fol. 16.
- Filius factus de iure communi tenetur pro debito causa studii. §. 9. nume. 27. fol. 2.
- Filius factus. hodie non tenetur etiam pro causa studii, si contrahit sine solemnitate prag. ibid. numero. 28.
- Forma, præcise seruari debet. §. xi. numero. 15. fol. 27.
- Filius inuito patre, potest numerum publicam acceptare. ibid. numero. 19.
- Filius faciens contractum inuito patre, totum sibi acquirit. ibid. numero. 10.
- Filius contrahens contra prag. sui iuris effectus, an & quando teneatur? ibid. numero. 23. 24. & 25. fol. 28.
- Filius factus de iure communi, in multis agit & conuenitur sine patre. ibi. nu. 49. fol. 30.
- Filii, illi tantum acquirunt patri, qui in eius potestate sunt. ibi. nu. 68. fol. 32.
- Filius naturalis, non est in potestate patris. ibid. numero. 69.
- Facta non præsumuntur, nisi probentur. §. xii. numero. 4. fol. 33.
- Filius factus quomocunque sit extra patris potestatem, potest contrahere. ibid. numero. 46. fol. 7.
- Filius an possit reuerti ad patriam potestatem. ibid. numero. 50. 51. & 52.
- Fictio non inducitur per hominem, sed per legem. ibid. numero. 61. fol. 18.
- Fraudem facere non dicitur, qui legis cautela utitur. ibid. nume. 70. fol. 39.
- Filius factus regulariter non potest cogere patrem ad ipsum emancipandum. ibi. nu. 71.
- Filius factus an ex eisdem causis ex quibus cogitur pater emancipare cogatur emancipationi consentire. ibid. nume. 72.
- Filius arrogatus transit in potestatem

- patris arrogantis. *ibid.* nu. 6.
- Filius fami. propter pellem a patre recedens, non dicitur uiuere seorsum. §. xiii. nu. 8. fol. 40.
- Filius seorsum habitans, an possit testari. *ibid.* nu. 12. fol. 41.
- Filius separatus a patre, non dicitur habitare cum patre, si uadit ad habitandū cum eo. *ibid.* num. 16.
- Filius seorsum habitans a patre sed non ab auo, an possit libere contrahere. *ibid.* numero 22. fol. 42.
- Figura Endiadis quæ dicitur. §. xiii. num. 5. fol. 41.
- Filius fa. per istam prag. non obligatur neq; ciuilitur neq; naturaliter. §. xvii. num. 35. fol. 53.
- Fideiussor non accedit, ubi non est saltem naturalis obligatio. *ibid.* nu. 34.
- Filius fa. de iure cōmuni, ciuilitur & naturaliter tenetur. *ibid.* nu. 40. fol. 54.
- Filii fa. de iure cōmuni, ciuili matrimonio contrahere non possunt sine consensu patris, licet secus sit de iure de iure canonico. *ibid.* nu. 48.
- Forma notariorū in instrumētis. §. xviii. numero. 7. fol. 55.
- G**esta per eū, qui cōmuniter habetur p iudice, ualēt. §. 12. nu. 22. fol. 30.
- H**abitare & uiuere in hac prag. quid importent. §. xiii. nu. 5. fol. 40.
- Habitare proprie dicitur quis, ubi est cū familia. *ibid.* nu. 6.
- Habitare uerbum est frequētatiuum. *ibid.* dem numero. 9.
- Habitatio separata filii, debet esse ab eo in cuius ē potestate. *ibid.* nu. 26. fol. 42.
- I**n tellectus prag. editæ super causis ciuilibus uel criminalibus. §. iiii. numero. 4. fol. 7.
- Ignorantia præsumitur eo ipso, qd non probatur contrarium. §. v. nu. 2. fol. 10.
- Intellectus ad consilium Alexandri. *ibid.* dem nu. 24. fol. 11.
- Intellectus legis final. C. de reuocandis donis. §. vi. nu. 2. fol. 12.
- Instrumentorum appellatione, non ueniunt testes. §. vii. nu. viii. fol. 15.
- Iuramenti potentia & uirtus, maxima est. *ibid.* num. 12. fol. 16.
- Intellectus J. bone. §. hoc sermone. ff. de uerbo. signifi. *ibid.* nu. 20.
- Intellectus ad consilio. regni quamplurimum. *ibid.* nu. 22.
- Intellectus ad Baran. lapud iulianum. §. viii. nu. 16. fol. 18.
- Intellectus ad Auā. sacramenta puberū. *ibid.* dem nu. 19.
- Instrumentorum appellatione, uenit testamentum. *ibid.* nu. 21.
- Instrumentum differt a contractu contento in eo. *ibid.* nu. 43. fol. 20.
- Iuramentum nihil operatur in præiudicium tertii. §. x. nu. 6. fol. 23.
- Inducta in fauorem, non debent operari dānum. §. xi. nu. 9. fol. 26.
- Iudex ad contractus, habet iurisdictionē uoluntariam. §. 12. nu. 30. fol. 36.
- Iudicium proprium est, ius dicere. *ibid.* dem numero. 32.
- Iurisdicctio potest acquiri per consuetudinem. *ibid.* nu. 34.
- Ingressus monasteri, an perimat patriā potestatem? *ibid.* nu. 45. fol. 37.
- Iuramenta toties seruari debent, quoties seruari possunt. *ibid.* nu. 65.
- Iuramentum, operatur qd generalis renunciatio, reputetur pro speciali. *ibid.* numero 66.
- Intellectus ad generalem indultum. §. 13. nu. 10. fol. 41.
- Intellectus præcedentium. §. 5. *ibid.* dem.

- numero. 27. fol. 42.
 Iudex, si facit aliquid de ordine superioris, an detur appellatio? §. xiiii. nu. 9. & 10. fol. 43.
 Intellectus. l. non dubium. C. de legibus. §. 13. nu. 11. fol. 44.
 Intellectus uerborum secundæ pragabi. nu. 16. fol. 48.
 Ignorans, potest dici deceptus. §. xvi. numero. 18. fol. 48.
 Intellectus ad. l. cum a te. ff. de dolo. ibid. numero. 23.
 Iudex, an possit dicere mendacium ut extorqueat confessionem? ibid. numero. 37. fol. 49.
 Iuramenti, pertinet ad ecclesiam. ibidem num. 6. fol. 51.
 Iuramentum per quod quis incidit peccatum mortale, non ligat. ibid. nu. 11.
 Iuramentum, non ualidat contractum nulum. ibid. nu. 12.
 Instrumenta in regno mandantur exequutioni. ibid. num. 19. fol. 52.
 Industria pro forma dicuntur esse ob publicam utilitatem. ibid. nu. 25.
 Industria in fauorem, non debet retorqueri in odium. ibid. nu. 34. fol. 53.
 Ius canonicum præterit ciuili, in spiritualibus. ibid. nu. 52. fol. 4.
 Intellectus ad ritum magnæ curiæ. 78. §. xviii. nu. 4. fol. 55.
Lex adstringit illos tantum, ad quos peruenit alit dupliciter. §. v. nu. 2. 3. & 4. fol. 9.
 Limitatio prima ad prag. ibidem nu. 14. fol. 10.
 Limitatio secunda ad prag. ibid. numero. 20. fol. 11.
 Lex si non exprimit rationem, possumus cogitare rationem naturalem. ibi. nu. 23.
 Limitatio tertia ad pragma. §. vi. num. 3. fol. 12.
 Limitatio. iiii. ad prag. ibid. nu. 7.
 Limitatio ad. l. inquisitio. C. de solutione. ibid. nu. 21. fol. 13.
 Lex noua correctoris, in suis propriis terminis seruari debet. §. vii. nu. 10. fol. 15.
 Limitatio. v. ad prag. ibi. nu. 27. fol. 17.
 Limitatio. vi. prag. §. viii. nu. 29. fol. 19.
 Limitatio. vii. prag. ibid. nu. 33.
 Limitatio. viii. prag. ibid. nu. 36.
 Limitatio. viii. ad prag. §. viii. num. 7. fol. 21.
 Limitatio. x. prag. ibid. num. 9.
 Limitatio. xi. ad prag. ibid. num. 12.
 Limitatio. xii. prag. ibid. nu. 26. fol. 22.
 Limitatio. xiii. ad prag. §. x. numero. 21. fol. 24.
 Lex noua debet interpretari, per legem ueterem. §. xi. num. 12. fol. 27.
 Limitatio. xiiii. prag. ibid. nu. 16.
 Limitatio. xv. prag. ibi. nu. 21.
 Limitatio. xvi. prag. ibid. nu. 28. fol. 28.
 Limitatio. xvii. prag. ibi. nu. 32. fol. 29.
 Limitatio. xviii. prag. ibid. nu. 36.
 Limitatio. xviii. prag. ibid. nu. 38.
 Limitatio. xx. prag. ibi. l. nu. 42. fol. 30.
 Limitatio. xxi. prag. ibid. num. 50.
 Limitatio uigesima secunda prag. ibid. numero. 59. fol. 31.
 Legitimus, redigi ut in potestate patris. ibid. num. 70. fol. 32.
 Limitatio uigesima tertia pragma. §. xii. num. 74. fol. 35.
 Lex nunquam tollitur per non usum. ibid. num. 42. fol. 37.
 Limitatio. xxiii. ibid. num. 63. fol. 38.
 Limitatio. xxv. §. xiii. nu. 7. fol. 40.
 Limitatio. xxvi. prag. ibi. nu. 17. fol. 41.
 Limitatio. xxvii. ibid. num. 21. fol. 42.
 Lex non potest dari iure fisci. prædicatur per contrarium. §. xiii. nu. 12. fol. 44.

- Lex puniens facientem actum, non pro-
cedit in actu nullo. §. 16. nu. 7. fol. 47.
Lucrari quis non debet cum aliena acti-
ra. ibid. nu. 2. & 3. fol. 48. & 49.
Limitatio. xxviii. §. xvii. nu. 33. fol. 54.
Lex remittendo poenam, quā uideatur
remittere. §. xviii. nu. 2. & 3. fol. 55.
Lex remittendo poenam, non excludit
delictum. ibid. nu. 4.
Magna curia, duo tribunalia repræ-
sentat. §. i. nu. 9. fo. 4.
Magna curia, quare licet dicta. ibi. l. nu. 11.
Magna curia ubi reperitur, omnes cu-
rias offuscatur. ibid. nu. 12.
Magna curia habet nonnullas præhemi-
nentias remissive. ibid. nu. 13.
Modica non curantur. §. vi. nu. 10. fo. 12.
Minus malum est, uia domini non agno-
scere, q̄ post agnitam retroire. §. vii.
nu. 23. fol. 17.
Mulier quæ indiget mundualdo, an pos-
sit compromittere sine eo. §. xi. nu. 39.
fol. 29.
Mendax, ratione mendacii, an perdat pri-
uilegium? §. 12. nu. 16. & 17. fol. 33.
Mulier ut amittat priuilegium debet
certiorari per notarium. §. xv. nume-
ro 15. fol. 46.
Mendacium, an faciat perdere priuile-
gium. §. xvi. nu. 2. fol. 47.
Mendacium ex quo quis commodū non
reportat, qualiter puniatur. ibid. nu. 6.
14. 15. 16. & 17.
Minor alienans feudum sine decreto &
consensu domini, non perdit feudum.
ibid. nu. 9.
Mendacium omni iure est prohibitum.
ibi. l. nu. 23. & 26. fo. 49.
Mendacium extra iudicium an permi-
tatur. ibid. nu. 31.
Mulier contrahens contra statutum, an
possit eoueri contra alios, & non alii
contra eam. §. xvii. nu. 27. fol. 52.
Mendax, per mendacium dicitur esse in
dolo. ibid. nu. 38. fol. 53.
Malitius obuiari debet. ibid. numero 41.
fol. 54.
Matrimonium est quid spirituale. ibid.
numero 51.
Notarius recipiens contractum con-
tra prag. peccat mortaliter. §. iii.
numero 11. fol. 7.
Notarius quando puniatur poena priua-
tionis officii. ibid. nu. 14.
Notarius priuatur officio, si ad manda-
tum iudicis non conticit instrumentū.
ibid. nu. 15. fol. 8.
Notarius semel priuatus officio, ulterius
non admittitur. ibid. nu. 16.
Notarius recipiens contractum filii fa-
referuato consensu patris, an poenam
euitetur. ibid. nu. 17.
Notarius an priuetur officio, recepto cō-
tractu ipso iure. nu. 18. ibid.
Notarii, an differant a tabellionibus? §. 4. nu. 15. fol. 9.
Notarius, an excusetur ratione publica-
tionis non factæ de prag? §. v. nume. 6.
fol. 10.
Notarii assimilantur picis. ibid. nu. 16.
Notarius, non potest ignorantiam alle-
gare. §. vi. num. 5. fol. 12.
Notarii, quia non intelligunt efficaciam
clausularum, eorum imperitia destruit
mundum. §. xi. nu. 4. fol. 26.
Notarii, quia nesciunt quod scribunt, te-
stantium uoluntates saepe peruertunt.
ibid. nu. 6.
Nemo dicitur esse sine patre. §. xii. num.
2. fol. 33.
Nullitas, proueniens ex defectu iurisdic-
tionis, nunq̄ dicitur esse reiecta. ibid.

numero. 23. fol. 34.
 Nemo dicitur esse dominus membrorum suorum. ibid. nu. 49. fol. 37.
 Nuptias non concubitus, sed consensus facit. §. xiii. nu. 31. fol. 42.
 Notario prohibito accipere, prohibetur etiam uolens dare. §. xv. nu. 12. fol. 45.
 Nullitas scripturæ, differt a nullitate contractus. §. xvii. nu. 20. fol. 52.
 Nota uerbum, nouem modis capi potest §. xviii. nu. 6. fol. 54.
Officium regis, quæ sit. §. i. nu. 6. fol. 3.
 Officialis, nihil debent recipere, et a sponte dantibus. nu. 14. fol. 4.
 Ordo, multipliciter capi potest. §. ii. nu. 1. fol. 4.
 Officiali, attestanti orationem superioris non creditur, & qualiter procedat. ibi. nu. 3. & 4.
 Operarius, qui intrauit fundum causa laborantis, non tenetur poena statuti. §. vi. nu. 6. fol. 12.
 Officialis furans pecuniam publicam, in magna quantitate, qua poena tenetur? ibi sem. nu. 24. fol. 14.
 Officialis male se gerens, quomodo tenetur? ibid. nu. 26.
 Officialis in regno, debent seruire personaliter. §. x. nu. 19. fol. 24.
 Obligatio nulla oritur in contractu nulli. §. xvi. nu. 21. fol. 48.
Per dictum, tantum importat, quantum a uel ab, §. i. nu. 4. fol. 1.
 Princeps, dicitur esse de numero consiliariorum. §. ii. nu. 6. fol. 5.
 Papa, dicitur esse de numero cardinalium. ibid. nu. 7.
 Pro Rex huius regni, tenet locum præfectorio. ibid. nu. 8.
 Pro Rex huius regni, potest condere legem perpetuam. ibi. nu. 9.

Pro Rex, non potest condere legem contra ius commune? & qualiter. ibid. nu. 10.
 Præfector provincie, quando priuari possit? ibid. nu. 15. fol. 6.
 Poena & multa differunt inter se. §. iii. nu. 1. fol. 7.
 Poena priuationis officii, an sit civilis uel criminalis? ibi. l. nu. 2.
 Poenæ alternatiue positæ, an omnes imponantur? & cuius sit electio? §. iii. nu. 5. & 6. fol. 7.
 Poenis alternatiue positis, an iudex possit eligere grauiorem. ibi. l. nu. 7.
 Poenæ duplici quis puniri non debet, & qualiter fallit. ibid. nu. 9. & 9.
 Poena duplici, quæ lo quis puniri possit remissius. ibi. l. nu. 10.
 Principi non obediens, morte moriatur. ibid. nu. 12.
 Pragmatica ista, an sit generalis per totum regnum. §. iii. nu. 4. car. 8.
 Petri Follerii tructa, in quadam practica. ibid. nu. 5.
 Princeps, ius tertii tollere non potest sine causa, etiam per uiam legis. §. vi. nu. 12. & 15. fol. 12. & 13.
 Pragmatica ista, includit etiam fiscum, & principem contrahentem. ibid. nu. 17.
 Princeps, habet iurisdictionem a Deo. ibid. num. 16.
 Pragmatica ista, nimirum super naturali ratione. ibi. l. nu. 18.
 Pragmatica ista, an in quasi contractu, locum habeat? remissius. ibid. nu. 23.
 Pater filii officialis, tenetur ut fideiusor. ibi. l. nu. 27. fol. 14.
 Pactum quod modo capitur. ibidem. num. 20. 30.
 Pragmatica ista, an sit odiosa uel exorbitans? remissius. §. septimo. numero. 8. fol. 15.

pragm. ista, uidetur reprobare, etiam
modos probandi cōtra dictum. ibid. nu.
17. fol. 16.

Patrum, etiam si tendat ad distractum,
contractus est. §. viii. nu. 20. fol. 17.

Prag. ista non loquitur de testamentis.
ibid. num. 26. fol. 19.

Prag. ista, de contractibus interuiuos lo
quitur ibid. num. 28.

Prag. ista, ad ludum non trahitur. ibid.
num. 30.

Pater potest furti agere, contra luden
tes cum filio ibid. num. 31.

Prag. ista, an emanauerit, ratione fragi
litatis filiorum facit. ibid. num. 35.

Pragm. ista etiam in quasi contractu, lo
cum habet & quomodo. ibid. nume.
37 & 39.

Pupillus tenetur quatenus factus est lo
cupletior. ibid. num. 40.

Promittens uendere domum, si dece
dat, & hæres pupillus uēdat, decretum
non requiritur. §. 9. num. 11. fol. 21.

Prohibitus contrahere, intelligitur de
contractu sibi damnofo. ibid. num. 13.

Pupillus, tenetur in eo, in quo factus est
locupletior. ibid. num. 29. fol. 22.

Pater an possit renunciare solemnitati
bus istius prag. §. x. num. 8. fol. 23.

Præsentia, an & quando possit supplē
ri per literas. ibid. nu. 15. & 16. fo. 24.

Præsentia aduocati fisci, non potest sup
pleri per literas. ibid. num. 17.

Præsentia ubi requiritur, an etiam con
sensus esse debeat. ibid. nu. 22.

Præsens diuersimode capitur, & secun
dum subiectam materiam. ibid. nume.
26. fol. 24.

Præsentia ubi requiritur, debet etiam
esse animi intelligentia. ibid. num. 27.
fol. 25.

Præsentia aliquo fieri, uel coram, idem
important. ibid. num. 0.

Pater obligando se cum filio, præsumi
tur consentire. §. ii. num. 1. fol. 26.

Pater, fideiubendo in contractu filii, di
citur consentire. ibid. num. 2.

Pater, an possit cogi præstare consen
sum. ibid. num. 18. fol. 27.

Patrum de retrouendendo, quando pos
sit apponi per filium facti. ibid. num. 27.
fol. 28.

Prag. ista, an locum habet in contractu
facto extra regnum. ibi. nu. 43. fol. 30.

Prag. ista est odiosa. & quare. ibid. nu.
56. & 57. fol. 31.

Patris appellatione, an & quando ueni
at mater. ibid. num. 60.

Princeps, potest reuocare priuilegia, ni
si fuerint remuneratoria. ibi. num. 64.

Pragm. ista, an uendit sibi locum in
contractu remuneratorio. ibid. nu. 65.

Pater & mater, duplicem habent signi
ficationem. ibi. num. 73. fol. 32.

Patria potestas, nō causatur nisi per ma
trimonium. §. xii. num. 3. fol. 33.

Patria potestas, uel emancipatio, non
præsumitur. ibid. num. 1.

Prohibita regulariter, & certo casu pro
missa an credatur ad eē in casu perinif
so per solam assertionem. ibid. nume.
13. & 14. fol. 34.

Patria potestas est indiuisibilis. ibid. nu.
60. fol. 38.

Pater non potest inuitum filium emanci
pare. ibid. num. 72. fol. 39.

Pater ex illis causis, ex quibus potest exha
redari, ex eisdem potest cogi emanci
pari. ibid. num. 73.

Pragm. ista, de qua familia intellexit.
§. xiii. nu. 4. fol. 40.

Patris appellatione, aliquando non ue
nit

Prag. ista etiam in cōtractibus iuratis lo-
quitur. §. xvii. numero. 3. fol. 50.

Princeps & eius locumtenens, an pos-
sit statuere super iuramentis? ibid. nu-
7. 8. & 13. fol. 51.

Princeps potest nouam formam statue-
re in cōtractibus. ibid. numero. 9.

Peccatum mortalem incidit, qui legem
'non seruat. ibid. numero. 10.

Prag. ista, habet clausulam annullatiuā.
ibidem numero. 14.

Procuratoris constitutio, dicitur cō-
tractus. ibidem numero. 43. fol. 54.

Procurator constitutus, debet seruare
solemnitates debitas. ibid. nu. 44.

Prag. ista in matrimonio non procedit.
ibidem numero. 47.

Patria potestas, in spiritualibus non cu-
ratur. ibidem numero. 50.

Q Valitas quæ fundat, ante omnia
probari debet. §. viii. num. 16.
17. & 20. fol. 21. & 22.

R Egens, & aduocatus fisci, sunt cau-
sa instrumentalis in hac prag. §. i.
numero. 3. fol. 3.

Regentis nomen, nouum est in regno.
ibidem numero. 5.

Regens Magnæ Curie, unde sit dictus?
ibidem numero. 7.

Regens Magnæ curiæ a quo creatur? ibi-
dem numero. 8.

Ratio istius prag. quæ sit? §. 5. numero.
13. fol. 10.

Ratio naturalis suadet, ut filius fa. nihil
faciat sine patre. ibidem numero. 17.

Rei publicæ interest, ne quis re sua ma-
le utatur. ibidem num. 19. fol. 11.

Reges quando faciunt prægnaticas, de-
bent ipsas iustificare, per bonas ratio-
nes. ibidem numero. 25.

Ratio legis, dicitur esse uirtus, & sub-

stantia ipsius. ibid. numero. 26.

Renuntiatio. l. si unquam. C. de reuoca-
dona. non ualet. §. 16. num. 7. fol. 23.

Requisita conditionaliter, dicuntur es-
se formalia. §. ii. num. 14. fol. 27.

Ritus regni uult, qd opponens contra in-
strumentum, dicat causam in vincu-
lis. §. 12. numero. 1. fol. 33.

Reus in exceptione, est actor. §. xii. nu. 6.

Renuntians emancipationem, non rein-
trat patriam potestatem. ibid. numero.
47. fol. 37.

Renuntians sicut nō potest libertati præ-
iudicare, eodem modo nec existentiæ
sui iuris. ibid. num. 48.

Ratio eadem ubi militat, debet etiā mi-
litare eadem iuris dispositio. ibidem,
numero. 77. fol. 39.

Ratio quæ sit i. l. lege iulia. ff. de rit. nup.
& l. patri. ff. de adulteriis. ibid. numero
23. fol. 42.

Requisita pro forma contractus, debent
ad esse tempore contractus. §. 17. nu-
mero. 15. fol. 51.

Requisita conditionaliter, dicuntur es-
se pro forma. ibidem numero. 17.

Requisita pro forma si omittantur, an
actus sit nullus? ibidem numer. 24. &
26. fol. 52.

Res tradita per contractum nullum, cu-
ius periculo pereatur? ibid. numero,
32. fol. 53.

S Scientia probari debet, alias ignora-
tia præsumitur. §. 5. num. 7. fol. 10.
Statutum, nec ad præteritas, nec ad pē-
dentes lites, trahitur. fallit in casu. ibi-
dem num. 11. & 12.

Statutum debet interpretari, ut minus
lædat ius commune. ibid. numer. 22.
fol. 11.

Statutum prohibens contrahere, habet

locum, etiam ad pias causas. §. 6. num. 8. fol. 12.

Statutū phibēs cōtrahere, uidetur phibere ēi facere elemosinā. ibid. num. 9.

Statutū, quod nritur ratione naturali, ligat ēi Principem. ibid. num. 19. fo. 13.

Statutum loquens in faciente, an procedat in reficiēte. §. vii. nu. 1. & 4. fol. 15.

Statuti uerba, stricte sunt intelligenda. ibid. numero. 2.

Statutum imponens gabellam instrumēto, non habet locum in eo quod reficitur. ibid. num. 3.

Sermo indistincte prolatus, de prima uice debet intelligi. ibid. nu. 19. fol. 16.

Statutum, toties seruari debet, quoties expedit. ibid. num. 21.

Statutum, q̄ capiens bannitum pro causa pecuniaria habeat dimidium, quomodo intelligatur. ibid. numero. 23.

Statutū loquens de cōtractu, an pcedat in quāsi cōtractu. §. 8. nu. 17. fol. 18.

Statutum potest disponere, q̄ testamentum dependat ab aliena uoluntate. ibid. numero. 24.

Statutum, prohibens contrahi, locū habet super quāsitis. ibid. nuc. 34. fo. 19.

Statutum prohibens minorem cōtrahere, procedit etiam in i forensi, & qualiter procedat. §. 9. num. 1. & 4. fol. 20. & 21.

Statutum prohibens cōtrahere, extenditur etiam ad bona alibi sita. ibid. nu. 4.

Statutum prohibens contrahere, intelligitur de bonis propriis. ibid. num. 8.

Statutum prohibens contrahere, intelligitur de cōtractu uoluntario. ibid. numero. 10.

Solemnitas induta in fauorem, non debet operari damnum. ibid. num. 14.

Statutum laicorum, an liget clericos. &

numero. 22. fol. 22.

Statuto requirenti pro forma cōsensum propinquorum, renunciari non potest. §. 10. numero. 4. fol. 23.

Statuto requirenti cōsensu expressum, an longum tempus faciat prælumere. & ibidem. numero. 25. fol. 24.

Statuti uerba, praeclise capi debent, & in potiori significatu. ibidem. numero. 29. fol. 25.

Statutum requirens solemnitate in cōtractu filii, an locum habeat si fiat a patre cum filio. §. 11. numero. 10. fol. 26.

Statutum requirens consensum alterius, non habet locum quando donatur liberis. ibid. num. 29. 30. & 31. fo. 28.

Statutum generaliter loquens, restringitur ad habiles. & qualiter. ibidem. numero. 33. 34. 35. fol. 29.

Statutum requirens consensum alterius, an locum habeat cum contrahitur pro alio. ibid. num. 37.

Statuto extante, q̄ cōtra instrumentū nihil possit opponi, potest dici de nullitate in cōtractu minoris propter aliud statutum. ibid. numero. 41.

Suspensus & excommunicatus, ubiq̄ dicitur excōmunicatus. ibi. 44. fo. 30.

Statuta praeclise uerificari debent. ibid. numero. 55. & 57. fol. 31.

Statutum odiosum, debet restringi. ibidem. numero. 58.

Statutum generaliter loquens, non comprehendit naturales, sed qualiter fallit. ibid. num. 66. & 57. fol. 32.

Serui dicuntur habere patrem, & qualiter. ibidem. num. 71. & 72.

Seruus nō est in potestate patris, sed domini sui. ibid. numero. 72.

Seruus de iure gentium secundario & ciuili, est incognitus. ibid. numero. 74.

Statutum, recipit interpretationem a iure communis. §. 12. numero. 69. fol. 39.
 Scorsum in hac prag. quid importet? §. xiii. numero. 1. fol. 40.
 Statutum tholosanum, equiparat emancipatum, & scorsum habitantem. ibidem. numero. 11. fol. 41.
 Statutum prohibens contrahere, an precedat si contrahatur in redemptionem captiuorum. ibidem. num. 18. 19. & 20.
 Sponsa ideo sic dicta, a uerbo spondeo. ibidem. numero. 30. fol. 42.
 Supplicatio a sententia, infra quantum tempus fiat? §. xiii. nu. 4. fo. 43.
 Supplicatio proprie quando dicatur? ibidem. numero. 6. & 7.
 Supplicatio & appellatio, in quo differant? ibidem. numero. 8. & 18.
 Supplicatio est idem quod reclamatio. ibidem. numero. 13. fol. 44.
 Supplicatio quid? & multa de ea. ibidem. numero. 14.
 Supplicatio aut appellatio facta per unum prodest aliis. ibidem. numero. 15.
 Statuta loquentia in appellatione, procedunt etiam in supplicatione. ibidem. numero. 17.
 Scholari prohibito audire lectionem, prohibetur etiam lectori lectura. §. xv. numero. 13. fol. 45.
 Statutum non debet de uento seruire. §. 16. numero. 3. fol. 47.
 Statutum prohibens cessionem, non uerificatur in cessione nulla. ibidem. num. 2.
 Statum suæ personæ quilibet scire præsumitur. ibidem. numero. 20. fol. 48.
 Soluens si iterum conueniatur, an possit negare debitum? & qualiter. ibidem. numero. 29. & 30. fol. 49.
 Statutum prohibens contractum simpliciter, non extenditur ad iuratum. §. 17.

numero. 4. fol. 50.
 Solemnitate deficiente, instrumentum non exequitur. ibidem. numero. 22. fol. 52.
 Statuta, nunquam seruanda sunt etiam in foro conscientiarum? ibidem. nu. 30. fo. 53.
Testamentum, an ab aliena uoluntate dependat? §. 8. nu. 23. fol. 18.
 Testandi ius, a iure civili est introductum. ibidem. numero. 25.
 Testamentum filii factum ante hanc prag. non ualebat. ibidem. numero. 27. fol. 19.
 Tacere est medium inter consentire & reprobare. §. xi. numero. 55. fol. 31.
 Testis pro seruanda uita hominis, non potest dicere mendacium. §. 16. numero. 27. fol. 49.
 Testis, si negat dixisse ut notarius scripsit, cui credendum? §. 18. numero. 8. fol. 55.
Vicereges, regni possunt mandare torturam contra formam constituti. §. i. numero. 10. fol. 4.
 Verbum præsumptum, effectum importat, & non conatum. §. vi. nu. 1. fol. 12.
 Verbum præsumat, refertur ad eum qui temerarie agit. ibidem. numero. 4.
 Verba quo uis pacto, aut quaesito colore, omnem modum excludunt. §. vii. numero. 5. fol. 15.
 Verba quomodolibet quid importent? remissiue. ibidem. numero. 22. fol. 17.
 Vel, dictio, multipliciter capitur. §. viii. numero. 44. fol. 20.
 Verbum quibuscumque, est uniuersale. §. viii. numero. 3. fol. 20.
 Verbum quibuscumque, est masculinum & omnes includit. ibidem. nu. 18. fol. 21.
 Vsfuctus, in quibus casibus patri non quaeritur? §. xi. nu. 47. fol. 6.
 Verba enuntiativa probant inter easdem personas. §. 12. num. 13. fol. 34.

INDEX.

Veritas debet opponi præualere. ibidē.
 numero. 19. fol. 34.
 Verbum iudex, in uero iudice debet in-
 telligi. ibidem. numero. 31. fol. 36.
 Verbum familia, quatuor significatio-
 nes habet. §. 13. numero. 3. fol. 40.
 Vxoris appellatione, venit sponsa, li-
 cet proprie secus sit. ibidem. numero.
 28. 29. & 32. fol. 42.

Vicinus & sanguineus, præsumitur sci-
 re factum vicini, aut consanguinei. §.
 xvi. numero. 10. fol. 46.
 Vaxallus negans dominū, priuatur seu-
 do si scienter negat. ibi. nu. 19. fol. 48.
 Verbum præsumere, reuertitur ad eum
 cui temerarie facit. §. xviii. numero. 10.
 fol. 55.

INDEX. §§. PRAG. FILIORVM FAMI.

- §. I. Per Excellentem. fol. 3.
- §. II. De ordine Illustriss. Loc. fol. 5.
- §. III. Fuit mandatum. fol. 7.
- §. IIII. Omnibus & singulis. fol. 8.
- §. V. Quod ex nunc. fo. 9.
- §. VI. Audeat neq; præsumat. fol. 12.
- §. VII. Quomodolibet. fol. 15.
- §. VIII. Vel contractus. fol. 20.
- §. IX. A filiis familias. fol. 20.
- §. X. Nisi in præsentia. fol. 23.
- §. XI. Et de expresso consensu. fol. 25.
- §. XII. Vel fuerint emancipati. fol. 33.
- §. XIII. Seu habitent & uiuant. fol. 40.
- §. XIIII. Et postea instantibus. fol. 43.
- §. XV. Fuit de ordine. fol. 44.
- §. XVI. Quod si partes. fol. 46.
- §. XVI. Et acta non teneant. fol. 50.
- §. XVIII. Et Notarii in aliquo. fol. 55.

FINIS.

INOR PRAGMATICAE.

Die. VII. Iulii. M. D. XXV.

RER Excellentem Dominum Regentem Magnae Curiae Vicariae, & Magnificum Fisci patronum, de ordine Ill. Locumtenentis generalis, & Colla. Consilii, fuit mandatum, sub poena priuationis officiorum, & untiarum auri centum, & alia poena, officio curiae reseruata. Omnibus & singulis actuariis, omnium curiarum, omnibus & singulis Notariis, q̄ ex nunc in antea & de cetero, Nemo dictorum Actuariorum, & Notariorum audeat, neq; praesumat, aliquo pacto, siue quaesito colore, quomodolibet annotare, neq; recipere obligationes, instrumenta, uel contractus aliquos, a Filiis familiis quibuscunq; Nisi in praesentia, & de expresso consensu eorum patrum, uel fuerint emancipati, seu habitent, & uiuant seorsum ab eorum patribus, cum eorum uxoribus, & familiis.

Die. XXX. Mensis Augusti. M. D. XXV. De ordine Curiae, &c.

PT Postea instantibus & supplicantibus aliquibus ex dictis Notariis & Actuariis, fuit de ordine dicti Illustrissimi Locumtenentis declaratum & ordinatum, q̄ si actuarii, & notarii, & aliqui ipsorum rogati, interrogauerint partes stipulantes se obligantes, si sint patres fa. emancipati, & habitantes seorsum a patribus cum eorum uxoribus, & familiis, & habitet ut supra uel ne, cum declaratione praedictae ordinationis: q̄ si partes dixerint mendacium, seu asseruerint filii fa. patres familias esse, imputetur praedictis stipulantibus, & acta non teneant, & notarii in aliquo non teneantur, facta de hoc nota, in instrumentis seu actis conscribendis, &c.

S Y M M A R I V M.

1	Dictio per, multa denotat.		tica.
2	Causa instrumentalis duplex.	4	Per dictio, tantum importat, quantum, a uel ab,
3	Regens, & aduocatus fisci, sunt causa instrumentalis in hac pragmatice.	5	Regentis nome, nouu est in regno.

- 6 Officium regentis, quale sit?
- 7 Reges magnæ curiæ, unde sit dictus?
- 8 Reges magnæ curiæ, a quo creatur?
- 9 Magna curia, q̄ tribunalia rep̄sētet?
- 10 Vice Reges regni, possunt mandare torturam, contra formam consti.
- 11 Magna curia, quare sic dicta?
- 12 Magna curia ubi reperitur, omnes curias offuscet.
- 13 Magna curia, habet nonnullas præheminentias, remissive.
- 14 Aduocatus fisci, auditur in pragma. faciendis.
- 15 Officiales, nihil debēt recipere, etiā a sponte dantibus.
- 16 Aduocatus fisci, in omnibus debet audiri, quæ tangunt fiscum.

§. I.

PER EXCELLENTEM DO. REGENTEM MAGNÆ CVRIA E VICARIAE ET MAGNIFICVM FISCO PATRONVM. Ista dictio + per, potest multa denotare. Quandoq; causam efficientem, quādoq; causā secundū qd, Et quādoq; causam ex variis figuris causarum: ut late exemplificando ponit. Bal. in rub. C. de exercito. In hac tamen prag. denotat causam instrumentalem, non tamen simplicem: sed alio modo, cum ea + duplex sit. secundū Bal. ibi dē. una vera & simplex, ut est quando dominus obligatur per nuncium, nam tunc nuncius dicitur simplex instrumentum & organū, cuius medio, obliga-

tur dominus. Alia instrumentalis, alio modo, ut quādo dominus obligatur per procuratorē, qui licet sit instrumentum, tamen est alio modo q̄ nuncius. iste. n. non format contractum, in suam personam, sed procurator sic: & p̄sona domini, est adiectio, allegat tex. in l. quæcūq; ff. acti. & obligat. Et ideo hic uides q̄ cū regens & magnificus fisci patronus, sint + causa instrumentalis non simplex, sed eo modo quo est procurator, In consiciendo hanc prag. concipiunt uerba in eorum personis, dicendo per excellentē, adiciendo postea de ordinatione. ¶ Scias tamen q̄ tantum est dicere per, + tantū a uel ab. ut est tex. in. c. i. §. i. uer. per fœminam. secundū Bal. ibid. de eo q̄ sibi & hæred. quem sequitur Capol. in. l. pernoctare. uer. & adde. ff. de uerbo. signi. ubi de hac dictione ad saturitatem. ¶ Et insuper scias, q̄ hoc nomen Regentis + nouum est in Regno, ut pulcher rime tradit Excellens Dominus Marinus Freccia, sacri Regii Consilii Neap. Consiliarius celeberrimus, in tract. de subfeud. de officio Magistrī iustitiarii, lib. i. f. l. 4. nu. 16. Eius tamen officium, est + exercere iurisdictionem Magistrī iustitiarii, eius nomine. In de dictus regens + q̄ ipse regat magnam curiam cū iudicibus, quibus ipse causas cōmittit. Bene tamen uerū est secundū eum ibidem, q̄ licet nomine Magistrī iustitiarii exerceat iurisdictionem, tamen eius officium, ab eo non creatur + sed a Rege, qui cōmissionē facit. Vt etiā tenet Afili. in cōsti. regni statumur ut

magnæ. i. not. uer. an aut. ¶ Nota ex hac prag. q̄ in numero singulari p̄fertur hoc tribunal magnæ curiæ. idē in. 1. consti. regni statuius. Sed in multis aliis locis, p̄fertur per pluralem: & dicitur magnæ Vicariæ curiis. ut habetur in pragma. Regiæ Ioannæ, quæ est prima in Rit. magnæ curiæ & in q̄ pluribus aliis locis. Hoc tamen ideo est, q̄a tribunal istud ⁊ representat duo tribunalia, (licet in unū hodie collecta.) Vnum tribunal, dicitur Magna Curia, & in hoc representat personā Magistri iustitiarum, Aliud tribunal, dicitur curiæ Vicariæ, & in hoc representat personā Vicarii generalis huius Regni, qui pro Rex appellatur, & hic Locū tenens dicitur, ut declarat Grāmat. decis. ix. dicens ex hoc, q̄a torturam quā nō pōt inferre hoc tribunal (tanq̄ Magna Curia) pōt tanq̄ Curia Vicariæ q̄ representat personā Vicarii generalis, seu Viceregis, q̄ pōt cōtra ⁊ ⁊ citra formā constit. & c. regni torturā dare. ut in. c. regni in accusatis. ¶ Not. etiā q̄ appellatur Magna Curia, dicta Magna ⁊ ad differentiā aliarū curiarū, sicut respub. dicitur Romanorū, ad differentiā aliarū. se cundū Glo. in præalle. cōsti. regni statuius. Et hinc est, q̄ dicitur fons, a quo ad alias curias, deriuat norma iustitiæ, sicut riui, ut habetur in cōsti. regni nihil ueterū. Et q̄ plus est, appellatur speculū inferiorū curiarū eo q̄ inferiores gra. tu, in ipsa debēt aspicere, q̄ in se ipsi uolūt obseruare. ut dicit cōsti. regni Magnæ curiæ. Quinimmo dicitur esse luminare maius, ex eo q̄a omnibus inferiori-

bus, in causis peragendis, lucē præbeat. ut in cōsti. regni honorē. A deo q̄ in tanta luce constituta (ubi ipsa reperitur esse p̄ regnū) ⁊ oēs alias curias ita offuscat, ut curia ibi regi nō possit. d. cōsti. honorē. quæ licet loquatur q̄a silet tantū iustitarius (p̄ ut eam intelligit Iser. in cōsti. statuius ut magnæ. col. pen. uer. item q̄d si princeps ibi uerū dicitur. Et post eum Affsi. ibi. q. xi.) tamē p̄ Rit. Magnæ curiæ. nu. 4. 8. & 33. latius disponitur, q̄a sileant omnes curiæ. Hoc tamen hodie nō seruatur, quia Magna Curia nō exit a Ciuitate Neap. ut primo fieri solebat. ut dicit Neapoda. in. c. regni in super. Quod tamen nō est sine damno populorum, quoniā p̄ provincias nūcūtur usurpatores, & utinam seruaretur dicit ipse, quia per officiales & præfides prouinciarum, tot extensiones nō committerentur. Habetq̄ etiam ⁊ Magna curia alias nonnullas prærogatiuas, ac præheminentias, de quibus (breuitatis causa) remitto me ad ea, quæ de eis satis pulchre scribit idem Excel lens Dominus Marinus in præalle. gat. tract. de subfeu. fol. 26. nu. 3. 4. cū seq̄. ¶ Not. in super q̄ in condēna hac prag. ⁊ fuit auditus Magnificus Fisci Patronus, immo sibi datus ordo eā cōficiendū, una cū Domino Regēte. simile habetur in prag. Regis Aliōnsi secūdi de censibus. in fi. Vbi apparet eā nō fuisse cōditā eo inaudito. Sed quia auditū Fiscū, parum obseruabatur in Regia Audientia Prouinciarum Principatus citra & Basilicatæ ex quo omnia fiebant ad placitum, Instante Eruditissimo

Doctore Domino Ioanne Nicolao Caravita, fratre obseruandissimo, & in dictis Prouinciis Fiscii Patrono, fuerunt expedita a Collaterali Consilio nonnullae instructiones, reformatantes quod plures ipsius Regiae Auditoriae abusus: propter quas debent eidem omnes prouinciales gratias habere: Et persertim, quod nihil accipiant officiales + et a sponte dantibus. Item quod omnia fiant in banca, & quod nihil fiat in audito fisco per cap. Tenoris sequentis uidelicet. Item quod gubernator & Auditores pro tempore existentes, nullatenus expediant causas, uel acta, domi: sed omnes causas, & omnia decreta, tam interlocutoria, quam diffinitiva, & omnes prouisiones (in quibus, aliquo modo potest agi de interesse fisci) expediantur cum interuentu & auditis Advocato + & Procuratore praedictis, & si secus attentatum fuerit, omnia acta, & decreta, & prouisiones, sint ipso iure, ipsoque facto, nulla, nulliusque roboris & momenti Quae quidem omnia licet iuris communis essent, ut de primo est text. in auth. de manda. prima. in prin. uer. necessarium. l. solent. §. fina. ff. de officio procon. l. plebis fisci. ubi bona Gloss. ff. de offi. praesid. in auth. ut iud. sine quoque suffra. §. scriptum. uer. sicut idem demum confirmatum per non nulla capi. Regni de quibus latae per Alfiat. in consti. capitaneorum. l. 14. not. & per prag. Regis Ferdinandi incip. Ferdinandus. sub rub. p. officiales ad iusticiam ordinati, non recipiant donatiua. fol. in hi. 50. ac et per nouell. Prag. laudissimi Caroli Quinti Impera-

toris. incip. Gubernatores prouinciarum. Vbi similiter ordinatur nihil accipi, etiam a sponte dantibus, cuiuscunque sit qualitatis, etiam exculenta & poculenta. Et ante leges, & capitula praedicta, statutum erat in sacra Scriptura. apud Esai. cap. 184. dum dicitur Beatus qui excutit manus suas ab omni munere: & Luc. cap. iiii. ubi nemi nem concuuiatis, & contenti estote stipendiis uestris. & de secundo est text. in l. si fisci. ff. de iure fisci. Tamen propter peccata prouincialium, una cum aliis non nullis, quae in iure sum dantur, recesserant ab aula.

Prosper Caravita.

SUMMARIVM.

- 1 Ordo, multipliciter capi potest.
- 2 Officiali, attestanti ordinem superioris, non creditur. & qualiter procedat. nu. 3. & 4.
- 3 Consilium collaterale, includit in se uice regem.
- 6 Princeps, dicitur esse de numero consiliariorum.
- 7 Papa, dicitur esse de numero cardinalium.
- 8 Pro rex huius regni, tenet locum praefecti pratorio.
- 9 Pro rex huius Regni, potest condere legem perpetuam.
- 10 Pro rex, non potest condere legem contra ius commune. & qualiter? numero. 17.
- 11 Filius familias ex omni contractu obligatur, praeter tres casus.
- 13 Consiliarii qui fecerunt. institui. ff. & quot fuerunt?

Consilium

- 14 Consilium in omnibus adhibendum.
- 15 Praeses prouintiae, quando priuari possit?
- 16 Concilium & consilium differunt.
- 17 Consilium unde sic dictum?
- 18 Consilii descriptiones.
- 19 Consilium multiplex est.

§. II.

DE ORDINE
ILLORVM
LOCVM
TENEN-
TIS GE-
NERA-
LIS, ET
COLLA-

TERALIS CONSILII.

Istud uerbum ordo, multipliciter
capi potest. + Primo pro ordine de
curionum. l.ii. in prin. ubi ordinis. et
l.iii. §. Spurius. in fin. ubi ordinē ple-
num esse. ff. de decurio. Secundo,
pro ordine sacre. c. cum in cunctis.
de elect. & potes. cum simil. & pro
ordinibus minoribus. c. de siracusa
ne. §. in laicali. cū simil. xxviii. dist.
Tertio pro ordine, qui in omnibus
rebus seruandus est, secundum pri-
us & posterius, de quo per Bal. in l.
arethusa. ff. de stat. homi. Quarto
pro ordine monachorum: de quo
latissime Boer. in tract. de stat. & ui-
ta heremita. posito post decis. ubi
de multiplici ordine monachorum,
& eorum origine. Quinto pro eo,
quod uulgo dicitur, lo recapito, eo
q̄ uulgariter dicimus, non nge ordi-
ne ad quella cosa. Sexto, pro iussu
& mandato, pro ut in hac prag. ca-

pitur. Et Quæro iuxta uerba hic po-
lita, nunquid credi debet istis domi-
nis, regenti, & fisci patrono, atte-
statis habuisse ordinē? Iura sunt
quæ dicunt q̄ non: + Quia de eo,
quod sit ex ordine superioris, de-
bet apparere scriptura: auth. licet
uni. C. de manda. prin. ubi not. Bar.
& in l. unica. per illum tex. C. de su-
per ind. lib. x. Eo maxime, quando
attestatio, tendit in præiudicium al-
terius. Secundum eund. Bar. in l. di-
uus. col. ii. ff. de custo. reo. Alex. cōf.
75. uidetur. col. fin. uol. 5. Deci. con-
fi. 44. col. ii. in casu ad me transmis-
so. uol. i. Sed breuiter in casu nostro
tene contrarium. Nec obstat regula
præallegata, quoniam ea multoties
fallit. + Primo quādo in sermone,
ubi attestatur ordo superioris, ad-
esse subscriptio trium, uel duorum
officialium illum attestatum. ut per
Gram. cons. crimi. 54. nu. 16. in fi.
& decis. 36. uers. quo uero. nu. 23.
per ea quæ dicit Specula. in titu. de
senten. §. iuxta. uers. sed pone. Cyn.
in l. nec in arbitris. C. de arbit. &
Luc. de pen. in l. i. col. ii. C. de decu.
& static. lib. xii. + Secūdo fallit, quā-
do ille superior de cuius ordine at-
testatur aliquid fieri, esset in illa ci-
uitate seu loco in quo inferior face-
ret mandatum, uel aliud. Tunc. na-
quia posset ipse superior de facili
adiri, & ab eo haberi certioratio,
standum est. Secundum eund. Gra-
ma. præalleg. locis, allegat Specu. in
tit. de proba. §. uidendum. uer. audir-
toribus. Roma. in l. sciendum. ff. de
uerbo. obliga. & cons. 99. licet non
ita pulchre. col. iii. & la. in l. ex qua

eung. col. ii. ff. si quis in ius uoca. nō
 ier. cum ergo ista prag. facta sit in
 Ciuitate Neap. ubi residet persona
 pro Regis, seu locumtenētis, & to-
 tum consilium collaterale, standum
 est assertioni istorum dominorum.
 ¶ Sed certe, ista uerba de ordine il-
 lustrissimi Locumtenētis, fuerunt
 5 superflua: ex eo quia + dicendo col-
 laterale cōsiliiū subintelligebatur in
 eo, pro rex, siue locumtenens. si-
 6 cut in simili dicitur + p princeps est
 de numero consiliariorum. Secun-
 dum Boer. in tract. de autho. ma-
 gn. conf. posito post decis. uel. ii.
 nu. 130. post Ioan. le plat. in. l. ius se-
 natorum. C. de dignita. lib. xii. ubi
 de hoc in specie, aliud simile alle-
 7 gans + q papa dicitur esse de nu-
 mero cardinalium. ¶ Istud uerbum
 quod hic ponitur de locumtenente,
 expone pro praefecto pratorio, in
 8 cuius locum hodie + successit pro
 rex huius regni, qui locumtenens
 hic appellatur. Et potest iste lo-
 cumtenens, legem generalem face-
 re, & constitu. prout antiquis ro-
 manis, praefectus pratorio poterat.
 ut not. Ange. in. l. apertissimi. i. not.
 C. de iudi. & idem in cardinali. l. i.
 ff. de offi. praefect. prato. Et licet eo-
 rum officium tunc erat annale, &
 nunc etiam sit ad tempus (pro ut Re-
 gis maiestati placeat) tamen eorum
 9 leges erant, & nūc + sunt perpetuae,
 secundum Ioan. erot. in repeti. l.
 omnes populi. nu. 21. ff. de iusti. &
 iur. ¶ Sed contra istam prag. uide-
 tur opponi posse, q non teneat, eo
 q licet praefectus pratorio, siue lo-
 cumtenens, possit legem perpetua

am facere (ut proxime dictum est)
 10 tamen illud + debet intelligi, dum-
 modo non sit contra ius commune.
 ut tenet Io. Andrain. c. fina. de offic.
 archidia. per illum tex. & in addit.
 Specu. rubr. de elect. tangitur per
 Imol. in. l. lex duobus. §. fina. nu. 4.
 ff. de uulga. substit. dum allegat tex.
 in. §. quos autem. instit. de bono.
 posse. & clarius per Odoffre. in. l.
 formam. C. de offic. praefect. prato.
 quem sequitur Zas. conf. 13. nu. 13.
 uol. i. dicens q praefectus prato-
 rio, tanq inferior, non potest da-
 re formam subditis, quae aduersa
 tur legi generali Principis, quia
 esset ipsam tollere, quod quidem
 non potest. Sed sic est q de iure com-
 11 muni + filius fam. obligatur ex om-
 ni contractu, praeter mutuum & uo-
 tum. l. tā in contractibus. ff. de iud.
 l. filius fam. ff. de actio. & obliga.
 l. i. ff. ad maced. ac praeterq quan-
 do obligaretur fratri suo. l. frater a
 fratre. ff. de condi. indebi. cum si-
 mil. allegatis per Afflict. decis. 308.
 nu. 3. & Gram. cons. ciui. 63. nu. 1. &
 159. nu. 15. Ergo ista prag. dum om-
 nes eorum contractus annullat (tan-
 q facta contra ius commune) non te-
 net. Pro Solut. dicas, q responsio po-
 test colligi ex dictis per Imol. in. l.
 §. si licet. n. praefectus pratorio non
 possit legem tollere, & uerum est,
 12 tamē in cōtractibus faciendis, + po-
 test solemnitatem apponere, qua
 non seruata, contractus non solum
 erit nullus, uerum etiam qui sine ea
 contraheret, peccaret mortaliter
 secundum eum. allegat Bartol. in.
 l. si quis pro eo. ff. de fideiuss.

quem sequitur Boeri. decis. a. num. 7. uol. i. pro ut ita in hac prag. 12. dicitur tuit, non enim directe disponitur contra ius commune, q. filius fami. non obligetur, sed solemnitas appositae est in ipsorum contrahibus, quae si non seruetur, bene ordinari potuit p. praescripta, q. acta non teneant. Cogitabis tamen pro meliori solu. C. Nota ex istis uerbis collateralis consilia, q. iste locum tenens in conficienda hac prag. non fuit usus propria uoluntate, nec illam fecit ex proprio capite, sed cum consilio consiliatorum collateralium, q. antiquus Auditor regis dicebatur, ut uidi in aliquibus prag. antiquis, & hodie Regentes Regiae cancellariae, appellantur. Sic etiam uidemus fuisse factum in componendis institutis. + ubi fuerunt tres consiliarii. Scunq. hoc. Instit. in prohe. In digestis sexdecim. l. ii. §. quae omnia. C. de uete. iur. in nuclea. Et in compilatione. C. quinq. ut habetur. C. de iustin. Codi. compo. & per Glos. in §. quibus. C. de nouo. Codi. facie. ubi de hoc. Idq. non sine ratione, dicitur enim Ecclesi. cap. 32.

14 + fili sine consilio nihil facies, & post factum non poenitebit. Prouer. 1. dissipantur cogitationes, ubi non est consilium. & Prouer. xiii. astutus omnia cum consilio agit, fatuus autem aperit stultitiam. pro ut latius congerit. Lucas de pen. in l. omnes iudices. C. de decur. lib. x. ubi inuehit contra praesides pro uinciarum qui ut plurimum (quis melius dixisset semper) uiri militares, & iuris ignari, creantur: q.

non debent consilia suorum iudicum respuere, & ad motum sui capitis se regere, quoniam si secus faciunt, + administratione sunt indigni, & ea priuari debent: sicut Roboam filius Salomonis perdidit regnum, quia consilium illorum audire negauit, qui sibi pro consilio stulti erant. iii. Reg. cap. xii. canoniza. in c. ecclesiis. xvi. q. i. & vii. q. i. c. tenq. Refert post Luc. ubi supra, Cassane. in consue. burgu. in prohe. in uer. ordonne que s'ix de nox. conseillers, & Boer. in tract. de autho. magni. cons. posito post decis. ii. uol. iii. addit. nu. 180. foli. cci. Quorum omnium, ea quidem ratio est, quia ubi multa sunt consilia, ibi salus reperitur. c. constitutis. de electio. Immo quod a pluribus queritur, facilius inueniuntur prudentia. de officio. deleg. & ut dicebat Seneca in prouer. de liberandum est diu, quicquid semel est statuedum. Et ideo Antoninus pius Imperator, dicere solitus erat, Equius est ut ego, tot & talium amicorum consilium sequar, q. ut tot & tales amici, meam unius sequantur uoluntatem. ut refert Eras. in apoteg. lib. vi. apoteg. ix. Consiliarii. bene, e quaedam dispositio uirtutis & prudentiae simulacrum. secundum Egi. de reg. prin. lib. ii. c. iiii. quinimodo hominem a malo proposito trahit ut not. Archidia. ii. q. i. anteriorum. Hinc. Abbas. c. ex multa. §. i. extra. de uot. refert Marci Tullii praecipuum. lib. officiorum primo. parum arma foris ualere, nisi sit domi consilium. Et eiusdem Tullii in salium dicen-

ris nō uiribus, aut uelocitatibus, aut celeritate corporum, res magnę geruntur, sed consilio, auctoritate, & sciētia, p ut multa de consilio tradit Excellens Dominus Marinus Freccia in prælleg. tract. de subseuijs. i. de officio magistri iustitiar. nu. 31. fol. 29. Debet tamen ille qui uult sibi recte consulere, tria facere ut refert & sequitur Astili. in const. regni. nihil ueterū. 4. not. ¶ Aduerte tamen quia differūt inter se + cōcilium per c, & consilium per s, Primum. n. dicitur conuocatio prudentum ad consilium exquirendū. xvii. distin. c. multis. not. per Luc. de pen. in rubr. de silenti. lib. xii. sic + dictū a con, quod est simul, & ciliū, quasi a similitudine ciliorum, quia sicut cilia iunguntur cum oculi quiescere cupiunt, ita concorditer coniūgi debent homines in concilio, ut dicit Glo. in c. i. in uer. concilium. de immu. eccle. in extrauag. commu. Secūdum uero, dicitur esse illud quod ex animi prudentia datur alicui, Vnde de consiliarius dictus est. Secūdum Glo. d. c. i. & Boer. in tract. prælleg. ii. uol. decis. in ii. addit. nu. 162. fo. 163. & 199. Et secūdū Tull. lib. i. retho. quem refert Luc. de pen. in l. omnes. C. de decur. lib. x. + Cōsiliū scriptum per s, est aliquid faciendi uel non faciendi, uere excogitata ratio, Vel est suasio quædam ad alium bene regendum. l. i. qui. §. diuus. ff. de tuto. & cura. dat. ab his, Et in materia legali, quādo dicimus aliquem præstitisse consiliū alicui delinquenti, tale consilium describitur, q̄ sit persuasio, instructio, uel impulsio,

ad aliquid faciendum. l. in furti. §. re. de. ff. de furt. ¶ Istud autem consilium scriptum per s, + multiplex est: Necessitatis, ut Papæ uel Principis quibus ob reuerentiam obediendum est. c. Matheus. extra de simo. in fin. testamentum. distin. vi. & l. 4. q. i. c. quisquis. Perfectionis, ut illud Euāgel. si uis perfectus esse uade uende omnia quæ habes, & da pauperibus. ut not. per Glo. in c. ad aures. in uer. consilia. de xta. & qualita. Continentiæ, quod potest suaderi nō in perari. 32. q. i. c. integritas. Utilitatis, ideo sic dictum, quia nullus cogitur illud exequi. l. i. in fin. ff. mand. refert Luc. in prælleg. rub. de silenti. lib. xii. & post eum satis pulchre Boer. in d. tract. ii. addit. fol. 163. & 199. nu. 162. ubi multa pulchra de materia consilii.

Prosper Caravita.

SUMMARIVM.

- 1 Poena & multa differunt inter se.
- 2 Poena priuationis officii, an sit ciuiliſ uel criminalis?
- 3 Causa ciuiliſ, & criminalis, in reſigno quando dicatur?
- 4 Intellectus Pragæ dicitur super causis ciuilibus uel criminalibus.
- 5 Poenæ alternatiue poſitæ, an omnes imponantur? Et cui? ſit electio? n. 6.
- 7 Poenis alternatiue poſitis, an iudex poſſit eligere grauiorem?
- 8 Poena duplici quis puniri nō debet, & qualiter ſallit nu. ix.
- 10 Poena duplici, quando quis puniri poſſit remiſſiue.
- 11 Notarius recipiens contractum con

tra prag. peccat mortaliter.

12 Principi non obediens, morte moriatur.

13 Contrahentes cōtra hanc prag. quo modo puniantur? remissive.

14 Notarius quādo puniatur pēna priuationis officii?

15 Notarius priuatur officio, si ad mā datum iudicis non conficit instrumentum.

16 Notarius semel priuatus officio, ulterius non admittitur.

17 Notarius recipiens contractum filii fā. reservato consensu patris, an panam euitet?

§. III.

VIT MAN
DATVM
SVB POE
NA PRI
VATIO
NIS OFFI
CIORVM
VNTIA

RVM AVRI CENTVM,
ET ALIA POENA. ¶ Not.

1 ibi sub pēna, nā caute dicit sub pēna, + Ex quo vere & proprie loquēdo, tunc tantum dicitur pēna cum per legem imponitur, multa vero quando arbitrarie per iudicem. ut tradit Barto. in l. si qua pēna. ff. de verbo. signi. & Bal. in l. certa. C. quādo provoca. non est nece. licet quandoq; confundantur. Secundum Aflic. in const. regn. ea quæ ad decus, x. not. nu. 20. per illam cōstit. ¶ Et aduerte, qd postq̃ ista prag. cum pēna priuationis officiorum, apposuit

2 alias pēnas, quæ hic dicuntur, + hæc pēna priuationis officiorum, dicitur civilis, non criminalis: Et ideo procurator posset in ea interuenire, secus si non fuissent appositæ aliæ pēnæ: tunc, nē esset criminalis; Secundum distint. quam ponunt Abb. & Ioan. de Ana. in c. super his. de accusa. & Corne. conf. 19. col. ii. circa fi. uol. iii. Et licet. Fely. in d. c. uideatur esse in opin. p̃ utroq; casu, hæc pēna sit dicenda civilis, tamen Marant. in sua pract. parte. iii. nu. 24. cum sequē. defendit primam opin. per eius rationes, quæ mihi satis placent. Sed quia hodie in regno habemus Prag. Regis Ferdinandi, quæ declarat, + tunc dici causam criminalem, quando venit imponēda pēna mortis naturalis, civilis, uel ab scissionis membri, & in aliis casibus civilem: ut patet in ea: remanet qd ista pēna priuationis officii, in regno dicitur civilis, & in ea poterit interuenire procurator. Secundum opin. Fely. Cogita tamen (si dici potest) + pro intellectu d. prag. qd ipsa emanauit, ad effectum distinguēdarum iurisdictionum inter Barones, qui habent in una terra iurisdictionem criminalem separatam, & civilem separatam, ut patet in ea, sed nō dicit qd in illis causis in quibus de iure cōmuni tenebatur quis personaliter comparere, cum hodie spectet ad iurisdictionem civilem, possit comparere per procuratorem: ideo debet dispositio iuris cōmunis remanere. l. cōmodiffi me. ff. de liber. & posthu. cum simil.

3 declarat, + tunc dici causam criminalem, quando venit imponēda pēna mortis naturalis, civilis, uel ab scissionis membri, & in aliis casibus civilem: ut patet in ea: remanet qd ista pēna priuationis officii, in regno dicitur civilis, & in ea poterit interuenire procurator. Secundum opin. Fely. Cogita tamen (si dici potest) + pro intellectu d. prag. qd ipsa emanauit, ad effectum distinguēdarum iurisdictionum inter Barones, qui habent in una terra iurisdictionem criminalem separatam, & civilem separatam, ut patet in ea, sed nō dicit qd in illis causis in quibus de iure cōmuni tenebatur quis personaliter comparere, cum hodie spectet ad iurisdictionem civilem, possit comparere per procuratorem: ideo debet dispositio iuris cōmunis remanere. l. cōmodiffi me. ff. de liber. & posthu. cum simil.

4 Itē aduerte, qd omnes pēnæ quæ

hic ponuntur, sunt positæ copulatiue, cum copula &, quoniam si non copulatiue, + sed alternatiue appositæ essent, tunc sufficeret, unam tantum imponi. per regu. in alternatiuis. in. vi. + ad electionem iudicis, imponere uolentis. per text. in. li. §. expilatores. ff. de seruis. fugi. etiam si una esset maior altera. ut dicit Glo. in. c. fraternitatis. xxiii. distin. Et uidetur tenere Bar. in. l. sanctio legum. ff. de poenis. Quinimmo eo casu, 7 + posset iudex grauiorem eligere si sibi uidebitur. ut dicit Ancha. in. ca. pri. de re. iudi. in. vi. Si tamen esset actum ciuilitate, secus si criminaliter. ut etiam refert, & sequitur Afflictus in constitut. regni patarenorum. uersu. nono fallit. num. 67. **C** Sed uidetur, opponi posse contra istam prag. de eo quod aliis in iure habetur, qd quis ex eodem delicto, 8 + non debet duplici poena puniri. l. pen. §. fin. ff. nau. cau. stabu. iuncta Glof. in uer. duplici. c. at si clerici. §. de adulteriis. de iudi. l. senatus. ff. de accusa. cum simi. Quia poenæ qualitas, debet secundum culpæ qualitatem, commensurari. l. respiciendum. ff. de poen. l. nemo. C. de epis. audi. not. Bal. in auth. ut omnes peregrini. ult. not. C. commu. de success. & Gram. not. ii. nu. 3. Videtur tamen responderi posse, qd prædicta procedunt, quando sumus in dubio, + secus quando sumus in claris, quia constat legem uelle imponere duplicem poenam, ut hic. Nec in aliquo obstant leges in contrarium allatae. Ille enim non dicitur qd lex hoc facere non possit, merito procedent in

casu dubio: Et duplici poena imposita per legem, utraq; imponitur per iudicem. De hoc tamen articulo, 10 + an & quando, duplici poena quis puniri possit: remitto me ad Maran. in præd. parte. iii. nu. 12. ubi de hoc. **C** Prædictis adde, qd ultra prædictas poenas, + notarii qui recipere contra tractus, contra formam istius prag. peccarent mortaliter. ut dicit Bart. in. l. cū lex. col. iii. uer. pro hoc facit. ff. de si deussit. si quis pro eo. col. iii. uer. aduerte tamen, eo tit. Quoniam scriptum est, + qui non obediuit principi, morte moriatur. cap. ii. de maio. & obediens. Et qui potestati resistit, Dei ordinationi, resistit. xi. q. iii. c. q. resistit refert Ang. consi. 160. Alex. cons. 7. q. clarissime de q. col. v. uol. vii. cū cōcorda. adductis per Fel. in. c. nam concupiscentiam. in prin. de consuetu. & Andr. Tiracuell. in tract. all. conu. Glof. ii. nu. 17. + De contrahentibus tamen contra formam istius prag. remitto me ad ea quæ dicam inferius late in. §. & acta non teneant: ubi de eorum poena, in prin. Et de poena filiorum s. in. §. qd si partes dixerint mendaciū. nu. x. **C** Notam ex istis uerbis, casum 14 in quo notarius + punitur poena priuationis officii, & aliis poenis. sic & alias, punitur poena priuationis officii, infamiae, & manus, notarius qui scribit contractum emptionis rei feudalis, sine consensu domini. cap. §. scriba. de prohib. seu. alio. per Fed. Et alibi poena in reuocabilis exilii. l. iubemus. §. his tabellionibus. C. de sacro. sanct. eccl. quando scribit contractum uenditionis rei ecclesiæ con

- 15 tra formam legis. + Item puniatur poena priuationis officii, quotiescunq; ad mandatum iudicis, non fecit instrumentum alicui. ut dicit Bal. in l. providendum. C. de postula. refert & sequitur Afflict. in constitu. baiulos & omnes. quest. vi. num. 40.
- 16 + Scias tamen, qd semel priuatus notarius suo officio, ex aliquo delicto, non potest amplius, illud exercere. per Glos. in authen. de armis. §. fina. in ult. Glos. si aliquid. C. de suscep. & archa lib. x. §. hæc igitur, ibi ut unq; reuertatur, in authen. de non aliena. tenet Barth. de Capua. quæ ibi refert, & sequitur Afflict. in d. constitu. baiulos. q. vi. nu. 40. ¶ Quæro
- 17 + quid si notarius scribit instrumentum, in quo filius fam. se obligat sine consensu patris, cum clausula reservato tamen semper assensu, & consensu patris, nunquid has poenas euitabit? Breuiter, omissis superfluis, hanc quæst. ponit Afflict. in d. constitu. q. vii. nu. 41. & tandē dicit: qd non. allegat Luc. de penn. in l. si aliquid. C. de suscep. & archa lib. x. tex. in authen. de aliena. §. ad hoc autem, ibi nullam clementiam, not. per Archidia. xxxvii. distin. cap. si cut domino suo. Ea quidem ratione (secundum eum) quia habet legem expresse prohibentem, sub poena expressa, qd non interueniat in contractu phibito. ¶ Quæro nūquid statim recepto contractu filii fam. notarius intelligatur priuatus suo officio? Breuiter dico qd nō, qd nō extant hic, uerba qd importet ipso iure, de quibus p. Glo. in l. i. §. si poenā. ff. de po. & in auth. de incest. sup. §. i. i. uer. in

minere. & Fel. in c. ii. de rescrip. merito iudicis sententia necessaria erit. Prosper Carauta.

SVMMARIVM.

- 1 Dictio omnibus, est collectiua uniuerſalis.
- 2 Dictio singulis, est distributiua.
- 3 Dictio omnis, neminem excludit.
- 4 Pragmatica ista, an sit generalis per totum regnum?
- 5 Petri Follerii trussa, in qdā practica.
- 6 Ampliatio prima ad pragmaticam.
- 7 Actuarii qui, & unde dicantur? & numero.
- 9 Actuarii, in quo differāt a notariis? & numero. II.
- 10 Actuarius, nunquid esse possit, qui non sit notarius?
- 12 Curia, multipliciter capi potest.
- 13 Curia, unde sic dicatur?
- 14 Curiales qui, & unde dicantur?
- 15 Notarii, an differāt a tabellionibus?
- 16 Extensio, an sit licita, ne prag. Redigatur elusoria?
- 17 Ampliatio secunda ad prag.

§. IIII.

NIBVS ET SINGVLIS NOTARIIS. ¶ Ista dictio omnibus, prolata in numero

MNIBVS ET SINGVLIS ACTVARIIS, OMNIVM CVRIARVM: ET OMNIBVS ET SINGVLIS NOTARIIS.

plurali, est collectiua: secundum Barto. in extraua. ad reprim. in uer. omnis. & in l. moschis. ff. de iure fisci. Aret. in l. centurio. in. Gilo. paganus. ff. de uulg. & in l. heres. in prin. 1 ff. de acqui. heredit. Plus dicens, + qd est collectiua uniuersalis, denotans uniuersalitatem, quæ propterea nihil excludit. ut late per Sylua. con. si. i. nu. 30. Dictio uero + singulis, est distributiua, & habet uim specialis enumerationis. Secundum Bar. in l. stichum. §. stipulatio. ff. de uerbo. obliga. in prin. Quasi uelit dicere hæc prag. omnibus notariis, & actuariis, in uniuersali, & cuilibet eorū in solidum, in particulari. Ex quibus patet, generalem esse dispositionem, istius pragmatice, Et maxime + quia qui omne dicit, nihil excludit. l. a procuratore. C. manda. l. pluribus. ff. de lega. i. tenet. Specu. in titu. de sindi. uer. quid si in aliquo Bar. in l. serui. §. fina. ff. de lega. i. & in l. iulianus. ff. de lega. iii. Et ideo eius dispositio + seruari debet ubilibet per totum regnum. Et licet aliqui fuerint in opin. contraria, qd ista prag. sit localis, seruanda tantum in Ciuitate Neap. pro ut audiui aliquos tenere, & inter alios talis opin. reperi, Eximium Petrum Follerium, in quadam eius pract. nundinaria. iiii. parte. nu. 7. quā manu scriptam legendam, (ob eius humanitatem) mihi tradidit, ut uiderem laborem captum in componenda dicta prag. 5 licet postea, certo modo + trussatus fuerit, taliter qd paucis mutatis, edita est sub alterius nomine, dato sibi titulo tractatus mercaturæ: Tamen

ego (saluo iudicio cuiuslibet melius sentiētis) teneo primam opin. propter generalia uerba istius prag. quæ cauillari non possunt: De quo cum haberem colloquium cum eo, respondit mihi, qd etiam ipse, tenet hæc opin. & qd postq̄ illud, ibi scriptum sit, practicaui hanc prag. extra Ciuitatem Neapo. Quæ not. pro intellectu ipsius, & + Prima Ampliatio ne. ¶ Quæro iuxta istam prag. in qua, de actuariis fit mentio, qui nam proprie dicantur actuarii? Et breuiter in hoc dico, + qd actuarii dicuntur, isti actorum magistri qui in curiis tribunalium degunt, & cōmuniter, ab omnibus, actuarii nuncupantur + Sic dicti, ab actis, quæ sunt proprie in iudicio, ut dicit Bar. in l. illud. nu. i. C. de sacro. sant. ecclesiæ. & Alex. in l. ii. in prin. col. pen. ff. de uerbo. obliga. propter quæ acta + differunt a notariis, qui illa facere non possunt, nisi sint etiam actuarii curiæ, dato qd partes in hoc cōsentiant: ut dicunt Bal. & Paul. de castr. in in. l. repetita. C. de epis. & cleri. Est tamen uerum, qd non potest esse + actarius, nisi sit notarius, secundum Bal. in rub. C. de fid. instru. col. i. nu. ii. in fin. qui si non reperitur, eliguntur duo probi uiri, quorū unus scribit, & alter subscribit: iuxta tex. & no. p. Inno. & Abba. in c. quoniā cōtra. de proba. Et sic regulariter, qui est actarius, est notarius, sed non e contra. + Et non solum ex actis quæ faciunt actuarii, differunt a notariis (ut proxime dictum est) uerum etiam in alio, quia actuarii in actis quæ faciunt, non tenentur dicere, præsentibus

sentibus talibus testibus, sicut nota-
rii. secundum. Glos. in. d. c. quoniam
contra, quam ibi sequuntur Abb.
Lanfra. & omnes. & latius Marant.
in pract. parte. vi. act. x. nu. 23. ubi
de aliis differentiis, inter acta, & in-
strumenta. ¶ Aduerte tamen, qd li-
cet. hoc uerbum + curia, in prag.
positum, multis modis capi possit.
Et praesertim pro curia mercatoru,
ut dicit Soccy. cons. lxxxvi. uer. ii.
conclusio. uol. i. Aret. cons. xv. Ol-
dra. cons. ccxi. Guid. pap. dec. l. cccc-
lxi. Afflicti. in consti. regn. statuimus
in Glos. ii. nu. 50. & Boeri. in tract.
de autho. magn. cons.posito post de
cis. ii. uol. in. ii. addit. num. 167. ubi
abunde, Tamē in materia istius prag.
curia, capitur pro loco, ubi nego-
tia rei pu. expediuntur. ut etiam me-
minit Cagno. in. l. ii. nu. 20. ff. de ori-
gi. iur. Plus dicens, qd sic dicta est,
+ a uerbo curo, eo qd in ea, cura rei
pu. habeatur. ut etiam dicit Afflicti.
in. d. consti. statuimus. nu. 50. Et ab
hac curia, secundum eum. in consti-
tu. regn. magnae curiae. post Glos.
ibi in uers. curialium, & Boer. in. d.
tract. dicti. sunt curiales. + Qui ta-
men ipsi sint, uide per Afflicti. &
Glos. ibid. ¶ Quarto nunquid eti-
am tabelliones, censeantur prohibiti
per hanc prag? Et uidetur qd non,
cum ipsa de notariis mentionem fa-
ciat. + Notarii autem, sunt illi, qui
creantur a rege. Tabelliones, qui cre-
antur a Papa, uel aliis ecclesiasticis.
ut dicit Petr. rebus. in cōment. con-
sti. fra. tract. de lite. obliga. art. iiii.
Glos. i. nu. 4. Sed breuiter, tene con-
trarium: quoniam ut ipse met Re-

buff. dicit, ista uocabula, sapissime
confunduntur, & a iure, talis diffe-
rentia, parum tenetur. Eo maxime,
quia si secus diceretur, dispositio isti-
us prag. esset elusoria: quō casu, eti-
am si uera esset talis differentia, li-
cita esset + extensio ad tabelliones,
ne prag. reddatur elusoria. ut dicit
Ioan. de ana. in rub. de apostla. frāc.
in. ci. fall. xviii. de tēpo. ordi. in. vi.
las. in auth. quas actiones. C. de sa-
cro. sanct. eccle. & Nicol. eueria. in lo-
cis legalibus, loco a ratione legis,
larga & ampla. uer. vii. fallit. Quae
not. pro. ii. + Ampliasti istius prag. ut
licet loquatur solū de notariis, uen-
dicet sibi locum, etiam in tabellioni-
bus per supradicta.

Prosper Carauita.

SVMMARIVM.

- 1 Dictio ex nunc in antea, quid impor-
tet?
- 2 Lex adstringit illos tantum, ad quos
puenit. fallit dupliciter. nu. 3. & 4.
- 3 Causa etiā iniusta, excusat a poena.
- 6 Notarius, an excusetur, ratione pu-
blicationis non factae de prag?
- 7 Scientia probari debet, alias igno-
rantia praesumitur.
- 8 Ignorantia, praesumitur eo ipso, qd
non probatur contrarium.
- 9 Bannitum in magna curia, non est
necesse banniri, per prouintias.
- 10 Ampliatio tertia ad prag.
- 11 Statutum, nec ad praeteritas, nec ad
pendentes lites, trahitur. fallit in
casu. nu. 12.
- 13 Conditione purificata, contractus
retrahitur.

- 14 Limitatio prima ad prag.
- 15 Ratio istius prag. quæ sit ?
- 16 Notarii assimilantur piciis.
- 17 Ratio naturalis suadet, ut filius. fa. nihil faciat, sine patre.
- 18 Filius, tanq̃ res patris est, & in eo ius proprietatis habet.
- 19 Rei publicæ interest, ne quis re sua, male utatur.
- 20 Limitatio secunda ad prag.
- 21 Correctio legum, est eundanda.
- 22 Statutum debet interpretari, ut minus lædat, ius commune.
- 23 Lex, si non exprimit rationem, possumus cogitare rationem naturalem.
- 24 Intellectus ad consilium Alexandri. 80. uol.
- 25 Reges, quando faciunt pragmaticas, debent ipsas iustificare, per bonas rationes.
- 26 Ratio legis, dicitur esse uirtus, & substantia ipsius.

5. V.

QVOD EX
NUNC IN
ANTEA,
ET DECE
TERO,
NEMO DI
CTORVM
ACTVA
RIORVM, ET NOTARI
ORVM. ¶ Not. ista uerba ex nūc
in antea, & de cætero, + quia deno
tant noui iuris promulgationem, &
non ueteris declarationem: pro ut
de dictione de cætero, not. Archi

dia. in. c. prouida. de electio. in vi. &
refert Afflic. in constit. regni iusti
ciarum de cætero. in not. ¶ Et ex istis
uerbis quæ hic ponuntur, colligitur
respōtio & solutio, illius dubii, quod
audiui fieri contra istam prag. Dice
bant. n. aliqui, q̃ ista prag. non debe
ret ligare homines regni, ex eo q̃a,
non fuit publicata per prouincias:
cum clarum sit in iure, + q̃ lex, il
los tantum adstringit, ad quos per
uenit. 35. q. i. in prin. l. fina. ff. de de
cret. ab ordin. facie. in auth. de in
cest. nupt. in fin. & in auth. ut fact.
nou. consti. in fin. cum simil. Et ideo
secundum eos, si filius fa. in aliquo
loco istius regni contraheret, con
tra eius formam, deberet ualere, &
notarius nulla poena esset puniendus.
Nam iura præallega. & simil. proced
unt quando constitutio, siue statu
tum emanans, non apponit tempus,
post cuius lapsum habet ligare, Sed
quotiescunq; apponit tempus, dicē
do ex nunc (pro ut in ista prag.) tali
casu, ligat ignorantes, sine alia pu
blicatione. + Vt dicit Card. flor. in
clem. ii. de hæret. in vi. nota. Barba.
cons. 34. col. fina. Afflic. in tit. de
pace tenen. in prin. nu. 50. & Glos.
Prag. sanctionis in fin. in uer. publi
catione. Vel secundo modo dici po
test, q̃ contraria procedunt, quan
do in statuto, uel constituto. quæ ema
nat, non ad est clausula decreti an
nullatiua, quia quotiescunq; adest,
ligat etiam ignorantes. + secundum
Anto. de butr. in. c. ii. de consti. per
ca. de concess. præ. in. vi. in glos. re
ferr. Abb. in. c. certum. de restit. cū
simil. adductis per afflic. in præ.

allega. loc. Sed quia in hac prag. ad
est talis clausula in fin. in illis uer-
bis, & acta non teneant, remanet fir-
ma conclusio, q̄ tale dubium nihil
obstat. ¶ Cogita tamen (si dici po-
test) q̄ hec omnia, procedunt quo
ad inualiditatem actus, secus tamen,
quo ad notarium, qui non debet p̄-
nis hic contentis puniri, ob defectū
dictę publicationis: cum clarum sit,
5 + quamlibet (etiam iniustam) cau-
sam excusare a p̄na. l. plagii iuncta
Glos. la. i. C. ad l. flau. de plag. cum
concor. quę ibi ponuntur per Do-
cto. Sed illud quod me facit dubita-
re, est, quia ista prag. per prouinti-
as, & totum regnum, magis nota
6 est, q̄ si esset publicata: + & ideo q̄
dici debeat, notarium ex causa pu-
blicationis non factę, non posse ex-
cusari. Idq̄ uidetur esse de intentio-
ne Glos. an. d. clement. ii. de heret. in
uer. ex nunc, quę dicit, q̄ licet liget
constitutio absq̄ publicatione, cum
ista dictio ex nunc, hoc procedit
quo ad inualiditatem actus, non au-
tem ut contrafaciens, ignorans puni-
atur: innuens a contrario sensu, q̄
sciens puniretur, quis non esset pu-
blicata. & uidetur etiā tenere Glos.
d. prag. sanctionis. Et licet Bal. in. la.
§. fina. C. de cadu. tolle. dicat non li-
gere etiā scientes, si non est facta
publicatio, tamen debet intelligi,
& limitari, ut proxime dictum fu-
it. Sed postq̄ ratione scientię, erit
7 puniendus notarius, debet ex par-
te curię, + talis scientia probari:
alias, cum non sit facta publicatio in
prouintiis, p̄sumetur ignorantia.
ual. uerius. ff. de probal. si super

ubi Bar. C. qui milit. poss. lib. xii.
Quin immo, ut dicit Glos. quam
ibi ualde commendat Bar. in. la. si
8 cui. §. isdem. ff. de accusa. + igno-
rantia, probatur eo ipso, q̄ non
probatur contrarium. uidelicet sci-
entia. Item & tertio, responderi
potest, q̄ dicta iura in contrarium
allegata, de publicat. ne legis fa-
cienda, nihil faciunt ad casum istius
prag. ex eo quia, hæc prag. fuit
facta, per uiam mandati iudiciarii,
in magna curia Vicarię, omnibus
actuariis, & notariis, p̄pter quod,
ratione hominum, qui in eandem
magnam curiam concurrunt a to-
to regno, reputatur ista prag. tanq̄
notoria, & omnibus prouintiis in-
timata: per eā quę in simili tenet
Afflict. in constit. regni grandis
9 utilitas: + dicens q̄ bannitus in ma-
gna curia uicarię, non est necesse
q̄ banniat per prouintias, ex cau-
sa p̄dicta. Quę ratio, proderit
ut curia non teneatur probare sci-
entiam notariorum, qui contractus
facerent, contra hanc prag. ut pro-
10 xime dictum est. Quę bene nota +
pro tertia Ampliatione istius prag.
ut procedat, quis non fuerit publi-
cata. ¶ Quęro iuxta uerba hic po-
sita, ex nuac. in antea, Quid si fili-
us fa. fecit contractum ante hanc
prag. sine consensu patris? sub con-
ditione dubia extitisset uelne, de-
mum superuenit hæc prag. & post
ipsam, euenit conditio, taliter q̄
post prag. purificatus est cōtractus,
nunquid ad ipsum se extendet? Bre-
uiter, ommissis aliquibus quę in cōtra-
riū adduci possēt, tene q̄ nō + Quia

statutum siue lex non solum non tra-
hitur ad præteritis. c. fin. de consti-
t. cum quo concordat constitu. regni
ut in uersis. in fin. ubi etiã not. Affli-
xii. in. no. sed nec etiã, ad pendentes
lites. ut not. per Bart. in. l. sancimus.
la. ad finem. C. de sacro sanct. eccle.
etiã si hoc diceret expresse. ut re-
fert & singu. reputat las. in. l. non du-
bium. uer. illud. nu. 15. C. de legi. t. ni
si disponeret circa ordinem, & pro-
cessum iudicii, Tunc enim trahere-
tur ad lites pendentes, etiã si non
diceretur. ex mente Bald. & Paul. de
Castro in. d. l. sancimus. Suadetur q̃
primum dictum, alia ratione t. nam
existente conditione, dispositio cõ-
tractus retrahitur, & reputatur,
ac si a principio fuisset purus. l. ne-
cessario. §. q̃ si p̃dēte. ff. de pericu.
& commo. d. rei uendit. l. potior. ff. q̃
potio. in pigno. habe. not. Iser. in cõ-
stitu. regni grãdis utilitas, circa finē,
uerfic. i. e. d. pone q̃ alienauit. Sed si a
principio fuisset purus, non se exten-
deret per prædicta: Ergo nec etiã
istò casu se extendet, conditione pu-
rificata. Quæ not. p̃ intellectu prag.
t. & Prima limitatione. ut non pro-
cedat in contractibus gestis antea, et
purificatis post dispositionē ipsius.
C. iterum quæro, qua ratione iuerūt
moti conditores istius pragma. ad
ipsam faciendam: certe ex uerbis ip-
sius non colligitur, propter quod,
uidetur dici posse, q̃ cum assignata
non sit, nec etiã nos debemus ip-
sam quære, & fundamentum in ea
facere. per ea quæ dicit Alex. consil.
Bo. uiso & oportune. colum. iiii. uer-
sus. uolu. i. Sed breuiter respon-

dendo quæst. ut alias dicebam, &
nunc dico, t. rationem fuisse, quæ
ip̃os mouit, interesse eorum patris,
ne per contractus filiorum sam. de-
bitis onerentur eorum filii, & sic pa-
tres, dānum patiantur in eorum bo-
nis profectiis, uel aduentitiis, super
quibus ius habent, & prætendunt. l.
cum non solum. §. ipsū. C. de bon.
quæ libe. Cum pateat ab effectu, &
experientia, q̃ propter eorum iuue-
niles calores, sæpenumero contra-
hant in eorum damnum, & nesciūt
quid faciunt, ad similitudinem pica-
rum, quæ loquuntur, & ignorant
quod dicunt. ac etiã notariorum,
t. qui p̃cis sunt assimilati, eo q̃ in
eorum contractibus, ponendo clau-
sulas, & renunciaciones, dicunt re-
nunciantes. l. sancimus. & auth. præ-
sente, cum tamē ignorent qd dicta
iura disponant. Et ad similitudinem
illorum qui submerguntur, & bibūt,
& nesciunt quid bibunt. secundum
Petr. rebuff. in constitu. fran. uol. i.
tract. de chirogra. recogni. articu. ii.
nume. z. 7. fol. z. 11. Et q̃ ratio istius
prag. fuerit interesse patris, patet, q̃
si filius est emancipatus, aut seorsum
habitat, uel cum eius consensu con-
trahit, libere cõtrahere potest. Quæ
ratio interesse patris, naturalis ra-
tio dici potest: t. suadet enim no-
bis, ut filius sam. postq̃ est patri sub-
iectus, insit. de patri. potest. in princ.
non possit quicquam facere, quod
patri sit noxium, sine eius consensu.
C. de pact. l. filius. t. cum tanquam
res patris sit, & in eius proprietate
habeat. ff. de proba. l. si filius. ut
patet, quia sibi, pro eo exhibendo,

& deducendo competat interdictū,
quod ius:causam proprietatis conti
net. l. ii. §. i. iuris. ff. de interdict. Et in
illa, detur etiam utilis rei uēdictio,
ad dicta causa ex iure quiritum. ff. de
rei uend. l. i. §. per hanc, ut late per
Iser. in constitu. regni patrenorum.
Prout in simil. statuto, prohibente
uxorem contrahere sine cōsensu ui
ri, dicit ipsum esse fundatum super
dicta naturali ratione, Andr. Tira
quel. in tract. ll. cōn. Glor. vi. q. xix.
num. 173. Conformaturq; talis ratio
cum iure con nuni. d. l. cum non so
lum. §. ipsum. uers. melius enim est,
Vbi dicit tex. q; ideo filius fam. non
potest alienare sine consensu patris,
quia melius est, iuueniles calores co
hætare, ne filii fam. cupi. lini dediti,
tristem exitum sentiant patres, qui
post dispersum patri nonnim, eos
expectāt in alendo. Nō omittō quod
istis diebus, super ista. q. dicebat, Exi
mius doctor, Ioan. Anto. de Nigris,
q; iudicio suo ratio istius prag. non
solum fuerit interesse patris, sed et
19 reip. + cui? interest, ne q; rebus suis,
male utatur. Instit. de his qui sunt sui
uel alie. iur. §. sed maior in fin. con
iungendo (secundum eum) utrunq;
interesse, patris, & publicum. Et ra
tio quæ ipsum mouebat, erat, quia si
solū pro interesse patris, quod præ
tendit in bonis filii, facta fuit hæc
prag. sequeretur a cessante ratione,
q; ista prag. non haberet locū, quādo
filius fam. contraheret in bonis ca
strensibus, & quasi, ubi ius pater nō
prætendit. d. l. cum non solum. Sed
pace suā, hoc mihi non obstat, quia
20 ego teneo sic + limitādo istam prag.

secundo modo, q; eius dispositio, nō
uendicet sibi locum in illis bonis: Cū
clarum sit, q; in eis reputatur ut pa
ter familias. in l. i. quibus nō est per
miss. face. testa. in prin. uers. ex hoc.
Et ideo, ut euitetur tot legum cor
rectio + (iuxta l. præcipimus. C. de ap
pella.) dicendum est, in ipsis locū nō
habere. Ea enim quæ contra iuris ra
tionem uidentur, ad ius cōmune re
duci debent. l. ex facto. ff. de uulga.
suositi. not. per Iser. in consti. regni
cum iustiti. in fin. Cum & alias ha
22 beatur, + statutū interpretari, ut mi
nus ledat ius commune. l. ii. C. de no
xa. cum dilectus. de consue. Alexā.
consi. 13. uol. iii. Et tanto magis dici
debet, q; ratio istius prag. fuerit in
teresse patris, cum hoc naturalis ra
tio suadeat, ut proxime dictum est.
quia ut dicit Cyn. in l. non dubium.
C. de legi. quem refert, & sequitur
Afflict. in constitu. regni asperitatē.
23 vi. not. in fin. quotiescunq; + lex nō
exprimit rationē (prout ista prag.)
possumus cogitare rationem natu
ralem, quæ potuit mouere principē
allegat tex. in l. oratio. ibi supplea
tur. ff. de sponsa. Et sic, cum ratio na
turalis sit illa, de qua dictum est, om
nino, dici debet, q; talis fuerit ratio,
24 quæ cōditores mouit. + Nec obstat
consilium Alex. quod in prin. q. alle
gari, quia intelligitur pcedere, quan
do in lege in qua, non est expressa ra
tio, multæ rationes assignari possēt,
tunc enim uerum est, q; super ratio
ne ipsius, non potest fieri fundamen
tum. Sed in lege in qua, licet non sit
expressa, non possunt plures assigna
ri (ut hic) in qua non alia dari potest,

PROSPER CARAVITA.

¶ prædicta, secus est: & pro expressa reputatur, ac in ea, fundamentum fieri debet. secundum eund. Alexan. consil. 24. nu. 44. uersic. in quibus locis. in fin. uol. ii. & consil. 22. col. i. uol. iiii. per Glos. & Bal. in l. quâuis. C. de fideicom. sequitur Capoll. cōf. crimi. 7. 4. col. pen. & Affli. in preal. leg. constitu. vi. not. Mirum tamen est, q̄ in ipsa condenda, non allegauerint rationem, + cum reges, quando faciunt pragmaticas sanctiones, debeant ipsas, per bonam rationem iustificare, ut fecit Imperator in d. consil. asperitatem. ibi nec indigne, 26 ubi per Affli. Et eo q̄ ratio + dicitur esse uirtus, & substantia legis. ut not. Bald. in c. i. de constitu. Et in l. i. §. in primo. C. de cadu. tolle. q̄ dicitur esse ipsius clipeus. ut late prosequitur Affli. in d. consil. & Zas. in l. nō omnium. nu. 1. & l. nulla. nu. 2. ff. de legi. Sed ratio, cur nō assignauerint, potuit esse, quia ipsi uiderunt, præfatam rationem esse in promptu, & ideo ipsam habuerūt pro expressa. cogitabis tamen.

Prosper Caravita.

SUMMARIVM.

- 1 Verbum præsumpserit, effectum importat, & non conatum.
- 2 Intellectus. l. final. C. de reuocandis dona.
- 3 Limitatio tertia, ad pragma.
- 4 Verbum præsumat, refertur ad eum qui temerarie agit.
- 5 Notarius, non, potest ignorantiam allegare.
- 6 Operarius, qui intrauit fundum cau-

sa laborandi, non tenetur pœna statuti.

- 7 Limitatio quarta ad pragma.
- 8 Statutum prohibens contrahere, habet locum, etiam ad pias causas.
- 9 Statutum prohibens contrahere, uidetur prohibere etiam facere eiusmodi nam.
- 10 Modica non curantur.
- 11 Ampliatio quarta ad pragma.
- 12 Princeps, ius tertii tollere non potest sine causa. etiam per uiam legis. numero 15.
- 13 Pragma ista, includit etiam fiscum, & principem contrahentem.
- 14 Constitutio diuæ memoriæ, non habet locum in principe, uel regia curia.
- 16 Princeps, habet iurisdictionē a Deo.
- 17 Dispositio principis, auferens dominium tertii, in nullo foro est seruanda.
- 18 Pragmatica ista, nititur super ratione naturali.
- 19 Statutum, quod nititur ratione naturali, ligat etiam principem.
- 20 Contra fiscum, in dubio iudicari debet.
- 21 Limitatio, ad. l. inquisitio. C. de solutio.
- 22 Ampliatio quinta ad pragma.
- 23 Pragmatica ista, an in quasi contractu, locum habeat? remissiue.
- 24 Administrans pecunias regiæ curiæ, & eis utens, qualiter obligetur?
- 25 Officialis furans pecuniam publicam, in magna quantitate, quæ pœna tenetur?
- 26 Officialis male se gerens, quo modo tenetur?
- 27 Pater filii officialis, tenetur ut fide-

iussor.

28 Filius fam. in iudicio, dicitur quasi contrahere.

29 Filius fam. prohibitus alienare, prohibetur etiā alienare, delinquēdo.

30 Pactum pro modo capitur.

31 Color quāsitus in hac pragma. quid importet?

32 Color, aliquando pro uenustate capitur.

§ VI.

V DEAT,
NE QVE
PRAESV
MAT, A
LI QVO
PACTO,
SIVE QVE
SITO CO

LORE. ¶ Quāto iuxta uerba po-
sita in ista pragma. pone q̄ notarius
fecit suum posse, & omnem cona-
tum, ut stipularetur contractum filii
fam. non seruata forma istius prag.
demum factio contrahentium nō re-
cepit, quia non concordauerunt in-
ter se, nunquid pœna istius prag. lo-
cum habeat? Prima facie, dicendum
uidetur q̄ sic, ex quo ista prag. utitur
uerbo præsumpserit. Sed breuiter
tene contrarium. ¶ quia hoc uerbū
præsumpserit, effectum importat, et
non conatum, ut dicit Ripa. in repe.
l. h. q. xxv. C. de reuoca. dona. per
tex. in c. ueritati. uer. celebrare præs-
umpserit de dol. & contu. c. frater-
nitati. uer. si. appellare præsumpserit
de eo qui cognō. consang. uxo. suā.
2 + Inferens ex hoc, ad intellectum. d.
l. sin. q̄ non habeat locum, in eo qui

tentauit, uel præsumpsit occidere do-
nantē, & non fecit. Quā not. + pro
tertia limitatione istius pragma. ut
ex prādictis, non procedat, non se-
quuto effectuali contractu, cōtra for-
mam ipsius. ¶ Iterum quāro, pone
q̄ non esset facta, secunda dispo-
sitiō istius prag. quā incipit in illis uer-
bis, Et postea instantibus, in qua da-
tus est modus notariis, euadendi pœ-
nā, & notarius, iusto errore ductus,
credens contrahentem, non esse in
alterius potestate, accepit contractū,
nunquid pœna primæ prag. punire-
tur? Breuiter tene q̄ non, quia hæc
pragma. loquitur per dictum uer bū
præsumat + quod uerbum, refer-
tur ad eum qui temerarie, & dolose,
fecit actum, non ad eum qui bona fi-
de & ignoranter: secundum Rip. in.
d. l. sin. q. xxv. per Glos. in rub. extra.
de præsumption. tex. in c. iij. de iudi.
ubi Abb. & Fely. not. p. Glo. in auth.
de nupt. §. sic itaq; in uer. p̄sumpti-
ue, & latius p. eund. Felin. c. uide. de
test. ad quem te remittō pro hoc uer-
bo præsumere. Bene tamen uerum
est, q̄ postq̄ emanauit secunda dispo-
sitiō, cessant ista, + & non potest no-
tarius ignorantiam, & iustum erro-
rem allegare, nisi interrogauerit fi-
lium fam. facta de hoc nota in instru-
mento, ut disponitur in ea, & di-
cemus infra. in. §. & notarii. Alias
si non emanasset, & notarii fuissent
decepti iusto errore, non puniren-
tur: per ea quā dicit Ioan. Baptist.
de sanct. Seue. in repe. l. omnes po-
puli. vi. quæst. iiii. quæst. principalis.
ff. de iusti. & iur. ubi q̄ si statutum di-
cit, q̄ nullus audeat, uel p̄sumat sub

tanta pœna, intrare possessionem al
 6 terius + & alijs mercede cōductus,
 intrauit ut operarius, & ibi opera-
 tus est, nō tenetur pœna statuti, quo-
 niam de intrante dolose, & iniuri-
 ose, intelligitur: allegat Glos. in l. si
 rem. §. tignum. ff. de rei uendi. &
 Bar. in l. i. ff. si quis testa. liber. esse
 7 iuss. sue. Quæ not. + pro quarta li-
 mitatione. Vt sic, hæc prima prag.
 non procedat in notario ignoran-
 te, ex iusta causa, si secunda disposi-
 tio prag. non esset facta. ¶ Nota ista
 uerba, aliquo pacto, siue quæsito co-
 lore, quia faciunt ad confirmatio-
 nem opin. illorum, qui dicunt, qd
 stante simili statuto, non potest fili-
 us. fa. contrahere, etiam si contra-
 ctus tenderet in utilitatem ecclesiæ,
 aut ad pias causas: & quis non nulli
 tulerint contrarium, ut dicit Bal.
 in l. generali. q. i. & ii. C. de sacro.
 sanct. eccle. Paulus de castr. & alii ibi
 dem. & Bal. conf. 93. super dictis pū-
 tis. uol. ii. Corne. conf. 259. in litera
 d, uol. iiii. & conf. 131. in litera c, &
 seque. eo. uol. cum adductis. per eū:
 8 tamen uerior est opin. contraria: +
 Tū quia ubicumq; lex, uel statutum
 prohibet contrahere sine consensu
 alterius, in fauorem con. tēre uo-
 lentis ut hic est, & diximus in præ-
 cedenti. §. nu. 15. nunq̄. censetur re-
 missa talis sollemnitas, fauore piæ
 causæ. ut dicit Andr. Tiraquell. in
 tract. ll. connu. glos. vi. nu. 171. per
 ea quæ notat Bal. in l. i. C. de sacro.
 sanct. eccle. & alia notatu digna quæ
 ipse allegat, Tū etiam quia ista prag.
 reprobatur omnes contractus factos
 sine eius sollemnitate, sub quo uis pa-

cto, seu quæsito colore, propter
 quod, color & fauor piæ causæ, in
 hoc nō proderit. ut latius tenet idem
 Tiraquell. in d. tract. glos. iiii. q. xxx. nu.
 9 192. Plus ibi concludens + qd stante
 simili statuto nec elemosinam paupe-
 ribus dare poterit. Quod tamen tu
 intellige cum grano salis, nisi de re
 minima tractaretur: ex eo quia re-
 10 gulariter + de modicis non est cu-
 randum. ut dicit tex. ubi casus op-
 timus pro hoc in c. & si quæstionis
 de simo. Glos. in uer. filiis in saluta-
 tione. vi. libri. cum simil. quæ lausissi-
 me congerit Capoll. in l. i. §. sed sci-
 endum. nu. 36. cū seque. ff. de ædil.
 edict. ubi ponit multos casus in qui-
 11 bus de modicis non curatur. + Per
 quæ ampliatur quarto modo proce-
 dere hanc prag. etiam in contractu
 ad pias causas. ¶ Item, per eadem
 uerba quæ hic ponuntur, aliquo pa-
 cto siue quæsito colore, confirmatur
 aliud dictum doct. qd stante simili sta-
 tuto, non ualebit contractus, etiam
 si fuerit contractum cum regio fi-
 sco, aut principe: quia ut dictum est
 hæc prag. pro interesse patris facta
 12 est, & sic respicit ius tertij, + quod
 sine causa princeps tollere non po-
 test. l. quoties. C. de præci. impera.
 offe. & l. fina. C. si contra ius uel util.
 publi. & quis non nulli tulerint cō-
 trarium, quos uidere poteris penes
 Tiraquell. d. tract. ll. connu. glos. vi.
 q. xix. nu. 172. inter quos, est Ange.
 de aret. in quodam suo consilio. in-
 ter conf. Soccy. 302. diligenter the-
 ma propositum. col. iiii. uer. ii. respō-
 detur. uol. iiii. tamen ut uides quo uis
 pacto, aut quæsito colore reprobatur
 contractus

- 13 tur contractus facti per filium fa. ex tra sollemnitate istius prag. + propter quod etiam fiscum & principem contrahentem includet: de quo, cum colloquiū haberē cū Eruditissimo Doctore, Domino Ioanne Nicolao Caraita, respondit mihi se aliter de iure sentire, ea quidem ratione, quia in generali sermone, non venit persona loquentis. l. inquisitio cum concor. allegatis ibi per Glos. C. de solut. cui rationi, satis videntur facere quæ pulcherrime tradit, Excellens Dominus Marinus Freccia in tract. de sub seu. lib. iii. q. xxxi. ubi
- 14 cōcludit + qd consti. regni diuæ memoriæ, quæ requirit spatialem assensum, in alienatione rei feudatis, nō habet locum, quando uaxallus contrahit cum principe, uel regia curia, per rationem prædictam. d. l. inquisitio. Sed parcat mihi Dominus frater meus, in hoc demonstrauit se esse fisci patronum, & merito Fiscalem: Pro cuius opin. ueritate, Primo considerandum est quod & supra diximus, qd ista prag. facta fuit pro interesse patris, & merito respicit ius tertii: quod princeps tollere non potest ut supra conclusum fuit: Idq; procedit, & uerum est, + etiam si id uelit facere per uiam legis, quando nō sub est causa publicæ utilitatis. l. uenditor. §. si constat. ff. comm. prædio. not. Innoc. in. c. quæ in ecclesiarum. de constitu. Bar. in prohe. ff. ubi late moder. & idem Bar. in. l. i. in fine. ff. de consti. prin. Tantoq; fortius uerum esset, si id uelit facere per uiam contractus. Nam ut dicit Bar. in. l. i. in. C. si cōtr. ius uel util.
- 16 pub. + princeps habet iurisdictionē a deo, & sibi non fuit tributa, causa peccandi, & bona alterius iniuste auferendi: Et idem tenet Domin. in. c. autoritate de priuile. in. vi. & Bal. in. l. si testamentum. C. de testa. Immo ut dicit Cardina. conf. 14. 7. dominus noster papa. & Domin. in. c. i. col. iii. de summa. trini. & fide. catho. in. vi. + dispositio principis, per quam dominium alterius auferatur, non est seruanda, nec in foro animæ nec ciuili, etiam si id faceret plenitudine potestatis. ut tradit Bal. in. l. iubemus in prin. C. de sacro. sanct. eccles. estq; cōmunis Docto. opin. ut late congerit Fely. in. d. c. quæ in ecclesiarum. pulchre Affli. in const. regni instrumentorum. q. xii. uer. sed iuxta hanc. nu. xv. & latissime post omnes, Excellēs, Sacri Regii Consilii, Consiliarius bene meritus, Dominus Nicolaus franciscus Constantius, in quibusdam allegationibus quas habeo ad pennam, in causa Ill. Marchionis Yliceti. uerf. non obstat. Secundo cōsiderandum est quod etiam dictum fuit in. §. præcedēti nu. 17. qd ista prag. dum habuit respectum ad interesse patris, + mota fuit naturali ratione, quæ se habet, ut filius qui est in potestate patris, & sibi obnoxius & subiectus, non possit quicquā facere sine eius consensu, quod sibi noxiū sit: quo casu dicunt Docto. + qd per statutum quod naturali nititur ratione, ligatur etiam princeps. secundum Bal. in. c. i. §. in. de his qui feud. dar. poss. in. c. i. §. ad hoc col. vii. de pac. iura. si rma. in titu. de pac. constant.
- 17
- 18
- 19

uersucl per aliam personam.& in
 procem.C.col.v. & Zas.cōs.15. nu.
 14.uoli. Et ideo Chilo laconius in
 suis apoteg.ut refert Eras.lib.ii.apo
 teg.chilonis. 24.monebar, obtem
 perandum esse legibus, hocq; ad
 principes pertinere, qui se credunt
 non teneri legibus: cum non aliun
 de magis floreat respu. q̄ si legum
 uigeat autoritas: nec ibi tyrannis
 oriri potest, ubi ex arbitrio prisca
 rum legum, geruntur omnia. Ter
 tio quia ista opin.tendit cōtra fiscū,
 20 + contra quem in dubio iudicari de
 bet, uulga J.non puto.ff. de iur. fi
 sci,quam in alia.q. contra fiscum, Al
 legat lser.in const. regni uiolentias
 & in.c.ii.in fin.in titu.impera. Loth.
 ubi nimium in uehit contra offuscā
 tes perperam eorum dicta, ut fisco
 complacent. Quarto argumenta
 bor,pro ut argumentatur Bal.conf.
 27-.pridie enim.cel.pen.uol.iii.se
 cun'um antiquam impressi. & post
 eum, celeberrimus Doctor, & no
 stra memoria, iuris Monarcha: Do
 minus Io. Angelus Pisanelus, in qui
 busdam allegationibus quas habeo
 ad pēnam in fauorem Illi.Marchio
 nis iulianæ uer.tertio circa finem.q̄
 aut obseruantia istius prag. est ius
 æquum,& tunc etiam principem cō
 trahentem, & Regiam curiam in
 cludet, cum æquitas,omnibus com
 munis sit.Aut iusiniquum, & tunc
 idem, cum retorqueri debeat con
 tra utentem iure iniquo. tot. tit. ff.
 quod quisq; iur. Nec in aliquo ob
 stant quæ in contrarium adducta
 sunt:& primo.d.l.inquisitio.quia re
 gula .d.l.non semper uera est: quia

immo in multis aliis iuribus con
 trarium deceditur, ut patet ex glos.
 21 .l. qui insulam. §. fina. ff. locat. + li
 mitabimusq;. .l. non procedere ex
 prædictis: quando si princeps, uel
 persona loquentis, non includere
 tur,iuri tertii fieret præiudicium.Se
 cundo non obstat decis.Excell.Dō
 mini Marini,quia ea in casu diuer
 so procedit,ex quo illa constitu.non
 respicit ius tertii, sed ipsius tantum
 principis, qui bene uidetur contra
 hendo relaxare solemnitatem re
 22 quisitam: quinimmo consentire.+
 Quæ not. pro quinta ampliatio
 istius prag.ut sic procedat etiam si
 filius fa. contraheret cum Regio fi
 sco, aut principe. ¶ Iuxta prædi
 cta, necessario & congrue quæri po
 test, ex quo hæc pragmatam in con
 23 tractu, + q̄ in quasi contractu, lo
 cum habet, ut dicemus infr. in. §.
 contractus nu.37.nunquid pari ra
 tione sicut ex prædictis includit re
 gium fiscum contrahentem cum fi
 lio fa.includat etiam si quasi contra
 hat? ita q̄ sicut primo casu, filius
 fa.non obligatur, etiam in secundo
 non obligetur? ut puta si admini
 strasset pecunias regie curiæ & de
 bitor remansisset, uel aliud officium
 exercuisset: super quo Acutissimus
 Doctor, Augustinus Carauita frater
 meus, dicebat mihi, q̄ iudicio suo
 secus sibi uidebatur in istis quasi cō
 24 tractibus, ex eo quia + ille qui ad
 ministrat pecunias regie curiæ &
 eis utitur, ad restitutionem obliga
 tur, alio modo q̄ per simplicem qua
 si contractum, uidelicet. De iure
 communi, ex leg: iulia de rebus.

lii. ff. ad. l. lul. pecu. Et de iure isti
us regni, Aliquando pena furti. ut
in. c. regni radix omnium. malo-
rum Et aliquando pena nonupli, &
alia arbitraria. c. regni uulgaris fa-
mæ proloquium & c. ad hoc uolen-
tes, ut etiam dicit Par. in tracta. sin-
di. §. sindicantur lo. iiii. ubi + de of-
ficiale furante pecuniam publicam
in magna quantitate, q̄ pena mor-
tis puniatur, per constit. regni offi-
ciales. licet de ciuili intelligatur se-
cundum Affli. ibi. & hodie tan-
tum pena nonupli seruetur, secun-
dum eum. Et similiter, si quando ges-
sit aliquod officium, male uersatus
fuit + non ex quasi contractu obli-
gatur, sed ex delicto, si dolose, uel
quasi delicto, si sine dolo se habuit. l.
si filius. §. i. u. lex ubi Bar. & B. l. ff.
de iud. §. i. In si. te obligo. q̄ ex quasi
delicto. & p̄ ea q̄ in istis casibus ista
prag. in aliquo huius nō p̄desset, sed
dispo iuris cōmunis seruaretur + in.
li. ff. ad municipi. & l. i. c. de filiis fa.
& quēdamo. lib. x. ut nō tātum filius
obligetur, sed etiam pater uiri fide-
iussor (licet non consenserit ex-
presse. sed tantum tacite non con-
tradicens) ut ibi dicitur. Verius
tamen considerando, mihi uidetur,
cōtrariū esse de iure uerius. p̄ cuius
opin. ueritate, cōsiderandū est Primo
q̄ licet in prædictis casibus alio mo-
do obligari uideatur filius fa. q̄ p̄ qua
si contractum: tamen hanc difficul-
tatem decidere uideiur tex. in. li. i.
§. idem scribit. ff. de pecu. ubi ha-
betur, + q̄ sicut filius fami. in sti-
pulatione contrahit, ita in iudicio
quasi contrahit, & pro inde non

origo iudicii, & actionis, super
qua iudicium fuit interpositum, ipe-
ctandum est, sed ipsa iudicati obli-
gatio, siue sententia: Et sic quis ex
delicto, uel quasi obligetur, q̄ tamē
quādo cōdemnatur in iudicio, quasi
contrahitur, ex quo quasi contractu,
posset haberi recursus postea ad bo-
na, talis quasi cōtractus, (cum maxi-
me depēdeat ab administratione, &
officio suscepto, citra patris expres-
sum cōsensum ut hæc prag. requirit)
non ualebit. Secundo cōsiderandū
est, quod dicit Bar. in. l. si finita. §.
si de uetigalibus q. vi. ff. de damn.
infect. ubi satis in terminis præsen-
tis. q. Et hunc casum decidendo,
tenet + q̄ si filius fami. prohibitus
est pro intercessu patris alienare, di-
ci debet etiam prohibitus aliena-
re delinquendo, ne ex eius delicto,
priuilegio priuetur pater: & ideo
bona huius nō tenebūtur, quod singu-
putat, & mēi tenendū Pau. de cast. ubi
nu. i. idē Bar. in. l. si quis in tātā uer-
quero nu. i. C. unde u. allegat in si-
mi. de muliere quæ prohibita est ali-
enare dotē. u. th. siue a me, cū simi. C.
ad uelleia. & cū ista phibitio ad fa-
uorē tertii spectet, dos non publica
tur et delinquendo, nisi in aliquibus ca-
sibus secundū cū. l. qnq; cū. l. seque. ff.
de bon. dāna. Nec in aliquo opus est
adductis in cōtrariū respondere, quo-
niā responsio patet ex primo motiua
& ita teneas. Vltimo, circa ista uer-
ba aduerte, + q̄ pactū in hac prag.
positū, pro modo exponitur, & sic
etiam in iure capitur. li. iiii. & a Glos.
ubi concordat. C. de palati. sacra lar-
gilib. xii. + Color uero, profectioe,

pro ut etiam iuris cons. istis uerbis
utuntur. l. iulpius uersic. si color. ff.
de dona. inter uir. & uxo. & l. sed iu-
lianus. in princ. ibi color quasitus. ff.
ad macedo. Et hinc, donatio color ra-
ta dicitur. l. fina. §. sed cum. ibi, colo-
ratam. C. manda. Et sic sub quouis
modo, aut colore, seu fictione (quæ
posset contractum alias ualidum fa-
cere) notarius receperit contractū
filii fam. non ualet. Nec per hoc pu-
tes, q̄ tunc tantum, contractus esset
nullus, quādo in rei ueritate, esset co-
lor, seu fictio, non autem, quando co-
lor esset uerus, ut sic colore piæ cau-
sæ de qua supra diximus, tunc tantū
non ualeat contractus, quando ipsa
ueritate talis color fingitur, secus si
non fingeretur, sed uere contrahe-
retur in fauorem piæ causæ. Quo-
niā, etiam si color qui contractui
daretur, uerus esset, ad huc contra-
ctus non ualeret. Primo, quia ista
pragmā. dirigit uerba notariis, quo-
rum officium, non est inquirere, si
quando contrahitur sub aliquo co-
lore bono, talis color fingitur, an ue-
rus sit, merito, sub quouis modo, uel
colore fuerit rogatus accipere con-
tractū filii fam. debet abstinere, stan-
te prohibitione istius prag. Secundo
quia hæc prag. non fuit cōtenta pro-
hibere solum cū isto uerbo colore,
sed etiam apposuit dicta uerba ali-
quo pacto seu modo, & q̄ plus est
ultra processit in. §. sequenti dicen-
do quomodolibet, quæ exponuntur
pro quocunq; modo ut not. per Ar-
chidia. in cap. i. §. præsentī de cleri-
egro. & sic, cum augendo, & gēmi-
nando illa uerba, modo, & quocunq;

modo, processerit, dicendū est, om-
nimodo notarios esse prohibitos,
recipere contractus filiorum fami-
litæ. citra solemnitatem pragmā. Verba
enim geminata, multum in iure ope-
rantur, ut dicit Alexan. cons. 215. nec
arguendi sumus. col. vi. uolui. ii. & ut
dicit Salicet. in. l. ii. colum. iii. C. de
noxa. & Afflict. in constituto. consue-
tudinem. q. i. nu. 2. in fin. nullam di-
stinctionē admittūt. latissime Rom.
in. l. si uero. §. de uiro. ff. solut. matri.
& Fely. in. casu cautio. col. xiii. de fid.
instru. † Aliquando tamen, hoc uer-
bum color, pro uerborū honestate,
& uenustate capitur. l. ii. ff. de inoffi-
testa. Et inde colores rethorici di-
cuntur.

Prosper Carauita.

S V M M A R I V M.

- 1 Statutum loquens in faciēte, an pro-
cedat in rehiente? & nu. 4.
- 2 Statuti uerba, stricte sunt intelli-
genda.
- 3 Statutum imponens gabellam instru-
mento, nō habet locum, in eo quod
reficitur.
- 5 Verba, quo uis pacto aut quæsito co-
lore, omnem modum excludunt.
- 6 Ampliatio sexta ad hanc pragmā.
- 7 Instrumentorum appellatione, non
ueniunt testes.
- 8 Pragmā. ista, an sit odiosa uel exor-
bitans? remissiuæ.
- 9 Extensio in odiosis, non est licita, et
ex maiori parte rationis. fallit in duo-
bus casibus. numero. 13. & 14.
- 10 Lex noua correctoria, in suis præ-
priis terminis seruari debet.

- 11 Filius fam. an pro uerba. promissione, cogi possit?
- 12 Iuramenti potentia, & uirtus, maxima est.
- 15 Contractu improbo per legem, testes nihil prosumt, & quare? numero. 16.
- 17 Pragmatica ista, uidetur reprobare, etiam modos probandi contractum.
- 18 Ampliatio septima ad prag.
- 19 Sermo, indifuncte profatus, de prima uice debet intelligi.
- 20 Intellectus. l. boue. §. hoc sermone. ff. de uerbo. signi.
- 21 Statutum, toties seruari debet, quoties expedit.
- 22 Intellectus ad constitu. regni q̄ plurimum.
- 23 Statutum, q̄ capiens bannitum pro causa pecuniaria, habeat dimisiu, quomodo intelligatur?
- 24 Dolus, deterior dicitur esse in consueto.
- 25 Minus malum est, uiam domini non agnoscere, q̄ post agnitā retroire.
- 26 Ampliatio octaua ad pragina.
- 27 Limitatio quinta. ad pragma.
- 28 Verba quomodolibet. quid importent? remissiue.

§. VII.

V O M O
DOLIBET
ANNOTARE,
NEQUE
CIPERE
OBLIGATIONES,

INSTRUMENTA. QVato in hac prag. iuxta ista uerba quæ prohibent notariis recipere contractus filiorum fam. quid si filius fam. contrahit cum requisitis ab ista pragmat. tamen contractus ex alio est nullus, & ex post facto filius, sine solemnitate pragmat. rescicendo dictum contractum, stipulari fecit ab eodem notario, nūquid sibi locū uendicet hæc pragmat. quæ de recipiente loquitur, & sic de faciente ex nouo, in rescicente? Prima facie uidetur q̄ non. I Quoniam + statutum loquens de faciente, non se extendit ad rescicentem. l. iiii. §. rescicere. ff. de itin. actus priuati. l. i. §. pen. ff. de mort. inse. Et ideo eius uerba, + stricte sunt accipienda. l. quicquid adstringenda. ff. de uerb. obligati. not. Bal. & Angel. in d. l. i. Vbi, q̄ prohibitus ædificare castrum, non est prohibitus rescicere: & facit quod not. Anto. de butr. in c. iiii. per illum tex. de iudi. ubi + q̄ statutum imponens gabellam instrumento, nō habet locum quando rescicitur: efert, & sequitur Grat. cōf. 112. nu. 4. uolui. Sed breuiter, contrarium teneo de iure uerius, quia præallegata regula, q̄ resciciens non intelligitur de nouo facere + nō habet locum, quando illud quod rescicitur, erat penitus destructum. secundum Glo. in c. de monachis. xviij. q. ii. Hostien. in summ. de eccl. ædifi. & Ias. in l. i. §. si quis ædificium. ff. de nou. oper. notia. & est de mēte Grat. in præallegata. cons. num. 25. sed quia in quæst. præposita, præsupponitur, contractum esse nullum, sequitur q̄ reputatur quasi non esset: Et ideo si

lius famul. nunc eundem contractum faciens, non dicitur rescire, sed de novo facere: & per consequens, contra hanc pragmaticam. Cui accedunt superiora verba istius pragmatice. Quo uis pacti, aut qualis colore: 5 quæ verba + uidentur excludere omnem modum, per quem posset dari color ualiditati contractus: Ex quibus, ista pragmatica, + ampliatur 6 sexto modo procedere, etiam si contractus alias factus rescitur. Ceterum quæto iuxta istam pragmaticam annotationem, & receptionem prohibet, quid si non est facta nota, uel receptio per notarium de promissione aut obligatione, quam filius famul. facit alteri? sed oretenus, coram testibus, sine præsentia, & expressio consensu patris, promittit uti centum, uendit domum, uel quid uis aliud facit (disponendo de rebus suis) deum titius ipsum uocare fecit in curiam, & per testes probauit suam intentionem, uel agendo summarie, aut ordinarie: quæ nam partes iudicis erunt in isto casu? certe uidetur 7 esse debeant, in ipsum condemnando, eo quod iste casus non comprehendatur in hac pragmatica quæ de receptione instrumentorum facit mentionem. Tum quia + instrumentorum appellatione, nec ex comuni usu loquendi, nec ex proprietate sermonis, ueniunt testes, secundum Bar. in l. notationem. §. instrumentorum. ff. de uerborum significat. Abb. in rubr. extra de fide instrumen. cum aliis adductis per Deci. ibidem num. 1. Tum 8 etiam quia + ista pragmatica est odiosa, ac exorbitans a iure comuni, ut latius

dicetur inf. §. Et de expressio consensu. num. 33. Et ideo restringenda, & casus præmissus decidendus est de iure communi, a quo interpretacione sumere debet. iuxta tex. & quæ ibi not. per Glos. in l. ferui uestri. C. de noxa. per Alexan. & alios in l. fin. §. in computatione. C. de iure delib. refert. & sequitur Grat. consil. 19. nu. 44. & consil. 47. num. 20. uolum. pri. quo iure communi, nemo est qui ignoret, ipsum debere condemnari ad soluendum, per l. tam in contractibus. ff. de iudi. & l. filius famul. 9 ff. de actionib. & obliga. Nec potest aliquo modo dici, quod licet est nulla, promissio facta per instrumentum, & obligationem iuratam, ita sit nulla ista quæ iuramenti fomentum non habet, ex maiori ratione. per authentic. multo magis. C. de sacro. sanct. eccle. + quoniam in correctoriis, & odiosis, etiam ex maiori ratione, non est licita extensio. secundum Glos. Bartol. & Bald. in authentic. quas actiones. C. de sacro. sanct. eccle. Bald. & Alexand. in l. illam, per illum textum. C. de collat. l. præcipimus, ubi per Bartol. C. de appellatione. Bartol. in l. si constante in ix. quæst. i. partis princ. ff. solut. matrimo. Glos. in cap. indemnitatibus. §. cæterum in uerbis. confirmetur, in fin. de electione. in. vi. in mercu. & c. cum expediat, de electione. in. vi. + in mo. lex noua correctoria, in suis propriis terminis seruari debet. d. Glo. in authentic. quas actiones, ubi Bartol. Sed uerius, & de cæsiue loquendo (saluo semper meliori iudicio) teneo in prælata quæstione; quod iudex non

II potest filium fa. nec in iudicio sum-
mario, nec ordinario condemna-
re, cogere, + aut carcerare, pro ob-
seruancia promissionis uerbalis, ut
supra fa. x. quoniam ipsa est nulli-
us roboris, nec tenet (pro ut nec alia
acta tenent) uigore istius prag. Et
q. ista secunda opin. sit de iure ueri-
or: Primo aduertendum est, q. si con-
traria opin. esset uera, sequeretur q.
filius fa. ex contractu iurato, non ob-
ligaretur per hanc prag. & ex pro-
missione simplici sic, quod quidem
satis esset absurdum: cum nemo sit
qui nesciat, maximam esse poten-
tiam, + & uirtutem iuramenti, Et
per consequens instrumenti iurati,
aut obligationis pen. acta. de quo
late per Doct. in Auth. sacramenta
puerum. C. de rescin. uendi. Alex.
conf. 27. col. v. uel. ii. & conf. 102.
uol. iii. & Afflict. decis. 83. nu. 3. &
387. Ne ergo, tam maxima resul-
tet absurditas, dicendum est, talem
promissionem nullius esse robo-
ris, & momenti. Secundo, q. si opin.
contraria esset uera, aperta esset uia
obl. gandi filios fa. & creditores
nunq. facerent scripturam de debi-
to, sed tantum ore tenus recipere-
nt ab eis promissionem, coram te-
stibus: & sic dispositio istius prag.
nobis de uento seruiret, essetq. pe-
nitus elusoria. quibus casibus, Do-
cto. communiter concludunt, + li-
citam esse legis noue extensionem,
cum ex maioritatem rationis (ut di-
ctum est) maxime quando (si non fi-
eret) resularet absurditas. Secun-
dum Bar. in l. quæsitum. ff. de testi.
Imol. in l. si uero. §. de uiro. ff. solut.

14 matri. & Nicol. euerat. in locis lega-
li. loco a ratione legis larga. & am-
pla uer. quinto fallit fol. 146. Tum
etiam + ne lex noua, red datur elu-
soria, si extensio non fieret: ut di-
cit Ioan. de ana. in rub. de apostol.
Franc. in c. i. xviii. fall. de tempo.
ordina. in. vi. Ias. in. d. auth. quas
actiones. & Euerard. in præallega.
loco, uer. vii. fallit fol. 147. ubi ali-
os Docto. allegat. Tertio & ulti-
mo, fundatur dicta conclusio, ex
eo quia per hanc prag. uidentur im-
probari, non solum obligationes
& instrumenta, sed etiam contra-
ctus filiorum fam. ut patet ex ea. +
quo casu quando etiam contractus
improbari, testes nihil pro sunt. ut
dicit Balin. d. sine uer. si sine ibi in-
strumentis. C. de litigio. Paul. le cast.
cōf. 75. uol. ii. & conf. 44. uidetur
dicēdū. col. i. uol. i. in nouis. & Alex.
cōf. 170. uer. p. hoc facit, uol. vii. &
post eos accuratiss. tradit celeberr-
mus Doctor, & tempestate nostra iu-
ris Monarcha, Dominus Io. Ange-
lus Pisanelius, in quibusdam allega-
tionibus quas habeo ad pennam, in
fauorem Magnificæ Lucretiæ pe-
denatæ. in prin. uer. propterea. Ea
quidem ratione, + quia testes pro-
barēt contractum improbatum ab
hac prag. stante clausula decreti ir-
ritantis, in illis uerbis Et acta non
teneant: ut latius dicemus infr. §.
Et acta. quo casu, consensus pro-
batus per testes, nihil iurat. Se-
cundum Glos. not. in l. a diuo pio.
ff. de rit. nupt. quam sequitur &
lingu. dicit Socci. conf. 87. col. vi.
u. r. cōfirmatur præmissa uol. ii. 32.

non solum contractus, sed (ut dictum est) obligationes & instrumenta: taliter, q̄ reassumendo dispositionem istius prag. uidentur repro-
 17 bati modi, + quibus contractus probari possit: Et sic, siue creditor fundet se in instrumento, siue in contractu probato per testes, omnino succumbet, per istam prag. Nec obstant allegata in contrarium, quoniam solutio patet ex praemissis. + quæ bene
 18 nota, pro septima ampliatione istius prag. ut sic procedat, etiam in contractu uerbalis, sine notario & iuramento. ¶ Quarto iuxta istam prag. quæ generaliter, & indistincte loquitur, q̄ non recipiantur contractus filiorum fa. sine certa sollemnitate, quid si filius fa. cū consensu patris contrahit: demum eorum uoluntate cassatur contractus, & post aliquos dies, de eodem negotio, cum eisdem patris, sine consensu patris, iterū facit idē instrumentū, siue contrahit, & cū eadem persona, nunquid, talis contractus ualebit? ista prag. nō uidetur hoc in specie decidere, & ideo, quia non determinat per quot uices, ad ius commune recurrendum est: quo
 19 statuitur + q̄ sermo, indistincte loquens, de prima uice, & receptione, intelligi debet uulga. l. boue. §. hoc sermone. ff. de uer. signi. & p̄ ea quæ not. Bar. in. l. nemo. C. de episc. audie. ubi q̄ si stat statutum, q̄ carceratus pro maleficio, excarceretur in die ueneris sancti & aliquis, semel fuit uigore dicti statuti excarceratus, & demum, iterum pro maleficio nouo carceratus, non debet iterum excarcerari. Sed breuiter, ad-

hærendo ueritati (relicis opinionibus) dicendum est, contractum prædictum esse nullum, tanq̄ factū sine sollemnitate istius prag. Nec obstat regula. d. l. boue + quoniam illa intelligitur procedere, in sermone ab homine prolato, non autem in dispositione statuti, uel legis, +
 20 quæ toties seruari debet, quoties fuerit expediens: iuxta illud Euangelii. si peccauerit in te frater tuus, secundum Cepoll. in. d. l. boue. num. 13. & Iacob. de gello. in tract. ad hoc §. constitutio. uer. quid autem. num. 32. ubi dictam. l. sic intelligit. Inferens propterea + q̄ constituto. regni
 21 q̄ plurimum, quæ ordinat, uaxallos teneri domino ad subsidium, in filia maritanda, debet intelligi, non solum pro prima uice, sed si dotem ammisserit, & iterum maritetur, iterum contribuant. Et faciunt, ea quæ ponit Cepoll. in. d. §. hoc sermone, + ubi q̄ stante statuto q̄ capiens bannitum pro causa pecuniaria, lucretur medietatem, si quis capit, & habuit medietatem, & pro alia medietate, creditor dedit dilationem debitori, & demum iterum bannitus est pro illa medietate, & per eundem captus, debet habere medietatem illius reliqui medietatis, per supradictam rationem: quia leges & statuta, pro omni uice ligant. Nec etiam obstant quæ dicit Bar. in. d. l. nemo: quia ibi militat diuersa ratio in secunda excarceratione. per ea quæ habentur in auth. de litigio. §. fin. coll. viii. ubi, q̄ deterior dolus + agnoscitur in eo, qui interruptam iterum litem deseruit, q̄
 24 qui

SVMMARIVM.

- qui semel captam dereliquit. Et in
c. quidam de appella. & c. quemad-
modum de iur. iurain Glo. deteri-
or. & in Glo. constitut. regni incon-
suet. lem. in ver. noluit agnoscere, di-
citur + q minus malum est, uiam
domini non agnoscere, q post agni-
tam retroire: Ex quibus patet, q
pietas quam habet lex in prima ex-
carceratione, denegatur in secun-
da: Quinimmo, exasperatur prop-
ter consuetudinem delinquendi, ut
etiam clarius habetur in. d. l. nemo
Et sic, q illud non causatur ex dese-
ctu statuti quod semper seruari de-
bet, sed ex ratione statuti cessante.
ut etiam uidetur sentire Capol. d. §.
hoc sermone nume. I. ibi, dum di-
cit est. eadem ratio, hac secunda
uice. + Per quā poteris octauo Am-
pliare hanc prag. ut procedat in om-
nibus uicibus quibus filius fa. uult
contrahere. Bene tamen uerum est,
q si secundus contractus esset exe-
cutio primi, non esset necessarius
consensus patris, ut puta, quando
emit cum consensu patris cum pa-
cto de retro uendendo, uel uendit cū
pacto de retro emendo: Nam tunc
si retro uenderet, uel retro emeret,
sine consensu patris, contractus be-
ne ualeret. ut latius dicam infr. §. A
filii fami. nu. xi. Sic limitatio + quin-
to modo hanc prag. ut nō procedat,
quando cōtrahēdo filius fa. exequere-
tur cōtractū alias factū cū cōsensu
patris. + Vltimo circa ista uerba
quomodolq. dicas q exponūtur pro
quocunq. modo. ut diximus in. §.
pcedēti nu. 31. ubi uidere poteris.
Prosper Carauita.
- 1 Ampliatio noua prag.
  - 2 Contractus appellatione, uenit om-
ne pactum. & nu. 20.
  - 3 Ampliatio decima prag.
  - 4 Conditio illa, si mortui, certa est.
  - 5 Conditio existente, contractus
reputatur purus a principio.
  - 6 Conditio deliciente contractus
resoluitur.
  - 7 Contractus appellatione, quā ueni-
ant remissioe.
  - 8 Ampliatio undecima prag.
  - 9 Donatio causa mortis, plus sumit
ex natura contractus.
  - 10 Donatio causa mortis, requirit con-
sensum patris.
  - 11 Ampliatio duodecima prag.
  - 12 Ampliatio decima tertia.
  - 13 Alienatione prohibita, est etiā pro-
hibita pignoriatio.
  - 14 Ampliatio decima quarta.
  - 15 Contractus appellatione, uenit etiā
confexio de pratt receptione.
  - 16 Intellectus ad Bar. in l. apud iulianū.
  - 17 Statutū, loquens de cōtractu, an locū
habeat in quasi cōtractu?
  - 18 Ampliatio decima quinta.
  - 19 Intellectus ad Aut. sacramēta puberū
  - 20 Pactum, etiam si tendat ad distrac-
tum, contractus est.
  - 21 Instrumentorum appellatione, ue-
nit testamentum.
  - 22 Contractus appellatione, an ueni-
ant testamenta?
  - 23 Testamentum, an ab aliena uolun-
tate dependat?
  - 24 Statutū potest disponere, q testamē-
tum dependat ab aliena uoluntate.
  - 25 Testadi ius, a iure ciuili ē introductū.

- 26 Prag. ista non loquitur de testamētis.
 27 Testamentū filii fac. etiam ante hanc
 prag. non ualebat.
 28 Prag. ista de contractibus, inter ui-
 uos loquitur.
 29 Limitatio sexta prag.
 30 Prag. ista, ad ludum non trahitur.
 31 Pater potest furti agere, contra ludē
 res cum filio.
 32 Casus omissus relinquitur disposi-
 tioni iuris communis.
 33 Limitatio septima prag.
 34 Statutum, prohibens contrahi, locū
 habet super quaesitis.
 35 Prag. ista, an emanauerit, ratione fra-
 gilitatis filiorum fa.?
 36 Limitatio octaua prag.
 37 Prag. ista ē in quasi cōtractu, locum
 habet & quo modo nu. 29.
 38 Extēso licita est ne prag. Reddatur
 elusoria.
 40 Pupillus tenetur, quatenus factus est
 locupletior.
 41 Ecclesia, nō tenetur ad pretii restitu-
 tionē, si non est facta locupletior.
 42 Ampliatio decima sexta prag.
 43 Instrumentum, differt a contractu
 contento in instrumento.
 44 Vel, dictio multipliciter capitur.

§ VIII.

EL CON-
 TRAC-
 TVS ALI-
 QVOS.
 Postq̃ ista
 prag. de cō-
 tractu men-
 tionē facit.

- 1 + Amplia ipsam nono pcedere, si-
 ue cōtractus sit nominatus siue inno-

- 2 minatus, Quia + appellatione cōtra-
 ctus, cōmetur quodlibet pactum, si-
 ue in dādo, siue in faciēdo cōsistat. se-
 cūdu Glos. in. l. i. in Glos. magna. ff.
 de actio. & oblig. & Bal. in. l. iuris
 gētiū in prin. col. ii. ff. de pact. C De
 3 cimo + Amplia, siue sit pur?, siue cō-
 dictionalis, p ea quā not. Cæpo. in. l.
 creditores. in fi. iii. q. ff. de uerbo. si-
 gni. quod cōprobatur, q̃a aut ē cōdi-
 ctio pro certo extitura, ut illa si mo-
 4 riar, + quā est certa. si. ff. de condi-
 & demōstra. & tūc ut Cæpo. dicit re-
 putatur ut pura, & ex cōsequēti cō-
 tractus est nullus: Aut ē dubia, & tūc
 5 similiter cōtract? nō ualeat, + q̃a si ex-
 tat retro trahitur & reputatur ut pu-
 rus a principio. l. necessario. §. q̃ si
 pēdēte. ff. de pericu. & commod. rei
 uēdi. l. q̃ potior, & l. q̃ balneū. ff. qui
 potior. an pigno. habeat. relert Grat.
 cōsi. 69. nu. 11. uel. ii. & dixim? supra
 §. q̃ ex nūc nu. 13. si uero nō extat, &
 6 tūc cōtract? de se nullus est, + q̃a cō-
 dictione deficiēte, resoluti r. l. decē.
 ff. de uerbo. obliga. + Cōtract? autē
 7 appellatiōe, quā nā ueniāt latissime
 tractat Cæpo. in. l. uerba cōtraxerūt.
 ff. de uerbo. signi. ubi ad saturitatē.
 8 ¶ Undecimo + Amplia istā prag.
 pcedere, ē in donatione cā mortis,
 quā fieret p filiū facit ra formā hic
 statuta, ut in specie cōsuluim? Ancha.
 cōs. 384. dubiū in ista. q. ea p̃fiter-
 9 tim rauōe, q̃a donatio cā mortis, +
 plus sumit ex natura cōtractus, q̃ ul-
 timā uolūtatis. ut dicit Glos. & Bar.
 in. l. ii. in prin. ff. de dot. p̃releg. &
 laā his. §. i. ff. de donat. caus. mort.
 Aduerte tamē, q̃ licet in donat. cau.
 10 mortis, regeretur + cōsensus exp̃s

- sus patris, vigore istius prag. tamen
 ad eam confirmadam, sufficeret sola
 mors filii, taliter q̄ pater nō posset
 postea reuocare, q̄uis e' cōuerso so
 lus filius posset, ut pulchre cōcludit
 Tiraquell. in tract. all. conu. glos. iiii.
 11 nu. 83. & 84. ¶ Duodecimo + Am
 plia, nō solū pcedere si ipse filius fa.
 cōtrahit, uerū etiā si alteri cōtrahēti
 de re sua, cōsētire uellet, secūdū eūd.
 Tiraql. d. trac. glos. iiii. nu. 135. ¶ De
 cimo tertio + Amplia, siue cōtrahat
 alienādō, siue pignorādō, ac quomo
 12 docūq; de re sua disponēdo + (quia
 phibita alienatione, ē ēt. phibita pi
 gnoratō) l. fin. C. de reb. alien. uel.
 nō. ut etiā latius, idē Tiraql. d. trac.
 glos. iiii. nu. 103. quod qdē, tāto for
 tius in terminis istius prag. pcedet,
 q̄a phāc prag. nō phibetur aliena
 tio, sed (quod plus est) cōtrahē. siue
 ergo pignoret, siue alienet, negari nō
 pōt qn cōtrahat merito etc. Et ista p
 cedūt indistincte, siue in pignore sit
 spes luitionis, siue nō, secūdū distin
 tex. cū ibi not. p. Glos. & Bar. i. l. q̄ ha
 bebat. ff. de leg. iiii. in prin. quā seq
 tur Petr. de rauc. in suo alphabe. in
 uer. alienatio, cētea fin. p. rationē p
 xime pcedētē. ¶ Decimo quarto
 14 + Amplia ēt. pcedere, in cōfexione
 facta p filiū fa. de prāti receptiōne
 ex cā depositi, Aut alia qua uis cā: p
 ea quā not. Cepollin. d. l. uerba cō
 15 traxerūt: ubi dicit + q̄ cōtrahēt ap
 pellatione, uenit ēt cōfexio, siue reco
 gnitio, quā q̄s faceret, qualiter talis
 res nō ē sua sed talis a quo tenet ip
 se: allegat Domin. in c. ii. de reb. ec
 le. nō alie. in. vi. ubi tex. in terminis.
 Et quis Bar. in l. apud iulianū. §. si pu

pillus. ff. ex qb. caus. in posse. cat. vi.
 deatur eē in cōtraria opin. tamē cō
 iuninis opin. est in contrariū. ut patet
 ex Tiraquel. d. trac. glos. iiii. nu. 106.
 ea p̄sertim ratione, q̄a si secus di
 ceretur, faciliter p. indirecū fieret
 fraus huic prag. Et fili' fa. in frau
 patris, d. sponeret de omnibus, cōfi
 tēdo se recepisse a tali tot aureos ex
 cā depositi, uel alia: q̄a si talis cōfē
 xio, obligatoria esset, necessariū es
 set uēdere bona & soluere. Præterea
 16 + Bar. q̄ allegatur in cōtrariū in .d.
 apud iulianū p. Tiraquel. ubi supra
 nō legitur de cōfexiōe quā fieret cō
 trahēdo, sed de cōfexiōe quā fieret
 in iudicio, & sic quasi contrahendo.
 Et dicit, q̄ phibitus cōtrahere, pōt
 in iudicio cōiteri, & hēreditatē adi
 re: q̄a illud est quasi cōtrahere, ergo
 sentit, q̄ si cōfiteretur cōtrahēdo, p
 ut in casu nostro loq̄mur, talis cōfē
 xio nō ualeret, & sic Bar. ibi, potius
 pōt allegari p. ista ampliatiōe, q̄ cō
 tra, & ita uerū est. An tamē + ei' cō
 clusio quā ibi tenere uidetur, q̄ sta
 tutū loquēs de cōtrahēto, nō habeat lo
 cū in quasi cōtrahēto, uera sit, dicem?
 17 infr. pu. 37. ¶ Decimo quinto + Am
 plia hāc prag. pcedere, ēt in distra
 ctu, secūdū Bar. in l. si unus. §. pactus
 ne peteret. ff. de pact. ubi, q̄ stante si
 mili statuto i muliere, q̄ nō possit se
 obligare sine cōfēsu p. pinguorū, nō
 poterit distractū facere, iaciēdo pa
 ctū de nō petēdo, uel aliter liberādō
 debitorē: Quia distrahēdo, se obli
 garet ad ratū habēdum distractū, &
 sic, cōtrahēt eēt illa obligatio. & idē
 tenet Bal. d. §. pact. col. iiii. uer. sed
 qd si statutū. Rip. in rubr. de acqui.

posse.col.ii.num.10. Aret.in. l.iii. §. contrarium. ff. de contrariis. iud. tut. sicut in simil. dicitur, qd auth. sacramenta puberum, quæ in cōtractu iurato loquitur, etiam in distractu locum habet, ut tenet Glos. not. in. d. l. iii. §. contrarium in uer. liberatio nem. & ibi etiam Franc. de Aret. & post eos Celeberrimus Doctor, & in arte dicendi, omnium iudicio, facile princeps, ac Dominus meus colendissimus, Dominus Thomas Salernitanus, in quibusdam allegationibus quas habeo ad pennam in fauorem Illustr. Comit. Alrauillæ. uer.

19 secundo principaliter in li. 1. Quæ not. pro intellectu, & ampliatur. d. athen. idem Bal. in rubr. C. de pact. & post eum ibi iaco. de san. Geor. ubi dicit + qd omne pactū, (etiam si tendat ad distractum) contractus est, & uerissimum est. ¶ Quarto in hac prag. nunquid eius dispositio, in testamento libi locum ueniat a prima facie, uidetur dici posse qd sic. Tū quia prohibet recipi a filiis tam instrumenta, quorū appellatione + nō est dubium uenire testamentum. ut patet ex his quæ not. Affli. in consli. regni instrumentorum robur. q. ii. nu. 3. dum allegat. Barth. de Capua, qui idem tenet, in consli. consuetudinem. Tum etiam, quia prohibet recipi contractus + quorū appellatione, & si proprie, & stricte, nō ueniant testamentaria uerba contraxerunt. ff. de uerb. signif. si q. talis communis opin. ut patet ibi ex Capoll. tamen, ubi militat eadem ratio, per quandā extensionem, bene uenit testamentaria ut tenet Affli. in d. consli. in

strumentorum. nu. 3. dicens, qd ita pluries fuit iudicatum in Sac. Conf. & qd propterea, nō est recedendum: ut patet ex eius decis. 260. Et si diceretur, quomodo hæc prag. in testamento poterit habere locum? cum si hoc uerū esset, sequeretur qd filius fami. haberet testari cum consensu patris contra. l. captatorias, & l. illa institutio. ff. de hered. instit. & ea quæ not. Paul. de Cast. Aret. & Alex. in. l. ex facto in princ. ff. de uulga. & pupil. substit. & idem Alex. cons. 155. uisus actis. uolu. v. Posset responderi dupliciter. Primo + qd præ allegata procedunt, quādo testamentum dependet ab aliena uoluntate dispositoria, secus si cōfirmatoria, ut esset hic, secū dū Bal. in. l. si pater. x. oppo. & xi. C. de insti. & substit. Secūdo, qd contraria opi. est uerior, qd immo potest + statutum hoc disponere & providere aut tenet Bar. in. l. si cū doctorem. §. eodem. ff. sol. matri. consli. 10. uisio statuto. in prin. l. non id circo. C. de codi. Bal. in. l. lex duobus. §. fin. circa fin. ff. de uulga. in rub. C. de contrahe. emptio. cons. 203. consilientes. uol. iiii. & 139. statuto communis. uol. v. Bertach. in tract. pabel. vi. parte. prin. q. v. Angel. in athen. ut fact. noue. consli. §. pronuntiatum, & alii nonnulli, quos refert. Tiraquel. daract. Glo. in. nu. 90. cum sequerationibus de quibus per eum, & præsertim quia + testandi ius, a iure ciuili est introductum. l. iiii. ubi. Doct. ff. de testa. l. i. ubi Glos. ff. de acquir. rer. domi. c. ius quiritū. disti. i. not. Bar. in rub. ff. de acqui. heredi. & l. inter dum. nu. 6. ff. de condi. indebi.

quod quidem ius, bene posset tolli p
legem, aut consuetudinem. l. de qui-
bus. ff. de legi. §. sed naturalia in fin.
ubi Ang. l. l. i. te iurant. Sed verius,
in præata. q. loquendo, teneo q. ista
26 prag. + in testamentis nō loquatur: & ideo q. ius testandi per filiu fami-
dispositioni iuris communis sit re-
lictum. Et q. hoc sit verum, patet. Pri-
mo, quia in fine ipsius, dicitur, q. se-
cus acta non teneant, præsupponen-
do propterea, q. loquitur de illis cō-
tractibus, & instrumentis, quæ ante
eius dispositionem, poterat facere fi-
lius fa. & facta ualebant, & nō de te-
stamentis, quæ si ante hanc pragma.
per filios fami. condebantur, & nunc
27 cōdūtur, + nō ualent. §. i. in l. titu. q. b.
non est permitt. face. testa. Secundo,
quia in fin. si. i. m. l. i. dicitur, q. si filii
fa. dixerint inendacium, imputetur
28 stipulantibus + & sic apparet loqui
de cōtractibus inter uiuos, ubi adest
alia pars stipulans. Nec obstat alle-
gata in contrarium, q. appellatione
instrumentorum, & contractuum,
ueniant testamenta. Quia hæc prag.
(ut dictum est. supra. §. Ex nunc in
ante. nu. 14.) non ad alium finem
emanauit, q. ut interesse patrū pro-
uideret, in quod sapissime possent
incidere, ex contractibus filiorum:
propter quod, nullo modo dici po-
test, q. ad testamenta respectum ha-
buerit, ex quo ut proxime dictū est
ante hanc prag. filius fa. testari non
poterat. Et sic per eius testamentum,
neq. pater damnificari. + Per quæ
29 poteris limitare sexto hanc pragm.
non procedere in ultimis uolunta-
tibus. Et per eandem rationem, de-

cidi potest alia. q. nunquid filius fa.
qui per hanc pragma. est certo modo
prohibitus contrahere, dicatur etiā
prohibitus ludere? Nam, cū interesse
patris fecerit hanc pr. gma. emanā-
re, non est dicendum + q. ad ludum
trahatur, cum etiam ante hanc prag.
pater non poterat dānificari, & in-
teresse pati ex ludo filii: quoniā de
iure communi, poterat amissa per fi-
31 liū in ludo, repetere, + & furti agere
contra eos qui scientes eos esse fi-
lios fa. iusserunt cum eis, ut dicit Bol.
in rub. C. de condi. ob turp. caus. &
l. seruus. C. de condi. indebi. ubi et. a.
las. Et ideo, dispositioni iuris com-
munis relinqui debet + tanq. casus
32 non cogitatus, sed omissus per hanc
prag. iuxta. l. commodissime. ff. de
liber. & posthu. + sic limitando sep-
timo hanc prag. non procedere in
33 ludo. ¶ Quæro, quid si filio fa. ab-
senti, facta fuerit donatio, & anteq.
ipsam acceptet, mediāte instrumen-
to illam repudiat sine consensu pa-
tris? nunquid talis contractus repu-
diationis ualebit? Pau. de Cast. in pro-
priis terminis cōf. 171. in casu præ-
senti, uisus omnibus uolui. dicit q.
34 sic: quia + statutum hoc prohibens,
& ex consequenti ista prag. in bo-
nis iam quæritis, locum habet, non
in quærendis. allegat tex. & quæ ibi
not. per Glo. in l. si eg. ff. de nego-
gest. c. si tibi absenti. in uer. ut tuum
de præben. in. vi. Et licet And. Tira-
quel. in de rati. l. l. cōnu. Glo. iii. (ubi
alia multa ponit pro prædicta opi.)
dicat q. in terminis illius consuetu-
dinis, non potest mulier (etiā super
bonis acquirendis) contrahere, sine

consensu viri: tamen illud est (ut ipse met scietur) quia mulier ibi, non solum prohibetur contrahere, sed generaliter sibi interdicitur bonorum administratio, absq; consensu viri: 35 ratione fragilitatis sexus. + quod quidem, non est in terminis nostræ prag. quæ nō emanavit ratione fragilitatis filiorū fa. Cū sæpissime reperiātur qui optime negotia gerūt, sed pro interesse patris ut dictū est, quod prætendi non potest super bonis nondum filio quasiis. pro quod facit tex. not. in l. qui autē. ff. quæ in fran. credi. sic limitando + c. 1. auo hāc prag. ut non procedat, si filii fa. contraherent super bonis quærendis. ¶ Quæro in hac prag. quæ filiis fa. contractus prohibet, nunquid et in quasi contractu locum habeat ista. q. it multum disputabilis, & fuerūt tot doct. an utrāq; partē, q. nō potest iudicari quis eorum verius dixerit. & Bar. Rapha. Alexan. Angel. Aret. Calcan. & las. tibi ipsis, in ea contrarii fuerunt. ut latissime congerit Tiraquel. d. tract. Glo. iii. q. xi. nu. 111. ex eius tamen dictis, colligi potest, 37 + q. ista prag. in quasi contractu locum habet: dicit. n. ipse, q. quotiescūq; militat eadem ratio, semper statutum prohibens contractū, procedet in quasi contractu: sed sic est, q. ista prag. facta fuit pro interesse patris (ut pluries dictum est) & ita potest habere interesse, per contractū sicut per quasi contractum, ergo. & c. & ita procedat opin. illorū qui tenuerunt, appellatione contractus, venire quasi contractū: Confirmaturq; talis opin. alia ratione, quia si secus

diceretur, nunq; contraheret filius fa. sed semper teneret extraneā personam, eius negotia gerentē, cuius gesta, esset necesse rata habere per illū tit. ff. & c. de nego. gest. & sic sibi obligaretur ex quasi contractu. §. i. In lit. de oblig. quæ ex quasi contra. & sic posset ad libitum omnia facere: istaq; prag. frustratoria eēt. Quo casu, ne reddatur elusoria, licita + est 38 extensio de uno casu ad alium. Et sic de contractu, ad quasi contractū. ut late dictū est supra. §. Quolibet nu. 14. Si uero nō militat eadem ratio, procedit alia opin. Doct. p. appellatione contractus, nō venit quasi contractus + illud tamē quod dixi filiū fa. non 39 obligari etiā ex quasi contractu, intellige de eo quasi contractu, in quo propositum ipsius, principaliter, uel cōsequēter, tendit ad se obligandum sed ubi eius propositum non tendit ad hoc, ut se obliget, tunc quatenus est locupletior, etiā ex quasi contractu obligatur ad restitutionē. ut dicit Tiraquell. d. tract. Glof. iii. num. 124. Potestq; poni exemplum secundum eum. nu. 116. si aliquis cogitans se debere filio fa. soluat ei cētū, cum tamē re uera nō deberet: Nam in hac receptione nō est aliqua intētio filii fa. se obligādi, sed tantū recipiendi quod sibi deberi putat. Et merito si ille uult repetere, pōt ipsū cogere ex qua si contractu. §. itē si cui. Insti. de obliga. q. ex quasi contra. iuris regula fit + q. q. obligari nō pōt, siue pupillus siue alius, tenetur quatenus factus est locupletior. l. iii. §. pupillus & l. si pupi. ff. de nego. gest. prin. l. i. §. an in pupillum. ff. de posu. l. ea

tenu. ff. de institutio. not. p. Alex. consi. 4. nu. 4. uiso processu. uolu.

41 iiii. ubi etiā in eccle. dicit + qd nunq̄ ex contractu inualido tenetur etiam ad pretii restitutionem, nisi uersum esset in eius utilitatē & sic facta esset

42 locupletior. Quē bene not. + pro decima sexta ampliatiōe istius prag.

¶ Ista uerba, uel cōtractus aliquos, uidentur fuisse superflua, eo qd debetbat suff. cere. p̄hibuisse notariis accipere obligationes, & instrumenta, eū pateat ad sēsum, qd nō est dare, qd notarius, uel actarius recipiat contractū qd nō redigatur in formā obligationis uel instrumenti. Sup̄ quo, alias dicebam, qd hoc i. l. eo factū fuit.

43 + quia differētia est inter obligationē instrumentū, & cōtractū. Obligatio penes actū ut hic capitur, & instrumentū, sunt probatio cōtractus contenti in eis. Cōtractus autē est ille, de quo ipsa scriptura obligationis, aut instrumenti cantant. ut dicit Specu. in tit. de instru. adit. §. postq̄. uerui testur tamē. fel. in. c. capitulū. col. xiiii. uel. limita cōtra. de rescript. & reserendo tenet. A. si d. in constit. regni con. uetudinē. q. i. nu. 2. in prin. & in. c. i. §. notandū in fin. de his qui seu. lar. poss. Et hinc tex. in. l. i. C. de fide. instru. & in. l. si solemnibus eo. tit. dicit qd si perit instrumentū, non perit debitū contentū in instrumento, sed per istam solut. non uidetur sublatum d. dubium, quā enim contractus differat ab instrumento, tamen satis erat prohibuisse recipi instrumenta uel obligationes, cum contractus in eam formam redigantur, ex eo quia alias parum feruiret reci-

pi facere contractum a notario uel actuario, si illum non posset redigere in formam probantem, uidelicet obligationem, aut instrumentum. Et i. l. eo melius (iudicio meo) super hoc dubio cogitando, reperio qd + hoc uerbū uel, multipliciter capi potest. Primo correctiue. l. bona fide. ff. de noxa. & in uis. seu. apud quē uel quos contro. feud. diffi. debet. Secundo, pro saltem. l. in creditore. ff. de eui. d. i. Tertio, pro non. l. si de tua. C. de dona. inter uir. & uxor. & l. repeti. in fin. ff. quib. mod. ususfru. amittit. iuncta Gloss. Quarto, pro etiam. l. quod si ephesi in princ. iuncta Gloss. ff. quod eerr. loco. Quinto, ponitur disiunctiue, uel alternatiue. ff. de man. testa. l. si ita. & de manumiss. l. is qui fuit. §. nihil. Sexto ponitur pro idest. l. si qui a prioribus. C. de fundi. patrimo. lib. xi. & c. uno. §. utū extra. de statu. regu. Et ita credo qd ponatur in hac prag. ut sit sensus, qd notarii nō audeant recipere obligationes instrumenta uel contractus aliquos, idest qd non audeant recipere aliquos contractus, & ita intelligendo, contrarium factum propter istā dictionem uel, in aliquo non obstat. cogitabis tamen.

Prosper Carauita,

SVMMARIVM.

Statutum prohibens minorem contrahere, procedit etiam in forensi, & qualiter procedat? num. 4. Actus iudicialis, uel extra, regulatur secundum legem loci ubi fit.

- 3 Verbu quibuscunq; est uniuersale.
- 4 Ampliatio decima septima ad prag.
- 5 Statutum prohibens contrahere extenditur etiam ad bona alibi sita.
- 6 Ampliatio decima octaua prag.
- 7 Limitatio nona ad prag.
- 8 Statutum prohibens contrahere, intelligitur de bonis propriis.
- 9 Limitatio decima prag.
- 10 Statutum prohibens contrahere, intelligitur de contractu uoluntario.
- 11 Promittens uendere domum, si decedat & haeres pupillus uendat, decretum non requiritur.
- 12 Limitatio undecima ad prag.
- 13 Prohibitus contrahere, intelligitur de contractu sibi damnofo.
- 14 Solemnitas inducta in fauorem, non debet operari danum.
- 15 Contractus filii fa. in dubio, iudicatur nullus.
- 16 Qualitas quae fundat, ante omnia probari debet. nu. 17. & 20.
- 18 Verbum quibuscunq; est masculinum & omnes includit.
- 19 Ampliatio. l. i. C. de raptu uirgi.
- 21 Ampliatio decima nona ad prag.
- 22 Statutum laicorum, an liget clericos?
- 23 Clerici in hac prag. non includuntur.
- 24 Clericus quicquid acquirit, sibi quaerit.
- 25 Bona clericorum, reputantur peculium quasi caesarensia.
- 26 Limitatio duodecima prag.
- 27 Filius fa. de iure communi tenetur pro debito causa studii.
- 28 Filius fa. hodie, non tenetur etiam pro causa studii, si contrahit sine solemnitate prag.
- 29 Pupillus, tenetur in eo, in quo factus est locupletior.

FILIUS FA
MILIAS
QVIBVS
CVNQVE.
Per ista uerba quibus
cunq; deci
ditur illa. q.

nunquid hac prag. locum habeat in filio fa. non regnicola, contrahente tamen in hoc regno? Et uidetur dicendum q; sic. per ea quae in simili. not. Balan. repe. l. i. ff. de iurisd. omni. iudi. ubi dicitur + q; statutum disponens, ne minor. 22. annis, contrahat sine consensu propinquorum, debet obseruari etiam in minore forense ibi contrahente: quia + actus sollemnis siue iudicialis, siue extra iudicialis, sortitur essentiam secundum legem loci ubi fit. l. i. C. de emancip. libero. & l. si non spetiali. C. de test. Et licet hac decisio habuerit multos contradictores ut dicit Tiraquell. tract. ll. conu. glo. vi. q. xxvii. num. 222. tamen ipsa uerior est, & in ea ipse residet: Confirmaturq; (ut dictum est) per illa uerba quibuscunq; per quae non debet distinguere de regnicola aut forensi: + Verbum. n. quibuscunq; uniuersale est, adeo q; non debet aliquam distinctionem admittere, secundum B. l. in c. i. §. nonares. quolibet. olim seu. alien. pot. & Affli. in cōsti. regni in locis demanii. vi. not. uer. sed super nu. allegat. tex. in l. qui autem §. si. ff. de constit. p. cuni. & sequitur Sylua. conf. 2. §. nu. 21. ubi

21. ubi q taliter omnes personas comprehendit, q sub ista dictione quibuscunq; ueniunt personarum quae alias non uenirent, ut etiam pulchre refert Grat. conf. 4. nu. 74. uol. ii. + Ex quibus poteris decimo septimo Ampliare hanc prag. Et quae dicta sunt procedunt secundum eund. Tiraquell. ubi supra, siue talis forensis contrahat per se in hoc regno, siue huc mittat eius procuratorem. ut dicit. q. 31. nu. 228. ¶ Nota tamen ad aliud effectum ista uerba a filiis fa. quibuscunq; Nam cum ista prag. principaliter provideat circa personam filiorum fa. contrahere uolentium, adhibendo eis certum modum quem in contrahendo seruare habent: nihil tamen statuat aut loquatur de eorum bonis, succedit illa Doct. distin. + q quando statutum principaliter statuit circa personam sibi subiectam, nihil expresse, & in specie dicendo de bonis, tale statutum, extenditur ad bona etiam alibi sita, tanquam accessoria personae. propter litem. §. licet. & l. ii. C. de excusat. tuto. not. Bar. in l. i. C. de summa trini. & fid. catho. l. si duo. C. de admini. tuto. & Roma. cos. 39. in pposita. q. st. ii. dubio: Et ideo + Ampliando hanc prag. decimo octauo, dicendum est, ipsam procedere et si filius fa. contrahat de bonis suis extra hoc regnum, siue consensu & praesentia patris, ut ista prag. requirit. + Limita tamen ista prag. non, procedere quando filius fa. contraheret de bonis propriis, secus si de bonis alienis cum consensu dominorum, quibus postea succedat: quia tunc contractus ualebit, & uigore istius prag. annullari non po-

terit, secundum Bal. quem ibi. l. f. segtur in l. fina. C. de pact. ubi + q si statutum prohibet minorem contrahere sine certa solemnitate, & demum contrahat sine ea de bonis alterius, cum ei consensu, cui postea succedit, non potest uenire contra talem contractum: Ea quidem ratione, quia talis contractus, non tantum sumit ex contractu minoris, quantum ex contractu maioris, scilicet domini illius rei. ¶ Decimo + limita ipsam procedere in contractu uoluntario, non tamen in contractu necessario: tunc enim etiam citra solemnitatem istius prag. ualidus esset, per ea quae pulchre consuluat Paul. de cast. cos. 183. i. ca. quae uertitur col. fin. uer. non obstat uol. i. ubi + q statutum requirens consensum in contractu uxoris, intelligitur de contractu uoluntario, & idem consuluat Sylu. cos. 4. nu. 4. Et ideo si filius fa. est haeres alicuius, q in testamento mandauit vendi talem rem, & eam uendat, ualeat uenditio per supradictam rationem: quia dicitur esse uenditio necessaria & non uoluntaria, ut etiam consuluat Barb. cos. 39. uersic. bene etenim col. vii. iiii. dubio uol. iii. Et etiam quia dicitur esse executio facti testatoris, non factum ipsius filii fa. Et sequitur Afflid. de cis. 284. in fin. uer. ii. dubitatum. per l. fina. ff. de reb. eorum + ubi q si quis promissit uendere, demum decessit relicto pupillo, si talis pupillus uenditei, cui pater promissit, decretum non requiritur: quia non est contractus pupilli, sed executio promissionis factae per patrem: ubi alia plura similia, & notata digna allegat

- 12 **†** Undecimo limita pcedere hāc prag.in cōtractū damnoſo filio fa. ſec? ſi fuerit utilis.ut dicit Bal. in.l. cum hi.ſ. eam trāſactū dēm.i. & ii. lectu.ſſ. de tranſact. Ange. in .l.ii.ſſ. de acceptū. lo. faber in.ſ. & ne hu. ius.inſtitu. de eo cui liberta.cauf. & laſ.conf. 219. egregius uir. col.iii. uer.nec ob illud uol.ii. ubi pari uo. to concludunt, poſſe prohibitum
- 13 **†** contrahere, etiam omiſſa ſolemnitate, ſi ſuam faciat cōditionem meliorem. Et in ſpetie de ſimili ſtatuto filii fa.debentis contrahere cū conſenſu patris.idem tenuit Fulgo.conf. 75.ex facto proponitur. col. ſin. Alex. cōſ. 234. circa dubium. col. ſina.uol.vi. & alii quos accurateſſime cumulat Tiraquell. tractall. connu.gloſ.vi. nu.62. cum ſequē. Idem Ripa in lib. reſpō. i. cap. i. nu. 57. allegat tex.in.c. ut ſuper.ſ. ſina. de reb.eccl.ſi. non alie. Abba. conf. 22. quanq̃. & Roma.conf. 337. ali. aſq̃ conplures cōſ. adducit Gra. qui idem tenet conſ. 46. nu. 25. cū ſequē. Et licet non nulli fuerint qui contrariam opin. tenuerunt: tamen prima opin. uerior eſt. ut ipſe concludit: Ea præſertim ratione, quia **†** ſolemnitates introductæ in fauorē, non debēt damnum operari. l. quod fauore. C. de legi. l. plures apochis. C. de fid. inſtrum. no alias operentur contrarium effectum. contral. iii. ſ. ſi emancipatus. ſſ. de cōtratu. l. iii. ſſ. de adime. legat. l. iii. ſ. diui. ſeuer? ſſ. de carbo. x. di. 2. Et ideo ſi filius contrahendo, utilitatē ſibi afferat, ualebit contractus, etiam ſi talis eſſet, a quo filius eſſet uexandus, dū

modo lucrum capiat. ut Tiraquell. concludit. d. loco nu. 79. Eſt tamen uerum, q̃ poſtq̃ ualiditus cōtractus dependet ab utilitate contrahentis, onus probandi hanc qualitatem, incumbit filio fa. & cuiuſq̃ prætendenti ius ab eo, & interim inſtrumētum non exequetur: Nam eo ipſo q̃ cōtraxit ſine requiſitis ab hac prag. **†** contractus iudicatur nullus, tamen ſi probabitur utilitas cōtrahētis, iudicabitur contrarium. per tex. l. nō ignorat. C. qui accuſa. nō poſſ. & l. ii. ſ. ſi dubitetur. ſſ. de iudi. ubi **†** q̃ qui ſe ſūdat in qualitate, debet ante omnis de ipſa conſtari facere. & idem uoluit Bal. in .l. ſi quis ex aliena. ſſ. de iudi. reſert & ſequitur Grama. in conſi. de foriudi. poſito poſt deciſ. nu. 7. & 53. ubi per hoc inſert ad iudicem ſeculare, cui cōceſſa eſt iuriſdictio contra clericos aſſaſſinos, **†** uetalis iuriſdictio tūc demū procedat, cum ante omnia cōſtat de illa qualitate aſſaſſinii. **†** Ad uerte tamē q̃ illud uerbū **†** q̃buſcūq̃, ē maſculini generis: & ideo et ſcēminas includet. l. quicunq̃ & l. i. col. iii. uer. not. 3. ubi Bal. C. de ſer. ui. fugit. not. per Bar. in .l. aut facta. ſ. ſin. ſſ. de pœn. l. hoc articulo col. ſi in ſi. uer. quædā ſunt diſtributiuæ ſſ. de hæred. inſtitu. l. i. col. x. uer. quanto principoliter quare. ſſ. de cōdi. & demon. per Bal. in .l. ne paſſim. ſſ. de iur. & fact. igno. & p. Gloſ. in .l. i. C. de rapt. uirgi. in uer. reſpōſum: **†** ubi ampliando illā. l. dicit procedere etiam in ſcēmina rapiēte iuuenē. & eam ibi ſequitur Ange. dicēs, q̃ de ſa. ſa. iudis florentiæ cōburi ſcē

minā. Et generaliter, ubiq; reperies
q; in materia in differēti, quā ita po-
test cōpetere fœminis, sicut mascul-
20 lis, + semper masculinum concipit
fœmininum, ut late per Hippol. cons.
85. & .l. si quis necandi. C. de fœca.
21 Et sic Ampliabitur + deciuo nono
hæc prag. ut procedat siue fili' fam.
sit masculus, siue fœmina. Et cum
utrunq; sexū compræhensat, intelli-
ge tam nobiles q; ignobiles, tā titula-
tos q; nō, & tā doctores q; iuris igno-
rōs. ¶ Sed iuxta prædicta, quero qd
de clericis? nunquid etiā ipsi ex præ-
dictis sub hac prag. intelligantur? in
quo non faciendo fundamentum, q;
22 statutum + laicorum non valet ad-
uersus clericos, dum eos iure com-
muni uti prohiberet ut hic esset: se-
cundū ea quæ not. per Balin. c. cum
non ab homine. col. fina. de iudi. Fe-
ly. in. c. ecclesia Sanctæ Mariæ. col.
46. uer. ad de etiam hic. de consil.
10. Bapt. de sanct. seuer. in rep. l. om-
nes populi. q. 4. prinauer. agredior,
ibi quare. Bal. Inno. in. c. ad audienti-
am de præscrip. late Hippo. in repe-
rub. de fidei iuss. nu. 118. Grat. cons.
96. nu. 2. uol. i. & latius post eū Exi-
mius Niger in clement. de uit. & ho-
nesta. cler. nu. 28. cū sequen. Immo
præsupponendo q; statutum laico-
23 rū, includat clericos + dico q; in ma-
teria ista? prag. nullo pacto includū-
tur, ea quæ de ratione, quia clerici cō-
trahēdo citra requisita p istā prag. nō
faciunt aliquod præiudiciū eorū pa-
tri, pro cuius inoffense facta sunt: Ex
quo, pater nō sicitur habere aliquod
24 ius, sup bonis filii fœ. clerici + quic
quid enim acgrit, sibi acgrit. Et est

propriū peculiū, ut dicit Bar. cōfi.
01. in fin. si uis fami. præbiter. post
Hostie. & Innocen. in. c. quia nos
de testa. not. Balin. l. sacro sanctæ
iii. not. Cade epif. & cleri. & laico.
in. l. patre iurioso in fin. ff. de his
qui sunt sui uel alie. iur. siue acqui-
rat contemplatione ecclesiæ uel sa-
cerdotalis officii, siue non, etiam
25 ex causa aduentitia: + Bona. n. ip-
sorum reputantur ad instar quasi ca-
sirensis peculii, secundum Bar. ubi
26 supra. & Balin. in. not. + Et sic limi-
tabitur Duodecimo hæc prag. Bene
tamen dico q; si ex contractu filii
fœ. clerici, aliquo modo damnifica-
retur pater, tunc includeretur cle-
rici, ex ratione prælegata quam
omnes Doct. supra relati commu-
niter tenent. ¶ Vltimo, circa ista
uerba, Quero de una. q. de qua pri-
die fui interrogatus. quidam libra-
rius uendit liberos ad credentiam
aliqui filio fœ. absq; requisitis p istā
prag. accepto instrumento, aut obli-
gatione, demum filius decessit, uel
uiuus est, nunquid pater conueni-
ri poterit ipso filio mortuo, aut
uterq; eo uiuo? an librario agenti,
obstabit exceptio istius prag? Ista
q. de iure communi non habet diffi-
cultatem, quia + pro debito tacto-
27 per filium fœ. causa studii, uterq;
conueniri potest. l. sed iulianus. §.
p inde uers. quod dicitur. ff. ad ma-
cedo. & l. macedoniani. C. eo. not.
pulchre Luc. de pen. in. l. i. c. cl. uer.
sed quid si filius. C. qui zate, uel p
fessu lib. x. intelligēdo ut p Clos. &
Ang. in. l. §. p. in. le. Difficultas ta-
men ex alio pendet, nūq; hæc prag.

28 in hoc contractu locum habeat. Et breuiter insistendo, teneo qd sic, ponderando uerba ipsius. Primo, illa quæ extant supra in. §. vi. ibi quouis pacto, aut quæsto colore, per quæ uidetur reiectus omnis color, omnisq; modus, qui ualiditati contractus dari posset, ut latius ibi diximus num. 31. Secundo, in istis uerbis quibuscunq; quæ cum sint adeo generalia ut nullam distinctionem admittere debeant ut supra conclusum fuit num. 3. debent etiam in scholari sibi locum uendicare. Item quia (etiam tot ponderationibus omissis) per istam pragmatiam prohibitum est accipi obligationes, & instrumenta, a filiis famulæ reuocatis per eam, cui cum contrahentum sit, non est qui dubitet, contractum nullum esse, ipsius uigore. Nec in aliquo prodest, qd sit causa istius tale debitum, cum legem habeamus in Regno, quæ in contractibus filiorum tam aliam formam induxit, & talis exceptio, si ipsa non extaret, bene procederet per. d. iura. Bene tamen uerum est, qd poterit iste librarius, libris existentibus in posse filii uiui, uel patris filio mortuo, pro eis agere, contra filium & patrem, uel eis non extantibus, pro eorum æstimatione, quatenus ad eorum aliquem peruenit, ex quo facti sunt locupletiores: & quia, etiam qui obligari non pōt, siue pupillus, siue alius, tenetur quatenus factus est locupletior. J. tertia. §. pupillus. & l. si pupilli. ff. de negotiis gestis. in principio ut latius diximus supra in. §. V. l. cōtractus. num. 40.

Prosper Caravita.

- 1 Dicitio nisi, quem effectum facit?
- 2 Dicitio nisi, quid operetur in hac pragmatica? & num. 5.
- 3 Contrahentes non possunt renuntiare solemnitati istius prag.
- 4 Statuto requirenti pro forma consensum propinquorum, renuntiari non potest.
- 6 Iuramentum nihil operatur in præiudicium tertii.
- 7 Renuntiatio. l. si unq. C. de reuoc. dona. non ualet.
- 8 Pater an possit renuntiare solemnitatibus istius pragmatie?
- 9 Ampliatio uigesima ad prag.
- 10 Consensus generalis in hac prag. an sufficiat? & num. 12.
- 11 Dicitio de, causam materiale & immediate importat.
- 13 Consensus, semper præstari potest si tertio non præiudicatur.
- 14 Ampliatio uigesima prima prag.
- 15 Præsentia, an & quando possit suppleri per literas? & num. 16.
- 17 Præsentia Aduocati fisci, non potest suppleri per literas.
- 18 Cassaneus fuit Aduocatus fiscalis.
- 19 Officiales in regno, debent seruire personaliter.
- 20 Ampliatio uigesima secunda prag.
- 21 Limitatio decima tertia ad prag.
- 22 Præsentia ubi requiritur, an etiam consensus esse debeat?
- 23 Aduocatus fisci, an debeat esse præsens & consensuens?
- 24 Consensus Papæ, an præsumatur ex scientia, patientia & longo tempore.
- 25 Statuto requirente consensum expres-

sum, an lōgum tempus faciat prae-
sumere?

- 26 Praesens diuersimō le capitur, & se-
cundum subiectam materiam.
27 Praesentia ubi requiritur, debet etiā
esse animi intelligentia.
28 Dīctio in, intrinsecitatem denotat.
29 Scātuti uerba, precise capi debent, &
in posiori significatu.
30 Praesente aliquo fieri, uel coram, idē
important.

§. X.

NISI IN
PRAESEN
TIA. + Su
per ista di
ctione nisi,
Doct. mul
tum labo
rauerunt in
tradēdo certā regulam ipsius: & ma
gna est inter eas altercatio. in. l. si cū.
§. qui iniuriarum. ff. si quis cautio.
& in. l. actione. C. de trans. cum rela
tis per Afflic. in. c. ix. not. qui suc
cessateneant. & Grat. cons. 26. nu.
19. uol. ii. Conclusio tamen, quae ex
Bar. colligitur in. d. §. qui iniuriarū,
est, qd aut praecedat oratio negatiua
actūs uel potentiae & demū sequitur
dictio nisi, & tunc ista dictio nisi, ex
ceptiue affirmat & ponit actum, uel
potentiam, quae negabatur per ora
tionem praecedentem. Et hoc quan
do apponitur alicui termino, cōten
to sub primo, nec ei aliud uerbū sub
iungitur ut dicit ibi. nu. 4. i. d. c. nu.
8. uers. uenio. Secus si apponitur ali
cui termino non contento sub pri-

mo: quia subiungitur ei aliud uerbū:
Tūc. n. nihil ponit, nec exceptiue nec
affirmatiue, sed conditionaliter pon
nitur in ultimis uoluntatibus, & con
ditionalem facit dispositionem. In
actibus uero inter riuos hoc tantum
facit, ut in conditionis euentum, pri
ma dispositio euanescat: In defectū
autem, remaneat firma. + prout in
credo qd ponatur in hac prag. Nam
si adest praesentia patris in contractu,
pœna statuta contra notarios, eua
nescit: sin autem, firma manet. Aut
praecedat oratio affirmatiua, & se
quitur ista dictio nisi, & tūc negat il
lud quod praecedens oratio affirma
bat. C. ista tamen uerba in praesentia
+ important qd per contrahētes nō
possit renuntiari solemnitatibus &
dispositioni istius prag. per ea quae
dicit Bal. in. l. i. C. qd admitt. Barba.
in. c. sup. literis. nu. 169. de rescrip.
ubi + qd statuto requirenti pro for
ma cōsensum propinquorū in con
tractu alicuius, renuntiari non pōt.
Et qd requisita per hāc prag. sint in
ducta p formā, patet ex ista dictio
ne nisi, quae ex praedictis patet, qd im
portat conditionem, ut etiā refert
Grat. cōs. 132. nu. 7. uol. i. Actus + au
tem requisitus per uerba conditio
nalia, dicitur esse requisitus pro for
ma. secundum eund. Bal. in auth. ma
tri & uir. c. col. i. C. quando muli. tute.
offi. fung. quem ad hoc allegat Cas
sane. in consuetu. Burgun. titu. des
droitz. & appar. a gens mariez. §.
vii. au. 1. & 4. Plus dico, qd dato, qd
ista uerba non adestent, nec inducta
per prag. requirentur pro forma,
adhuc per contrahentes renuntiari

non posset, etiam cum iuramento:
 6 quoniam + illud nihil operatur in
 praeiudiciū tertii, uidelicet patris, p
 cuius interesse facta fuit hæc prag.
 ut late diximus supra. §. q. ex nunc.
 nu. 14. c. quis de pact. in. vi. regu. al
 teri per alterum de reg. iur. & faciūt
 quæ not. Rip. in. l. si unq. q. 41. C. de
 7 reuoca. dona. ubi dicit + q. in mate
 ria illius. l. renūtiari non potest, etiā
 cum iuramento quia tēderet in præ
 8 iudiciū filiorū. + Bene tamen cre
 derem, q. pater posset renūtiare istis
 solemnitatibus in contractibus fa
 ciendis per filium: cum. n. in eius fa
 uorem sint inducæ, regula iuris de
 se patet: q. eis renūtiari potest. vulg.
 l. si quis in conscribendo cum simil.
 9 C. de pact. + ex qbus ampliabis Vi
 gesimo hanc prag. procedere etiam
 si fuerit renuntiatum per contrahen
 tes. Item, ista uidentur decidere il
 lam. q. nunquid filius fa. prohibitus
 contrahere sine consensu patris, pos
 sit contrahere si habeat instrumen
 tū patris, ubi sibi præstat assensum
 & consensum omnibus contracti
 bus faciendis? & sic nunqd sufficiat
 generalis cōsensu in terminis istius
 10 prag? + Et uidetur q. nō: q. licet in
 contractu faciēdo possit dici inter
 uenire consensum patris, ratione il
 lius generalis, tamen negari non po
 test q. non interuenit præsentia sua:
 & ideo contractus non ualebit. Se
 cundo quia hic ordinatur non reci
 pi contractus filiorum fa. nisi de ex
 presso consensu, cum illa præpōne
 11 d, quæ + de sui natura, causam ma
 terialem denotat, & immediatā. l. i.
 §. nunc uideamus. ff. de coniunge. cū

emanci. liber. not. Bar. in. l. i. §. si plu
 res. ff. de exerci. actio. & referendo
 tenet Rip. in rub. ff. si cert. peta. pro
 pter quod, cum contractu immedi
 te, cōsensu patris requiritur. Si au
 tem ista uerba de præsentia, & præ
 12 positione d, non extarent, tunc dis
 ferentia magna est inter Doct. + nā
 Cyn. & post eum Balan. l. fin. §. ne
 cessitate. nu. 23. C. de bo. quæ liber.
 ubi de hoc ad partes, dicit sufficere
 illum generalem consensum. Et idē
 Alex. consil. 59. nu. 3. uoluit. Aret. au
 tem in. §. ius autem. uer. ad unum ta
 men a iuretis instit. de patr. potest.
 tenet contrarium, possent tamen istæ
 contradictiones concordari secun
 dum Tiraquel. in tract. l. cōnu. Glo.
 v. nu. 97. ubi multa pro hoc, q. aut
 lex requirit expressum consensum,
 & procedit opin. Aret. q. non suffi
 ciat generalis, ex quo pro forma lex
 ipsum specialem, & expressum re
 quirat ut hic. Aut requirit cōsensum
 tantum, & tunc procedit prima opi.
 Et si dices q. talis generalis consen
 sus deberet interuenire quando con
 ficitur contractus: Respondetur q.
 cum consensus patris pro eius in
 teresse requiratur (ut pluries dictū
 13 est) + pōt in sui praeiudiciū, ipsum
 præstare quando uult: scēus si tertio
 praeiudicaret. ut dicit Arfist. de decis.
 28. §. post l. iter. in. c. imperialem in
 fin. prin. de prohibi. feud. alien. per
 14 Fed. + Ex quibus, Vigelimoprmo
 Ampliatur hæc pragma. ut procedat
 etiam si filius fa. contraxerit cū con
 sensu generali patris. Et per ista
 uerba in præsentia, deciditur alia. q.
 nunquid possit pater per nuncium,

epistolam, uel procuratorem præstare consensum? nam cum ultra patris consensum, requiratur etiam eius præsentiam, nulli dubium est quod non potest: Et si taliter contraheretur, contractus non ualere ut in propriis terminis tenet Cassane. in cōuet. Burgun. titu. des droitz. appar. a gens. mariez. rubr. iiii. §. vii. nu. 22. referēdo Archidia. in. c. ii. distin. 6. ubi expresse dicit, quod præsentia non potest suppleri per literas, quia tunc esset ficta, non uera præsentia, et nec ratificari per præsentiam sequentem. Idem Bald. in. l. i. c. qui admittit. Et hoc uerum est, quomodo cumque requiratur præsentia, siue ad solennitatem, siue ad obligandum præsentem, secundum eundem. Cassa. allegat Bart. in. l. iii. §. si pupillus. ff. de tute. tenet Io. Bapt. de san. Seue. in repe. l. omnes populi. vi. q. princ. q. xxvii. Plus dicens quod licet præsentia non possit suppleri per supradictos modos: tamen in casu absentie ut puta bannimenti patris, poterit iudex auctoritate sua supplere præsentiam patris, ut sic ipso auctore & præsentem contrahatur. allegat Bald. in. l. transactio. c. de transact. ubi hoc dicit expresse etiam in statuto requirente consensum & præsentiam alterius, pro interesse consentire uolentis, prout hic. Ex quibus inferitur secundum eundem. Cassa. quod et in illis casibus in quibus requiritur præsentia Aduocati fiscalis, non posset suppleri per literas substituenti ut alii. Et licet ipse dicat, quod per annum fuit in locum fisci patroni, solum per literas signatas sigillo ipsius, & quod postea ille sibi reser-

18 gnauit officium, de quo fuit prouisus in capite tamen per prædicta dicendum est, illud forte fuisse ex causa necessaria. Hodie autem in regno, hoc est etiam prouisum et per omnes officiales debeant seruire personaliter. ut in. c. regni item quod prædicti officiales. prag. Regis Ferdinandi incip. prudentia rerum. & prag. nouissima iouissimum Caroli Quinti Imperatoris nostri incip. mandamus. Ideo super eo non insisto. Quia omnia not. et pro Vigesima secunda Ampliatione: ut sic ex prædictis dicatur procedere etiam si pater consentiat per epistolam, literas uel procuratorem. Limitabitur autem et Decimo tertio ex his quæ dicta sunt, ut procedat quando pater potest esse præsens, secus si esset bannitus, uel alio modo necessario impeditus: quoniam tunc auctoritate iudicis supplebitur ut dictum est. Item ista uerba copulatiue posita, in præsentia, & de expresso consensu, tollunt altercationem Docto. quæ se habet quod in terminis statuti requirentis præsentiam alicuius, in contractu alterius, non est necesse quod consentiat, nec ut ab eo consilium petatur: cum satis sit illud esse præsentem. secundum Baldum in capitulo ex parte. colum. i. de rescript. Areti. in. l. si quis mihi bona. §. si coram. i. not. ff. de acquirenda hereditate. & alios quos allegat Tiracuell. in tra. 2. l. conu. Gloss. quinta. numero. 2. licet alii teneant contrarium, quod immo sic necesse petere consilium illius, cuius præsentia requiritur in actu. ut uoluit satis pulchre idem Bald. in. l. nam ita diuus.

ff. de adoptio. Abba. in. c. non potest in fin. de re iudi. Nam cum ista pragma. omnia copulatiue requiratur, talis disceptatio iam decisa est. In punto tamen iuris si copulatiue non essent requisiti, Conclusio refidet in hoc, + qd aut presentia requiritur pro solemnitate actus, & tunc sufficit illum esse presentem, licet contradicat. Aut requiritur ut actus reguletur, & ut ille possit contradicere & opponere, & tunc presentia requiritur cum consensu. secundum Fely. in. c. nō potest col. iiii. & v. de re iudi. & Cassa. in consuet. Burgūd. titu. des droit. z. & appar. agēs mariez. rubr. iiii. §. vii. nu. z. 8. Vbi per hoc insert ad hīci patronū

23 + qd ubi eius presentia requiritur, debet etiam consensus intervenire. ¶ Quāro iuxta verba hic posita, quid si filius fa. obligatur per instrumentum, nec aliter apparet, qd in presentia, & de expresso consensu patris illud fecerit, demum post ali quos annos (puta decem) conveniatur, & ipse opponit de nullitate contractus, creditor replicat, omnia præsumi, stante lapsu temporis, qd dicendum? Bal. in. l. si filius fa. per illum tex. in simil. C. de peti. hāre. dicit qd per scientiam, & patientiam patris, cum dicti temporis diurnitate, præsimitur intervenisse expressum consensum. idē Alex. cō. si. 69. circa primum col. iiii. uer. sed prēmīssis uolū. Aret. cō. 36. casus talis est, ubi insert ad pulchram &

24 simil. q. de cardinali + qui si non potest testari sine consensu Papæ, præsimitur cōsensum intervenisse, per

ipsius sciētīā, patiētīā, ac tēporis diurnitatem. Contrariam opin. tenet idem Bal. sibi contrarius in. l. iiii. uer. Item si statutum. C. de peti. hāredi. Alex. sibi contrarius in. l. qui in aliena in prin. ff. de acqui. hāredi. cō. 17. uiso instrumento locationis. uol. iiii. & cō. 218. col. i. & ii. ponderatis & narratis. uol. vi. Hanc etiam tenet Tiraquell. d. d. r. d. glos. §. num. 44. in statuto tamen requirente cōsensum expressum ut hic: + quoniam longum tempus, non est sufficiens ad præsumentum consensum expressum, sicut tacitum. Allegat Abb. & Imol. in. c. ea noscitur. col. fin. de his quæ sūt a prælāt. & Alex. cō. 9. uiso themate col. pen. uer. nō obstat uol. iiii. Et ego addo eund. Bal. in. l. i. C. qui admitt. las. in. l. sciendum col. vii. uer. confirmo. ff. de uerbo. obliga. & Cassa. in consuetu. ubi supra nu. 12. quam opin. ego teneo ueriores (stantibus istis uerbis) nam & si uera esset, pro ut non est opin. contraria, qd per longū tempus, iuncta scientia & patientia patris, præsimitur expressus consensus, tamen in casu istius prag. nō posset procedere: quia per prædicta nō docetur intervenisse presentiam patris in illo contractu, de qua in instrumento non sit mērio. Et ideo in q. pposita, fili? fa. obtinebit. ¶ Quāro iuxta istam prag. quæ patris presentiam requirit in contractu filii, quando poterit dici qd fuerit præsens? Et in hoc reperio, qd + diuersi modo dici potest præsens, & secundum subiectam materiā. Quandoq. n. dicitur præsens ille qui est in ortis,

in ortis, in foro, in urbe, & centi-
 nentibus ædificiis. l. præsens. cum. l.
 seque. ff. de procu. Quandoq; ille q
 est in eadem provincia. l. cum longi
 iuncta. Glos. & ibi not. per Bar. C. de
 præscrip. longi. tempo. Quandoq;
 ille qui est in loco ubi conueniri po-
 test, absq; fori exceptione. l. nec nō
 . §. si cum. & ibi Bar. ff. ex quib. caus.
 maior. Quādoq; ille q nō est in cap-
 iuntate. l. ait prætor. §. hi plane. ff.
 eo. ritu. Quādoq; ille q exaudire po-
 test. l. i. §. eodē recto. ff. ad filla. Quā-
 doq; ille qui est in cōspectu. c. ut of-
 ficiū. §. uerum de hereti. Quandoq;
 ille qui corporaliter adest. c. cum ali-
 quibus. de re iudi. & iiii. q. i. §. sed no-
 tandum. not. per Abba. in. c. cum pa-
 rati. au. §. de appella. ubi dicit q præ-
 sens dicitur ille qui præsentia exhibet
 corporealem, & q patet ex ethy-
 mologia uocabul. ut not. per Glos.
 in cleinentina dudum. de sepultu. in
 uer. præsentari. idq; etiam sequitur
 Alciat. in. l. coram. in prin. ff. de uer-
 bo. signi. † Plus ibi dicens, q ultra
 præsentia corporealem, requiritur
 etiam regulariter intelligentia, alio-
 quin, non esset opus præsentia adhi-
 bere illius, qui quod agit; non in-
 telligit, licet in aliquibus casibus de
 quibus per eū, aliter seruetur. Itaq;
 ut dicit tex. in. d. l. coram. non uide-
 tur præsentia aliquo factum esse ali-
 quid, si is furiosus aut infans sit, uel
 dormiat. debet. n. animo ēt adesse.
 ut ibi Alciat. dicit, & ante eum Bar.
 in. l. diem proferre. §. coram. ff. de
 arbi. alias abesse intelligitur. Et ita
 in hac prag. intelligi debet quod de
 præsentia dicitur. Et sic. q. respon-

dendo dico, q præsens erit pater, si
 corpore aderit, animoq; intellexe-
 rit id de quo agitur, tātō magis, q
 hic requiritur præsentia cum illa di-
 ctione in † cuius natura est, si perso-
 nā iungitur, ut actum in ipsam per-
 sonam denotet. secundum Bal. in ru-
 bri. ff. solut. matris. Et sic cum in præ-
 sentia fieri debeat, ipsa præsentia
 requiritur: tum ex ethymologia præ-
 dicta, cum etiam, quia † cum sumus
 in statuto, uerba debent præcisē, &
 in potiori significatu capi. l. iiii. §.
 hæc uerba. ff. de nego. gest. ut hic
 de uera, & corporali præsentia intel-
 ligantur, † Aduerte tamen, q si
 eri, aliquid in præsentia, uel fieri
 coram, idem importat. ut patet ex
 . d. l. coram. iunctis his quæ ibi not.
 Alciat. in prin.

Prosper Carauita.

SVMMARIVM.

- 1 Pater obligando se cum filio, præsumitur consentire.
- 2 Pater, fideiubendo in contractu filii, dicitur consentire.
- 3 Consensus expressus ubi requiritur, debet expresse præstari. & nu. 50.
- 4 Consensus, in dubio præsumitur esse de substantia, ideo expresse præstari debet.
- 5 Notarii, quia non intelligunt efficaciam clauſularum, eorum imperitia destruunt mundum.
- 6 Notarii, quia nesciunt quod scribunt, testantium uoluntates sæpe peruertunt.
- 7 Ampliatio Vigesima tertia. prag.

- 8 Consensus alicuius requisitus, an possit præstari in suum commodum? 16 Limitatio decima octava prag.
- 9 Inducta in fauorem, non debent operari damnum. 37 Statutum regredi consensus alterius, an locum habeat cum contrahitur per alio?
- 10 Statutum requirens solemnitatem in contractu filii, an locum habeat si fiat a patre cum filio? 33 Limitatio decima nona prag.
- 11 Cautela Tiraque, reprobat. 39 Mulier quæ indiget mundualdo, an possit compromittere sine eo? & 40.
- 12 Lex noua, debet interpretari per legem ueterem. 41 Statuto extante, contra instrumentum, nihil possit opponi, potest dici de nullitate in contractu minoris, propter aliud statutum.
- 13 Assensus, in re feudali non requiritur, si in contractu interuenit regia curia. 42 Limitatio uigesima prag.
- 14 Requisita conditionaliter, dicuntur esse formalia. 43 Prag. ista, an locum habeat in contractu facto extra regnum?
- 15 Forma, præcise seruari debet. 44 Suspendus, & excommunicatus, ubique dicitur excommunicatus.
- 16 Limitatio decima quarta prag. 45 Constitutio Papæ, uel Imperatoris, ubique ligat.
- 17 Donatio inter patrem & filium, quando ualeat? 46 Ampliatio uigesima quinta ad prag.
- 18 Pater, an possit cogi prestare consensum? 47 Vsfusfructus, in quibus casibus patris non queritur?
- 19 Filius inuito patre, potest munera publica acceptare. 48 Bona clericorum, reputantur peculium quasi castrense.
- 20 Filius, faciens contractum inuito patre, totum sibi acquirit. 49 Filius facte iure communi, in multis agit, & conuenitur sine patre.
- 21 Limitatio decima quinta prag. 50 Limitatio uigesima prima prag.
- 22 Consensus præstitus, non potest reuocari, quando alteri ius est questum. Item in tribus aliis casibus. 51 Consensus expressus quando dici potest? & 52.
- 23 Filius contrahens contra prag. sui iuris effectus, an & quando teneatur? & 24. & 25.
- 24 Ampliatio uigesima quarta. 53 Expressum, an & quando dicatur?
- 25 Pactum de retrouendendo, quando possit apponi per filium factum? 54 Tacere est medium inter consentire & reprobare.
- 26 Limitatio decima sexta prag. 55 Statuta, præcise uerificari debent.
- 27 Statutum requirens consensus alterius, non habet locum, quando donatur liberis & 30. & 31. 56 Prag. ista est odiosa, & quare? nu. 57.
- 28 Limitatio decima septima prag. 58 Statutum odiosum, debet restringi.
- 29 Statutum generaliter loquens, restringitur ad habiles. & qualiter nu. 34. & 35. 59 Limitatio uigesima secunda prag.
- 30 Patris appellatione, an & quando uenit mater? 60 Denatio inter patrem & filium, regulariter est prohibita, morte tamen confirmatur, si fiat ob remunerationem.
- 31 Limitatio decima octaua prag. 62 Donatio ultra quingentos aureos, non inuoluta, non ualeat, secus si fuerit

remuneratoria.

- 63 Donatio in dubio non præsumitur.
fallit, si merita præcesserint.
- 64 Princeps, potest reuocare priuile-
gia, nisi fuerint remuneratoria;
- 65 Prag. ista, an uendit sibi locum in
contractu remuneratorio?
- 66 Statutum generaliter loquens, non
comprehendit naturalis. Sed qua-
liter fallat? nu. 67.
- 68 Filii, illi tantum acquirunt patri, qui
in eius potestate sunt.
- 69 Filius naturalis, non est in potestate
patris.
- 70 Legitimat⁹, redigitur in pōte patris.
- 71 Serui, dicuntur habere patrē. & qua-
liter? nu. 73.
- 72 Seruus nō est in potestate patris, sed
domini sui.
- 73 Pater & mater, duplicem habent si-
gnificationem.
- 74 Seruus, de iure gentium secundo, &
& ciuili, est incognitus.

.§. X I.

T DE EX-
PRESSO
CONSEN-
SV EO-
RVM PA-
TRVM.
Ista uerba,
determinat

q. nunquid ualeat contractus in quo
filius fa. simul cum patre se obligat
(cum tamen in instrumento nihil di-
catur q. pater sibi præstat consen-
sum) in qua Aret. in. §. ius autem.
uer. & prædicta in sti. quib. mod. ius
patr. potest. dicit præsumi consen-

- 1 sum, + ex eo q. pater se obligat cō
filio. Allegat Dyn. & Bar. in. l. cum
patre. §. libertus. in. fin. ff. de lega. ii.
idem tenet Ang. & Imol. in. l. is qui
hæres. §. fina. ff. de acqui. hæredi.
Bal. & Salic. in. l. fina. col. ii. uer. quæ-
ro dicit statutum. C. ad macedo. cū
in finit. simul. allegat per Tira-
quell. in tract. ll. conu. glo. v. num.
24. Idem si filius se obligat, & pa-
ter fideiubet: + quia præsumitur, pa-
trē præstasse consensum. secun-
dum Bal. in. l. exceptione. C. de iur.
di. per J. pomponius. §. i. ff. in quib.
caus. pign. taci. contra. & Guliel. be-
nedict. in repe. car. in utius. in uer. ma-
trē in super cleram. nu. 44. de te-
sta. Contrariam opin. tenet Aret. in
l. si quis mihi bona. §. i. ff. in quib.
uer. qui in immo. ff. de acqui. hæredi.
Bal. in. l. i. C. qui admi. Fely. in. c.
cum. M. col. 17. de constitu. Abba.
in. c. cum parati. de appella. l. as. in
l. i. §. item acquirimus. col. ii. ff. de
acqui. posse. sentit Apostill. Bal. in
l. i. exceptione: ubi multa allegans,
3 dicit + q. consensus expressus, de-
bet expresse, & specificè præstari.
Idem Casta. in consue. burgu. titu.
des droictz appar. a gens mariez.
rub. 4. §. 7. nu. 13. & bona Apostill.
ad Abba. in. c. cum dilectus. primo
notabi. §. per litera d. in uer. circa
hoc de licentia. extra de consue. ubi
4 dicit + q. consensus, in dubio præ-
sumitur esse de substantia actus in
quo requiritur, & ideo expresse
præstari debet. allegat Bar. in l. si
na. §. necessitate. col. 7. C. de bon.
quæ liber. & Baldus in lege finali
C. de erga. milita. anno. lib. x.

quam opin. ego confirmo per uerba
 istius prag. quæ si uoluisset tacitum
 consensum, non dixisset de expres-
 so. Et ideo filius conueniri non pote-
 rit, sed solū pater, uel si mortuus est,
 eius bona, & eis nō extantibus, filius
 semper erit liber per prædicta. Cre-
 do tamen, q̄ hodie ista cessarent: q̄
 practica notariorum, in similibus ca-
 libus se habet, q̄ apponunt hæc uer-
 ba in instrumentis, uidelicet, cum au-
 thoritate, noticia, & expresso con-
 sensu sui patris, ibidem præsentis, &
 consensum præstantis. Moneo ta-
 men notarios, q̄ a tali pract. absti-
 neant, nisi a partibus dicatur: † quia
 ipsi non intelligunt uim, & efficaciam
 clausularum, & ideo eorum impe-
 ritia destruit mundum, & conscien-
 tias bonorum uirorum, sæpe ponit
 in periculum. secundum Bal. cons. 3.
 uol. ii. Et ut dicit Ang. cōf. 230. quē
 refert Rip. in l. cēturio. nu. 83. ff. de
 vulga. † Notarii, quia nesciūt quid
 scribant, testantium uoluntates sæpe
 pervertūt. Et sic † Ampliando uige-
 limo te: tio hanc prag. dicas ipsam
 procedere etiam si filius fuerit obli-
 gatus cum patre. Quod autem dixi,
 q̄ pater tātum tenebitur, intellige si
 infolidum interuenit, secus si ut fi-
 deiusfor (ut latius dicemus infr. §.)
 Et acta non teneant. nu. 34. ¶ Quæ-
 ro, quid si filius fa. contraxit cū eius
 patre, donando & tradendo sibi ali-
 quam rem, & pater in tali donatio-
 ne sibi consensum præstat: demum
 pater illam uēdidit tertio & deces-
 sit: nunquid possit postea filius illam
 rem auocare, uiuente uel mortuo
 eius patre? eo q̄, in contractu facto

per eum, non potuit in sui fauorem
 præstare consensum? Tiraquell. in
 tract. ll. conu. Gloss. vi. quæst. xiii.
 num. 111. usq; ad num. 119. allegat in
 utraq; partem nōnullas doctrinas:
 tandem residet in hac distinct. cum
 Alexan. in l. i. ff. de autho. tuto. & l. i.
 8 §. fuit quæsitum. ff. ad Trebell. † q̄
 Aut consensus unius, requiritur ad
 integrandam personam alterius, &
 tunc ille qui habet consentire, non
 potest in proprium cōmodum præ-
 stare consensum: & ita procedant
 allegata pro una parte. Et quæ dicit
 Catell. cott. in suis memora. in uerb.
 filius fam. potest, & in uer. statutum.
 post Bal. cons. 23. præsupposito sta-
 tuto. uolu. fin. Aut requiritur pro in-
 teresse & fauore consentire uolen-
 tis ut hic, Et tunc procedant allega-
 ta pro alia parte, q̄ potest in eius cō-
 modum consentire, † ne inducta in
 fauorem, retorqueatur in odium cō-
 tra. l. quod fauore. C. de legi. & l. plu-
 res apochis. C. de fide instrumento.
 ad quod faciunt quæ not. Bald. in l.
 pactum quod dotale. q. 21. C. de col-
 lat. & post eum las. in l. præses. num.
 10 4. uerbi. ego. C. de transact. Vbi † q̄
 statutum requirens aliquam formā,
 uel solemnitate in contractu filii,
 non habet locum in patre faciente
 talem actum cum filio. Idem tamen
 Tiraquell. num. 120. dat cautela cui-
 tandi tot disputationes: uidelicet q̄
 pater non præstet consensum, sed fa-
 ciat, loco sui consensus, interpone-
 re iudicis decretum. ex mente Baldi
 in l. si furiosi. in fine. C. de nupt. per
 Gloss. ibi. quod sequitur Alexan. in
 d. l. i. ff. de autho. tuto. Quæ cautela,

- licet bona sit (quia nihil nocet, & ius commune non ledit. l. quæ dubitationis. ff. de reguliur.) Tamen + ex prædictis superflua est : quia ista prag. nullum uerbum facit, quando filius contrahit cum patre, sed quando cum persona extranea : Merito, relinqui debet iste casus dispositioni iuris communis. l. commodissime. ff. de liber. & posthu. Quo iure cauetur, qd eo ipso qd contrahit cum patre, uidetur consentire, ut patet ex supradictis. & not. per Balan. d. lexceptione. in uer. not. qd ille. facit text. in l. titius. ff. quib. mod. pig. uel hip. solubi per Ang. l. & not. Abb. in. c. cum dilectus. per illū tex. in. i. not. de consue. & ibidem Apostollan. litera. f. Item, qd talis solemnitas a statu requisita, non habet locum in eorum contractu (ut proxime dictum est) cum nouum non sit + legis nouæ fieri interpretationē, per legem ueterem. secundum Gloss. in authen. offeratur. C. de lit. contestari. Quibus faciunt ad propositum, quæ tradit Excell. Dominus Marinus Freccia. in tract. de subfeudib. ii. q. xxxi. Vbi loquens de consensu qui specialiter præstari debet in alienatione rei feuda. per constitut. regni diuæ memorie : + dicit, qd talis assensus specialis non requiritur, si rex, aut regia curia, interuenit in contractu : quia, d. constitut. loquitur quando contrahitur inter extraneas personas : Et merito talis casus (tanq̃ omissus) relinqui debet dispositioni iuris communis. Et si dicatur, qd ista non possunt procedere i terminis istius prag. ex eo quia, in ea ordinatur, non recte pi contractus, nisi cum consensu patris, apponendo illa uerba, nisi, quæ sunt conditionalia (ut dictum fuit in præcedenti. §. num. 2.) Et quando aliquid a lege ponitur condicio-
14 naliter + illud dicitur requiri pro forma. secundum Bald. in auth. matris & auis. col. i. C. quando mulier tute. offi. funga. & Cassa. in consuet. Burgu. titul. des droitz. & appar. a gens mariez. §. vii. nu. 3. & 4. Quæ
15 forma, + debet præcise seruari. secundum Balan. l. i. col. antepenu. C. qui admitt. & las. in. l. i. col. iii. ff. de uerbo. obliga. Et non posset dici seruata præcise, si in locum consensus adesset decretum, iuxta cautelam Tiraquel. Responso patet ex supradictis, qd ista prag. de isto casu non loquitur, sed solum, quādo cum extraneis contrahitur. Merito limitando + Decimo quarto hanc pragmatene opin. prædictam, qd ista pragmatica non procedat, si filius sa. contraheret cum eius patre, intelligendo tamē in casibus in quibus potest filius famil. de iure communi, cum patre contrahere, & ualet donatio.
17 + de quo remitto te ad textum cum Gloss. in. l. ii. C. de inoffi. dona. Bald. in. l. iii. nume. 8. C. pro dona. Soccy. consi. 33. in princ. uol. iii. Bald. in. c. i. §. item sacramenta. in uer. cōtractibus. de pace iuramen. firma. Roma. in. l. donationes. §. pater. ff. de dona. & Barba. in addict. ad Bal. in. d. l. iii. ubi bona addict. C. iuxta prædicta quæro, qui si pater non uult præstare suum cōsensum filio cōtrahenti? nunquid cogi poterit? Tiraquell. d. tract. gloss. vi. q. xy. nume. 123. ponit

hanc. quæst. in statuto requirẽte con
sensum consanguineorum in con
tractu mulieris: Et ex multis conclu
dit, qd isto casu, iudex examinabit si
adeest iusta causa contradictionis, ut
tunc pater non cogatur. Sin autem,
interponet decretum qd filius possit
contrahere sine præsencia, & cõsen
su patris. per ea quæ nota. Barto. &
Bald. in. l. si cum dotem. §. eo autem
tempore. ff. solut. matri. Dicit ta
men postea. nume. 132. qd hoc ideo
est. Quia consensus propinquorũ,
requiritur ad integrandam perso
nam mulieris, sed quando requirer
etur, propter interesse cõsentire de
bentis, tali casu ipse putaret qd non
posset cogi ad consentiendũ. Nec eo
inuito posset iudex (nec deberet) de
cretũ interponere. Et ideo in termi
nis istius prag. teneo ex prædictis, &
qd pater nõ potest cogi ad præstādũ
cõsensum, nec iudex potest cum eius
decreto facere, qd filius fa. contrahat
19 eo inuito, p qua opin. facit quod ha
betur in fini. & qd filio acceptati mu
nera, & honores publicos, nõ cogi
tur pater consentire, ad hoc ne bo
na sua teneantur: quibus e conuerso,
prohibere filio non possit, ne accep
tet. l. iiii. §. si filius & l. honor. §. ple
bei. ff. de muner. & honor. quæ iura,
ad hoc allegat Io. de plate. in. l. i. nu.
2. C. de filius fa. & quemadmodum.
lib. x. Prædicta tamẽ, præcedũt quan
do efficeretur deterior cõdictio pa
tris, secus si utilis: Nam ut supra con
clufimus in. §. A filiis fami. num. 12.
ista pragma. non habet locum quan
do filius fami. facit contractum uti
lam: si ergo sine solemnitate, prag.

potest utilis contractum facere, mul
to magis cum iudicis decreto, licet
inuito patre: quãvis isto casu, nõ cre
do qd aliquid ei acquirat, sed totum
suum erit: per iura uulga. qd inuito
beneficium non datur. l. inuito. ff. de
regul. iur. & per tex. in. l. cum non so
lum. in principio. uer. siue e contra
rio. C. de bon. quæ liber. & ubi, qd fi
lius fami. adiens hæreditatẽ, uel fa
ciens alium contractum, recusante
patre, totum suum facit. ut etiam
21 Gloss. ibi tenet, in uersicu. contra
ctus. per quæ & limitando decimo
quinto hanc pragma. dicendum est,
ipsam procedere quando pater uult
præstare suum consensum: alias si
noluerit, & tractetur de utili contra
ctu, non habet locum hæc disposi
tio: sed filius fami. contrahere po
terit, uel cum decreto iudicis, uel si
ne, ex prædictis. ¶ Quæro, quid si
postquam filius fami. contraxit cum
consensu patris, pater reuocauit con
sensum? nunquid potuit hoc face
re, ita qd contractus iam factus an
nulletur? Tiraquell. in dicto tracta.
22 Gloss. vi. quæstione. 14. nume. 123.
dicit qd non: & Ex quo esset in præ
iudicium tertii cui ius quæsitum est,
quod fieri non potest. secundum
Paul. de Cast. in. l. si cum dotem. §.
eo autem tempore. uersicu. ii. not. per
Gloss. i. ff. solut. matri. post Bald. in.
l. fin. §. necessitate. columna. iiii. uer.
quæro an pater possit reuocare. C.
de bon. quæ liber. Angel. cons. 290.
thema est tale. columna. 4. & est tex.
nota. in. l. i. §. prodest. ff. quoru. lega.
Et iste casus, quando ius tertio est
quæsitum, est unus de illis qui reuo

cationē consensus, & uoluntatis mutationem impediunt. per. d. iura. & l. fin. ff. de pact. Secundus est, quando ex consensu & uoluntate semel praestita, alteri est obligatus. per tex. not. in l. in cōmodo. §. sicut. ff. cōmod. & l. sicut. C. de actio. & obliga. Tertius, quando res nō est integra: quod in iudicio, esset post litem contestatam. l. post litem. ff. de procura. & l. & q. ff. de iurisd. omni. iudi. Quartus & ultimus est, quando consensus seu uoluntas, traxit secum executio. nē. l. qui ob rem. ff. de condi. in debi. & l. apud. l. aufidium. ff. de optio. lega. ut latius per Bal. l. & Paul. de Cast. in d. §. eo autē tēpore. ¶ Quæro, quid si factus est contractus per filium fa. sine cōsensu patris, demum per eius mortem, emancipationem, aut aliū modum, factus est sui iuris: nunquid cogi poterit ad obseruantiam dicti contractus? Tiraquell. d. tract. & Gloss. vi. q. xi. nu. 9. ponit hanc. q. & refert, q. nonnulli doctō. tenuerunt in utrāq. partem, per pulcherrimas rationes: tandem residet in hac opin.

23 † q. cogi non potest: Allegat Bald. in simil. in ii. repeti. l. i. columna. vii. versic. sexto incidenter quæro. C. de sacro sanct. eccle. ubi dicit q. si filius famil. † facit testamentum ad pias causas, sine consensu patris, prout fieri debet. c. licet. ubi doc. de sepul. in. vi. si pater moriatur, & post aliquod tempus filius, non propterea reconualescit testamentum. Idem Si gnor. conf. 136. ubi, q. si filius famil. uēdi. lerit rem aduentuii peculii in scio patre, qui post modum moriatur, † poterit filius, rem ipsam ab

emptore auocare, quia uenditio nō ualuit. Et per alia multa quæ ibidem adducit. Pro qua opin. facit tex. in l. inter stipulante. §. sacram. ff. de uerbo. oblig. l. sicut. C. de falsi. si seruo. ff. qui & a quibus. manulibe. §. praeterea institui. quib. non est permitt. face. testa. & l. inter cetera. ff. de leg. 2. ex quibus iuribus apparet q. cōtractus semel nulli in eorum initio, ex post facto per tractum temporis non reconualescunt. alias facile fieret fraus huic prag. omnesq. libere contraherent cum filiis fam. sub illa spe, quinimmo certitudine habendi aliquando eorū credita: quod quidē fieri nō debere latius diximus supra §. Quilibet. nu. 13. & 14. Bene tamē uerū est, q. si iste filius fam. postq. sui iuris esset effectus, per iudiciū nouæ uolūtatis tacitæ, uel expressæ, ratificasset illū cōtractū, posset ex eo cōueniri: Quia tūc, inuolunt. factū, non extractu tēporis reconalesceret, sed ex noua uolūtate. iuxta tex. not. in l. i. C. de cōtract. iudi. l. & si cōtra mandata. C. de nupt. & l. i. & ii. C. si maior. fact. ratum habue. Ex quibus † Ampliabitur hæc pragma. Vigesimo quarto, ut procedat, q. contractus filiorū fa. nō ualeant, etiam si postea effecti fuerint sui iuris. ¶ Quæro, quid si filius fa. sine consensu patris fecerit cōtractū, in euidētē utilitatē, quē facere potuit, ut supra concludimus i. §. A filiis fa. nu. 12. demū apposituit pactum de retrouendendo pro eodē precio, nunquid tale pactū, sine consensu patris ualebit? Tiraquell. in tracta. suo de retract. iur. i. in principio ponit hanc quæst. & cā

26

In utranq; partem examinat. a nu. i. usq; 17. & in tract. ill. conu. glos. vi. 27 q. x. nu. 89. Et in utroq; loco + distinguit, q; aut tale pactum, appositum est in eodem contractu, & ualet, & poterit postea retreuerere sine alia solemnitate, & consensu patris: Allegat inter alia, satis nota. Bal. conf. 414. factum tale est. quodam domina. uol. ii. Curt. iuni. conf. 146. præsупponitur. col. i. in fin. Paul. de cast. conf. 318. considerandum est. col. fin. uol. i. Alber. Bal. & Ang. in l. si contra. §. si filius fa. cum. l. seque. ff. de pact. Aut tale pactum, est appositum post contractum ex intervallo, & tunc non ualet, nec retreuerere posset sine consensu patris: quia tunc conferetur nouus contractus. Alex. conf. 106. super alio dubio. uol. vii. Cagan. in repet. l. ii. q. x. C. de pact. inter. emp. Ratio autem prædictæ distinctionis est, quia, quando illud pactum apponitur in continenti, & demum retreuerenditur, talis retreuerenditio, non dicitur nouus contractus, sed exequutio primi. Allegat. l. is qui sine. §. si ab ignoto. ff. de manumiss. & l. i. in fin. ff. de reb. eor. Merito dici debet 28 q; ualeat. sic + limitando Decimo sexto hanc prag. ut non procedat, quando contractus factus sine solennitate, non esset nouus, sed exequutio primi. ¶ Quæ, quid si filius fa. habet filium, & eidem donet sine consensu patris, in casib; in qbus pater potest filio donare: de qbus in l. iii. C. de inoffi. dona. nūquid talis contractus ualet: taliter q; postea ille nepos, possit illam rem præcipuam habere? Ti

raquell. in tract. ill. conu. glos. vi. q. xii. nu. 138. ponit hanc. q. & dicit, q; Bal. consuluit in terminis cōf. 407. præsупponendū est q; in terris. uol. ii. q; statutum, + requirens consensum proximorum in contractu mulieris, non habet locum, cum donat liberis. ex quo donatio inter liberos, ratione pietatis, non intelligitur esse prohibita. l. i. C. de impon. lucra. de feri. lib. x. & l. uoluntas. C. de fidei com. Item alia ratione, quia statutum emanauit, propter fragilitatem mulierum, quæ fragilitas, donando filiis, considerari non potest. sed breuiter, quo ad istā prag. uidetur distinguendum, + q; aut iste filius, cui sit donatio a patre, est emancipatus respectu aui, Et tūc indistincte tenerem, q; talis donatio non ualet: Quia reputatur tanq; quilibet alius, & ideo in præiudicium aui, cuius consensus requiritur pro eius interesse, donari non potuit. Non obstat conf. Bal. & alia quæ dicebat Ti 30 raquell. quia ea proce. sunt in muliere, in qua consensus propinquorum, non requiritur pro eorum interesse, sed pro fragilitate mulieris: quo casu bene militat rationes per eos allegatæ. Si uero non est emancipatus + sed in potestate aui extat, tunc e conuerso, indistincte tenerem q; ualeret. Quia, quod donat filius fa. cum sit (quo ad usumfructum) sui patris, ex quo donatur ne poti suo, ad huc habet usumfructum, & est idem cum eodē. Et facit, quod dicitur in simil. in materia feudorum, q; ualet alienatio sine consensu domini, quando alienatur illi qui est

est immediate successurus. c. l. de ali
 32 ena. scud. pater. Per quæ + poteris li
 mitare Decimo septimo hanc prag.
 ut non procedat, quando filius ta.
 donaret, uel aliter contraheret in ca
 sibus permissis, cum eius filio exi
 stenti in potestate aui, per prædicta.
 ¶ Quæro iuxta istam prag. quid si
 pater esset mente captus, furiosus,
 aut aliter incapax: nunquid filius de
 bebit contrahere cum eius consen
 su & præsentia: taliter q̃ contractus
 ualeat? uel si contrahat sine eo, sit nul
 lus? Doct. in hac. q. dissentiunt; nam
 33 aliqui uolunt, q̃ statutum + quan
 tumcunq; generaliter loquens, reci
 pit restrictionem de habilitate, &
 ad euitate personæ. §. in personam.
 uer. cum omnibus. in fin. institu. de
 actio. facit tex. in. l. aut gradatum. §. &
 si leg. ff. de muner. & honor. l. adi
 gere. §. quis. ff. de iur. patro. l. i. §.
 nuntiatio. ubi per Bar. col. iiii. ff. de
 oper. nou. nuntia. cum concordan.
 allegatis, per Ias. in. d. §. in perso
 nam. nu. 26. & tenet et Par. in tract.
 sindia. in uer. præmium. nu. 2. Intelli
 gendo tamen ut per Salice. in. l. ii. C.
 de noxa. Ange. & August. ibi, in tra
 ct. maleficio. in uer. nec non ad de
 nuntiationem, uer. si. quæro secundū
 Salice. Et ideo, ista prag. quæ con
 sensum patrum requirit, intelligi de
 bet, si ipsi sane mentis sint. Alique
 ro, sunt in opin. q̃ debet contrahi
 cum eorum consensu, quomodo
 cunq; fiat, inter quos est Bal. & An
 ge. in. l. cum hæres. in prin. ff. de ac
 qui. hæredi. Alex. in. l. ii. §. uoluntate
 nu. 7. ff. solut. matri. Bal. conf. 344.
 quæ allegat apostill. Alex. d. l. ii. ubi,

34 + q̃ mulier potest contrahere, si ma
 ritus est baannitus, & idem in filio
 fa. Quid dicendum? Breuiter, ego
 teneo primam opinionem. quoniam,
 cum ipsa facta sit pro eius interes
 se, si ipse non est habilis ad contra
 hendum defectu iudicii, male po
 terit suum damnum euitare: tum
 quia illud quod agit, ignorat, ac cu
 ratore indiget: cum etiam quia ut ab
 sens reputatur. l. ii. §. furiosus. ff. de
 iur. codicill. pulchre per Rip. in. l. ii.
 §. uoluntatem. num. 17. ff. solut. ma
 tri. & diximus supra in. §. Nisi in
 præsentia. nu. 27. Et ideo, sine eo
 35 contrahere poterit, dum tamen, +
 cum curatore patris, uel iudicis de
 creto contrahat. iuxta ea quæ ponit
 Bald. in. l. si filia furiosus. ff. de solut.
 cum. n. iste casus non conpræhenda
 tur in hac prag. quæ de patre habili
 debet intelligi, recurrendum est ad
 ius commune, quo cautur, ut pro
 xime dictum est ex mente Bal. in. d.
 l. si filia. Quam opin. tenet etiam Ti
 raquell. d. tract. glos. vi. q. iiii. & iiii.
 nu. 40. ubi multa, pro hac. q. di
 cens, q̃ quotiescunq; pro interesse
 consentientis; requiritur consen
 sus, si is furiosus sit, non debet pos
 se contrahi in eius præiudicium. Et
 ideo, legis remedium eligendum
 est, Vt uel eius curator adhibeatur,
 uel iudicis decretum, qui patris de
 fectum suppleat pro eius interesse.
 36 + Per quæ limitabitur hæc prag. De
 cimo octauo, ut nō pcedat, patre in
 habili existente, ut dictum est. Quæ
 ro, quid si filius fa. contrahit nomi
 ne alieno? & ad alterius commo
 dum (uti procurator uel negotio

rum gestor) aut in iudicio compare
at similiter pro alio, nunquid po-
terit sine consensu patris, contra-
ctus aut obligationes penes acta fa-
cere? Roma. in .l. quæsitum. ff. de
in ius uoca. & Paul. de castro. in .l.
cuiusq. §. si ab alio. ff. de instito.
mouent hanc. q. in statuto. requiren-
te consensum propinquorum, in
37 contractu minoris, Et dicunt + q.
talis consensus non requiritur quo-
tiescunq. minor contrahit nomi-
ne alieno: refert & sequitur Petr.
de rauen. in suo alphabe. in uers. sta-
tutum. in fin. Ex quibus, uidetur
idem dicendum in. q. nostra. Vt eti-
am (præliata referendo) concludit
Tiraquell. in. d. tract. glos. in. q. xv.
num. 16. dummodo contractus, &
negotia per eum facta, tendant in
præiudicium eius tantum, qui, eum
constituit procuratorem, uel nego-
tiorum gestorem, ut ipse dicit. nu.
139. post Paul. de castro. in. d. l. cui-
cunq. §. si ab alio. ff. de institor. &
Soccy. in. l. quæsitum. ff. de in ius uoca.
eo quia sibi imputandum est, non
autem ut tendant ad obligandum ip-
sum particulariter. Tunc. n. obli-
gari non posset, nec obligatus te-
neretur sine solemnitate istius prag.
38 + Que not. pro Decima nona lim-
itatione istius prag. ut non proce-
dat, quando filius fa. nomine alie-
no contrahit. ¶ Quæro successi-
ue, in hoc regno extat Regia prag.
quæ incipit odia litum, per quā di-
sponitur q. omnes cause inter affi-
nes nscq. ad quartum gradum com-
promittantur: Et filius fa. habet li-
tem cum affine constituto in quar-

to gradu, & uigore dictæ prag. com-
promittit sine consensu patris, nun-
quid tale compromissum ualeat? Bal.
in .l. hac consultissima. C. qui testa-
face. poss. & in .l. fina. §. necessita-
te. col. vi. C. de bon quæ liber. dicit,
q. istud compromissum ualebit: Quia
attenditur plus illa prag. de com-
promissis, q. ista, ex quo illa est ma-
gis specialis. idem Alex. cons. 29.
uer. & expressius uol. i. & cons. 49.
uol. ii. Paul. de castro. cons. 42. alias
54. in antiquis. Lanfra. in. repe. c.
quoniam contra. in uer. confessio-
nes nu. 5. & Marant. in sua pract. ii.
parte. ii. actu. uers. nono. nu. x. Infe-
rens ex hoc, + ad illas mulieres, quæ
iure longobardo uiuentes non pos-
sunt contrahere sine consensu mun-
daldi, q. nihilominus, sine eo pos-
sunt compromittere per rationem
prædictam. & licet Tiraquell. d. tra-
cta. glos. in. q. xix. nu. 190. teneat con-
trarium per multa quæ allegat: Ta-
men prima opin. uerior est, & quæ
40 ipse allegat, + procedunt in com-
promisso uoluntario, non autem ne-
cessario: pro qua opin. faciunt quæ
in simili dicuntur per Io. andr. in ad-
dict. specula. titu. de senten. §. ut au-
tem. & post eum Io. baptis. de sancti-
seu. in. repet. l. omnes populi. iii. q.
prin. ii. membro. uer. pro habenda.
41 fol. mihi. 33. in paruo uol. Vbi + q.
si uno statuto cauetur q. contra in-
strumenta guarantee nihil possit
opponi, Et alio cauetur q. minor
non possit se obligare sine certa so-
lemnitate, Contra instrumentum fa-
ctum cum minore, non seruata il-
la solemnitate, potest opponi excep-

- rio nullitatis: Quia statutum pro-
videns circa contractus minorum,
speciali¹ providet q̄ primū. Itē q̄ si
statuto cauetur q̄ in sentētia debeat
servari certa forma. & alio cauetur
q̄ sentētiā mādentur executioni, si
in sentētia nō fuit servata illa forma
nō mandabitur executioni p̄dicta
& p̄dicta pars. ff. de inofficiis. l. i. sūq;
infinita exempla ad hoc proposi-
tum, quæ ibi Ioan. baptis. allegat,
ad quam te remissio brevitatis cau-
sa. Quæ nota² + pro Vigesima limi-
ta. prag. ut non procedat in com-
promisso necessario, stante ratio-
ne præalligata. ¶ Quæro iuxta
istam prag. quid si filius fa. contra-
xit extra hoc regnum sine consensu
patris, demum ex illo contractu con-
venitur in hoc regno, nunquid ista
prag. ad hunc contractum se exten-
det? Ista. q. est dispersim tacta per
Doctō. & varie terminata, tandem
Alex. consi. 41. vol. v. nu. 6. ad lon-
gum ipsam disputat, & ponit (se-
cundum eum) veram decis. ex mē-
te cuiusdam Domini Zaccariæ de
trivisano V. l. D. de Venetiis, in quo
dam suo consi. & Petr. de ancha. in
repeti. c. canonum statuta. q. xii. de
consuet. dicens + q̄ si uterq; est sub-
ditus huic regno, vel ille in cuius fa-
vorem tendit contractus (licet non
sit subditus) habet noticiam istius
prag. talis contractus, factus etiam
extra territorium non valebit. Al-
legat + q̄ suspensus ab officio, vel
excommunicatus, ubiq; locorum
dicitur suspensus, & excommuni-
catus. iiii. q. v. c. quisquis l. ex ea. ff.
de postula. Archidia. vii. q. i. c. si quis
- 45 præsbyter. Item + q̄ constitutio Pa-
pæ, vel Imperatoris, ligat eius sub-
ditos, ubicunq; reperiantur. c. fina.
de constitu. l. leges sacratissimas. C.
de legi. Item quia interdictio bono-
rum, ligat ubiq; l. relocatorum. §.
interdicere. ff. de interdict. Hanc
etiam. q. (postq̄ vidi dictam di-
stincti. Alex.) reperiī postea dispu-
tasse ad longum. Tiraquell. in tra-
cta. ll. connu. glos. vi. q. 2. c. nume.
214. ubi referendo prædicta, fa-
cit mentionem de dicto Domino
Zaccaria, sed non de Alex. in præ-
allega. consilio & pulchre conge-
rit in utranq; partem multos Do-
ctōres super hoc articulo. Tandem
num. 231. in fin. tenet indistincte
non valere contractum factum ex-
tra territorium, sine solemnitate sta-
tuti. Quid dicendum? ego teneo
opin. Tiraquell. ex quo ista prag. m.
habet clausulam annullatiuam, ibi
in illis verbis, Et acta non teneant,
pro ut infra. latius dicemus in. §.
Et acta non teneant: propter quod,
dispositio ipsius debet specificè ser-
uari ubicunq; cōtrahatur. ut in spē de
ista clausula annullatiua cōsuluit idē
met Alex. consi. 212. nu. 4. vol. vi. hāc
ē op. tenet Fran. de aret. cōf. 73. nu.
Vbi, ignorās forte hāc prag. vel cū
nō ēēt cōdita, dicit q̄ Neapoli nō ex-
tat statutū q̄ filius fa. non obligetur,
46 sine cōsensu patris, + Ex qbus, Am-
pliatur Vigesimo quinto hāc prag.
ē in cōtractu factō extra Regnū dū
tamen, eius exequio in Regno pe-
tatur (ut dixi) alias si extra Regnū
ubi factus esset peteretur, iudices
illius loci, hanc prag. non servarent,

nec seruare cogereantur. ¶ Quæro
in hac pragma. cū habeamus q̄ filius
fami. potest in nōnullis casibus age-
re in iudicio sine consensu patris, ex
dispositione iuris cōmunis: de qui-
bus in l. filius fami. ff. de procura. Et

47 est + exemplum, in dote aduentitia,
quia in ea, patri non quæritur usus/
fructus, ut per Niconit. in rep. c. quo-
niam cōtra. nu. 69. fol. 17. de proba.
Item in rebus donatis a principe. l.
cum multa. C. de bonis quæ liber.

48 Item, in bonis clerici, + quæ reputan-
tur quasi castrense peculium, & pa-
tri, de eis nihil quæritur. secūdū Bar.
conf. 61. filius fa. in fin. uolui. Bal. in
l. sacro sancti. iii. nota. C. de episc. &
cleri. l. as. in l. patre furioso. ff. de his
qui sunt sui uel alien. iur. in fine, &
Gul. l. benedic. in repet. c. rainutius.
in uer. matrem in super clerā. nu. 17.
siue sint quæsitā in tuitu ecclē. siue
non, siue ante clericatum, siue post:
ut dicit. nu. 17. nunquid si pro pradi-
ctis rebus, & causis, uel similibus,
agat in iudicio, uel se defendat, pos-
sit quasi contrahere, & procuratorē

49 constituere sine consensu patris? Et
in hoc + de iure cōmuni non est
dubium, q̄ potest. d. l. filius fa. l. ser-
uum quoq̄. a. responso. ff. de procu.
tenet Specul. tit. de a. ore. uers. sed
filius fa. & tit. de procura. §. nonne.
uer. item q̄ cōstituens: Et Guid. pap.
singul. 4. c. sed per istam pragmati-
cam quæ sic generaliter loquitur, di-
cendo uel contractus aliquos, uide-
tur ista. quæst. dubia. Breuiter tamen
resolueno, teneo q̄ in istis casibus,
seruari debet dispositio prædicta iu-
ris cōmunis, ut sine dubio possit

filius fami. in eis, & ratione ipso-
rum, procuratorem, & alios contra-
ctus facere: Et ratio est quia in istis
casibus, nihil potest ad patrem spe-
ctare, cuius causa facta fuit hæc prag-
matica: ut pluries superius dictū fuit.

Et ideo (cum nihil sua intersit) fru-
stra eius consensus desiderabitur.
Nec obstat q̄ generaliter loquatur,
dicendo uel cōtractus aliquos, quia,
sic generaliter loquitur, respectu il-
lorum bonorum, in quibus pater
ius prætendit, ne alias sequatur. tot

50 legum correctio. contra. l. præcipi-
mus. C. de appella. cum simil. + Ex
quibus limitatur Vigesimo primo
hæc pragmatica. ut procedat, solum
in certis bonis, in quibus pater ius
præten dit, & non in aliis. ¶ Quæro
satis necessario, cū in hac prag-
matica de expresso cōsensu fiat me-
tio, quando potest dici esse præsti-
tum expressum consensum? Et in
hoc reperio Docto. satis uarios fuisse

51 se, nam Cassa. in consuetudi. Burgu-
titu. des droictz. & appar. a gens. ma-
riez. rub. iiii. §. vii. num. xi. dicit + q̄
tribus modis, expressus consensus
apparere poterit. Primo, quando
uerbis expressis patet, q̄ aliquis cō-
sensit, text. est ad literam. in. l. ratum
ff. de solu. bi. magis intellectu per-
cipi, q̄ loquutione. faciunt quæ dicit
Bar. in. l. i. ff. de uulga. & Ange. in. §.
si uero expressim in authent. de hæ-
redib. & falc. Secundo, quando si-
gnis exterioribus demonstratur, ut
puta, si in agendo, pater duxit aduo-
catum, uel in contrahendo, inuenit
notarium, aut testes. Allegat Gloss.
in. latem quia. ff. de pactis. Tertio,

quando ex generalitate uerborum comprehenditur ex mente loquentis, q̄ consentit. Allegat pro hoc facere tex. in l. prator in principio & ibi Barto. ff. de nou. oper. nuncia. & uidetur posse poni exemplum, quando pater (filio contrahente) dixit alteri contrahenti, uade, quia filius meus seruabit omnia, uel alia similia uerba: Tandem se remittit ad l. as. in d. l. prator. & Felyn. in cap. translato. colum. ii. extra de constit. dicens, q̄ unus furatus fuit alteri.

Quarto (secundum aliquos) si pater sciente, & patiente, solitus esset filius famil. negociari: tunc enim similiter praesumitur patris consensus, ut tenet Ancha. confi. 62. motiua. & Alexan. consil. 120. uol. 4. + Immo (quod plus est) praesumitur habere mandatum a patre. secundum Afflict. decif. 307. num. 1. Sed breuiter; ista non possunt stare in animo meo, fateor enim q̄ ex secundo, tertio, & quarto exemplo praesumatur consensus, sed q̄ praesumatur expressus, non credo uerum: & Gloss. in d. litem quia. quam Cass. allegat, de tacito loquitur: Et tex. etiam ibi, ac Bart. & ipse Cassa. dicunt praesumi tacite, ex generalitate uerborum, Et ego etiam teneo, sed q̄ praesumatur expressus; expresse negatur. Et ideo melius uideatur dixisse Tiraquell. in tract. de conu. Gloss. v. nu. 80. ubi referendo nonnullos qui satis super hac quaest. dissentiunt, resistet in hac conclusione, + q̄ tunc dicitur aliquid expressum, cum uerbis expressis; aut scriptura percipitur. secundum Bal. in l. sed si quis

§. quaesitum. col. iiii. uenio ad. q. ff. si quis cautio. In aliis uero casibus dicitur tacitum. allegat Gloss. in clem. saepe in uer. partibus. ante finem de uerbo. signi. Bal. in l. fin. ii. col. uerfi. ad primum. C. de institu. & substituto. & in terminis. d. laratum. ff. de solu. in illis uerbis, magis intellectu percipi, q̄ loquutione exprimi. Immo plus dico, q̄ etiam si simpliciter de consensu fieret metio, adhuc de expresso esset intelligendum + cum simus in statutis. ut dicit Card. in clem. saepe. §. si tamen. ii. cōtrario. de uerbo. signifi. & Zas. confi. 5. num. 102. uol. i. Ea quidem (ratione secundum eum) + quia tacere, est mediū inter consentire, & reprobare. ut etiā tenet Io. de plain. in num. i. C. de filiis fa. & quemadmodum lib. x. quare, cū statuta praecise uerificari debeant. l. iii. §. hac uerba. ff. de negot. gest. taciturnitas, quae est mediū effectus, nō sufficit; sed expressus consensus requiritur. Quāto satis congruenter, nunquid ista pragma. sit odiosa uel fauorabilis? ad hoc ut sciamus nunquid ipsa sit extendenda, uel restringenda? Et in hoc breuiter teneo + q̄ sit odiosa: Eo quia prohibet contrarius cōmune, filios fa. posse contrahere, uidelicet contra l. tā in contractuibus. ff. de iudic. l. filius fa. ff. de actio. & obliga. & licet Bar. in l. qui exceptione. ff. de condi. indebi. & in l. transactionem. ubi Paul. Alex. & las. C. de transact. teneat, q̄ statutum requirens consensum alterius in contractu minoris sit fauorabile: Id non obstat, tum quia opin. aliorū Doct. est in cōtrarium, aut refert Tiraquell.

tractat.gloss.vi.q.xxv.num.212.li
cet ipse teneat opin.Bart. cum etiam
quia contraria opin.loquitur in sta
tuto mulierum, aut minorum, ratio
ne doli & metus excludendi: ut di
cit ipsemet Tiraquell.num.212. quæ
ratio doli, & metus, non uigebit in
filio fam.maiore tamen, ac perfectæ
57 ætatis. Et q. + statutum annullans cō
tractus minorum. 25. annis iuratos,
sit odiosum, (ex quo est cōtra ius cō
mune) tenet Grat.consil.4.7.num.4.
58 uolui. Et ideo q. + debeat restrin
gi.num.19. Et in casu per eum nō de
terminato, recipere interpretationē
ab eodem iure communi.num.20. Ex
quo sequitur q. cum sit odiosum,
dum ordinat requiri in contractu si
liorum fa.cōsensum patrum, debet
59 restringi. Et sic + Vigesimo secu
do limitari hæc prag.ut procedat
in patre tantum, & non in matre: li
cet secus esset in materia fauorabili,
60 in qua etiam mater ueniret + appel
latione patris.ut dicit Bald.in d. qui
cunq.iiii.col.C.de serui.fugi.& se
quitur Afflic.in constitu. regni pa
tres.i.nota. ¶ Quarto in hac prag.
nunquid sibi locum uendicet, si fi
lius fa.cōtrahat ut remuneret? Prima
facie, uidetur dicendum q. non. Pri
61 mo, ex eo quia + donatio inter pa
trem & filium, regulariter est prohi
bita.li.si donationes.iuncta Gloss.C.
de colla: licet morte confirmetur. l.
ii.C.de inoffi. dona. Et tamen si fiat
ob ueram remunerationem ualet
& tenet.d.li.si donationes.ubi Gloss.
Bar.Bal.& omnes Docto. & Gloss.
in l.filia.C.famil.erciscun. Secūdo,
62 quia + donatio excedens quingē

tos aureos, & non insinuata, non ua
let.l.penu.& ibi Docto.C.de donati.
Et tamen, si ea uero fuerit remune
ratoria, quatenus seruitia nō excef
serit, quis ultra quingentos aureos,
& non insinuata fuerit, in reuocabi
lis est.li.si pater. §. fina.ubi Gloss.Bar.
& omnes. ff. de donati. Pro quo, fa
ciunt in siml. quæ alias habentur, q.
63 + in dubio, donatio nunq. præsumi
tur.li. si cum aurum. ff. de soluti. & l.
cum de indebito. ff. de proba. Et ta
mē, si merita præcesserint, secus erit
li. si uero non remunerādi. §. inde Pa
pinianus. ff. manda. Tertiō & ultimo
64 pro ista opin. facit, quia princeps +
potest etiam sine causa reuocare pri
uilegia subditis concessa. ut not. per
Luc. de pen. & Io. de platea in l. qui
fundum. C. de omni agro defer. lib.
xi. per illum tex. Et tamen si remune
ratoria fuerint, reuocari non pos
sunt. ut dicunt Aret. Barba. & Felyn.
in c. nouit. de iudi. tex. est satis nota.
in d. li. si pater. §. fina. quem pro hoc
notant Ang. & Roma. ubi. idem Bal.
in l. si cum mihi. ff. de dolo. Abb. in
c. fina. de donati. & consil. iiii. nitar in
præsentia. uolu. ii. & Alex. consil. 40.
super primo dubio. uolu. iiii. Sed ue
65 rius loquendo, + contrarium teneo
de iure uerius. Et fatendo omnia cō
traria esse in iure uerissima: totū fun
damentum istius secundæ opin. con
sistit in uerbis istius prag. ubi. Aliquo
pacto, siue quæsito colore quomodo
libet annotare: propter quæ uerba,
facta in eis ponderatione de qua di
ximus supra in §. Audeat. num. 21.
nulli dubiū est, q. nullus modus, nul
lus color, ac uia relicta est, qua pos

Ant contractus filiorū fa. validari, si
requisita per istam prag. non seruen-
tur. Nec adductis in contrariū opus
est respondere: Quoniam ea de iure
cōmuni locum habent, & hodie ces-
sant, stāte ista prag. quæ sic ordinat:
& ita teneas. ¶ Quarto ulterius in
hac prag. in qua consensus patris re-
quiritur in contractu filii: quid si pa-
ter ipsius est naturalis tantum, nun-
quid etiam eius consensus necessa-
rius erit? Ista quæst. dependet ab il-
lo articulo. nunquid statutum faciens
mentionem de patre uel filio, com-
prehendat naturales? in quo Doct.
in lex facta. §. si quis rogatus. ff. ad
trebell. q. iia uoluerit tantum, multas
distinctiones, ualde se intricauerūt.
Conclusio tamen residet in hoc, qd
65 regulariter + naturales non com-
prehenduntur. l. iij. §. legitimos. ff. de
excusa. tutor. generaliter. §. cum au-
tem. ubi Gloss. & Doct. C. de institu-
tu. & substitutu. l. iij. C. de adu. not.
Barto. in l. qui semper. ff. de in ius
uoca. Roma. in l. si filio. l. i. ff. solu.
matri. Alexan. in d. §. si quis rogatus
numero. 32. uersicu. & sic, & Ripa
ibi dem nunc. 70. alijq. quos refert
& sequitur. Grat. consil. 145. nume.
ix. uoluit licet in multis casibus, pro
ut subiectæ materiæ qualitas, & ra-
tio expostulant, contrarium reperi-
67 tur. + Et præsertim secundum eund.
Ripam ibi. num. 73. quando militat
eadem ratio in naturalibus, quæ in
legitimis. per. Id. libertinum. C. de in-
terdict. matri. Quare. q. res respon-
dendo, dico qd consensus patris na-
turalis non requiritur, & notarii li-
bere istorum filiorum contractus

accipere possunt: Tum quia regu-
la prædicta ita se habet ut proxime
dictum est, cum etiam, quia fallen-
tia quæ datur ad ipsam, non habet lo-
cum in casu isto, cum nō militet ea-
dem ratio: non enim dici potest isti
filio naturali qd pater ius prændit
68 in eius bonis: + quia illi filii acqui-
runt patri, qui in eius potestate sunt.
§. igitur. institui. per quas personas
uob. acqui. Nec etiam, qd ratio natu-
ralis suadeat, ut cū sit sibi obnoxius
non possit. contrahere sine eius con-
sensu, prout de legitimo filio dixi-
mus supra in. §. q. ex nunc. num. 17.
69 + ex quo, in eius potestate non est.
§. i. institui. de patr. potest. Bene ta-
mē uerum est qd si iste filius natura-
lis, esset legitimatus, necessario re-
70 quireretur consensus patris + quia
tunc per legitimisationem, in potesta-
te eius redactus esset, & uti legiti-
mus haberetur. §. illi. l. uersic. gene-
raliter. in authentica quibus modis
naturales effici. sui, & not. Barto. in
l. i. uiti. ff. de his qui sunt sui uel alie-
nis iur. per. Iaso. in l. cum filio fa. nu.
164. ff. de l. g. i. quinimmo secundū
eū in nullo differt a legitimo. §. licet.
uer. nihil a legitimis filiis. in authen-
quibus mod. natu. effi. legi. ¶ Iuxta
prædicta quæro quid in filio seruo?
nūqd etiā ipse, patris cōsensum ad-
hibere debebit? an uero notarii po-
terunt eo omisso, cōtractū recipere?
71 Prima facie uidetur qd sic + eo quia,
serui dicūtur habere patrem. l. iij. ff.
de libera. caus. & l. parentes. ff. de in
ius uoca. Sed breuiter tene cōtractū?
72 + qd seruus nō est in potestate patris,
sed domini sui. §. in potestate institui.

- de his qui sunt sui vel alie iur. propter quod ratio illa, propter quam diximus supra istam prag. non procedere in naturalibus, habet et in locū in seruis. Nec obstat præalleg. iura.
- 73 Quoniam + secundum Bart. in l. hos accusare. §. omnibus. nu. 7. ff. de accusa. Ista nomina, pater, & mater, dupliciter capi possunt. Primo, q̄ sint significatiua cognationis quæ est de iure gentium, & isto modo non cadunt in seruum. quia non habet cognationem. institū. de seruil. cognat. in prin. Secundo, q̄ sint significatiua naturæ, ut pater dicatur genitor, & filius generatus, & isto modo cadunt in seruum: & procedunt præalleg. iura. Vnde quis habeat patrem, id est genitorem secundum naturam, tamen non habet patrem quo ad ea quæ sunt de iure gentium secundario, & ciuili, + a quibus incognitus est, & pro mortuo reputatur. l. seruitutem cum simil. ff. de regu. iur.
- 8 Emancipationis forma remissive.
- 9 Emancipatio an possit fieri per procuratorem? & nu. 10.
- 12 Emancipatio an præsumatur per diuisionem bonorum?
- 13 Prohibita regulariter, & certo casu pmissa an credatur ad esse in casu permissio per solam assertionem? & nu. 14.
- 15 Verba enuntiatiua probant inter eadem personas.
- 16 Mendax, ratione mendacii, an perdat priuilegium? & .17.
- 18 Dolus & mendacium non inferitur scienti.
- 19 Veritas, debet opinioni præualere. & .21.
- 20 Causa iusta excusat a pena legali.
- 21 Contractus factus per eum, qui communiter tenebatur emancipatus, an ualeat? & quando, non? nu. 23.
- 22 Gesta pereum, qui communiter habetur pro iudice, ualent.
- 23 Nullitas, proueniens ex defectu iurisdictionis, nunq̄ dicitur esse reiecta.

Prosper Caravita.

SVMMARIVM.

- 1 Ritus Regni uult, q̄ opponens contra instrumentum, dicat causam in uinculis.
- 2 Nemo dicitur esse sine patre.
- 3 Patria potestas, non causatur nisi p̄ matrimonium.
- 4 Facta non præsumuntur, nisi probentur. & nu. 11.
- 5 Patria potestas, uel emancipatio nō præsumitur.
- 6 Reus in exceptione, est actor.
- 7 Emancipatio quid?
- 24 Limitatio Vigesima tertia prag.
- 26 Emancipatio corā quo fieri debet? & .27. & an coram patre met aut filio? nu. 28.
- 29 Emancipatio, an possit fieri coram notario? & .33.
- 30 Iudex ad contractus, habet iurisdictionem ueluncariam.
- 31 Verbum iudex, in uero iudice debet intelligi.
- 32 Iudicium proprium est, ius dicere.
- 34 Iurisdicatio potest acquiri per consuetudinem.
- 35 Emancipatio facta coram baiulis, ualeat.

Baiuli

- 36 Baiuli, sunt de infimis magistratib⁹.
 37 Baiuli, defensoribus equiparantur.
 38 Defensores ciuitatum, omnia possunt, præter merū & mixtū impiū.
 39 Baiuli plus possunt hodie, q̄ antea defensores ciuitatum.
 40 Baiulorum iurisdictio in multis diminuta est.
 41 Baiuli accipiunt aditiones hæreditatum cum beneficio. l. & inuentarii.
 42 Lex nunq̄ tollitur per non usum.
 43 Emācipari an possit ifās, aut absēs?
 44 Episcopus an sit exemptus a patria potestate?
 45 Ingressus monasterii, an perimat patriam potestatem?
 46 Filius fa. quomodo cūq̄ sit extra patris potestatem, potest contrahere.
 47 Renuntians emancipationē, non reintrat patriam potestatem.
 48 Renuntians sicut non potest libertati præiudicare, eodem modo nec existentia sui iuris.
 49 Nemo dicitur esse dominus membrorum suorum.
 50 Filius an possit reuerti ad patriam potestatem. & §1. & §2.
 53 Emancipatus semel, an possit iterū emancipari?
 54 Emancipatio, an præsumatur ualida ex cursu temporis?
 55 Euidētia rei, nulla maior probatio.
 56 Emācipatio an regat scripturā: uel possit pbari per testes? & nu. 57.
 58 Emancipatio præsumitur si filius p decēniū habitauit seorsum a patre.
 59 Emancipatio non potest fieri ad unū adū tantum.
 60 Patria potestas est indiuisibilis.
 61 Fictio, non inducitur per hominē, sed per legem.
 62 Actus legitimi non recipiunt diem, neq̄ conditionem.
 63 Limitatio Vigesima quarta.
 64 Emancipatus quando gaudeat beneficio. l. ii. ff. quod cum eo?
 65 Iuramenta toties seruari debēt, quoties seruari possunt.
 66 Iuramentum operatur, q̄ generalis renūtiatio, reputetur pro speciali.
 67 Contractus oēs filiorū tā. de iure cōmuni ualent, præter mutuū & uotū.
 68 Correctio legum est euitanda.
 69 Statutum, recipit interpretationem a iure communi.
 70 Fraudem facere non dicitur, qui legis cautela utitur.
 71 Filius fa. regulariter non potest cōgerere patrē ad ipsum emancipādū.
 72 Pater nō pōt inuēnī filiū emācipare.
 73 Pater ex illis causis ex q̄b⁹ pōt exheredari, ex eisdē pōt cogi emācipare.
 74 Filius fa. an ex eisdem causis ex quibus cogitur pater emancipare cogatur emancipationi consentire?
 75 Cōsēsus patris arrogātis, itē adoptātis regitur in cōtractu. filii. & 78.
 76 Filius arrogatus transit in potestatem patris arrogantis.
 77 Ratio eadem ubi militat, debet etiā militare eadem iuris dispositio.
 79 Ampliatio Vigesima sexta prag.

§. XII.

EL FVE
 RINT E
 MANCI
 PATI.
 ¶ Quo
 i hac prag.
 in qua filii
 emancipa.

tio requiritur, de una. q. satis utili & quæ contingit in factis: In hoc regno extat Rit. Magnæ curiæ num. 164.

- 1 quo cauetur, t. p. qui uult dicere contra instrumentum debet carcerari, & in uinculis existens, probare quod dicit (dato sibi termino) nisi in propo tu doceat de satisfactione. Pone, q. citetur filius fa. super tenore instru menti, iuxta formam prædicti Rit. ipse comparet, & dicit contractum nullum, eo q. ipse est in patris potestate, nunquid, hoc allegato, debet liberari? ut sic præsumatur in dubio patria potestas, an uero carcerari, ut ipsam probet? & in dubio præsumatur emancipatio? Breuiter ista q. depēdet ab illo arti. nunquid præsumatur quis, esse in patris potestate, uel emancipatus. Et in hoc, Doctores. dissentiunt. Nam aliqui dicunt, q. quilibet præsumitur esse in potestate patris, nisi probetur sui iuris. ut dicit Corne. cons. 208. nu. 4. uol. iii. per. l. si filius. ff. de proba. l. si emancipati. ibi probatum. C. de cella. ea præsertim ratione, q. nemo est sine patre: ut etiam dicit Gram. de cis. 12. quæ opinio si esset uera, iste filius fa. pro quo præsumitur, deberet liberari, & dari terminus creditori ad probandum q. iste sit sui iuris. Aliqui uero dicunt contrarium, q. inmo quis præsumitur sui iuris, nisi probetur patria potestas. ut dicit idem Corne. ubi supra. post Bar. quem allegat cons. 143. uisa inquisitione facta contra fran. Mouentur tum ex l. titia. ff. solut. matri. ubi uidetur tex. ad litteram. tum ex ratione, t. quia nemo constituitur sub pa-

tria potestate nisi per matrimonium uel adoptionem. l. i. ff. de adoptio intel ligēdo tamē ut ibi, & ut inf. dicā nu. 76. quod cū sit facti, t. non præsumitur nisi probetur. in bello. §. la. & ff. de capt. p. postlim. reuer. Nec obstant allegata in contrarium, quia responsio patet ex dictis ibidē p. Corne. ad quem te remitto. Quæ opinio si esset uera, iste filius fa. deberet carcerari iuxta formam Rit. & postea in uinculis audiri ad probandam patriam potestatem. Alii uero & tertio, fuerunt in opin. contraria prædictis, q. inmo, t. neq. patris potestas, nec existentia sui iuris præsumitur, sed qui se fundat in altero de duobus, obligatus est probare. Hæc opin. tenuerūt Cuius. & Roma. in l. sed si de sua. ff. de acq. hered. & Cor. p. alle ga. cōsi. 203. nu. 6. dicēs, q. tā legendō, q. cōsulendō, semper tibi placuit ista opin. quæ uidetur fuisse prius de mente Glos. in d. l. titia. in fin. cū dicit, q. qui se fundat in patria potestate, tenetur probare & q. se fundat in existentia sui iuris, similiter. Quare respondēdo præfata. q. dico q. cū filius fa. se fundat in patria potestate, ex quo dicit de nullitate contractus ratione patris potestatis, tenetur ipse eam probare: q. quis sit reus quo ad debitū, t. tamen in negatione, & exceptione est actor. l. i. ff. de excep. & fundamētū suū, patris potestatis, ei qui allegat, probandi onus incūbit. l. ei qui. ff. de proba. l. i. & l. actor. C. eod. Et interim, quia habet instrumentū contra se, uigore Rit. præfati carcerabitur, dato sibi termino in uinculis ad probandū quod prædict

audito etiā creditore in omnibus, & ita teneas. ¶ **Q**uero in ista prag. priusq̃ ulterius procedam (cum in ea de emancipatione fiat mentio) qd est emancipatio? & in hoc dico, qd Aliquādo capitur p imaginaria uē dictione. in situ. de testa. ordina. in prin. Aliquādo p liberatione a potestate licet ad aliū effectū, & improprie tuarū. iūcta. Glos. de priuileg. Aliquādo alio modo, & put in ista prag. in quo Cardian. clem. in prin. xv. nota. de excess. praelat. dicit, qd est libertatis cōcessio. idē uoluit Bal. in l. cū oportet. §. cū autē. C. de bon. quz liber. & Cassian. cōfue. burgu. titu. des infans. rubr. vi. §. iiii. nu. i. Et tamē t̄ formā. uide p Spec. titu. de nat. ex liber. uet. §. fina. & in sit. qb. mod. ius patr. cessit solui. §. nostra. ¶ **Q**uero nūq̃ emancipatio possit fieri p procuratōrē? & in hoc Glos. in l. cū pponas in uer. tradidisti. C. de dol. mal. tenet, t̄ qd nō. i. tem Bar. in l. post mortem. §. fina. ff. de adoptio. & in l. gallus. §. forisā. ubi ē p l. ff. de liber. & posthu. Bal. cōf. 131. uol. i. Barb. cōf. 33. uol. 2. Aretin. in §. aliquādo. nu. 6. ubi bona Ad dicant situ. de nupt. Bald. in sua marginata in uer. legitimatio. nu. i. Ange. cōf. 44. Paul. de cast. consil. 74. ad primū quz sit. l. al. in l. emancipati. C. de colla. Alex. cōf. 135. uol. 4. Decy. in d. l. emancipati. Barba. in c. requisiti. col. iiii. circa fin. de testa. & Cass. in cōluet. burgu. titu. des infans. rub. vi. §. iiii. nu. i. dicit tamē, t̄ qd si fiat, & nihil opponatur, ualet & tenet. al-

legat Bar. in d. §. fina. Fely. in c. i. col. ii. & iiii. de iudi. & uulgat. ex in l. fina. C. de anna. excep. ¶ **Q**uero qd si pater diuise bona inter filios p instrumētū iurati, nunquid ex tali diuisione præsumeretur emancipatio ipsorum ita qd possint contrahere sine eius cōsensu? Soccy. agit istā. q. cōf. si. 33. in prin. uol. i. & dicit qd non: Primo quia emancipatio est quid facti, & facta t̄ non præsumentur, nisi probetur. d. l. in bello. §. facta. ff. de capti. & postlimi. reuer. Secūdo, quia emancipatio debet fieri cum solemnitate coram magistratu competenti. l. fina. C. de emancipa. quz sollemnitas tanq̃ extrinseca, similiter non præsūmitur. l. §. facta. & l. scient. dum. ubi Docto. ff. de uerbor. oblig. Tertio, quia, quis uoluisset emancipare, nuda uoluntate non potuisset, nisi cum dicta sollemnitate. l. nō nudo. C. de emancipa. liber. Quarto allegat, qd talis assignatio non ualet inter patrem, & filium sine iuramento: secundum Bal. in l. iiii. num. 2. C. pro donat. quz ratio cessat in casu nostro, præsupposito, qd diuisio fuerit facta per instrumētum iurati. Sed licet ipsa tantū cesset, tamē p supradictas tres rationes, uidetur t̄ similiter tenendū cū opin. Soccy. & ex cōsequēti, qd tales filii nō possint contrahere sine consensu patris contra dispositionem istius prag. cū per talem diuisionē nō euaserint patriā potestatem ¶ **Q**uero i hac prag. quid iuris erit in casu quo pater, & filius asserat ipsum filium esse emancipatum, & aliquis cum tali assertionē patris, ac etiam filii contraxit,

nunquid talis cōtractus ualidus erit ac si esset factus cum emancipato, ut sic emancipatio præsūmatur ex eorum assertione? Soccy. consil. 23. col. iii. nu. 13. uol. iiii. dicit, q̄ assertioni patris & filii non est standum q̄ filius sit emancipatus, & ex consequenti ex ea emancipatio non præsūmitur. idem Cassa. in consue. Burgu. titu. des enfans rubri. vi. §. iiii. in tex. ibi est reputē emancipatus. num. 2. Et si dictorum assertioni nō est standum, nec emancipatio præsūmitur, sequitur necessario q̄ cōtractus non est ualidus, ex quo factus est cū filio fam. Confirmatur ex alio, quia
13 in iure habetur, q̄ in prohibitis + regulariter, & certo casu permissis, non debet stari uerbo dicentis casum permissum subesse. l. qui testamentum. ff. de proba. l. cum quis decedens. §. titia. ff. de lega. iii. l. o. Andr. in addit. Specul. titu. de rebus eccle. non. aliena. Oldra. consil. 175. quidā episcopus. las. in prælud. seu. fol. 8. col. xxxii. Gramma. decil. 79. & Sylua. consil. 4. num. 4. Cum ergo regulariter per istam prag. prohibitus sit filius fa. contrahere, nisi quando esset emancipatus, nō debet stari assertioni patris, & suæ, q̄ sit emancipatus, etiam q̄ asserant cum iuramento. secundum Bar. in. d. l. cū quis decedens. §. titia. & Alex. in. l. si donatione. C. de colla. post Bal. ibi. ubi, q̄ confessio inter personas actū facere prohibitas etiam iurata nō ualeat: uideturq̄ eē de mēte istius prag. in qua dicitur, q̄ si partes dixerint mēdaciū, & filii fa. asseruerint se patres fam. imputetur stipulantibus, &

acta non teneāt. Ergo sentit, q̄ assertioni ipsius filii non sit standum, & si stetur, cōtractus nō ualeat. Quid dicēdum? Breuiter ego teneo in præfata. q̄ esse distinguendū + q̄ aut habetur assertio filii tantum, Et isto casu procedat quod dictum est, tū ex rationibus allegatis, tum etiā per aliā rationē, quam Soccy. adducit in præfato consil. 23. nu. 14. uer. & probatur. uidelicet q̄ si secus diceretur de facili fieret fraus huic prag. quoniā filii fa. semper assererēt se esse emancipatos. Aut habetur assertio patris cū assertionē filii, & tunc ego tenerē contrarium, & q̄ talis cōtractus sit ualidus: ea præsertim ratione, quia eo ipso, q̄ asseritur in instrumētis, q̄ iste filius est emancipatus, non uidetur posse inficiari quin sit talis: quoniā + uerba enunciatia alicuius actus, prolata inter easdem partes, probant illum actum subesse, quīs tempore confecti instrumētis perfici non potuisset. l. legitimam. C. de cōtrahen. stipu. not. Bar. in. l. sciendum. ff. de uerbo. oblig. & Soccy. d. consil. 23. nu. 3. Nec obstat, quod Soccy. dicebat: assertioni patris, & filii non esse standum. quoniā ipse loquitur in statuto requirente consensum patris in contractu filii, nō pro eius interesse, sed ad meram solemnitatem actus, ob fragilitatem contrahentis (ut dicit. d. consil. nu. 17.) quo casu militat rationes supra allegata, & per ipsum adducta, quare ipsorum assertioni non sit standum: & præsertim illa, quia præsūmitur suspecta, & emanata in fraudem statuti. sed cum ista prag. non pro so-

lemitate, sed solum pro eius inter-
 resse in suum fauorem, & priuile-
 giū emanauerit, cessant omnes præ-
 dictæ rationes: Nec dici potest q̃ pa-
 ter sic asserat, ut faciat contrahere fi-
 lium contra dispositionem pragma-
 cum dispositio ipsius facta fuerit ne
 contrahendo sibi damnum faciat fi-
 lius fam. unde, cum ipse asserat eum
 emancipatum, credendum est ita es-
 se, & ex consequenti dicendum, q̃
 sit contractum cum emancipato, nō
 autem q̃ pater illud asserat ut frau-
 det legem quæ non cōtra se, sed pro
 se emanauit. Præterea dicebant ali-
 qui, nonne q̃ contractus factus per
 filium sine consensu patris, uigore
 istius prag. sit nullus, & filius ex eo
 non teneatur (ut proxime dixi, & su-
 pra. §. q̃ ex nunc. nu. 14.) factum fuit
 in fauorem, & priuilegium patris?
 Ergo si nunc asserit per mendaciū,
 eius filium esse emancipatum, ratio-
 ne mendacii debet tali priuilegio ca-
 rere, ut ex consequenti contractus
 ualeat, cum non sit in iure nouum, +
 q̃ mendax ratione mendacii perdat
 priuilegium. l. i. C. ad macedo. l. ii. &
 iii. C. si min. se maio. dixer. l. sed hoc
 . §. si. ff. de re iud. tener. Petr. rebuff.
 in comment. consti. fran. tract. de li-
 te. obligat. arti. viii. Glo. v. nume. i. sed
 uere ista rō mihi non satisfacit (licet
 satis uideatur colorata) quia amitte-
 re priuilegium ratione mendacii, nō
 17 semper est uerum + sed solum in su-
 pra dictis casibus, & in aliis in iure
 expressis. secundum Alex. & las. in
 l. uinum. ff. si cert. pet. & post eos
 Capic. decis. 19. nume. 4. Merito in
 ea non facio fundamentam, sed so-

lum super prima ratione. Limita ta-
 men supradicta, nisi ille, cum quo cō-
 trahit filius fami. uerisimiliter sciat
 ipsum non esse emancipatū, ut quia
 uicinus, aut consanguineus, Tunc. n.
 18 + quia dolus & mendacium non in-
 fertur scienti. l. cum donationis. C.
 de transactio. l. i. in fine. ff. de actio.
 empt. non possumus dicere q̃ talis
 assertio probet emancipationē in-
 ter easdem partes, ex quo inter eas
 clarum est emancipationē non su-
 esse, Et ideo contractus nullus erit.
 ut prædicta referendo tenet Tira-
 quell. in tract. ll. cōnu. Glof. vi. q. xvi.
 num. 139. per tex. expressum in l. de
 tutela. C. de in integ. resti. ¶ Quæro
 pone, q̃ contractum est cum aliquo,
 qui re uera erat filius fami. tamē cō-
 muni reputatione tenebatur iui iu-
 ris, puta q̃ esset emancipatus, uel q̃
 pater eius esset in bello mortuus, nū
 quid contractus facti per eum uale-
 bunt? Guliel. benedict. in repet. cap.
 rainutius. in uer. matrem in super cle-
 ram. nume. 4. parte. i. fol. 37. de te-
 sta. ponit hanc q. & ex mente Bal. in
 l. ii. C. de senten. & Alexand. ibidem
 in l. i. dicit, q̃ talis communis repu-
 tatio non sufficeret ad habilitan-
 dum filium fami. Quia ueritas + de-
 bet opinioni præualere. l. ii. §. fin. ff.
 pro emptore. c. nuper de bigamis
 non ordina. c. ueritate. viii. distin-
 ct. l. is qui putator. ff. de acquiren. ha-
 redita. & l. ii. §. i. uersic. proinde. ff.
 de iudi. Retenta tamen hac opinio.
 bene credo q̃ si nō esset remissa pœ-
 na per hanc pragmaticam actuariis
 siue notariis stipulantibus tales con-
 tractus, hæc communis reputatio,

tanq̃ causa iusta ipsos excusaret a
20 poena + sicut alia iustae similiter ex-
 culant a poena legali. l. si quis id quod
 §. dol. ff. de iurisd. omni. iudi. not.
 pulchre per Gloss. in l. ab exequu-
 tione. in versu. multandos in fine. C.
 quor. appella. non recipi. Bald. in au-
 tent. generaliter. col. iii. C. de epis.
 & clerici. & l. si quis id quod. in. vii. nota. Sed contra dictam opi-
 nionem tenet Tiraquell. in tractu. ll.
 conu. Gloss. vi. q. 17. num. 41. usq̃
 ad nu. 55. ubi post multa in utranq̃
21 partem adducta, dicit + q̃ talis com-
 munitis reputatio, faciet ualere con-
 tractum per iura & rationes quas
 adducit. Potestq̃ hac contraria &
 secunda opin. confirmari, per ea
22 quae in simili dicuntur de iudice, + q̃
 gesta per eum ualent, si tamen com-
 munitis reputabatur, indicabatur,
 & tenebatur pro tali. l. barbarius. ff.
 de offic. prae. cum similitate Bald.
 in l. si quis per calumniam. col. um.
 ii. C. de episcopo. & clericis. & ante eum
 Barto. consil. 82. punctus questio-
 nis. uel. i. ubi ponit modum articu-
 landi. Felyn. in c. exceptionem. num.
 3. de except. alijs quos nouissime
 adducit Sebastian. Vant. in peru-
 li tractu. nullitas. titu. quib. mod. sente.
 null. repata. poss. num. 38. Et tamen
 clarum est, quanti momenti sit nulli-
 tas proveniens ex defectu iurisdic-
23 tionis: cum ipsa + nunq̃ censetur
 (reiecta, etiam si a statuto generaliter
 omnis exceptio repellatur) secun-
 dum Bal. in l. si quis filio. §. p. si quis
 ff. de iniust. rup. & irrit. testam. l. i.
 C. si a non compe. iudi. & alios quos
 refert & sequitur Grammat. decis.

61. in fin. Nec obstant praall. gata in
 ra, q̃ ueritas debeat opin. praeualere,
 quoniam ut dicit Abb. in d. c. nu-
 per. nu. 3. illud uerū est regulariter.
 fallit tamen ubi adest communis repu-
 tatio per d. l. barbarius cum similitate. Et
 notanda sunt uerba, quia ubi non esset
 communis reputatio, sed particula-
 ris, tunc tandiu praefertur opinio ue-
 ritati, q̃ diu ueritas latet, secundum
 eund. Abb. in d. c. nuper. per clator.
 de re iudi. & c. cum uenerabilis. de
 except. ueritate autem patefacta, om-
 nia reuocantur. per. d. iura. Ex qui-
24 bus poteris + limitare Vigesimo ter-
 tio hanc pragmaticam ut non pro-
 cedat in filio ianji. communiter tra-
 ctato & reputato sui iuris. Limita-
 men hanc secundam, & iudicio meo
 ueriores opinionē. duobus modis.
25 Primo + quando talis contractus ten-
 deret in prauiudicium patris. Secun-
 do quando ille qui contraxit cum fi-
 lio tam. sciuit aliter esse q̃ repu-
 tabatur: ut latius per Tiraquell. ubi
 supra. ¶ Quarto coram quo talis
 emancipatio fieri debet? Et in hoc
26 + respondet tex. in l. non nudo. & l.
 fina. C. de emancipa. libero. l. i. C. de
 offic. praefect. prae. §. praeterea in-
 stitu. quib. mod. us patr. potest. sol.
 vi. q̃ fieri debet uel in tribunali iu-
 dicis competentis, uel coram eo ma-
 gistratu cui hoc concessum sit ex
 legibus, aut longa consuetudine. Et
 idem dicit Spectu. in titu. de iurisdic.
 omni. iudi. uersu. ad huius. ibi porro.
 Gloss. in l. magistratus. ff. de adop-
 tion. in l. emancipati. C. de emancipa.
27 libero. & Angel. consil. 44. +. De-
 bet autem esset iudex competens in

xta. l. l. fina. respectu patris emancipantis : Et hoc si sufficit, licet si incompetens respectu filii, Et ideo si pater emancipat filium clericum, emancipatio erit facienda coram iudice laico. ut dicit Domini de Ret. decis. 7. alias. 178. de iudic. in nouis tenet disputando ad longū Rip. in c. decernimus. nume. 9. ibi nisi dicamus extra de iudic. Si tamē pater erit clericus, & filius laicus, tūc fiet corā iudice ecclesiastico: ea præsertim ratione, quia in his quæ sunt uoluntariæ iurisdictionis agentis, idest patris. Et non recipientis, idest filii, persona attendi debet. Et hoc uerū
 28 + etiam si ipse met pater esset officialis, aut filius magistratus, quoniam possent in hoc casu esse iudex & pars. l. si consul. & l. magistratum. ff. de adoptione. tenet etiam Par. in tract. syndi. in literal. uersic. quarto de quaestione facti. fol. 184. in parua impressione, & Zas. in l. qui iurisdictioni nume. 16. ff. de iurisdictione omni iudic. Et non solum coram magistratu fieri potest + uerū etiam coram notario & iudice. secundum Corne. consil. 259. uolu. iiii. quod est reperitum de uerbo ad uerbum. consil. 238. ubi de hoc ad longum. Et idem eundem referēdo tenet Marant. in practi. parte. iiii. distinct. xviii. dicens, qd ita obtinuit in facto, ea præsertim ratione + quia isti iudices ad contractus, habent iurisdictionem uoluntariam, & honorem ipsius: licet sine administratione ut probatur in l. i. iuncta Gloss. in uers. qui tribunali in fine. ff. de iudic. & in l. rem non nouam. in Gloss. a-

cultatem. C. de iudi. & not. per Alexandrum in l. si cum dotem. §. eo autem tempore. columna secunda. ff. solut. matrimo. Sed contrariam opinionem tenet Deci. consilio. 13. pro tenui facultate. columna prima. nume. 7. uolum. i. Angel. consilio. 93. uisus & inspectus. Luc. de penna in l. secunda. C. de numero auct. sed quid in quaestione lib. xi. ubi ad longum cōcludunt iudicem & notarium debere puniri tanquam usurpantes officium non competens eisdem, & emancipationem non ualere: Nam cum debeat fieri coram iudice competenti aut magistratu. l. l. fina. cum supra allegatis talia uerba debēt intelligi in potiori significato. + Et sic in uero iudice aut magistratu. secundum eundem Lucam. in l. i. post Gloss. incip. nota sic. quaestio secunda. C. de impon. iura. descript. Sed isti tales non sunt ueri iudices: cum ius dicere non possint, quod + proprium est iudicium. c. forus. de uerbis significat patet ex ethimologia uocabuli quæ ut plurimū negative fieri potest. & ualet. l. i. §. appellata. ubi Salicet. & Doct. ff. si cert. petat. & late Euerat. in locis leg. loco ab ethimologia uocabuli fol. 56. ergo sequitur qd in eis uerba. l. l. non uerificatur. Et idem tenet Par. in tract. & loco præallegato. quamuis postea dicat notarium & iudicem nō teneri per multas rationes quas allegat, residendo tamen cum opinione Luc. qd emancipatio + taliter cōfecta sit nulla. Quid dicendum? Ego teneo hanc ultimam opini. & cū casus mihi contingisset in Patria mea, in quadam

31

32

33

causa Nobilium Dianæ, & Clerici
 Io. Tiberii Miloni de eadem terra,
 cum quibusdam aliis, allegaui pro
 ea: Et quia iudex adhzrebatur alteri
 parti, demonstrauit ei meas allega-
 tiones, quo audito, pars aduersa se
 cit aliam emancipationem coram bai-
 ulis, & eam præsentauit in curia.
 Nec obstant quæ Corne. in. d. confi.
 allegat: quoniam ex prædictis patet
 respoſio. Præterea, ipse fundat se, &
 ita præsupponebatur in illo facto, qd
 erat probata consuetudo, ne dū lon-
 gi sed et longissimi temporis, qd
 notarii soliti erant facere emancipa-
 tiones ex longa consuetudine, quo
 casu nō recedo ab eius opin. nec su-
 prædicti Docto. negarent, cum hoc
 dicatur expresse in. d. l. fina. C. de
 emancipa. libero. iuxta Gloſ. in uer.
 ex longa consuetudine. & in. l. i. eo.
 34 titu. ubi qd hæc iurisdicção + inter-
 ponendi authoritatem emancipatio-
 nibus, potest ex consuetudine tri-
 bui, qua propter eius dicta non re-
 fragantur huic opin. Fuit tamen in
 prædicta causa aliud dubium, Nun-
 quid illa emancipatio secundo loco
 facta coram baiulis ualuisse? cui di-
 35 xi + & nunc dico qd bene ualebat.
 per. d. l. fina. & §. præterea institu-
 quib. mod. ius patr. potest. solui. ubi
 qd non solum coram iudice compe-
 tenti, sed etiam coram magistratu
 fieri potest, cum tamen negari non
 36 possit quin + isti sint de ordine ma-
 gistratum, saltem de infimis. iuxta
 not. per Gloſ. in. §. cumq; hoc uers.
 illustribus. institu. in prohe. Nec ob-
 stat qd tunc dicebatur qd in. d. l. fina.
 dicitur illum magistratum hoc pos.

se facere, cui esset permillum ex le-
 ge, uel consuetudine, cum tamen
 non esset doctum de consuetudine
 Terre Eboli, nec demonstratum, es-
 se permillum baiulis a lege. quoniā
 37 prædictis respondetur + qd baiuli
 sunt equiparati defensoribus ciuita-
 tum. ut patet ex Gloſ. unica. consti-
 tu. regni. baiulus si furem. dum alle-
 gat. §. audient. in auth. de defenso.
 ciuita. ubi etiā Afflic. hoc tenet nu.
 38 7. Defensores autem ciuitatū + om-
 nia possunt facere dummodo me-
 ream aut mixtum imperium nō exer-
 ceant. §. ius iurandum. in fin. ubi etiā
 Gloſ. in auth. de defenso. ciuita. er-
 go etiam baiuli. immo + plus pos-
 39 sunt baiuli ex constitu. regni. qd pote-
 rant defensores. ut dicit Afflic. in
 consti. baiuli locorum. nu. 2. & 3.
 ubi, qd possunt etiam aliqua mixti
 imperii exercere, ut dare tutorē pu-
 pillis, uel datum in testamento non
 solemniter confirmare, & curatores
 etiam ad lites cōstituere, ultra qd pos-
 sunt omnes causas civiles, tam in
 actione reali, qd personali, in qua-
 cunq; quantitate cognoscere (excep-
 tis feudalibus). d. constitut. baiuli lo-
 corum. cum defensores non pote-
 rant nisi usq; ad trecentos aureos. §.
 iudicare. in auth. de defenso. ciui. Et
 40 quis ipſorum + iurisdicção ex con-
 suetudine cōtraria, in multis ex præ-
 dictis sit diminuta, tamē nō propter
 hoc restat quin possint hunc actum
 emancipationis facere: cum muta-
 tum non reperiatur, & uoluntarie sit
 iurisdicçãois. l. præcipimus. in fin.
 C. de appella. pro ut in dicta patria
 mea alios actus faciūt, & fieri uideo,
 præsertim

41 **P**resertim + aditiones hereditatum
cū beneficio legis & inuētarii. **Q**uin
immo dicit Alfi. in. d. constit. ba-
iuli uer. sed quæro. nu. 4. q. in Ciuita-
te Neap. ostēsi fuerunt actus publi-
ci baiulorum, & inuentæ fuerūt emā-
cipationes factæ coram eis. Et quīs
nō dū acciderit in dicta Terra Ebo-
li fieri istas emancipationes coram
baiulis, non propterea dicēdum est
amississe eos potestatem a lege con-
cessam in omnibus causis ciuilibus,
& interponendi autoritatem ali-
42 **Q**uibus actibus: quoniā + lex, eiusq.
dispositio nunq. tollitur (etiā si per
mille annos eius casus non eueniat)
nisi per contrariam consuetudinem
secundū Glos. in. c. i. extra de treug.
& pac. ubi Fely. & communiter Do-
cto. firmavit etiā in. q. nota. Excel-
lens, Regiæ Cameræ Summaria Di-
gnissimus Præsidens, Dominus Pau-
lus de Magnanis, in quibusdam al-
legationibus, quas habeo ad pēnam,
in fauorem condam Magnifici. Dñ
Michaelis, uer. ex quibus: quæ con- 46
suetudo contraria, debet esse indu-
cta bis in contradictorio iudicio, se-
cundū Glos. in. d. l. de quibus & lo-
de amic. cons. i. uer. posset tamen.
Q Nunquid autem filius infans aut
absens possit emancipari? Vide tex.
in. l. penu. & ibi Salice. & Doct. C. de
43 **E**mācip. libero. ubi habetur q. nō, +
nisi habito rescripto principis. Et si
fiat & postea ratificet an ualeat? Cas-
s. tangit hanc. q. in consuet. burgu-
turu. des enfans. rub. vi. §. iiii. nu. 7. &
quia se remittit ad Curt. senio. cōf.
4. punctus de quo quæritur. per totū.
& cons. 19. col. ii. & iii. ibi uide. 48

Quæro quid si filius non est emā-
cipatus sed aliter reperitur extra pa-
tris potestatem + Pura adepius est epi-
scopalem dignitatem per quam sui
iuris efficitur. §. palam. in auth. con-
44 **S**ti. quæ de dignita. coll. vi. auth. sed
episcopalis. C. de epis. & cleri. quo
ad suam tamen fauorē & cōmodū. ut di-
cit Bal. in. l. a. pud hostes. C. de suis. &
legi. heredi. Barba. in rub. extra de
reb. eccle. nō alio. & Aymo. cōf. 96.
uol. i. Vel ingressus est monasterium
ipse aut pater eius: + Quo casu etiā
sui iuris efficitur. secundū Bal. in. l.
sacro sanctæ. C. de epis. & cleri. l. as-
in. l. patre furi. so. ff. de his qui sunt
sui uel alie. iur. Guliel. benedict. in re-
pet. c. Rainutius. in uer. matrem in-
super cleram. nu. 4. z. extra de testa.
& latissime Boer. decis. 121. uol. i.
nu. 11. & 12. ubi dicit hoc cōmuni-
ter teneri, licet aliqui tenuerint con-
trarium. Vel aliquo alio modo repo-
nitur filius extra patris potestatem. de
quibus habes in. d. l. auth. sed episco-
45 **P**alis. Nunquid + contractus facti p-
eum ualebunt quīs non sit emancipa-
tus ut hæc prag. requirit? Breuiter re-
neo q. sic, cum non sit ratio diuersi-
tatis. **Q**uæro quid si filius eman-
cipatus renuntiat emancipationē &
demum contrahit, nunquid talis cō-
tractus ualebit an non? tanq. reintera-
uerit patris potestatem: Corne. cōf.
223. q. dictus. uol. 4. in litera f. ui-
detur decidere q. ualeat contractus.
47 **D**icit. n. + q. renuntians emancipa-
tionem nō reintroat patris potestatem,
sed sui iuris remanet sicut prius erat.
per. l. qui liberatus. ff. de adoptio. l. tē
quia + sicut per renuntiationem nō

potest libertati præiudicari. l. sciētis
C. de ingenu. & manu. & l. nec si uo-
lens. C. de libera. caus. eodem modo
49 nec existentie sui iuris, ex quo +
nemo dicitur esse dominus mebro-
rū suorū. l. liber homo. ff. ad. l. aq. l. &
idem referēdo tenet Marant. in sua
pract. 4. parte. distin. 18. nume. 4.
¶ Quæro sub sequenter iuxta præ-
dicta de duobus. Primo nunquā filius
qui seimel exiuit patris potestātē per
emācipationē possit in eādē reuer-
ti + tex. in. l. qui liberatus. ff. de adop-
tio. dicit q̄ non. Sed breuiter distin-
30 guo, + q̄ aut exit filius a potes-
tate patris, uolūtate ipsius mere de-
stinata ad illū esse ut filius sit sui iu-
ris, Et tunc non potest amplius rein-
cidere + (nisi denegaret alimenta pa-
tri pauperi) secūdo Bar. in. l. alimēta
§. 1. in fin. ff. de liber. agnos. argu. l.
2. C. de ingra. liber. & l. ingratus. ff.
de iur. patro. Aut exit ex quadā cōse-
quētia, ipsius uolūtate ad hoc mere
& principaliter non destinata, sicut
quādo exit p̄ patris uel ipsius mo-
nachationē, Et tūc reincident si resti-
tuitur ad sēculū auctoritate Summi
pontificis. ut dicit Specu. in titu. de
stat. monac. col. 4. uer. 13. quæritur.
32 + lēc quādo filia exit qua marita-
tur, & est neapolitana. per consue-
neapo. titu. de filia sa. nub. in consue-
tud. incip. Sed & mulier. iunctis no-
ta. per Neapoda. in uer. co. ipso. id
est sine hominis scto. Et sic ex con-
sequētia reincident in potestatem pa-
tris si maritus moritur per supradic-
tam rationem. Tenet Gramma. de
cōs. 4. & cons. ciui. 62. num. 15. &
plene Tiraguell. in tract. 11. conu.

glos. i. num. 66. ubi respondet con-
trariis. Secundo. Quæro + nunquid
seimel emancipatus possit iterū emā-
cipari? & in hoc remitto te ad Paul.
de cast. cons. 4. 8. uol. i. ¶ Quæro,
pote q̄ filius emancipatus est & cō-
traxit, demum post multos annos p̄-
ducitur instrumentum emancipatio-
nis ad ualidandum contractum, ex
quo instrumento apparet aliqua nul-
litas, ut quia deficit in aliquo. Nun-
quid si decursum est longum tem-
pus, + poterit emācipatio sustine-
34 ri? ut sic pro ea præsumantur omnia
solemniter acta stante lapsu tempo-
ris? ut ex consequenti ualeat contra-
ctus principalis factus per emancipa-
tum? Alex. cons. 59. uol. i. Decy.
cons. 17. nu. 2. & cons. 564. nu. 12.
uol. 4. & Aret. cons. 30. dicunt q̄ stā-
te cursu longi temporis sustinetur
emancipatio: quia ex eius antiquita-
te insurgit probatio pro ea. Sed con-
trarium tenet Paul. de cast. cons.
44. in causa quæ uertitur. col. v. &
cons. 31. uol. i. idem Alex. sibi con-
trarius cons. 409. nu. ix. cons. 410.
quod est idem. & 541. uol. iii. Bart.
in. l. ii. C. si aduer. rem. iudi. ubi uide.
omnino Alfiu. & in. ca. num. 4. si de
seu. defunct. contenti. sit inter domi-
& agna. & post eos Gramma. decis.
101. num. 27. ubi alios q̄ plures al-
legat. Et ratio est secundum eū, quia
postq̄ de nullitate sine defectu, patet
ex lectura instrumenti, præsumptio
quæ insurgit pro eo ex antiquitate
temporis, tollitur per rei euidenti-
35 am, + qua nulla maior probatio re-
peritur. Allegat Innoc. in. c. propo-
sisti. de proba. & facit. l. tempore.

in prin. ff. de adio. empt. Et ponit
idem Gramma. decis. 7. q. nu. 21. in
fin. Quæ not. pro intellectu & limi-
ta. illius communis conclusionis, q
(stante lapsu temporis) omnia præ-
sumuntur solemniter acta, iuxta no-
ta. per Doct. in l. sciendum. ff. de uer-
bo. obliga. ¶ Quæro nūquid in hac
emācipatiōe debet interuēire scrip-
tura? Cyn. & Bal. in l. si emancipa-
tione. C. de fid. instru. tenent q sic. +
Idem Cassa. in consuetu. burgundi-
tu. des enfans. rub. vi. §. in. num. ii. di-
cit tamen ex mente Doct. in d. l. emā-
cipatione. & l. ii. C. de emancipa. li-
bero. + q quando scriptura esset de
perdita, posset emancipatio proba-
ri per testes. Et q requiratur scrip-
tura in emancipatione. tenet ēt Af-
flic. decis. 183. Præterq in casu. se-
cū dū eund. Afflic. uidelicet. quando
tractatur de emancipatione præsup-
ta + ex cursu decē annorū, quibus fi-
lius habitauit tanq emācipatus, seor-
sum a patre iuxta. tex. l. i. C. de patr.
potes. & ea quæ dicūt Alberi. & Bal.
in l. post mortē. ff. de adoptio. Glos.
& Bar. in l. i. C. si aduers. rem iudi.
Cassa. in consue. burgu. titu. des en-
fans rub. vi. §. iii. nu. 2. & las. in l. q
in aliena. in prin. nu. 30. ff. de acqui.
hæredi. Tunc enim, q allegata emā-
cipatio ex cursu temporis præsumi-
tur, alia scriptura non requiritur. &
ita teneas. ¶ Quæro congruenter,
quid si filius fa. reperitur in potestate
patris tamen emancipatus quo ad
unum contractum faciendum cum
tali, nunquid contractus factus cum
illo tali, cuius intuitu reperitur emā-
cipatus ualebit? Ista. q. dependet ab

illo articulo. nūquid emācipatio possit
fieri ad unum actum tantū? Et ille ar-
ticulus reperitur diffuse tractatus per
Doct. in diuersis locis. Tādē Arct.
post multa in utranq. in partē a idu-
cta in. §. præterea nu. ix. uer. quæro.
instu. quib. mod. ius patr. potes. sol-
ui. + tenet q non allegat l. mo. in l. i.
§. hoc autē. ff. ad trebell. & respōdet
cōtrariis. Idē tenet Guli. bene. in re-
pe. car. in utius. in uer. matrē ilup. cle-
rā. nu. 27. parte prima de testa. ubi
bene examinat. Et dicit q hæc opi-
quæ fuit Bal. in l. seniu. C. q testa. fa-
ce. poss. est cōmunis & uerior. ut pa-
tet ēt ex las. in d. §. hoc autē. ubi ad
partes in. ii. lectu. nu. 2. & ēt Ripa.
in d. l. i. §. in filii. ff. ad trebell. licet
ipē aliter teneat. & nō bene iudicio.
meo. Primo + q patria potestas est
indiuisibilis, propter quod nō pōt
qs eodē tēpore esse in duplici statu
contrario. l. i. §. i. C. de liti. libera. tol-
le. & l. si pariter. ff. de libera. caus. Se-
cū dū, q si hoc esset uerū q qs pos-
set esse eodē tēpore in potestate pa-
tris & sui iuris, nō posset esse nisi ex
fictiōe + quā homo nō pōt in luce
re, sed lex. l. i. forte. ff. de castr. pecu.
& nota. p Bar. a repē. l. si is q p. p. pto.
ff. de usufru. Tercio + q actus legi-
timi nō recipiūt diē neq cō litiōnē
l. actus legitimi. ff. de reg. iur. Cū er-
go emācipari qs nō possit ad unū ac-
tū tantū, sequitur respōsio ad præfatā.
q. p contractus factus cum illo cuius
intuitu tantū reperitur quis emanci-
patus, nō ualeat. Ex qbus limitabis +
hæc prag. Vigesimo quarto nō pce-
dere in emācipato ad unū actū tantū:
Quia is per prædicta reperitur tantū

non emancipatus, & ideo contrahere non potest. ¶ Quarto satis necessarium in hac prag. filius factus est contractum simul cum patre, obligando se alteri, & pater in instrumēto sibi præsinit suum consensum, demum se fecit emancipare, & dicit q̄ vult gaudere beneficio. l. ii. ff. quod cum eo. uidelicet q̄ conueniatur in quantum facere potest, nunquid bene dicit? Ego in facti contingētia, in quadam causa uertente tunc in Regia Audientia Principatus citra & Basilicā, dicebam prima facie q̄ non. Primo quia per hanc prag. est inuentus nouus modus ut filius in. obligetur, merito perpetuo obligatus esse debet. ne sol. inimicitas inuenta ad contrahendum cū consensu patris, reddatur frustratoria: Cum si contrarium uerum esset, omnes uterentur hac cautela, & se emancipare facerent. Secundo dicebam, clarū est q̄ per istam prag. sunt æquiparata ista duo in filio factus. uidelicet contrahere emancipatus, & contrahere cū consensu patris: sed si contrahat emancipatus, non negabitur quin dicatur
 64 + q̄ non gaudet beneficio. l. ii. quæ loquitur de contractibus factis per eum quando existerat in potestate patris. Ergo nec etiam negari poterit hodie stante prag. q̄ non gaudet de contractibus factis cum consensu patris. Tercio per regulā. c. cum cōtingat. extra de iur. iura. ubi. + q̄ iuramenta toties seruari debent, quoties sine interitu seu dispendio salutis æternæ seruari possunt. Et per casum ibi positum. q̄ priuilegium a lege ciuili concessum, tollitur per iu-

ramentum. Quis ergo per. d. l. ii. ff. quod cum eo. filius factus. sit priuilegiatus, tamen contrahendo seuata forma istius prag. cum consensu patris & iuramento, illud priuilegium omnino amittere debet. Quarto quia renunciatum erat in instrumēto omnibus legum auxiliis, prout communiter in omnibus instrumentis notarii apponunt istas renunciaciones. Et ideo frustra legis auxiliū implorat. l. si quis in conscribendo. cum sua materia. C. de pact. Et si diceretur non esse in specie renunciatum. d. l. iii. dicebam, q̄ ratione iuramenti, illa generalis renunciatio reputatur ut ipse ciuilis. per ea quæ dicit Bal. in. l. i. q. iii. C. commodat. la. in. l. si conuenerit. nu. 15. ff. de iuris. omni. iudi. l. i. num. 20. ff. si quis in ius uoca. non ier. &
 66 Ioan. de amic. consi. 114. ubi + q̄ ratione iuramenti, generalis renunciatio pro speciali reputatur. per. l. cū quis decedēs. §. mater. ff. de l. ga. iii. Vere tamen loquendo, dicebam postea q̄ per istam prag. nullo modo sublatum est filio factus. post contractū emancipato, beneficium. d. l. ii. ff. quod cum eo. Et in hoc esse considerandū q̄ ista prag. nihil noui adducit circa ualiditatem obligationes filiorum factus. cum de iure communi ualidi erant eorum contractus omnes, + præter mutuum & uotum. l. tam in contractibus. ff. de iudi. l. filius famil. ff. de actio. & obliga. l. i. ff. ad macedo. sed solum restrinxit casus in quibus hodie procederet dispositio iuris communis, uidelicet dictarum legū. Nec tamen in ista prag. expressum est, q̄ in casibus in ea restrictis uelit tollere

63 aliam dispositionem iuris communis
 existens in d.l.ii. Immo ut illi cor-
 rector euitetur. iuxta. l. precipimus
 cum siml. C. de appella. debemus di-
 cere non habuisse istam prag. inten-
 tionem corrigendi, nec correxisse
 in dubiis per eam non decisus, sed po-
 tius reliquisse sub determinatione
 eiusdem iuris communis. uidelicet.
 d.l.ii. ut habetur in l. serui uestri. cū
 ibi not. ff. de noxa. per Alex. & alios
 in l. fina. §. in cōputatione. C. de iur.
 delib. & in simili statuto annullante
 contractus minorum. 25. annis. uo-
 69 luit Grat. cōf. 47. nu. 20. Vbi t̄ q̄
 statutum etiam contra ius commu-
 ne, in casibus non expressis, recipit
 interpretationem ab eodem iure cō-
 muni praxallegat. l. serui uestri. C. de
 noxa. l. ut gradatim. §. sed si lege. ff.
 de mune. & honorat. ad Cor. cōf.
 1. nu. 20. cōf. 71. nu. 20. & cōf. 113.
 nu. 27. uol. ii. Non obstat illud quod
 primo loco adducebam, q̄ per istā
 prag. est inuentus nouus modus &
 solemnitas obligandi filios fa. Et si
 non tolleretur beneficium. d.l.ii. hęc
 prag. esset frustratoria, quoniam (ut
 dictum est) nihil noui adduxit, sed
 quod hodie per eam statutū est quo
 ad ualiditatem contractus, etiam an-
 tiquitus erat. d.l. tam in cōtractibus.
 cum supra allegatis. Nec dici potest
 hęc prag. frustratoria & elatoria p̄
 hoc, cum etiam q̄ locum habeat. l.
 l.ii. circa casus contentos in ea, nihil
 noui esset: sed illud idē quod antea
 locum habebat, etiam in casibus in
 ea contentis (præterq̄ in emancipa-
 to ut dictum est.) Et quis dicitur q̄
 isto modo omnes facient se eman-

70 cipare, hoc non obstat: cum tali
 cautela sit inuēta a lege met. uidelicet
 d.l.ii. quo casu t̄ non dicitur frau-
 dem facere, qui actum facit lege per-
 midente. l. gracchus. C. ad l. corne.
 de lica. Non obstat secundum, quia
 non est uerum q̄ per istam prag. sint
 equiparata illa duo, uidelicet cōtra-
 here in potestate cum consensu pa-
 tris, & contrahere emancipatus, sed
 solū uoluit hęc prag. q̄ cum de iure
 communi in omni casu obligaretur
 filius fa. non debet obligetur in casibus
 contentis in ea tantum. Nec dicitur
 hic, q̄ si de iure communi esset dif-
 ferentia inter hos casus, tollatur: cū
 ergo non dicatur, relinquendum est
 similiter dispositioni iuris commu-
 nis, quo fit differētia inter eos. Quā-
 uis ergo filius emancipatus hodie cō-
 trahens, non habeat beneficium. d.l.
 ii. hoc non est ex dispositione istius
 prag. sed eiusdem iuris communis.
 Et si filius in potestate constitutus cō-
 trahens, & postea emancipatus gau-
 det. d. beneficio, non mirum, quoniā
 id a iure cōmuni sibi concessum est.
 Non obstat tertium & quartum de
 iuramento & renunciatione: Quia
 aliud est tractare q̄ tollatur benefi-
 cium. d.l.ii. per hanc prag. & (ut di-
 ctum est) non tollitur. Aliud, q̄ tol-
 latur per iuramentum & renuncia-
 tionem, quoniam eo casu tenerem fi-
 lium fa. habere obstaculum. per. d. c.
 cum contingat. cum supra allegatis,
 ratione iuramenti & renunciationis,
 cum. d.l.ii. loquatur in cōtractu sim-
 plici, non aut in de uallato per iura-
 mentum & renunciationes. Posset ta-
 men dari modus gaudēdi dicto be-

neficio, si tamen prius impetraverit
absolutionem a iuramento iuxta nota
per Afflic. decis. 220. nu. 10. cū se-
que. ubi ad plenum de materia ab-
solutionis iuramenti, pro ut in dicta
causa factum fuit, & decisum pro fi-
lio emancipato, & etiam in sacro cō-
silio. Neap. pro ut uidi per quandam
copiam decreti ibidem lati, & in di-
cta causa presentati. **Quæro** in hac
pragm. in qua de emancipatione fit
mentio. nunquid filius fa. cogere po-
71 test patrem ut ipsum emancipet? +
Breviter dicas qd non regulariter. l.
nec auus. C. de emancipa. libero &
§. fina. institui. quibus mod. ius patr.
72 potest. solu. + Et eodē modo pater
non potest inuitum filium emanci-
pare. l. penult. ubi not. per Glos. C. de
emancipa. liber. Glo. in authent. quib.
mod. natura. effici. sui. §. genera-
liter. & in d. §. si. institui. quib. mod.
ius patr. potest. solu. in fina. verbo. lo.
de platea. in l. lenones. num. 4. C. de
specta. lib. xi. Zas. in. l. patrē. nu. 2.
ff. quæ in fraud. credi. & Ripa. in. l.
73 in quartā. nu. 184. ff. ad l. alcida. +
Bene tamen uerum est, qd ex illis cau-
sis ex quibus potest exheredari a
filio, ex eisdem potest inuitus cogi
ad emancipandum. ut dicit Aret. in.
d. §. fina. & Ripa. in præalleg. loco. al-
legat Rapha. cōmen. consil. 82. ca-
sus talis est. & not. per Glos. in d. §.
fina. ubi aliquos casus enumerat. +
74 Sed an in eisdem casibus omnibus
in quibus cogitur pater emancipare
filium, cogatur ipse filius emancipa-
tioni consentire? Vide Aret. in d. §.
fina. ubi satis nota distinguit, & fa-
cit duos casus. adeo breuitatis causa

ad ipsum te remisso. **Quæro** sub-
sequenter, pone qd filius est eman-
cipatus a patre ut hic dicitur, tamen
postea dedit se in arrogationem ali-
cui iuxta formam positam in. l. an. &
l. cū in adoptiuis. §. fina. C. de adop-
tio. & §. illud instituit. eo. nunquid
si contrahere uolet, consensum pa-
tris arrogantis adhibere debet? an
tanquā emancipatus poterit sine eo
75 contrahere? Breviter in hoc dico,
qd patris arrogantis expressus con-
sensus requiritur iuxta formā istius
76 prag. eo quia + filius arrogatus tran-
sit in potestatem patris arrogantis,
& ei, quo ad bona, & personā subii-
citur. ut in d. iuribus apparet, pro-
pter quod eadē ratio militat in eo,
quam diximus militare in patre legi-
timo & naturali. supra in. §. qd ex
nūc. nu. 1. §. cū sequen. Et emancipa-
tio ita consideratur a legibus, qd fiat
a patre arrogante, sicut a legitimo
& naturali. ut patet ex. d. l. an. & §. cū
autē. uerli. item non aliter institui. de
adoptio. Merito cū adhuc sit in pote-
state patris. & non emancipatus mi-
77 litet qd eadē ratio, + militare etiā de-
bet eadē prag. dispositio. iuxta. l. i. §.
ubi etiā Bar. ff. de font. Et quæ dixi-
mus in patre arrogante, dicas etiam
78 procedere in patre adoptante, + Si
tamē dederit se in adoptionem auo
materno, uel patre suo emancipato,
aui uel pro aui paterni. iuxta distin-
ctionē tex. in. d. l. cū in adoptiuis. §.
si uero. & institui. de adoptio. §. sed ho-
die. quia & in his casibus adoptatus
transit in potestatem patris adoptantis.
d. §. si uero. ubi & is ei solus pater. &
propterea eadem ratio militat, &

79 in cōsequentiā eadē dispositio. + ex quibus Ampliatu hęc prag. Vigesimo sexto procedere etiam in patre arrogante uel adoptante intelligendū tamen ut proxime dictum fuit. Prosper Carauita.

SVMMARIVM.

- 1 Seorsum in hac prag. qd importet?
- 2 Ab præpositio regulariter separationem importat.
- 3 Verbum familia quatuor significaciones habet.
- 4 Prag. ista de qua familia intellexit.
- 5 Habitare & uiuere in hac prag. quid importent?
- 6 Habitare proprie dicitur quis ubi est cum familia.
- 7 Limitatio uigesima quinta.
- 8 Filius 12. pp. p. est a patre recedens non dicitur uiuere seorsum.
- 9 Habitare uerbū est frequentatiuum.
- 10 Intellectus ad generalem indultum.
- 11 Statutum thol. sanū equiparat emancipatum & seorsum habitantem.
- 12 Filius seorsū habitās an possit testari?
- 13 Correctio iuris communis est euertenda. & 14.
- 15 Dictio seu ponitur inter diuersa, & stat ampliatue.
- 16 Filius separatus a patre non dicitur habitare cum patre, si pater uadit ad habitandum cum eo.
- 17 Limitatio Vigesima sexta prag.
- 18 Statutum prohibens contrahere an procedat si contrahatur in redemptionem captiuorum? & 19. & 20
- 21 Limitatio Vigesima septima.
- 22 Filius seorsū habitās a patre sed nō ab auctore an possit libere contrahere?

- 23 Patris appellatiōe, aliquādo nō uenit auct. l. 3. sec. sit regulariter. nu. 24.
- 25 Ratio quā sit in l. lege iulia. ff. de rit. nupt. & l. patri. ff. de adulter.
- 26 Habitatio separata filii, debet esse ab eo in cuius est potestate.
- 27 Intellectus præcedentium. § 5.
- 28 Vxoris appellatione uenit sponsa. licet proprie secus sit. nu. 29. & 32.
- 30 Spōsa ideo sic dicta a uerbo spōdeo.
- 31 Nuptias non concubitus, sed consensus facit.

§. XIII.

EV HABI
TENT ET
VIVANT
SEORSVM
AB EO,
RVM PA
TRIBVS
CVM EO.

RVM VXORIBVS ET FAMILLIIS. Not. ex hac prag. qd ad hoc ut filius possit libere contrahere, & contrahens ualeat, debet ab eius patre habitare & uiuere seorsum + id est separatim. Istud. n. aduerbium hoc importat, & ita exponitur: usita tūq; est tam in iure canonico q̄ civili. c. i. de his quæ uiuent uel caus. sūt. & c. in causis. de elect. l. i. ff. de offic. cōsu. & instit. de obliga. q̄ ex quasi delicto. §. si. & utrobq; Glos. Cōfir. maturq; p̄ istā ppōne ab, q̄ + de sui natura regulariter separationē importat. ut not. p̄ gl. l. si ex duob. i. prin. ff. de duob. reis. & Bol. in l. iii. §. si p̄ uenditorē. ff. de actio. empti. Hoc uerbū familia + quatuor significaciones habet. Primo capitur, p̄ substantia

& bonis. Secundo pro congregatio-
ne plurimum personarum in una do-
mo existētium sub eodem patre fa-
constitutarum, sub qua etiā uxor cō-
tinetur: & licet de ea specialis mētio
fiat, est sicut illud Euange. dicite di-
scipulis & Petro, cum etiam petrus
esset de discipulis. Tercio capitur p
cognatis & agnatis, ut ille d, uolo q
talus fundus remaneat in familia id-
est agnatione. Quarto capitur p ca-
sata & stirpe, ut cū dicimus talis est
de familia talis. tex. est qui specialiter
prædicta enumerat in l. pronun-
tatio, §. familia, ff. de uerbo. signi-
ubi Alciat. sed ista prag. (ut credo)
4 + de prima & secūda significatiōe in-
tellexit. Est ergo necesse q: filius fa-
cum uxore & gente totius domus ac
cum bonis separaretur a patre suo, cū
ratione interesse bonorū facta fue-
rit hæc prag. ut supra pluries dictum
fuit, quod tanto magis demonstra-
tur, quia hæc prag. non solum uult q
habitet separate a patre, sed etiam
5 q uiuat separatim, + Illud. n. habita-
re separatim, respicit secundam si-
gnificationem, & sic ipsas perso-
nas, Viuere autem separate, respi-
cit primam, & sic bona, clarum. n.
est, q: qui uiuunt in communi, bo-
na tenent in cōmuni, & sic in esse-
ctu, illa uerba uiuere seorsum, non
aliud uidentur importasse, q̄ sepa-
rationem reddituum, & bonorum;
postq̄ de habitatione separata per-
sonarum dixerat, per illud uerbum
habitare. Expressio tamē istius uer-
bi familiis, fuit ad maiorem decla-
rationem, cum utiq; si id solum di-
xisset seu habitet seorsum, intellige-

retur cum familia, Quoniam ut di-
cit Bal. cons. 61. uol. i. statuto ciuita-
tis trigesti, quem sequitur Alex. in. l.
6 lex cornelia, ff. de iniur. + habitare,
proprie dicitur quis, ubi cum eius
familia & bonis degit. quod referē-
do sequitur Gramma. decis. 37. ubi
7 latius de hoc uerbo. Ex quibus + li-
mita Vigesimo quinto hanc prag. ut
non procedat in filio qui separauit
se a patre quo ad habitationem tan-
tum, non autem quo ad bona, cum
ex hoc non esset turbata causa quæ
induxit cōditores istius prag. ut pro-
xime dictū est. C Quæro iuxta præ-
dicta, pone q: filius fa. propter pes-
stem recedit a patre cum uxore, &
familia, & uadit ad aliam ciuitatem,
demum, cum ibi esset, contraxit
sine solemnitate istius prag. nunquid
8 talis contractus ualebit? Breuiter re-
spondo q: non. + Primo per ea quæ po-
nit Bal. in. d. cons. 61. ubi q: si quis
propter pestem in ciuitate degentē,
fugerit ad comitatum ad aliquā do-
mum ibi existentem, & dum ibi esse-
ret, donauit omnes domos quas ip-
se habitabat, non uenit illa domus in
quam confugit propter pestem, non
animo habitandi. Secundo per ea
quæ dicit Gramma. d. deci. 37. ubi
9 prædicta referens dicit + q: uerbū
habitare est frequentatiuum, & ideo
de rara, & momentanea habitatio-
ne non est intelligendum, sed de ea
quæ sit animo residendi. Tercio per
ea quæ diximus, quia in terminis isti-
us prag. debet filius diuidere se a pa-
tre ratione bonorum, quod cum nō
fuerit factum, tam respectu præsen-
tium q̄ futurorum, ultra q: non est
satisfactum

satisfactum huic prag. demonstratur
 dictam habitationē separatā, fuisse
 factā ob aliud, q̄ ut re uera se sepe-
 10 rent. Quæ Not. † pro intelligentia
 generalis indultus, nuper adu. per
 S. remissimum Regem Nostm Phil-
 lippum. ubi habetur q̄ qui habent
 partes offensas, nō possunt per octo
 miliaria accedere ad terras, ubi re-
 periuntur habitare dictæ partes of-
 fensæ. Vt sic scias quando partes di-
 cantur habitare in loco, ad effectū
 dicti indultus. ¶ Not. ex hac prag.
 q̄ qui habitat seorsum a patre, po-
 test contrahere sicut emancipatus,
 & sic uidetur reputari tanq̄ emanci-
 11 patus. cum hac prag. † concordat
 statutum tholosanum, in quo hoc
 idem disponitur. Secundum Guliel.
 benedict. in repe. c. Rainutius. in
 uer. matrem insuper cleram. num.
 23. parte prima ubi dicit extare sta-
 tutum q̄ seorsum commorans a pa-
 tre, reputatur pro patre, & emanci-
 pato. Ex quo sequitur unum secun-
 dum eund. p̄ tuis filiis qui seorsum
 habitat a patre, potest tacere testa-
 mentum, ac si esset emancipatus ha-
 bitando tamen seorsum eo modo
 quo ista prag. requirit. Et in hoc p̄-
 desse poterit ista prag. quoniam ip-
 12 sa cessante † de iure communi fi-
 lius qui seorsum habitat a patre non
 potest testari, neq; contrahere, ni-
 si doceat se habitasse per decennium.
 secundum eund. Guliel. in præalleg.
 loco. per J. l. C. de patr. potesta. post
 Bal. in l. post mortem ff. de adop-
 tio. Sed breuiter, quo ad istā prag.
 prædicta non procedunt, ut filius
 fa. (eo q̄ solū seorsum habitat a pa-

tre) testari possit, nisi concurret cō-
 illud quod ius cōmune requirit. uide-
 licet habitatio p̄ decennium, iuxta d. l. l.
 C. de patr. potest. Ea q̄ d. m. ratione,
 q̄ hæc prag. nō emanauit, ut daret li-
 13 centiā cōtrahēdi, si is fa. sed potius
 ut restringeret eorū potestatem: ut su-
 pra dictū fuit in. §. Vel emancipati.
 nu. 39. & in illis casibus in q̄bus an-
 tea poterāt, sed q̄ nō poterāt antea,
 filii fa. testari (cō seorsum habitādo
 a patre) nisi p̄ decennium habitassent,
 sequitur q̄ hæc prag. ad testamēta nō
 se extendit: ut cō supra cōclusum fuit.
 §. Vel cōtractus. nu. 26. Et sic q̄ nec
 hodie testari poterūt nisi eo modo
 & forma qua poterāt d. iure cōmu-
 ni: Alias si tecus diceretur sequen-
 tur tria incōueniētia. Primum, p̄ ista
 prag. quæ emanauit ut restringeret
 potestatem filiorum fa. operaretur
 contrarium effectum, ipsam ampliā-
 do, & dando eisdem potestatem tes-
 tandi, quam de iure communi non
 habebant. contra. l. iii. §. si emanci-
 patus. ff. de contra. tabul. l. iii. ff. de
 adime. l. ga. l. iii. §. diui seuerus. ff. de
 13 carbo. x. di. Secundum † quia indu-
 ceretur correctio iuris cōmunis ui-
 delicet totius tituli. institui. quib. non
 est permis. face. testa. cū simi. in casu
 in quo nō apparet. prag. correxisse.
 contra. l. præcipimus. in fin. C. de ap-
 pella. q̄ maxime cū hæc prag. sit odi-
 osa ut supra dictū fuit in. §. Et de ex-
 presso cōsensu nu. 46. & merito re-
 stringēda. c. odia. de regu. iur. in. vi.
 l. quod fauore. C. de legi. Tertiū, q̄
 si hæc prag. cō in testamentis loquere-
 tur, sequeretur q̄ filius fa. posset te-
 14 stari cū cōsensu patris, dato q̄ non

habicaret seorsum cum in hac prag.
 ista duo sint etiam equiparata uide-
 licet. contrahere cum consensu, &
 cōtrahere habitatio seorsum, quod
 14 quidem + esset similiter contra ius
 commune. Illa institutio. ff. de hæ-
 red. institu. & institu. quibus non est p-
 miss. face. testa. in prin. Nec obstant
 quæ Gulie. dicit quoniā ea uera sunt
 interminis illius statuti tholosani,
 quod quidem emanauit ad hoc prin-
 cipaliter ut filius fami. seorsum ha-
 bitans reputetur ut emancipatus, nō
 aut poterunt procedere in hac prag.
 quæ licet idem statuatur in uno quod
 in alio, tamen ut dictū est, non prop-
 ter hoc equiparat eos in casibus in q-
 b9 de iure cōmuni nō poterāt cōtra-
 here, cū ipi9 intētio nō sit eorū pote-
 statē ampliare, sed restringere: qd
 etiam clarius patet per istam dictio-
 nem seu, quæ est posita post uerba
 emācipati, cuius dictionis natura est
 15 + ut ponatur inter diuersa, & stet
 ampliatiue ad rē diuersā. ut. not. per
 Bar. in l. si quis ita. in fin. ff. de auro.
 & arg. lega. Cepoll. consi. ciui. 7.
 nu. 1. Rip. in rub. ff. de inter dicti.
 nu. 22. & Grat. cōf. 157. nu. 4. 2. uol.
 ii. licet aliquādo secūdū Bar. ibi ē,
 in ultimis uoluntatibus, earū fauore
 habeat uim copulatiue, & cōiungat
 sensū, licet disiungat uerba. ¶ Quæ-
 ro quid si filius separatus est a patre
 cū uxore & familia ut ista prag. req-
 rit, demū pater uadit ad habitādū cū
 filio, nūq. poterit isto casu cōtrahere
 ? Hæc. q. ponit Guliel. bened. in re-
 pet. c. rainutus. in uer. matrē insup-
 clerā. nu. 25. parte prima de testa. &
 16 dicit q. sic: quoniā + nūc nō cēsetur

filio habitare cū patre sed filius pri-
 cipaliter & de per se, & pater acces-
 sorie. Idem Cassia in cōsuetu. burg.
 titu. des enfans rub. vi. §. iii. nu. 23.
 17 Ex qbus + limitabitur hæc prag. Vi-
 gelimo sexto ut nō pcedat, quando
 pater habitat cū filio. ¶ Quæro qd
 si filius fa. non habitat seorsū ab eius
 patre sed simul, uerū contrahit ut se
 redimat a captiuitate, nūq. talis cō-
 tractus ualebit? Roma. in specie cō-
 suluit cōf. 156. circa ppositū. col. fin.
 uer. postremo. 3. sic, Dicit. n. i simi-
 18 li statuto, + prohibente mulierem
 contrahere sine consensu consan-
 guineorum, q. non habet locum, si
 contrahat ut se redimat: Et ante cū
 Bal. in auth. si qua mulier. C. ad ma-
 ce. lo. & in cons. 212. occurrit du-
 bium. uol. i. ubi magis in spatie de
 filio fam. prohibito contrahere sine
 consensu patris, q. poterit se obli-
 gare pro redemptione: Pro qua qui-
 dem opin. facit quia + leges prohi-
 19 bentes contractus relaxantur in illis
 qui pro captiuorum redēptione ce-
 lebrantur. l. quis. & sequē. ff. solut.
 matri. ubi q. mulieri permittitur rē
 dotalem alienare, ut redimat paren-
 tes: cum alias secus sit. auth. siue a
 me. C. aduellea. cum aliis quæ addu-
 cit Tiraquell. tract. ill. conu. glo. vi.
 q. 35. nu. 272. Distinguit tamē aliq.
 Doct. illā opin. pcedere, quādo se
 redimeret a captiuitate hostium, nō
 aut a captiuitate carcerū curiæ, p-
 eius de merita. Inter quos Glos. in c.
 nō satis. in uer. ppter debitū. 86. di-
 stin. l. ser. in c. porro. §. itē si fidelis.
 ubi ēt Aluaro. quæ fuit prima. cau.
 benefici. ammi. & Afflic. in cōstitut.

regn. domini a uxallis. ii. nota. & in
cōst. q̄ plurimū. iii. nota. licet alii te-
niant in l. istin. de. distam opin. inter
quos Bal. Imol. Roma. & Alex. in. d.
l. quis. & seque. Glos. in. c. sacrorū.
12. q̄. ii. & Bal. in. l. illud. C. de sacro.
20 sanct. eccle. Alii uero t̄ aliter tenēt
distinguendo p̄ aut talis contractus
tendit in pr̄iudiciū alterius, ut
quia alienaretur res subiecta restitu-
tioni; & tunc talis contractus ua-
let cū illa prima distin. Aut non est
subiecta restitutioni & tunc indi-
stin. de ualeat contractus, siue ut re-
dimat se a captiuitate hostium, siue
carcerum. Vt tenent Imol. Roma.
& Alex. ita distinguendo in. l. mar-
cellus. §. res quæ. ff. ad trebelle.
Deci. & Fely. in. c. quæ in eccle-
siarum. de consti. l. as. in. d. auth. res
quæ. col. vi. uer. sexto & ultimo. C.
commu. de legat. & post omnes Ti-
raquell. in pr̄alleg. loco. nume.
21 **20**. Per quæ limitabitur t̄ hæc
prag. Vigesimo septimo ut non p̄-
cedat, quando filius contrahit ut se
redimat, aut patrem a captiuitate,
intelligendo tamen ut proxime di-
ctum est. ¶ **Quæro** iuxta ista uer-
22 ba, t̄ pone q̄ n̄lius habeat pa-
trem & auum, & habitet seorsum
a patre, simul tamen cum auo, non
quid propterea poterit libere con-
trahere tanq̄ habitans seorsum t̄
Prima facie uidetur dicendum q̄
sic ex quo ista pragmati. requirit
habitationem separatam a patre,
23 & nihil dicit de auo t̄ qui patris
appellatione aliquando non uenit
ut est uidere ex d. lege iulia. §. hoc
capite. ff. de ritu. nupt. ubi prohi-

tus ducere in uxorem eam cuius pa-
ter. exercuit attem ludricam, non in-
telligitur prohibitus ducere eam,
cuius auus & non pater exercuit.
Item ex. l. patri. cum. l. seque. ff. ad l.
iulia. de adulte. ubi q̄ licentia data
patri ut occidat filium in adulterio
d̄ pr̄ensam, non extenditur ad auū.
Sed breuiter in hoc casu, sic Puto
distinguendum : q̄ Aut nepos est
emancipatus respectu aui, ita q̄
non sub est amplius potestati ipsius,
& tunc non est dubium q̄ potest q̄
trahere quīs habet cum eo, Ex quo
quantum ad potestatem & bona re-
putatur ut extraneus, & nihil extat
quod in contrarium obsit. Et idem
erit si non fuerit emancipatus ex-
pressē sed tacite per habitationem
diuturnam quam fecit ipse & pater
eius separatam ab auo iuxta. l. i. C.
de patr. potesta. Aut non est eman-
cipatus sed in potestate aui extat, &
tunc similiter non est dubium q̄ cō-
trahere non potest, quīs seorsum
habitet a patre, in cuius potestate
non est. §. admonendi. institu. qui-
bus mod. ius patr. potesta. solui.
Nec obstant pr̄allegata iura q̄ ap-
pellatione patris, aliquando non ue-
nit auus t̄ quoniam regula iuris in
hoc est in contrarium. l. iusta. ff.
de uerbo. signi. & d. iura loquuntur
in casibus specialibus. ut dicit
Glos. in. d. iusta. & in quibus non
militat eadem ratio in auo, quæ in
patre t̄ nā ideo in. d. l. lege iulia. non
cōtinetur auo. secūdu Alciat. ibi quo-
niā quo magis gradu descēdetes officit,
& similiter ad. l. patri ideo nō cōtinē-

tur quoniam ad eius dedecus adu-
 32 tur turpitudine non ita pertinet sicut
 ad patrem sanguine iunctiore. sicuti
 ratio istius prag. de qua supra dixi-
 mus in. §. 7. ex nunc. nu. 15. cum seq.
 26 ita militat in auo sicut in patre. + In
 terminis igitur istius prag. habitatio
 separata, debet esse ab eo in cui po-
 27 testate est filius. Et ita + etiam debet
 intelligi quæ dicta sunt in superio-
 ribus. §. 5. q. filius debet contrahere
 cum consensu patris, uel debet esse
 emancipatus, nā consensus & eman-
 cipatio illius requiritur in cuius sit
 potestate. quæ bene nota. Quæro in
 hac prag. in qua uxoris sit mētio
 quid in sponsa? Nunquid etiam cū
 ea debet habitare seorsum a patre?
 28 Videlur prima facie q. si + quia
 uxoris appellatio uenit sponsa. l.
 in legibus. ff. de rit. nupt. & l. non si-
 ne. C. de bon. quæ liber. Sed uerius
 loquendo, contrarium teneo. Ea qui
 dem ratione, quia cum simus in ita-
 tuto, uerba proprie & specificæ ca-
 pi debēt. uulga. l. iiii. §. hæc uerba. ff.
 de negoti. gest. ut & latius diximus
 supra in. §. Et de expresse cōsensu.
 29 nu. 55. Uxoris autem + appellatione
 uere & proprie non cōiunctur spon-
 sa. l. si quis. ff. de rit. nupt. & l. ea quæ
 la. ii. cum simil. ff. ad mutic. pa. & ra-
 tio est secundum Abba. in rubri. de
 30 sponsa. nu. 3. quia + sponsa dicitur
 idest pmissa, a uerbo spōdeo, post
 contractum uero matrimonium qā
 promissio est adimpleta, nō amplius
 sponsa proprie dicitur sed uxor, li-
 31 cet non sit sequuta copula. quia + nu-
 ptias non concubitus sed consensus
 facit. xxvii. q. i. c. sufficiat. & c. cum

initiat. Nec obstant iura primo lo-
 co aduēta + quoniam large & im-
 proprie procedunt. secundum eund.
 Abba. in. ci. nu. 5. de cleri. coniuga. &
 las. in. l. gallus. §. instituens. num. 12.
 ff. de liber. & posthu. Quod quidem
 tanto magis uerum est, quia ex rerū
 experientia uidetur, q. non est (nisi
 raro) reperire sponsam quæ uere &
 proprie sponsa sit, & cū sponso ha-
 bitet. nam eo ipso q. simul habitant
 quia transducitur ad domum signū
 extat q. matrimonium est comple-
 tum; & sponsæ nomen non amplius
 retinet merito. & c.

Prosper Caravita.

SUMMARIVM.

- 1 Dicitio postea, non differt a dicitio-
 ne post.
- 2 Dicitio postea, de sui natura qd de-
 notet?
- 3 Appellanti, aut supplicanti a lege,
 quæ tempora currant?
- 4 Supplicatio a sententia, infra quan-
 tum tempus fiat?
- 5 Figura Endiadis quæ dicatur?
- 6 Supplicatio proprie quando dica-
 tur? & c.
- 7 Supplicatio & appellatio, in quo dif-
 ferant? & c.
- 8 Iudex, si facit aliquid de ordine supe-
 rioris, an deat appellatio? & c.
- 9 Barones interuenientes prima cau-
 sa, an extinguant secundam?
- 10 L. non puto. ff. de iure filici. practica-
 tur per contrarium.
- 11 Supplicatio ē idē, quod reclamatio.
- 12 Supplicatio quid? & multa de ea.
- 13 Supplicatio aut appellatio facta per

unum prodest aliis.

- 16 Appellans, si nominet unum aduersariorum, an dicatur acquiescere quo ad non nominatos?
- 17 Statuta loquentia in appellatione, procedunt etiam in supplicatione.
- 19 Appellatio, conceditur a notoria iniquitate legis, licet non seruetur, numero. 20.

§. XIII.

Die. XXX. Mensis Augusti. 1525.
De ordine Curie &c.

T POSTEA
INSTAN
TIBVS ET
SV PPLI
CANTIBVS
ALIQVI
BVS EX
DICTIS

NOTARIIS ET ACTVA

- 1 RIIS. Hæc dictio postea, non differt a dictione post secundum Bar. in. l. frustrur. ff. solut. matrimo. sed utraque denotat intervallum temporis. Aliquando vero capitur pro incontinenti (licet las. ibi. num. 4. non approbet.) De sui tamen natura + dictio postea, denotat intervallum temporis, secundum eundem las. per tex. & Gloss. in. l. pacta conuenta. in princ. ff. de contrahen. empt. l. iuris gentium. §. quinimmo. ff. de pact. idē refert & sequitur Cagn. in. l. i. nu. 22. ff. de origi. iur. ubi allegat Alex. cōsi. 99. in fin. columna prima. uolumi. iiii. Bologni. consil. 37. colum. iiii. pro ut in hæc pragmatica intervallū

denotat. Nam prima dispositio fuit ædita die septimo Iulii. anno. 1525. Secunda uero quæ est ista die. XXX. Augusti eiusdem anni, prout ego habui eas a registro inferni magnæ curiæ Vicariæ anteq̃ imprimerentur, pro quadam causa quæ iūc mihi occurrat. Nota q̃ post lapsum tot dierum, a die factæ primæ dispositionis, fuerunt admissi isti supplicantes aduersus eam: Et non est mi

- 3 rum quoniam + aduersus legem (a qua aliqui sentiunt se grauitos) aut appellant aut supplicant: si appellat, debent obseruare tempora appellationum: si supplicant possunt quandoque supplicare principi. per ea quæ dicit Bald. in. l. i. §. sancimus. C. de latin. liber. tolli. ubi de hoc expressè loquitur. Et post eum Ioan. Bapt. de sanct. Seue. in repe. l. omnes populi. v. q. princ. quā uer. oriuntur. Sed in sententia + intra quantū tempus fiat supplicatio, uide in authent. quæ supplicatio. C. de præci. impera. off. & ibi Deo. Not. ista uerba instantibus & supplicantibus quoniam denotant q̃ isti notarii & actuarii fecerunt magnam importunitatem:
- 5 Et credo q̃ sit figura Endiadis + quæ est cum ex duobus unum dicitur: Et propterea ista uerba debent exponi idest supplicatibus cum instantia: Et in simili est exemplum illius carminis pateris libabat & aureo: idest pateris aureis quod allegat Gloss. in. l. lucius. §. cajo. ff. ad trebelli. Item est exemplum. in dicto. §. cajo. ibi semissem patrimonij & portionis restituat: & exponitur semissem patrimonij, in portionē di

nisi (prout de hac figura multa plu-
ra ponit Alciat. de verbo. significa.
lib. iiii.) Et istud tamen quod hic di-
citur supplicanti- bus, + intelligelo-
cumen- tenenti & collateralis Consilio,
quia si intelligeres magnæ curiæ, im-
proprie diceretur supplicatio. secun-
dum Affli. in constitu. regni magnæ
curiæ nostræ. in. vi. nota. Quia sup-
plicatio + propriæ tunc dicitur, quan-
do supplicatur a sententia regis, vel
præfecti pratorio ipsismet. Allegat.
l. i. C. de senten. præfect. prato. auth.
quæ supplicatio. Vbi Gloss. in verb.
præfectis. C. de præci. imper. offere.
& ponit Rebuff. in comment. costi.
franc. tract. de supplica. ver. iiii. nu.
8 Obvol. i. ubi + inter alias differen-
tias quas dicit esse inter appellatio-
nem & supplicationem dicit, qd in
appellatione, cognoscit alius iudex
q̃ qui primo iudicavit: In supplica-
tione vero ille met, Rationem tamen
diuersitatis ponit la. in d. authen.
quæ supplicatio. num. 1. Idem tamen
quod uolunt Affli. & Rebuff. repe-
rii postea tenere Marant. in sua præ-
dica. ii. parte ultimæ partis. num. 17.
uer. tertio differt: quis dicat. nu. 13.
qd sit dare casum in quo a sententiis
inferiorum iudicū fiat supplicatio:
ut puta quando esset eisdem' com-
missa aliqua causa, appellatione re-
mota, quia tunc ab eorum sententia
supplicaretur ipsis met. Sed dicit ali-
quis postq̃ dictum est, qd supplicatio
fit regi, seu præfecto pratorio, ab
ipforum sententiis, quomodo in hac
prag. a mandato facto per magnam
curiam, supplicatur? cum non suppli-
cari sed appellari, debebat? Re-

spondetur qd quotiescunq; iudex in-
ferior (prout est magna curia respe-
ctu collateralis Cōsili.) faciat aliquid de
ordine superioris, Distinguitur qd
Aut illum ordini superioris præ-
cessit relatio inferioris, Et tunc + ga-
9 superior dicitur ordinasse ad rela-
tionem alterius, datur appellatio. l. i.
in prin. ff. quādo appella. l. i. l. i. §. idē
quæstus. ff. de appella. uoluit Roma.
conti. 521. Socci. 195. uolunt. i. late Ca-
pici. decil. 111. Gramma. decil. 35. &
Rebuff. d. tract. num. 49. Ratio est
quia potius error seu imperitia rela-
toris q̃ sententia principis arguitur,
ut dicit præfati Doct. & post eos Fa-
cundissimus tempestate nostra, non
dū satis bene laudatus, & nuper me-
ritissime in Regia camera Summa-
riæ ad officiū fisci patroni assump-
tus, Dominus Federicus Longus, in
quibusdam Allegationibus quas ha-
beo ad penam, in fauorem condā
Magnifici Muti de Vgnio, licet sub-
iiciant Capici. & Rebuff. qd male ser-
uatur, & qd cōmunis stilus est contra
ut isto casu appellari debeat ad eun-
dem superiorem male informatum
& melius informandum. + Aut illū
10 ordinem superioris nulla præcessit
relatio inferioris, sed superior ex se
ordinat inferiori qd faciat tale ban-
num aut talem pragm. pro ut hic, Et
tunc a tali banno siue prag. non ap-
pellatur sed tantum supplicatur, ex
quo facta de ordine superioris. ut
expresse dicitur in d. l. i. per Bal. in l.
fin. num. 4. uer. quæro. C. de relat.
& communiter per Doct. præfec-
tim Bar. & Imo. in d. l. i. §. quæsitum
ff. de appella. & est tex. in authen. in

- mediat. §. i. uer. quod enim. Ex quo
11 sequitur unum correlarium + contra illud, quod prateritis diebus operabatur, Eruditissimus Doct. Dominus Ioannes Nicolaus Carauita, Prouinciarius Principatus citra, & Basilicæ fisci patronus, contra Ill. Comitē, Cōfī, in ciuitate Venusi: post q̄ p̄atus Ill. Comes, steruenerat diffinitioni cuiusdā primæ causæ, factaq; erat relatio corā eo, dēderatq; oretenus uotū suū (quīs ipse haberet secūdas causas) nō deberet amplius a sententiā illius iudicis q̄ sentētiāuit, facta relatione corā eo, appellari ad ipsum Comitē: ex quo secūda cā est extincta: Nā cū supra fuerit cōclusū p. l. i. ff. quā lo appell. sit q̄ quotiescūq; superior ordinat ex relatiōe inferioris, pōt appellari, ex quo eius relatio cōsideratur, debet posse appellari a tōli iniqua relatione ad eundē baronē, cū esset: poterit q̄ uis per eū actis (si relatio fuit iniqua) reuocet sententiā, dato q̄ ei decesset uotum male informatus. Cogitabis tamen.
12 ga + l. nō puto. ff. de iur. fise. hodie male seruatur & practicatur per cōtrariū. ¶ Quæro quid sit supplicatio: de qua in hac prag. fit mētio, In
13 quo dicas q̄ est i. tē + quod reclama tio, ut dicit Marant. in sua prag. ii. parte ultimæ partis. ¶ I. uer. reclamatio. Plus dicē. nu. 6. q̄ in iure nostro, ultra ista duo uocabula, reperiuntur alia suspensua causarū. v. appellatio, prouocatio, relatio, recusatio, quærela, reductio, & dilatio, pōnens exemplū & declarationē in quolibet ipso. & Rebuff. in. d. tra.
14 q. ix. nu. 95. ubi latius + quid sit ista

supplicatio? quotuplex sit? quare fuerit inuenta? quis possit eam præsentare? a quibus supplicetur? an (ipsa pendente) possit exequi sententia? quoties recipi & dari potest? quādo cōcedatur uel denegetur? infra quod tempus expediri debeat? quid differat ab appellatione? & quid sit supplicationis effectus? & de aliis ad ipsius supplicationis materiam pertinentibus. ¶ Not. ex illis uerbis aliquibus, quæ sunt in text. istius prag. + q̄ supplicatio facta p̄ aliquos ex sociis prodest omnibus aliis, idq; de iure receptū est, etiā in appellatione. ¶ Ut si ex pluribus condēnatis, unus appellat & uincat, uictoria prodest etiam non appellantibus. l. i. & ii. C. si unus ex pluribus. alū tamen sit eadē defensio: sicut e conuerso + si tres habuerunt sententiā in fauorem, & cōdemnatus, appellādo. unū tantū ex eis nominauit, non uidetur per hoc acquiescisse sententiæ quo ad alios: immo etiam quo ad eos uidetur appellasse. l. iiii. §. i. ff. de appella. & dicit Balan. d. l. i. C. si unus ex plur. & quanuis. d. l. iiii. §. i. uideatur contra. d. l. i. tamen Glof. l. l. iiii. §. i. in i. & ii. solu. concordat. Quod qui tem adeo uerū est q̄ + statuta loquētia in appellatione, locum habent etiam in supplicatione. ut dicunt Salicet. & Ang. in l. i. §. penu. C. de tempo. appella. Glo. in l. unica. C. de senten. præfect. præro. & refert Rebuff. in. d. tra. q. ix. nu. 95. præterq̄ + in undecim casibus p̄ eum enumeratis, in quibus patet differentiæ inter appellationem & supplicationem. ¶ Not. bene ista uerba instantibus & supplicantibus q̄

ex eis patet, istos notarios fuisse cau-
tos, potius supplicando a dispositio-
ne primæ prag. q̃ appellando. Et quis
Bal. in d. l. i. §. sancimus. C. de latin.
liber. tolle. & Io. baptif. de fant. Se-
ue. d. l. omnes populi, sentiāt + pos-
se de iure appellari ab iniquitate &
iniustitia legis, (ut diximus supra.
nu. 2. idq; etiam voluerit Iser. in ti-
tu. de prohi. seu. alie. per Fede. §. pra-
terea. & Par. in tra. l. indi. §. An si
rex Siciliz. nu. 3. fol. mihi. 46.) dicē-
tes posse appellari ad papam. Intelli-
gendo ut per Abba. & Deci. ibi in
c. si duobus. nu. 11. in factis notorie
iniustis, & eund. Deci. in c. nouit. in
Glos. iudicare. nu. 63. de iudi. Tamē
hoc hodie + non seruatur a multis
temporibus & uel illi qui taliter ap-
pellaret, sicq; seruari in regno fran-
ciæ: statutur Rebuff. in d. tra. q. ix.
nu. 43. dicens fuisse declaratos reos
criminis lese maiestatis qui ab ordi-
nationibus & reformationibus re-
gis appellauerant: cum non appella-
re, sed supplicare debebant: Allegat
conf. Bal. = 17: go puto uoluit.
Prosper Caravita.

SVMMARIVM.

- 1 Declarans, nihil noui facit.
- 2 Articuli, etiam post terminum decla-
rari possunt.
- 3 Citatio partis an in declaratione de-
creti requiratur?
- 4 Expositio uerborum prag.
- 5 Declarare & interpretari, eius est
cuius est condere.
- 6 Declaratio legis operatur idē quod
ipsa lex.

- 7 Declarandi ius est psonalissimum.
- 8 Iudex non potest declarare senten-
tiam sui prædecessoris.
- 9 Declaratio primæ prag.
- 10 Contractus facti contra. l. an & quā
do sint nulli?
- 11 Intellectus d. non dubium. C. de legi.
- 12 Notario prohibito accipere, probā-
betur etiam uolens dare.
- 13 Scholari prohibito audire. l. edione,
prohibetur etiam l. & ori lectura.
- 14 Correlatiuorum regula quæ sit?
- 15 Mulier ut amittat priuilegium, de-
bet certiorari per notarium.
- 16 Intellectus uerborū secundæ prag.

§. XV.

VIT DE
ORDINE
DICTI IL-
LUSTRIS
SIMI LO-
CVM TE-
NENTIS
DECLA-

RATVM ET ORDINA-
TVM QVOD SI ACTVA-
RII ET NOTARII ET ALII
QVIS IPSORVM INTER-
ROGAVERINT PARTES
STIPVLANTES SE OBLI-
GANTES SI SINT PATRES
FA. EMANCIPATI ET HA-
BITANTES SEORSVM A
PATRIBVS CVM EORVM
VXORIBVS ET FAMILIIS
ET HABILES VT SVpra
CVM DECLARATIONE
PRAEDICTAE ORDINATIO-
NIS. Per ista uerba declaratum, ap-
paret

paret q̄ in hac secunda dispositio-
ne, non intendit author facere iur
nouū + Qui enim declarat nihil no-
ui facit, secundum Balan. cum testa-
mēto. C. de testa. nam. per tex. in l.
huic scripturā §. penult. ad l. agl.
Oldra. consi. 150. Grat. consi. 139.
nu. 19. uol. Abb. in c. ex parte. nu.
4. de consuetu. & Asti. in consi.
regn. exceptionem. nota. q. v. nu. 6.
ubi per hoc dicit q̄ habēs terminū
ad articulan. + potest post termi-
num, articulos declarare. Allegat lo.
and. in addi. speculatu. de test. §.
nunc uidendum. uer. hoc quoq̄. &
Salice. in l. q. fundū. ff. de contrane.
empr. lē q̄ licet in quolibet decre-
to requiratur, citatio p̄bēs. de uno-
quoq̄. ff. de re iudi. + Illud tamē se-
cus est quando iudex uellet declara-
re decretū alias latum. c. reprehensi-
bilis. de appell. cely. in c. i. col. ii. de
sponsa. & Cass. in consue. burgu. in
prohe. in uer. & declaration. Aduer-
te tamē quia hęc uera essent, nisi ex-
tarent hic illa uerba ordinatū. Ex q̄-
bus patet q̄ non solum intendit pri-
mā dispositionē prag. declarare, sed
et aliquid de nouo statuere prout sta-
tuit q̄ notarii non teneantur ad por-
nam, facta interrogatione a cōrahē-
tibus si sint emancipati uel ne, prout
ista prag. requirit. Et in istis uerbis
+ etiā potest esse figura Endiadis, id
est declarando primam dispositio-
nem ordinatum. de qua dixi supra.
§. precedenti nu. 3. ¶ Not. tamen ex
istis uerbis, q̄ sicut prima dispositio
prag. facta fuit de ordine illustrissi.
locum tenētis, eodē modo & declara-
tio ipsius. & non sine ratione, quia +

eius est declarare & interpretari, cu-
ius est condere l. fina. C. de legi. & c.
iter alius. lē fē. ex comu. Adeo q̄ Re-
gēs, & iustici patronus & (q̄ plus est)
tota magna curia, etiā si uoluisset ex
se declarare non potuisset, ut ē not.
Bal. in c. ea quā. de re iudi. Tū q̄ +
declaratio legis operatur idē quod
ipsa lex. l. ita uideri. ff. de iur. fisc. Cū
etiam quia ut dicit Baran. inter sti-
pulātē. §. i. ff. de uerb. oblig. + ius
declaratū in tantum est personalis
simum, q̄ iudex successor + non po-
test declarare sententiam sui p̄de-
cessoris. ¶ Quēto postq̄ ista secu-
da prag. procellit ad declarandū pri-
mā, in quo consistit eius declaratio
& in hoc dicitur q̄ declaratio + i hoc
cōsistit uidelicet q̄ dispositio primæ
quæ imponit p̄nam actuaris recipiē-
tibus cōtractus a filiis fa. tunc deniū
procedat, quādo ipsi notarii non se
cerciorauerūt ab eis de eorū condi-
tione, sed quotiescūq̄ ipsi notarii
se cerciorauerunt, & nili fa. ipsos
deceperūt dicēdo mēdaciū, tūc nō p-
cedit ipsius dispositio, sed illius quæ
ordinat in sequenti. §. q̄ imputetur
stipulantibus seu contrahentibus ad
quos plus spectabat se informare,
& notarii non teneantur, & acta non
teneant. ¶ Vnum tamen scias, quia
audiui super hac prag. fieri dubium,
q̄ cum in ea sint due dispositiones
separatæ, tunc cōtractus facti per
filios fa. sunt nulli (ut uerba istius se-
cundæ dispositionis indicant) quan-
do notarius interrogauit contrahen-
tem si esset filius fa. uel seorsum ha-
bitans a patre uel ne, facta de hoc
nota in instrumento (ut hic dicitur)

& dixit sibi mendatium. Alias si notarius accepisset contractum a filio suo, & non fecisset diligentiam in interrogando contrahentem, cum de hoc non appareat in instrumento, tali casu non procederet ista ultima dispositio sed prima, quæ nullum verbum dicit quod acta sint nulla, sed solum ordinat notariis ne recipiant sub tanta pena. Si ergo recipiunt, contractus valet, & notarius tenebitur ad penam. Sed certe negari non potest quin istud dubium sit satis subtile, & a verbis prag. non absonum, tamen rectius cogitando, apparebit illud esse contra casum, non dubium. C. de legi. quæ dicit quod sufficit legis latori prohibere, quia si secus factum fuerit, quis specialiter non dixerit inutile esse debere quod factum est, nihilominus ad hoc inuile, & pro infecto reputabitur. Et quod contractus & factus contra legem sit ipso iure nullus, tenent etiam Imol. & Fran. de Ater. in l. i. col. iiii. ff. de testa. Alex. cons. 24. nu. 7. l. iiii. & Tiraquellus tract. all. conu. glos. ii. nu. 6. ubi ponendo verbum intellectum & l. i. non dubium. dicunt ipsam procedere quando lex prohibitive loquitur dicendo quod tale quid non fiat, secus si simpliciter dicatur, volo quod tale quid fiat cum tali forma, nec ultra procedit annullando, quoniam si illa forma non seruetur, actus valet: Cum ergo prima dispositio prag. processerit prohibitive loquendo cum notariis quod non recipiant contractus filiorum suorum, nisi sint emancipati, vel seorsum habitantes. iuxta regu. l. i. non dubium. & dictu

intellectum, contractus aliter facti ipsa prag. prohibere nulli essent, quod uis expressæ non dixisset & acta non teneant. Et si diceretur quod ista prag. loquitur prohibitive cum notariis, nec aliquod verbum dirigit filiis suis, prohibendo contrahere, dico quod satis sunt prohibiti filii sui contrahere, prohibito notario accipere contractum, per ea quæ dicit Bar. post Clo. in l. inuitus. §. i. ff. de regu. iur. ubi quod & statutum prohibens notarium accipere aliquid ultra, prohibet etiam uolentem dare, quod referendo sequitur Silua, cons. 31. nu. 6. Curt. seni. cō. si. 11. Abb. & Ely. in prohe. decreta. ubi quod dispositio facta de scholari & quod non audiat lectionem, prohibet etiam Doctori lectionem, ut etiam refert Curt. iuni. cons. 5. num. 13. & Silua. d. cō. num. 5. Tanto magis, quia si ista prag. uult unum quod est consequens, uel scilicet quod notarii non recipiant contractus a filiis suis, uel leatur etiam uelle suum antecessens, quod est, quod filii non possint se obligare: alius licentia, & facultas se obligant, si, esse uana, cum non habeant notarios qui eorum contractus recipiant, ut in specie in simili statuto prohibente contractum, & non personam, tenet las. post Bal. & Salice. ibi. in arch. sacramenta pueri m. num. 42. in fin. C. de rescin. uendi. per l. illu. l. ff. de acqui. heredi. Dicentes quod ex consequentia necessaria, est prohibita eorum persona prohibito contractu. Et istud nullam habet (iudicio meo) difficultatem. Correlatiua. n. taliter se habent & quod dispositum in uno, cen-

12

13

10

11

14

setur dispositum in alio. l. fina. ubi Bar. & Ange. C. de indict. uidu. tol. l. fina. ff. de acceptila. & l. i. C. de cupress. lib. xi. & utrobique Bar. & Bal. in l. nemo martires. C. de sacro sanct. eccle. Et hoc etiam si essemus in statutis correctoris & poenalis ut hic. Secundum Bar. in d. l. fina. C. de indict. uidu. ubi ponit exemplum, & idem Ange. ibi. & Imol. in d. l. fina. ff. de acceptila. Et quod filii facti sint etiam prohibiti contrahere, ultra præallegata, patet ex uerbis istius prag. in hoc. §. positus, ibi, Et Habilis ut supra ex quibus patet quod filii facti contrahendo seruata forma prag. sunt habiles, & a contrario sensu quod sunt inhabiles. Plus dico, quod dato quod eorum persona non esset prohibita ut supra probauimus, non per hoc sequitur quod contractus non sit nullus, licet, non sit nullus ex persona eorum, tamen ex persona notarij quorum qui prohibiti sunt a lege ipsum recipere, & lege prohibente receperunt, nullus erit per. d. l. nō dubium. & ea quæ ibi dicunt præfati Doctores, quod si tanquam receptus contra. l. nullus erit, nullam parit & obligationem, etiam naturalem. l. cum lex. ff. de fideiuss. l. si quis inquilinos. §. fina. ff. de leg. i. per quæ iura ita tenet Ang. conf. 160. nu. 3. uer. contrarium. ¶ Quæro quid sibi uolunt ista ultima uerba quæ dicunt cum declaratione prædictæ ordinationis? Et in hoc alias cogitando, cum mihi uiderentur obscura, dedi duas interpretationes. Prima quod prædicta uerba teneretur notarius certiorare filios facti de privilegio eis concess-

so per primam ordinationem, siue prag. per ipsorum contractus facti siue expresso consensu patrum non ualeret: Quæ interpretatio mihi non placuit, quoniam certioratio requiritur ad tollendum priuilegium. ¶ Sicut in simili dicitur de muliere, quod ad hoc ut amittat beneficium uel leiani debet de eo a notario certiorari. ut dicunt Ely. & Doctores in c. si diligenti. col. iiii. de for. compe. Alex. post Glos. in l. sciendum. ff. de uerb. obliga. & in l. si duo. §. si de iulianus. ff. de iure iur. ubi est Bar. Sed dato quod filius facti esset certioratus, non per hoc tolleretur beneficium istius prag. sicut illud uelleiani, cum ius tertii seu interesse patris ista prag. respiciat. Et ideo cogitabam secundo, posse interpretari & intelligi ista uerba, quod notarius debeat præsentem prag. declarare contrahentibus cum filiis facti. ad hoc ut sciant quod contrahendo cum eis nihil faciunt, & contractus non ualeat, ut demum dicere non possint quod si sciuisent non contraxissent: sed quia prag. ista hoc non dicit, talis interpretatio esset mera diuinationis: Tantoque fortius uideretur non esse bona, quoniam uerbis ipsius repugnat in illis uerbis interrogauerim partes stipulantes se obligantes si sint patres facti. &c. Quæ uerba, non respiciunt alios quam ipsos filios famil. Quæ propter nunc melius cogitans super prædictis uerbis dico quod ista uerba debent coniungi cum præmissis secundæ prag. Ut sensus sit, Et postea instantibus notariis, fuit de ordine Illustrissimi Locumtenentis,

cum declaratione prædictæ ordina-
tionis, idest declarando prædictam
ordinationem quæ est in prima di-
spofitione seu pragma. quæ incipit
Per Excellẽtem. ordinatum, & decla-
ratum qd si actuarii & notarii: Et ta-
lis credo qd sic verus intellectus isto-
rum verborum.

Prosper Caravita.

SVMMARIVM.

- 1 Vicinus & consanguineus, præsu-
muntur scire factum vicini, aut cõ
sanguinei.
- 2 Mendacium an faciat perdere pri-
vilegium?
- 3 Statutum nõ debet de ur̃to servire.
- 4 Poena privationis beneficii, an &
quan to imponi possit? &c. 22.
- 6 Mendacium ex quo quis cõmodum
nõ reportat, qualiter puniatur? 14.
15. 16. & 17.
- 7 Lex puniens facientem actum, non
procedit in actu nullo.
- 8 Statutum prohibens cessionem, nõ
verificatur in cessione nulla.
- 9 Minor alienans feudum sine decre-
to & consensu domini, non perdit
feudum.
- 10 Animus, multũ opatur in piurãdo.
- 11 Animus decl. ratur et ex actu nullo.
- 12 Aditio hæreditatis, inducitur etiã
ex actu nullo.
- 13 Periurium, Deum & hominem con-
t. istat.
- 18 Ignorans, potest dici deceptus.
- 19 Vassallus negans dominum, priva-
tur feudo si scienter neget.
- 20 Statum suæ personæ quilibet scire
præsumitur.

- 21 Obligatio nulla oritur in contractu
nullo.
- 23 Intellectus ad al. cum a te. ff. de dolo.
- 24 Lucrari quis non debet cum aliena
iactura. &c. 25.
- 25 Mendacium omni iure est prohibi-
tum. &c. 26.
- 27 Testis pro salvãdã vita hominis, nõ
potest dicere mendacium.
- 28 Advocatus, an possit uti malitiis &
cauillationibus?
- 29 Solvens, si iterum convenitur, an pos-
sit negare debitũ? & qualiter. nu. 30.
- 31 Mendacium extra iudicium an per-
mittatur?
- 32 Iudex, an possit dicere mendacium
ut extorqueat confessionem?
- 33 Dictio seu, multipliciter in iure ca-
pitur.
- 34 Dictio seu, in hac pragma. quo mo-
do capitur?

§. XVI.

VO'D SI
PARTES
DIXE-
RINT
MENDA-
CIVM, SEV
ASSERVE-
RINT FI-

LII FA. PATRES FAMIL.
ESSE, IMPVTETVR PRAE-
DICTIS STIPVLANTI-
BUS. Ista verba cum sequent. ibi
Acta non teneant, tellunt magnam
Doct. altercationem relatam per Ti-
raquell. in tracta. ll. conu. Gloss. vi.
q. xvi. nu. 133. quæ se habet, nunquid
stante statuto qd mulier maritata nõ

contrahat sine consensu viri, valeat
contractus factus per eam sine con-
sensu, si asserat per mēdacium se nō
esse maritatā? Et in hoc aliqui Doc.
(secundū eum) voluerunt q̄ contra-
ctus valet, nec statuto iuuatur. per l.
ii. & iiii. C. si minor. se maior. tixer. l. si
decipiendi. in princ. iuncta Glos. ff.
ad uelle. & l. sceminis. C. eo. Alii ue-
ro contrarium. ut dicit Iaco. de bel.
in sua dispu. incipit lege perusina. ubi
respondet contrariis. Ioan. Andria
addit. Spec. titu. de senten. prolat. §.
ut autem quā prēmisiuimus. col. ii. in
addit. quā incipit ad hęc. cum aliis
quā allegat Tiraquel. ubi supra. Idē
post eum tenet Gramma. consi. ciui.
149. nu. 11. post. Paul. de Cast. quem
allegat in terminis. consi. 134. & Ba-
uer. in tractu iuramentum iuramenti, uir-
tute 82. Et hoc ibi Gramma. in spe-
cie loquitur de ista prag. tamen ipse
tenet loq̄ etiam cū mendacio non
ualeat contractus, non se fundat in
prēmisiis uerbis ipsius. Ipse autem
Tiraquel. dicit. nu. 113. q̄ ista. q̄ sem-
per fuit apud se dubia, & q̄ Alexan.
consi. 222. quoniā abunde uolu. vi.
ubi de simili statuto loquitur, aduo-
cavit p̄ utraq̄ opin. tandē refidet cū
prima q̄ contractus ualeat. Limitan-
do tamen secundū eundē. aut nō proce-
dat, quando uerisimiliter contrahēs
nō potuit ignorare illam esse mari-
tatā, tanq̄ uicinus + aut consangui-
neus. iuxta l. o. xxi. ff. und. cognat. &
l. si ita. §. si nō. ff. de fund. instru. Sed
postq̄ ista prag. clarius loquuta est, &
ultra processit, ordinans q̄ contra-
ctus in casu mentis laei non ualeat, sed
imputeretur stipulantibus qui non se

informauerunt de cōditione eius cū
quo contraxerunt, cessat iam omnis
eorum disceptatio. Fateor tamen q̄
si ista prag. non extaret quā decilic.
q̄. Ego alias dicebam q̄ ambā supra
dictā opin. simpliciter non sunt ue-
rā, possent tamen procedere cum di-
finitione. q̄ Aut statutum requirit
consensum unius in contractu alie-
rius, a. l. integrandam personam con-
trahentis (ut in mulier, & minore)
ne decipiantur, & tunc procederet
prima opin. q̄ si mulier aut minor
mendacium dixerit, priuatur priui-
legio statuti, & contractus tenebitur
iuxta omnia allegata in prima opinio
quam etiam tenet Petr. Rebuff. in cō-
ment. consi. franc. art. iiii. gloss. v.
tract. de liter. oblig. uolu. per iuris
conclusionem quā se habet q̄ + p̄ p̄
mendacium ammittitur privilegiu.
l. sed hoc. §. si nō. ff. de re iudi. Aut re-
quiritur consensus pro interesse: cō-
sentire uolentis (pro ut in ista prag.
requiritur pro interesse patris. ut la-
tius supra diximus in. §. q̄ ex nūc in
ante. nu. 15.) & tunc tenebam secun-
dam opin. q̄ etiam cum mendacio
contractus esset nullus: Et hoc per
uiuam rationem, ne alias statutum
seu prag. reddatur clusoria, quoniā
si secus esset, ad hoc ut cōtractus ua-
leret, omnes dicerent mēdacium, &
esset in potestate filiorū fa. prāiudi-
care eorum patribus sicq̄ de uento
seruiret + quod dici nunq̄ debet. iux-
ta ea quā ponit lo. de ana. in rubri.
de apoli. Filipp. franc. ci. xviij. fal. de
tempo. ordia. & Nicol. eura. in loc.
legal. loc. a ratione. l. larga & ampla.
uer. yij. fallit. fol. 147. Nunc autem

melius cogitans, teneo indistincte se-
cundam opin. quæ se habet, q̄ con-
tractus sit nullus & ratione menda-
cii non priuatur beneficio statuti: Et
hoc quomodocumq; requiratur con-
sentus alterius, siue ad integrandam
personam filii fæ. aut mulieris, siue
pro interesse cōsentire uolentis. Ea
quidem ratione, quia uelle q̄ cōtra-
ctus factus ualeat ratione mendacii
in eo commissi, est uelle priuare cō-
trahentē beneficio statuti, quod qui-
dem fieri non potest. quia ubicumq;
tractatur de pœna priuationis alicui
ius beneficii aut rei, talis pœna + aut
priuatio, imponi non pōt, nisi sit ali-
qua lex quæ hoc expresse dicat. se-
cundum Bal. in auth. ex testamento.
uer. praterea. nu. 2. C. de secun. nup.
Alex. consi. 103. uidetur prima consi-
deratione. nu. 1. §. uolui. i. & in d. etiam
§. si. col. iii. ff. solut. matri. per tex. in
auth. de nō eligen. secun. nub. §. cū
igitur. uersic. sicut. n. patres, ibi nec
qualibet lex est. & referendo sequi-
tur las. in l. quod te. nu. 31. ff. si cert.
peta. dicens q̄ ita consuluit & obti-
nuit in quodam casu quem ponit. Et
licet multa iura reperiantur in qui-
bus quis ratione mendacii perdit be-
neficium quod alias habebat. inter
quæ. tex. d. l. sed hoc. §. si. ff. de re
iudi. cum aliis quæ adducit. tamen il-
lud ideo est + quia leges ita expres-
serunt, sed ubi lex non exprimit, tūc
secus est tenendum. In tantum q̄ li-
cet in hac prag. non fuisse dictum
q̄ contractus sint nulli etiam facti cū
mendacio, adhuc nulli essent, tanq̄
facti contra eius dispositionem, quis
mendacium in eis commissum esset

per prædicta. Quæ not. ¶ Quæro
nuncquid impune debet permitti fi-
lius fæ. dicere mendacium contrahen-
tibus? & sic ipsos sine aliqua pœna
decipere peierando in instrumentis
& cōtractibus? Prima facie uidetur
dicendum q̄ sic. Tum quia hæc prag.
non punit ipsos (pro ut punit nota-
rios & contrahentes) ut dicemus in-
fra in. §. seque. nu. 1. Tum etiā q̄ cō-
tractus sunt nulli, ut supra sunt con-
clusum, & ideo nullum possunt al-
teri præiudicium generare. iuxta. l.
damus. cum not. per Doct. C. de falsi.
& l. eleganter. §. si. ff. de iur. i. sequen-
iunctis his quæ Bart. ibi dicit. quem
sequitur Fely. in c. iij. loco. ante fin.
extra de præsumptio. ubi q̄ menda-
cium + ex quo quis commodum nō
reportat nō punitur. Et q̄ puniri nō
debeat facit in simili. l. i. §. i. ff. quod
quisq; iur. ubi + q̄ lex punit facien-
tem actū, non comprehendit actum
nullum. faciūt not. per Bar. in l. filiū.
§. si quis bonorum. per illum tex. ff.
de lega. præsta. ubi q̄ statuit q̄ ce-
dens actionē + alicui nobili cadat a
iure suo, non habet locum in cessio-
ne nulla. sequitur etiam Rip. in l. iiii.
§. condēnatum. col. i. nu. 4. ff. de re
iudi. post Bal. cōf. 9. factum tale est.
anno domini. col. pen. uolui. Vbi q̄
si minor + alienat feudum sine iudi-
cis decreto, & consensu domini, nō
perdit feudū, ex quo uenditio nō ua-
let. Sed breuiter soluendo. q̄ in con-
trariū est ueritas: Et ideo filii fæ. ra-
tione periurii & mendacii, puniri de-
bent. Ea quidē rōne, q̄ in periuran-
do, multū operatur uolūtas + & ani-
mus uelle periurare. secūdm Bal. in

auth. nisi rogati. col. iiii. C. ad trebel.
 & Alex. in d. ff. q. iatis. cogat. Qui
 animus captivus comitatus periu-
 riū, colligitur siue contractus sit vali-
 dus siue nō scdm Bar. in d. ff. iure. ff.
 de lega. iiii. l. ff. de reb. cor. l. gerit.
 col. iiii. ff. de acqui. heredi. Vbi. q. in
 11 dependētibz ab animo + declara-
 tur animus etiā ex actu nullo. prout
 12 in aditione hereditatis + quā indu-
 citur ē ex actu invalido. & sequitur
 per prædicta Grat. cōf. 47. nu. 2. &
 vol. i. Cum ergo dato qd contractus sit
 nullus, appareat de periuurio & uolū-
 tate, ac animo illud comitēti si, seg-
 tur qd iam comissum est, & ideo pu-
 niendum : Et quis aliquis ex eo non
 ledatur stante nullitate contractus, ni-
 hilominus leditur diuina maiestas.
 13 + quia periurium Deum & hominē
 contristat. ut in auth. de nupt. §. quā
 uero nunc. uers. nos igitur. Erit ta-
 14 men ista poena + extraordinaria, pe-
 cuniaria, uel exilii. ut late hunc arti-
 culū disputando tenet Alfi. in c. i.
 §. fin. iiii. nota. nu. 16. de cogni. rect.
 feud. & in consli. regni eos qui scien-
 ter. in rubri. & Rebuff. in cōment.
 consli. fran. tract. de liter. obliga. ar-
 ticu. iiii. glos. v. Vbi de dicente men-
 dacium circa habitationē suā, qd pu-
 niatur poena extraordinaria. Nō ob-
 stant quā in prin. illegabantur in cō-
 trariū, quia ea omnia & similia pro-
 cedunt quo ad poenā ordinariā falsi
 imponendam, quā imponi non de-
 bet. Secus uero quo ad extraordina-
 riam. secun. sū Alfi. in c. i. & ante eū
 Ange. de malef. in uer. falsari. &
 August. ibi. nu. 7. & 7. Amplia ta-
 men prædicta procedere etiā si con-

trahētes cum filio fa. stetit in pu-
 ris finibus contractus, & non pro-
 cessissent ultra, ut quia contraxe-
 runt cum eo & non numerauerūt ei
 pecuniam, nec aliquid fecerūt quod
 loco numerationis haberetur : quia
 etiam tunc dicta poena extraordina-
 ria imponderetur. Et licet aliqui ali-
 ter sentiant, ut tunc deniq. extraordi-
 naria poena imponatur cum non ste-
 terunt in finibus contractus, sed pro-
 cesserūt ultra numerādo ei pecuniā,
 taliter qd damnum sentiant ex con-
 tractu illi cōtrahentes. Hoc mihi nō
 satisfacit, quia est contra omnia su-
 prædicta, & mentem omnium Doct.
 15 concludentium + tunc denum im-
 poni extraordinariam poenam, cum
 damnum alius non sentit. Et si contra-
 rium esset uerum, sequerentur duo,
 Vnū, quod si non habet damnum nulla
 poena imponitur etiā extraordina-
 ria, cōtra omnia prædicta. Aliud, qd
 eo casu quādo dānum haberet pars,
 quia facta esset numeratio, esset im-
 ponenda poena ordinaria falsi. & nō
 extraordinaria ut ipsi fatētur. (licet
 moderaretur semp) habent lo respe-
 ctū ad causam, & eius momentū. Co-
 gitabis tamē. C. Limita prædicta nō
 16 pcedere in duobus casibz + Primo,
 quādo filius fa. negaret se ita dixisse
 put notarius attestatur in instrumē-
 to. ut infr. latius dicemus in §. Et no-
 tarii in aliquo. nu. 2. Secūdo, quādo fi-
 17 lius fa. errore ductus + dixisset men-
 dacium, ut puta quod esset sui iuris, cū
 fama publica esset, patrē mortuū in
 bello, uel ex aliqua alia iuxta eā mot⁹
 esset, put optimus quisq. iudex col-
 ligere poterit. p. tex. cū iōi not. p. gl.

in.l. qui habebat. ff. de reb. dub. Et ea
 quæ dicit Bal. in. c. i. de feud. guard.
 & Petrus de raven. in suo aureo al-
 phabe. in fina. uer. Vbi q̄ in eo quod
 18 quis ignorat + quilibet potest dici
 deceptus. & facit tex. in. c. i. §. uas al-
 lus. ubi Gloſ. si de feu. fuer. contro.
 int. domi. & agna. faciunt nota. per
 Bar. in. l. fin. col. fin. uer. s. quæro utrū
 ff. de rei uendi. Vbi q̄ tunc demū
 negās dominū feudi priuatur feudo
 19 + cum sciens negat, secus si igno-
 ret: Et licet alii aliter senſerint, Eo
 20 quia + statum suæ personæ quis ſci-
 re præſumitur. l. quis quis maior. C.
 de rescin. uendi. Illud in aliquo non
 obſtat, quia uerum est in dubio, in
 quo fit præſumptio, sed quando ef-
 ſemus in clariſ, iudiciq̄ pateret ex
 actis de iuſta cauſa erroris, non ui-
 deo cur iuſtus error allegari nō poſ-
 ſit. ¶ Quæro nunquid filius fa. di-
 cens mendacium in contractu, puni-
 atur ultra prædictam pœnam, aliqua
 alia pœna? Aliqui uidentur ſenſure
 q̄ ſic, & dicunt q̄ propter menda-
 cium priuatur beneficio, & Ideo q̄
 licet pater filii obtineat in iudicio
 circa nullitatem contractus, nihilo-
 minus ipſe filius tenebitur de dolo.
 p. l. cum a te. ff. de dolo. Ego dico q̄
 ita ſentire, eſt cōtra iſtā Prag. quæ di-
 cit expreſſe q̄ ſi filii dixerint mēda-
 21 ciū cōtractus ſunt nulli, ergo ſeqtur
 + q̄ nulla oritur obligatio, neq̄ na-
 turalis, neq̄ ciuilis. Vi dicit Ang. cō-
 ſ. i. 60. p. decis. cel. ii. uer. cōtrarium
 dico. p. l. cū lex. ff. de fideiuff. ubi p
 Bar. col. iii. uer. ſed iuxta prædicta.
 Præterea, quotieſcunq̄ tractatur de
 22 Pœna priuationis, talis pœna + nūq̄

debet imponi niſi a lege in ſpecie &
 expreſſe dicatur, ut proxime dictū
 fuit. cum ergo hic non dicatur, Imo,
 totum contrarium. (Ut ſupra latius
 dixi) ſequitur q̄ filius fa. priuari nō
 debet hoc beneficio. Nō obſtat tex.
 d. l. cum a te. quoniam ibi caſus eſt
 23 diuerſus, & præſupponitur in eo +
 q̄ actio erat nata, & extabat cōtra
 ſilium, qui per ſententiam ibi fuerat
 abſolutus, Marito extāte dolo, agi-
 tur illa actione, quæ per ſententiam
 abſolutoriam non fuit ſublata ipſo
 iure, ſed tantum ope. exceptionis rei
 iudicatæ, contra quam de dolo re-
 plicatur, ut ibi dicitur. Sed in caſu
 noſtro, obtinente patre circa nulli-
 tatem contractus, non eſt actio ali-
 qua nata (ut ſupra diximus) meri-
 to dicendum eſt eundem hoc benefi-
 cio non priuari. Et ſi dicatur, ergo
 fuit licitum committere dolum, Re-
 ſponſio patet ex prædictis, ex qui-
 bus conſoluſum fuit pœna extraor-
 dinaria puniri. Et ſi iterum replica-
 bitur, ergo fuit ſibi licitum per mē-
 dacium lucrifacere pœcuniam alte-
 24 rius. + contra. l. nam hoc natura. ff.
 de condi. & demonſtra. Tunc ego di-
 co q̄ aut uolumus dare actionem cō-
 tra filiū quæ reſultet ex cōtractu, fa-
 ctō, & tūc pcedunt quæ ſupra dixi,
 q̄ nullo modo dari poteſt, nec na-
 ſcitur, & hoc ne priuetur beneficio
 prag. Aut uolumus dare actionē de-
 pendentem ex alio q̄ ex contractu,
 uidelicet de dolo, & Tunc non eſt
 dubium q̄ ſic, ne iſte deceptus dam-
 num patiat, & ipſe filius lucrum
 faciat cum aliena iactura. per. d. l. cū
 a te. & d. l. ff. de dolo. Ex quo, aliud
 eſt

est dicere qd propter mēdacium pri
uetur b n iūctio, quo dictum fuit nō
priuari, & aliud, p conueniatur adi
one doli, ne lucrum capiat & ille dā
num sentiat. Credo tamen qd cōdem
natio in eo tantum fiet in quo factus
est locupletior, quoniā in illud tan
tum teneitur & non ultra. ut dicit Ti
raquell. in tracta. ill. connubio. glos.
in. nu. 1. 2. 3. per d. iii. §. pupillus. & d.
si pupilli. in prin. ff. de nego. gest. l.
prima. §. an in pupillum. ff. de pos. l.
caterus. ff. de instito. actio. ubi t qd
qui obligari non potest, cum non sit
æquum locupletari cū aliena iactu
ra, tenetur quatenus factus est locu
pletior & id. eam Alex. cons. in. nu.
4. ubi o processu. uoluit. alias si nlius
familias teneretur ad restitutionem
totius quantitatē receptæ, & interes
se per actionem ex dolo, quis nō es
set factus locupletior, sequeretur qd
ista prag. parum feruaret, quia licet
nō teneatur ex contractu fauore pa
tris, tamen tenebatur actione de d
lo, & sic pater non esset tutus, & nli
us ad huc posset dilapidare & di
sponere in eius præiudicium de om
nibus bonis, ex quo posset euenire
quandocq, quod melius esset patri
si cōtractus ualeret, & executioni de
mandari posset, qd quod non ualeat,
& filius ad prædicta omnia tenean
tur, merito ne apertaint uia filiis
fa. ad huc contrahendi contra patrū
uoluntatem, tenendum est ut supra
dictum fuit ¶ Not. ex hac prag. re
probarum esse, t mēdaciū & non
fieri ratiōe. Habetur. n. in sacra scrip
tura. Esai. ap. 28. & subuertet grā
do spem mēdaci & protectione. in

libro sapiē. cap. 1. Os quod mentitur
occidit animā. & in Pt. l. periles om
nes q locūtur mēdaciū, nec solū iure
diuino, sed et canonico prohibetur.
c. q. sequitur. x. q. i. m. c. an. q. s. arb. cretur.
2. 2. q. i. m. c. u. simil. quod qd recte sci
ens expenatus q sū, ut reuert. Eras. in
apotege. lib. i. ap. p. g. 70. tere. teli
tus erat, Mendaces omniū seclerū &
iniuriarū authores esse. q. imino se
cūdū eun. t. Eras. t. ones tere malorū
omniū quibus sursum deorū. m. tur
batur uita mortalitū. ut ex gene. legi
potest, ubi serpens decepit me, p p
mēdaciū priuū foris aperta omni
uiciorū generi. Estq. adeo ab omni
iure prohibitū, p ne qdē pro saluan
da uita hominis t licitū est testi in
iudicio mentiri. Secūdū Glos. comu
niter approbat in d. c. ne q. & c. q. s.
quis. Abb. in. c. sup. ex. le. iur. & alii
quos latissime congerit. A. s. l. i. in
constit. g. in quæstionibus. q. i. nu.
6. Et ideo dicebat Abb. in. c. i. col. 3.
quod met. caus. 2. p. ost. hostie. i. q. t
licet aduocatus fouēs iustā cām, pos
sit a iudicariū conuincere malis
& cauillationibus. sic cūdū Glos. not.
in. c. dominus noster. in Glos. in fin.
23. q. i. tamē illud debet intelligi dū
tamē mēdaciū & falsitatis nō uia
tur. quo t ē segtur Hiero. cagno. in
J. c. a est natura. ff. de regu. iur. uers.
sed nō sunt. nu. 1. 4. & apertius Apo
stol. ad Deci. ubi. Ex quo segtur unū
29 contra Deci. ubi nu. 1. ubi p t si ad
mutuū quod restitui iterū cōueni
possum licet et cū iuramēto respo
dere me nunq mutuū accepisse, nā
cū mēdaciū omni iure sit prohibitū
illoq. pacto dici debet, ut p. t. ex

supra dictis, sequitur qd mihi non licet negare contra ueritatem (maxime perjurando) & dicere mendacium quam patrem, contra Deciani tenet Cagno. num. 1. tum per ratione praedictam, tum etiam quia respondendo t. possit uti alia cautela data a iure. si q. de ubi Glos. & Bal. no. 4. C. de exceptio. uidelicet dicere, eg. nuq. mutuo habui, & casu quo eliter appareret solui, & sic euitare mendacium. ¶ Prædicta tamen uera sunt & procedunt in iudicio, extra iudiciū uero, tecus est. secundum Glos. in d. c. quisquis & c. ne quis, potest inquis.

31. ¶ extra iudiciū uti mendacio, ac etiam loqui sophi. hic. Legitur. in sacra scriptura Gen. 1. cap. 20. qd Abraham celauit uxorem, & dixit qd erat ei soror. & in Euange. Luc. cap. 24. ibi fingebar se longius ire, apparet qd etiam Christus. I. quando simulauit. Sic etiam de sancto Frasco legitur, qd interrogatus si uiderat quem tam malefactorem transeuntem, respondit qd non transiit isthac, intelligēdo per eius manichonem aut late sequitur Affl. in d. cō. sli. in questionibus. & consli. inter cetera. Vbi tangit etiam illam. q. t. An iudex possit dicere mendacium inquisito, ut extorqueat confexionem? & dicit qd non. ut latius & pulchre prosequitur Gramma. q. iii. posita post decisi. Licet possit uti malitiis, astutiis & cauillationibus. de quo remissio me ad Hippo. ubi latissime. singu. 177. & 201. post Deciani & Cagno. in d. l. ea ē natura. ¶ Quæro iuxta ista uerba seu asseruerint filii sa. Patres sa. esse, nonne qui est

33. filius sa. & asserit se patrem sa. dicit mendacium? Certe sic. Ergo postq. ista prag. dixerat qd si patres dixerint mendacium imputetur stipulantibus & astra non teneant, non erat opus repetere illud idem, & dicere, seu asseruerint filii fami. se patres fami. Pro solut. dicas qd ista t. dictio seu, multipliciter in iure nostro capi potest. Primo repetitiue, ut multiplicatis uerbis repetat illud idē. c. exceptionis. de l. i. contest. lib. vi. Et cum ista dictio hoc possit importare, ita poterit capi in hac prag. & non erit in congruum. Sed (ut credo) in hac prag. non ita capitur. Secundo, modo capitur pro idest. c. uni. & ibi not. Archidia. de excess. prælat. lib. vi. & ita melius t. stare potest hic. ut sit sensus, qd si partes dixerint mendacium, idest asseruerint & c. Tercio declaratiue. I. hac cō. sultissimē. in prin. C. qui testa. fac. poss. Et ita ē potest stare hic, ut declararet in quo poterunt dicere mendacium partes. Quarto disiunctiue. I. cum quidam. C. de uerbis. signi. 8. l. i. fin. & l. in emptionibus. §. penult. ff. de contrahen. emptio. Quinto correctiue. c. i. §. porro. de statu. regul. lib. vi. Sexto capitur eodem quo diximus supra in. §. Seu habitent. num. 15. Ex quibus patet qd oppositum nihil obstat. Cum ista dictio seu, non frustra fuerit posita in hac pragmatica. Et sic ex præmissis collige, qd ista uerba. Quod si partes, intelliguntur de filiis fami. quos notarii interrogare debent. ut etiam patet ex præcedenti. §.

Prosper Caravita.

SVMMARIVM.

- 1 Annulatio actus an dicatur esse poena? & 2.
- 3 Prag. ista, etiam in contractibus iuratis loquitur.
- 4 Statutum prohibens contractum simpliciter, non extenditur ad iuratum.
- 5 Ampliatio uigesima septima. prag.
- 6 Iuramentum, pertinet ad ecclesiam.
- 7 Princeps & eius Locumtenens, an possit statuere super iuramentis? 8. & 11.
- 9 Princeps, potest nouam formam statuere in contractibus.
- 10 Peccatum mortale incidit, qui legem non seruat.
- 11 Iuramentum per quod quis incipit peccatum mortale, non ligat.
- 12 Iuramentum, non ualidat contractum nullum.
- 14 Prag. ista, habet clausulam annullationis.
- 15 Requisita pro forma contractus, debent a lesse tempore contractus.
- 16 Dicitio nisi, est condicionalis.
- 17 Requisita conditionaliter, dicuntur esse pro forma.
- 18 Ampliatio uigesima octaua prag.
- 19 Instrumenta in regno mandantur executioni.
- 20 Nullitas scripturæ, differt a nullitate contractus.
- 21 Exceptio prag. opponitur aduersus instrumentum.
- 22 Solemnitate deficiente, instrumentum non exequitur. & 27.
- 24 Requisita pro forma si omittantur, an actus sit nullus? & 26.
- 25 Inducta pro forma dicitur esse ob publicam utilitatem.
- 27 Mulier contrahens contra statutum, an possit e contra alios, & non alii contra eam? & 22.
- 29 Ampliatio uigesima nona. prag.
- 30 Statuta, nunquid seruanda sunt etiam in foro conscientie?
- 31 Electio facta non seruata forma, an ualeat in foro conscientie?
- 32 Restricta per contractum nullum, cuius periculo pereat?
- 33 Contractus nullus, nihil acquirit, tam ratione domini, quam possessionis.
- 34 Inducta in fauorem, non debent retorqueri in odium.
- 35 Filius fami. per istam prag. non obligatur neque civiliter neque naturaliter.
- 36 Filius deus non accedit, ubi non est saltem naturalis obligatio.
- 37 Contrahens cum proligo si decipiatur, ei succurritur. & 39.
- 38 Men lax, per mendacium dicitur esse in dolo.
- 40 Filius fami. de iure communi, civiliter & naturaliter tenetur.
- 41 Malitiam obuiari debet.
- 42 Ampliatio trigesima. prag.
- 43 Procuratoris constitutio, dicitur contractus.
- 44 Procurator constitutus, debet seruare solemnitates debitas.
- 45 Consensus debet interuenire specialiter, & non generaliter.
- 46 Ampliatio trigesima prima prag.
- 47 Prag. ista in matrimonio non procedit.
- 48 Filius fa. de iure communi civili, matrimonium contrahere non potest sine consensu patris. licet secus sit de iure canonico. num. 49.

- 30 Patet potestas, in spiritualibus non
capitur.
31 Matrimonium est quid spirituale.
32 Ius canonicum præfertur ciuili, in
spiritualibus.
33 Limitatio Vigesima octaua prag.

§. XVII.

T ACTA
NON TE
NE ANT.
Quoniam
hucusq; nul
la poena erat
statuta con
tra illos qui

- omissa forma prag. contraherent cū
filiis sū, authores ipsius in istis uer
bis ponunt eorum poenam ordinan
do quod i contrahēs aliter facti non
uolant: eo quia + annullatio actus
dicitur: ff. de poena. l. senatus. C. de
contrahen. l. emptio. l. si quis maior
C. de transact. per quā iura ita tenet
Grat. consil. 46. nu. 5. & consil. 47.
nu. 14. u. li. & ante eum Bal. in l. tur
pis. ff. de legat. Et licet uideatur in
contrarium. tex. in c. si qui præsbyte
rorum. de reb. ecclē. non alie. l. eius
qui delator. ff. de iur. fisci. c. pen. de
possi. prælat. cum multis similibus. quæ
a Iducit Petr. de rauen. in suo aureo
alphe. in uer. annullatio. i. prin. Ta
men secundū eundē ibi ex mente Bal.
in l. nō dubium. C. de legi. contraria
procedūt quādo annullatio actus. p
ceat ratione omissionis formæ, te
cus quādo ratione prohibitionis legis
+ quia tunc dicitur esse poena. per iu
ra primo loco adducta. prout in tex.

- istius prag. quæ prohibet contrahi
& secus cōtractū annullat: Et ideo re
cte concluditur qd in istis uerbis sta
tuitur poena cōtrahentiū cū filiis sū.
Cū qua opin. & cōcordia prædicto
rum iurium, concordat etiam Alex.
consil. 36. nu. 1. uol. iiii. cōsi. 30. nu.
3. uol. vii. & Corne. consil. 86. uol. ii.
¶ Quæro nunquid ista prag. uendi
cat sibi locū in cōtractibus iuratis?
Ista. q. continet duo dubia. Primum,
nunquid ista prag. in eius uerbis pro
cedat & uere loquatur de cōtracti
bus iuratis. Secundū, posito qd loqua
tur, nunquid potuit locum tenens &
collaterale cōsi. hoc statuere in præ
iudicium iuramenti? Quo ad primum
iudicium meo resolutio est breuis &
3 clara, qd ista prag. + proprie loqua
tur in cōtractibus iuratis, nā cum
faciat mentionem de obligationi
bus quæ fiunt per actuarios penes a
ctā, & instrumentis quæ fiunt per no
tarios, clarum est qd in cōtractibus
iuratis uere loquitur, illudq; pro ab
solutio habuit, cū instrumenta & ob
ligationes omnes fiant cum iuramē
to ut de se patet. ut plenius tangit
Grāma. decis. 12. ubi in spē de ista
prag. Bene tamē uerū est qd si ita nō
loqueretur ista prag. sed simpliciter
cōtractus prohiberet, non intellige
4 retur de cōtractibus iuratis + qd sta
tutū prohibens cōtractū inter preta
tur loq quādo nō interuenit iuramē
tū. ut dicit Paul. de Cast. in authenti.
sacramenta puberū. C. si aduer. nē di.
& Corne. cōsi. 224. nu. 7. & consil.
180. nu. 3. uol. iiii. per tex. in c. consti
tutus. ubi est casus & ibi Glos. de re
5 scriptis. Ex quo poteris Ampliare +

hæc prag. Vigesimo septimo procedere etiam si in contractibus addit iuramentum. Quo ad secundum, nonnulli tenent quod princeps non potest derogare actui iurato, ut per Cyn. & Salicet. in l. si. Cui contra ius vel util. publi. per text. in d. c. constitutus, ubi casus cum Gloss. extra de rescriptis. Item per rationem quia et iuramentum pertinet ad ecclesiam, venerabilem, electio. c. fin. de for. compe. in. vicum allegatis per Alex. consil. 59. nu. 4. & 7. ubi consil. 125. nu. 12. eo uol. & per Gram. de decis. 12. nu. 1. sed ueritas est in contrarium et per istos locutenens, & colla. Consil. (& fortius princeps) per tuerunt istam pragmat. statuere etiam in contractibus iuratis, prout statuerunt. Nec obstant allegata in contrarium, quoniam ea procedunt et quia si princeps directe uel indirecte super iuramento disponere, sed quotiescunque non disponit directe, sed in consequentiam, secus est. ut dicit Alex. consil. 51. nume. 15. uol. vii. per ea quæ dicuntur in l. 1. & l. quod dicimus. ff. de auth. tuto. In casu autem nostro, ista prag. ordinat hoc tantum, quod notarii & actuarii quædo recipiunt obligationes & instrumenta a filiis facillia recipiant sub certa forma, alias acta non teneant: Propter quod, sequitur ex consequentia dispositionis quæ principi est permissa, non autem per directum, quod iuramenta non ualent ipsos contractus. Ratio autem rationis est, quia princeps et potuit & potest nouam formam introducere in contractibus quorumcumque per huiusmodi. Et ex consequentia eius locutenens & colla. Consil.

potuit prædicta ordinare in contractibus filiorum facillia & si ea non seruatur, clarum est et quod incidunt in peccatum mortale. cap. i. & ii. de maio. & obedi. ponit Bar. in l. si quis pro eo. ff. de fideiuss. & Boer. decis. in. 79. uol. i. iuramentum et autem per quod quis incidit in peccatum mortale, tantum contra bonos mores non est obligatorium. c. non est obligatorum. de regni iur. in. vi. text. est in l. adigere. §. quis. ff. de iur. patro. l. si quis inquit. §. fin. ff. de leg. 1. tenet Angel. consil. 160. nu. 3. uer. contrarium. & Alfi. in. c. i. item sacramenta. nu. 51. de pace iura. firma. Vel secundo contraria non obstant, quoniam procedunt quando iuramentum apponitur contractui ualido, & qui non est a lege improbatum uel statuto, sed quotiescunque lex aut statuto improbat aliquem actum, ipsumque contra eius dispositionem factum annullat (ut hæc prag. dicit in contractibus filiorum facillia per secus acta non teneant) tunc extenditur etiam ad actum iuratum, quia iuramentum et ex eo quod apponitur super contractu nullo, nihil reperit confirmabile, & cum extema non sunt habilia, non potest ei robur dari. c. est in. l. si quis inquit. non. cum ibi not. per gloss. in uer. iuris. pro hoc in specie consuluit Angel. d. consil. 160. per decisione. c. l. i. uer. contrarium. Roma. consil. 2. uol. te. tameto. c. l. i. Corn. consil. 77. uer. pratero. uol. i. Geza. satis pulchre & in terminis consil. 16. & Grat. c. 15. nu. 37. uol. i. Habentque prædicta iura et contraria, nullas alias responsiones & limita, sed quia non faciunt

ad casum nostrū, nō refero, sed remi
 & o me ad Alex. consil. 73. 1. nu. 13. cū
 sequen. iol. vii. consil. 93. uol. i. in fi.
 Soc. consil. 97. uol. i. & Grat. consil. 47.
 nu. 3. uol. i. Vbi in specie de simili sta
 tuto annullante contractus. ¶ Quæ
 ro quid si filius cōtrahit sine consen
 su patris, demum pater ratū habuit
 contractum ex interuallo, præstādo
 eidē suū assensum & consensum,
 nunc autem uult dicere de nullitate,
 nunquid possit? Istam. q. ponit Bar.
 in. l. iiii. §. sed utrū. ff. de mino. & ibi
 Glos. etiā dicit qd sic, Quia talis con
 tractus peccat in substantia idē Aret.
 in. §. ius autem. uer. ad uuum tamen.
 Institut. de patr. potest. Quam opin.
 ego cōfirmo duabus rationibus. Pri
 ma, quia quotiescūq; statutum ha
 bet clausulam annullatiuam. pro ut
 14. + ista pragmat. ut patet in istis uerbis.
 Et acta non teneāt, tale statutum de
 bet præcise seruari, & in forma spe
 cifica, in ratū qd nō sufficit ipsam for
 mam equipollenter obseruari. ut di
 cit Alex. consil. 12. nu. 3. uol. vi. alle
 gat Gloss. in. l. hac consultiissima. in
 uer. in ditiā. iūcto tex. C. q. testa. face.
 poss. Cum ergo in contractibus filio
 rum fa. l. beat interuenire (ultra ex
 pressum consensum) etiam præsen
 tia suorum patrum, non est dubium
 qd (licet postea ratificetur contra
 ctus) dispositio istius pragmat. sit
 seruata præcise, & in forma specifi
 ca, sed per equipollens, uidelicet per
 ratificationē, non interueniente præ
 sentia in contractu requisita. Secun
 15. da, quia quotiescūq; + aliquid re
 quiritur in contractu pro forma, il
 lud debet interuenire in ipso cōtra

ctu & non postea. secundum Bal. in.
 la. col. ante penul. C. qui admitt. quē
 sequitur la. in. l. a. §. i. col. iiii. ff. de
 uerbo. obliga. Sed cōsensu & præ
 sentia patris in hac prag. requiritur
 pro forma, ergo si sequatur contra
 ctum non ualidat actum. Et qd requi
 rantur pro forma, patet per illa uer
 ba Nisi in p̄sentia, + quæ uerba sunt
 16. conditionalia. ut latius diximus su
 pra in. §. Nisi in p̄sentia. nu. 1. & 2.
 17. Et quotiescūq; aliquid + conditio
 naliter ponitur, illud dicitur requiri
 pro forma. secundum Bal. l. in auth.
 matri & auia. col. u. C. quando mu
 lie. tute. offic. iunga. ut late diximus
 in. d. §. Nisi in p̄sentia. nu. 5. Item
 patet per ista uerba & acta non te
 neāt, Quæ cum sint annullatiua, de
 mōstrant requisita esse pro forma.
 ut late per Syluā. consil. 40. num. 16.
 Est tamen uerum, qd si non require
 rentur pro forma, nec adflecter clau
 sula annullatiua, tunc seruaretur di
 stinct. Bart. & Franc. de Ar. in. l. si
 quis mihi bono. §. iussu ff. de ac
 quiren. hæred. quam sequitur Cassa.
 in consuetu. burgu. ritu. des droictz.
 & appar. a gens mariez. §. vii. nu. 3.
 & 4. ¶ Aut requiritur consensus il
 lius qui nullum interesse prætendit,
 & tūc debet interuenire in ipso actu
 quia dicitur requiri pro forma. Aut
 illius qui interesse prætendit, & tūc
 potest sequi (ut est in consensu pa
 tris qui filio est succellurus) secun
 dum Cassa. dicto loco. Crederem ta
 men qd in terminis istius prag. sem
 per deberet interuenire in ipso actu
 quoniam ultra consensum, requiri
 tur p̄sentia, quæ non dicitur in

13 teruenisse per ratificationem. Ex
 quibus + Ampliatur Vigesimo octa
 uo hæc pragmatica dum contractus
 aliter factos annullat, etiam super
 ueniente ex post facto consensu pa-
 tris, per eius ratificationem. ¶ Per
 ista uerba, est sublatum dubiū quod
 ponit Bart.in.l.i.§. parui. ff. quod ui
 aut clam. & Corne. ipsum referen-
 do consil. 2. 4. 1. nu. 8. volu. iiii. Quod
 si per statutum mandantur execu-
 19 + per Riū magnæ curiæ. nu. 164.)
 & opponitur nullitas, debet distin-
 gui, qd Aut est nullitas respiciens in-
 strumentum (ut quia desunt testes
 in numero oportuno, uel notarius
 non est notarius) & tunc confitto
 de tali nullitate, non mandatur exe-
 quutioni instrumentum. Aut est nul-
 litas quæ non respicit instrumen-
 tum sed contractum contentum in
 instrumento (ut quia esset contra-
 ctus filii fami. sine consensu patris
 qui per hanc pragmaticam est nul-
 lus) & tunc allegata tali nullitate, nō
 impeditur executio: cum statutum
 seu Rit. prædictus ordinet mandari
 executioi ipsum instrumentum:
 Et sic agitur de exequendo scriptu-
 ram, quæ merito exequi debet: quia
 nullitas prædicta non respicit eam,
 20 sed contractum. Et Aliud est + nul-
 litas scripturæ, q̄ nullitas contra-
 ctus. Sed cum extent ista uerba Et
 acta non teneant, cessat omne du-
 bium: cum per hanc pragmaticam
 sine annullata acta, & sic ipsa scrip-
 21 tura de cuius executione dicitur in
 dicto Rit. Vnde + opponens exce-
 ptionem istius pragmatice, dicitur

opponere exceptionem aduersus in-
 strumentum, seu acta: Quo casu idē
 Corne. in dicto consilio. in fine. nu-
 mero. 8. uersic. nec etiam obstat. di-
 cit qd quando statutum mandans exe-
 quutioni, loquitur de instrumento,
 seu scriptura exequenda (ut loquitur
 d. Rit.) & aliud statutum annul-
 lans loquitur similiter de scriptura
 (sicut hæc prag. quæ dicit & acta nō
 teneant) tunc instrumentum non
 mandatur executioni. Confitto er-
 go qd ille qui cētraxit est filius fami.
 (si non fuit adhibita solemnitas re-
 22 quisita) + instrumentum non exe-
 quitur. Sed si ista uerba & acta non
 teneant, non extarent: sed solum
 diceretur qd non recipiant instru-
 menta filiorum fami. nisi cum certa
 solemnitate, tunc, ex quo talis nul-
 litas respiceret contractum: & d.
 Rit. uult exequi instrumentum, si fue-
 rit factus contractus cum filio fami.
 non adhibita solemnitate, adhuc in-
 strumentum exequi deberet. Teneo
 tamen qd prædicta non procederent
 in ista pragmatica, quoniam si hoc
 uerum esset, nihil hæc pragmatica
 proderet: & dicta per præatos do-
 ctōres in aliis terminis uendicabūt
 sibi locum. Ne ergo redatur eluso-
 ria contra iuris dispositionem, ut di-
 ximus supra in. §. præceden. nume-
 3. dicendum est qd etiam si prædicta
 uerba non extarent, quæ acta annul-
 lant, adhuc instrumentum non esset
 exequendum: Tanto magis, quia
 23 + hic non solum prohibentur con-
 tractus recipi, sed etiam instrumen-
 ta. Et quatenus cōtra formam prag.
 esset contractum nihil ualeret, d. l.

si quis inquilinos. §. fin. ff. de lega. 26
i. cum siml. quæ adducit Ange. con-
si. 160. nu. 3. uerſi. contrariū. ¶ Op-
poni poſſet contra hanc prag. ꝑ iſta
clauſula annullatiua poſita in iſtis uer-
bis & acta non teneant, tueri ſuper-
flua: cum abſq; tali clauſula acta ſint
nulla: Ea quidem ratione, quia requi-
ſita in ea ſunt appoſita condicionali-
ter per illam dictiōem niſi: ut dixi-
mus ſupra. nu. 16. & requiſita in actu
conditionaliter dicuntur requiſita
pro forma. ut ibi ſem. diximus. nu.
ſequē. quo caſu ſuccedit quod dixit
docto. ꝑ quotieſcunq; aliquid requi-
24 ritur pro forma + ſi illud omittat-
tur, actus eſt nullus. per tex. in l. cum
hi. §. ſi prætor. ff. de tranſact. c. de
reb. ecclē. non alie. not. per B. l. in l.
creditor. C. de ſid. in ſi. & in l. om-
nes populi. col. pen. ff. de iuſt. & iur.
Abb. c. cū dilecti. col. 1. de reſcrip.
Fran. de aret. in l. ſi quis mini bona.
§. ſi coram. nu. 1. uerſi. ſed in caſu
noſtro. col. ini. ff. de acqui. hæredi.
Socci. cōſi. 45. uſq; appellatione. uer-
ſi. reſpondetur. & cōſi. 75. proſequē-
do. uerſi. uerum. uol. 1. Aſſiſt. in con-
ſtitu. regn. capitaneorum. vii. not. &
in conſtitu. ut uniuerſis. vii. not. nu.
23. Ea quidem ratione, ſecundum
Ange. in l. ius. publicum. ff. de pact.
25 & Aſſiſt. ubi ſupra, quia + induc-
ta pro forma dicuntur eſſe introduc-
ta ob publicam uſitatem cui renunti-
ari non poteſt. ſed reſponderi po-
teſt ꝑ iſta clauſula annullatiua nō ſu-
erit ſuperflua, ex quo ꝑdeſt ad mul-
ta quæ patent ex ſupra ſcriptis, in quibus
aliter de iure eſſet dicendum ſi
iſta uerba non extarent. Item proꝑ

deſt + quia non erit opus aliqua ſen-
tentia iudicis declaratoria ad annul-
landum acta, quoniam per iſta uer-
ba, ipſo iure iecus acta ſunt nulla.
¶ Quæro nunquid huius ſa. effectus
ſui iuris, poterit cogere aduerſariū
ad obſeruantiā contractus facti cū
eo ſine requiſitis per hanc prag. &
idem ſi non ſit ſui iuris ſed adhuc in
potestate? ¶ Iraquell. in tract. ll. con-
nu. gl. ſ. vi. q. x. nu. 39. dicit ꝑ om-
nes docto. concludunt ꝑ ſic: Ea qui-
dem ratione quia iſta prag. eſt in ſu-
cta in fauorem patrum & niorum
unde ſi huius nunc ſui iuris, uel in po-
testate exiſtens, accedeſcente patris uo-
luntate uult obſeruare contractum,
aduerſarius non poteſt excipere de
iure ipſius prag. quæ in eius fauorē
nō eſt facta. All. gar. inter alios Paul.
de caſtr. conſi. 91. in cauſa appella-
tionis. col. 3. uerſi. ſecundo uol. ubi in
27 ſimili ſtatuto de muliere + conclu-
dit ꝑ ſi contrahat ſine ſolemnitate
ſtatuti, poteſt ipſa allegare ſtatutum
contra alios, & non alii contra eam
per prædictā rationem. & facit tex.
cum ibi nota. per Bal. in l. cum inter
dicti. C. arbitrat. ubi ꝑ poteſt qd
approbare contractum nullam ob
eius fauorem. Limitat tamen. Tira-
quell. nu. 96. ubi ſupra: prædicta nō
28 procedere + quando lex aut ſtatutū
reſiſteret actui faciendū: tunc nō ꝑ-
probari non poſſet etiam per cū in
cuius fauorē proceſſit. l. a diuo pio.
iuncta Cloſ. ff. de rit. nupt. quam Bal.
ad hūc effectū ad lucie. in l. i. C. plus
uale. quod agit. & Alex. in l. iuris
gētium. §. prætor ait. ff. de pact. Sed
quia in iſta prag. ad ſunt iſta uerba
annullatiua.

- annullatiua, & etiam alia, quibus ordiatur notariis q non recipiant, apparet q uult resistere cōtractibus facientis: Et i leo Sequitur, q aliter facti approbari non poterūt tāq nulliter recepti, & cōtra legem quæ resistit. Ex quibus poteris istā prag.
- 29 Ampliare + Vigesimo nono procedere etiam si filius fa. sui iuris effectus, uel in potestate existens, cum patris uoluntate uellet cogere aduersarium ad obseruantiam cōtractus.
- ¶ Quæro, nunquid saltem in foro conscientie sit obligatus filius fa. ad obseruantiam contractus? Andre. Tiraquell.in. l.tra&. glos.ii. nu. 16. in simili statuto de muliere dicit q non allegat Bar.in extra uaga. ad reprimendum. in uer. denuntiationē. col.ii. uerſi. qui i de muliere. Abb.in c. quia pleriq. col. x. uer. ex quo infero. extra de immu. eccles. Glos. & Bald.in c. quæ in ecclesiis. extra de constitu. & alii simil. nu. 19. Vbi
- 30 + q statuta etiam in foro conscientie sunt seruanda. Bene tamen uerū est secundum eund. nu. 20. p si uelit filius fa. stare cōtractui, alia pars retinens rem, uel aliud, ex tali cōtractu factō cum filio fa. contra formam istius prag. erit tuta in foro cōscientie: Dum modo bona fide uersa fuerit cum eo, & sine fraude, ita q non possit aliud opponi contra cōtractum, q q sit cōtra prag. per multa simil. satis pulchra quæ allegat. præsertim Innocen. in c. quod licet. circa medium. extra de electio.
- 31 Vbi + q ualeat electio in foro conscientie, in qua interuenit purus cōsensus eligentium, quis non fuerit

seruata forma tradita a canonibus. Et i leo electus, i tali foro tutus erit.

¶ Ista uerba & acta non teneant, faciunt pro opin. illorum qui uolebāt, q si filius fa. uenit sine solemnitate hic requisita, & tradit rem emptori, q si illa res perit penes emptorem, perit periculo filii fa. Nam cū contractus, per ista uerba sit nullus, dominium remansit penes filium fa. merito ipsi + tanq domino perit. ut satis nota. concludit Deci. in l. nō omnis. §. si pupillus. ff. si cert. petat. loquens in muliere contrahente sine autoritate uiri, q si uenit & tradit, res suo periculo perit, cum ipsa domina remaneat. Et idem uidetur tenere Crat. cōſi. 69. nu. 21. uol.

32 i. Vbi + q cōtractu nullo existente, nihil, tam ratiōe domini q possessionis acquiritur. per. l. i. §. si uir. cum aliis quæ adducit. ff. de acqui. poss. Sed contrarium tenet Roma. in. l. §. si pupillus. p in amo pereat periculo emptoris: Ne inducta in fauorem + retorqueantur in odium. cōtra. l. quod fauore. C. de legi. Rip. uero in c. cum ecclesia. col. in. uerſi. prædicta conclusio. nu. 94. extra de caus. poss. & proprii. refert utrāq opin. Tandem reducit ad concordiam. Quo i aut constat rem fuisse uersimiliter periturā in posse filii fa. (pro ut perit penes emptorem) & tunc prima opin. erit uera, q res sit perditā periculo filii: Et ideo pretium restituet (si extit) quia dominus remansit. Et si non extat, quatenus factus est locupletior. ut latius diximus supra in. §. Quod si partes. nume. 25. Aut hoc non constat, &

tunc procedet dictum Roma. q. si
perdita periculo emptoris, & filius
non reddat precium: cum non pos-
sit dici factus locupletior, ex quo
pro pecunia dedit rem. Et ita refe-
rendo sub multis uerbis, uidetur re-
spondere Tiraquell. d. tract. glos. vi. q.
34. nu. 267. & præsertim. nu. 270.
¶ Quæro quid in fideiussore dato
per filium facin contractu facto cō-
tra istam præg. Alberici in tract. sta-
tuto. i. parte. q. 182. dicit q. si fide-
iussor accedit contractui filii fa. qui
obligari non poterat ex statuto, ni-
si certo modo, tenebatur, licet ille
modus non fuerit obseruatus. idem
Alex. in addict. ad Bar. in l. marcel-
lus. f. de fideiuss. & Hipe. in rubr.
de fideiuss. num. 292. And. Tira-
quell. in tract. ll. connu. glos. ii. num.
14. uidetur tenere cōtrariam opin.
Eo quia, quando contractus ipso iu-
re est nullus (ut hic per ista uerba Et
acta non teneant) filius fa. non obli-
gatur + neq. ciuilit, neq. natura-
liter. Secundum Bar. in l. cū lex. col.
iii. uers. sed iusta prædicta. ff. de fi-
deiuss. & pulchre Grat. cons. 15. nu.
21. uol. i. Et ex consequenti, nec fi-
deiussor: qui non accedit + ubi sal-
tim non est naturalis obligatio. l. fi-
deiussor obligari. §. si fideiussor. ff. de
fideiuss. Videtur tamen limitare hāc
secundam opin. nisi interrogati per
notarium filius fa. & fideiussor, nū-
quid ipse filius esset emancipatus,
aut seorsum habitaret, respondis-
sent utriq. q. sic, cum tamen falsum
esset. Tunc. n. quia uidetur fideiussor-
em affirmasse q. non contraheba-
tur cōtra præg. conueniri poterit (li-

cet non filius) allegat in simil. Bal. in
l. si uer. §. hoc amplius. ff. manda.
Poteritq. talis limitatio confirmari
ex his quæ tradit Paul. de cast. con-
si. 242. uisus & ponderatis. uol. ii.
37 Vbi concludit subueniendum esse +
contrahenti cum prodigio asseren-
ti se habere consilium doctoris, q.
interdictio honorum sibi fieri non
poterat, si tali assertioni credidit.
idem Alex. cons. 109. col. pen. uers.
plus dico. uol. 4. Vbi q. si tacetur ali-
quid, quod si fuisset expressum cō-
tractus non fuisset factus, subueni-
ri debet in odium tacentis. Et multo
magis in casu nostro, in quo per mē-
dacium exprimitur illud quod non
est. Cum in dolo + per mendacium
uerferur. l. si quis affirmauerit. ff. de
dol. Bar. in l. procurator qui pro eui-
dione. circa fin. ff. de procu. & Aym-
on. cons. 2. nu. 13. & cons. 192.
nume. 13. uol. i. ubi latissime. & not.
39 concludit + subueniendum esse ei
qui inductus est ad contrahendum,
credendo assertionibus uel suasioni-
bus contrahentis, aut alterius. Quid
dicendum? Ego (licet Tiraquell. nō
bene aperiat se tenere hanc ultimam
opin.) teneo ipsam. Primo, per præ-
dictam rationem quia talis contra-
ctus factus cōtra. l. est nullus, & ideo
nullam parit obligationem, etiam
naturalem. ut patet ex dictis in rubris,
& ea quæ dicit Ange. in terminis. sc.
pius præallega. cons. 16. uers. con-
trarium. nu. 7. & Bal. in l. ad exadion-
em. ante fin. C. de dot. promiss. q. si
nullam parit obligationem, nec fide-
iussor accedere potuit. d. §. fideius-
sor, Quæ ratio confirmatur per l.

cū principali. ff. de reg. iur. cū simil.
 Secundo, per tex. in simil. iud. sed si
 §. non solum. ff. de macedo. Vbi qd
 fideiussor non tenetur accedēdo cō-
 tractui filii fā. & tamen filius fā. cui
 40 liter + & naturaliter de iure cōmu-
 ni tenetur. l. i. cum ibi no. per Glos.
 in uer. p. i. i. ff. ad macedo. Tertio,
 quia si si de iussor teneretur, haberet
 recursum contra filium fā. Eo quia
 non habemus legem quæ hoc prohi-
 beret. Et sic aperta esset uia fraudan-
 di prag. quod quidem + euitandum
 est. l. i. in tun. lo. cum simil. ff. de rei uē-
 di. Et si diceret (pro ut dicebat Al-
 beri. & alii) qd tenebitur, & non ha-
 bebbit regressum, non uideo quo mo-
 do responderi poterit huic pragm.
 quæ ordinat qd acta non teneant, lo-
 quendo generaliter & indistincte, &
 sic etiā quod ad fideiussorem. Nec ēt
 uideo legem quæ (in istis terminis
 in quibus non exat saltim naturalis
 obligatio, per ea quæ supra dicta
 sunt) dicat qd fideiussor possit acce-
 dere, immo legem contrariam. d. l.
 fideiussor obligari. §. fideiussor. ff.
 de fideiussor. Ex quibus poteris hāc
 42 prag. Ampliare + trigelimo, ut pro-
 cedat etiā in fideiussoribus. ¶ Quæ-
 ro quid si filius fā. non ipse contra-
 hit sed constituit procuratorem ad
 contrahendum, qui de iure contra-
 hit sine consensu patris, nunquid cō-
 tractus facti per eum, eius nomine
 ualebunt? Tiraquell. ponit hanc. q. in
 tract. ll. cōnu. glos. iii. nu. 176. Et ibi-
 dem dicit fuisse docto. qui tenuerūt
 in utranq. partem. Tandem ipse fa-
 tis nota, more suo: distinguit tres ca-
 sus. Primus est, quando iste filius fā.

constituit procuratorē sine cōsensu
 patris, ad contrahendū, & denū ipse
 procurator similiter sine consensu pa-
 tris contrahit, & tali casu sine du-
 bio cōtractus est nullus Tū quia fili-
 us fā. constituyendo procuratorē sine
 43 cōsensu patris + dicitur cōtraxisse,
 i. eo talis cōstitutio pcuratoris non
 ualet. Secū dū Ange. in l. apu. i. in iudic.
 §. sine. ff. ex qui. cau. in poss. eat.
 & per consequens nec ea quæ sequi-
 tur, Tum etiā, quia cōstituendo pro-
 curatorem ad contrahendū, intelligi-
 tur quille procurator quādo cōtra-
 44 het + adhibeat solēnitates iuris, &
 statutorū. arg. l. missi opinatores. C.
 de exa. r. trib. lib. xii. ut ēt in specie
 tradit Socc. cōsi. 279. præsentis. col.
 3. uol. ii. Secū dū casus ē, quādo filius
 fā. cū cōsensu patris constituit pcura-
 torē ad cōtrahendū certū cōtractū cū
 tali, uel nō designādo psonā, sed tā-
 tū negociū. Et tūc, si procurator faci-
 et talē cōtractum, ualidus erit, ut in
 specie dicit consuluisse Fede. de sen.
 cōsi. 110. abbas subij. d. Alex. cōsi.
 189. uiso statuto. col. iiii. uerfi. est ue-
 rum. uol. vii. Socc. in l. si q. nec cām.
 col. ii. uer. extra materiā. ff. si cert. pe-
 to. & tenet p. l. i. r. referēdo. Afflic.
 decis. 275. ubi plura similia facti. pol-
 chra allegat. Tertius casus est, quan-
 do constituit procuratorē cū cōsen-
 su patris, nō specialiter ad certū con-
 tractū, sed generaliter ad cōtrahendū,
 & tali casu post multa conclu. sic qd si
 ipse pcurator cōtrahit sine cōsensu
 patris, talis cōtractus nō ualebit. ex
 multis quæ allegat, & præsertim, qd
 cōsensus + in cōtractu filii regis
 45 debet interuenire specialiter in quo

libet contractu, & non sufficeret
 generalis in omnibus contractibus
 facientis. ut supra latius diximus in
 §. Et se expresse consensu. nu. 51.
 46 cum sequens. Ex quibus Ampliatur. &
 Trigefimo primo hæc prag. ut pro-
 cedat etiam si contraheret filius fa-
 per procuratorem: Intelligendo ut
 proxime dictum fuit. ¶ Quæro quid
 in matrimonio per filium factum confecto
 sine consensu patris, & sic non ser-
 uata forma istius prag. Nunquid etiã
 ipsum nullum erit ut hæc uerba in ti-
 cant? Ista. q. habet duo capita. pri-
 mum, nunquid iure in matrimonio
 sibi locum uendicat hæc prag. Secun-
 dum, posito quod in matrimonio pro-
 cederet nunquid si contra eam con-
 traheretur, nullus esset? Quo ad pri-
 mum, ommissis aliquibus quæ in cõ-
 trarium adduci possunt: Breuiter re-
 47 neo + quod non. Pro cuius. q. ueritate
 considerandum est quod & alias su-
 pra diximus in §. Vel fuerint eman-
 cipati. nu. 57. quod ista prag. non ad ali-
 um finem æ ligata fuit quod amplius po-
 testatem, quàm filii fa. de iure com-
 muni habebant (ut ibi dictum fuit) re-
 stringeret. Et in casibus in quibus ex
 dispositione eiusdem iuris cõmunis
 contrahere poterant. ut etiam dixi-
 mus. in §. Seu habitent. nu. 14. Sed
 48 quia ab eodem iure communi proui-
 sum erat circa hunc casum + ut filii
 fam. matrimonium contrahere non
 possent sine consensu patris. l. ii. ff.
 de rit. nupt. Sicq. in eo contrahendo,
 potestatem non habebant, sequitur quod
 ad matrimonium non se extendit.
 Quo ad secundum, dato quod in matri-
 monio sibi locum uendicaret hæc

prag. na. si eius forma omissa con-
 traheretur, nõ propterea nullum es-
 set. quia ius canonicum in hoc aliter
 statuit. cap. cū causa. ubi etiam not.
 Abb. nu. 4. in ti. de rapto. & c. si an-
 49 num. in fine de iudi. in. vi. Vbi + quod
 non solum consensus patris non est
 necessarius, sed (quod plus est) eo in-
 uito & reclamante fieri potest. quia
 50 + in istis spiritualibus, patria pote-
 stas nõ curatur. l. c. si annum in fine,
 & not. per Alberti. in. d. l. ii. Et cum
 51 simus in spiritualibus. + ut est ma-
 trimonium. ut dicit Glossa. in. c. cum
 ad uerum. aduer. temporalium. q. 1.
 52 distinct. l. g. bus imperialibus + ius
 canonicum præfertur. c. penul. & si.
 extra de secund. nupt. cap. inter hæc.
 xxxiii. q. i. not. pulchre per Glossa. in.
 d. c. cum a iure. & Cyn. satis in ter-
 minis. q. nostra. in. l. in. C. de inter-
 dict. matri. inter pupill. & tuto. Ex
 53 quibus + limitatur hæc pragmatica
 Vigefimo octauo, ut nõ procedat in
 matrimonio.

Prosper Caravita. V. I. D.

SVMMARIVM.

- 1 Verbū præsumere, refertur ad eum
 qui temerarie facit.
- 2 Lex, remittendo poenam, quam ui-
 deatur remittere? & 3.
- 4 Lex, remittendo poenam, non ex-
 cludit delictum.
- 5 Intellectus ad Ratum magnæ curiæ.
 78.
- 6 Nota, uerbū, nouem modis capi pōt.
- 7 Forma notariorum in instrumentis.
- 8 Testis, si negat dixisse ut notarius
 scripsit, cui credendum?

9 Cantela a d excusandum filium fami-
qui contrahit cum mendacio.

§. XVIII.

T NOTARII IN
ALIQVO
NON TE-
NEANTVR.
FACTA
DE HOC
NOTA IN

INSTRVMENTIS SEV ACTIS CONFICIENDIS.

Quero, pone q notarius interrogat si filius fa. est emancipatus uel ne, & ipse sibi dicit q sic per mendacium, sciente ipso notario q est mendaciu, nunquid hæc pragma. procedet q notarius non teneatur in aliquo? Breuiter tene q non: sed locum habet dispositio primæ pragma. Et ex consequenti incurrit poenam ibi statutam. Ista enim pragma. ideo ordinat q notarius non teneatur, dicente sibi mendacium filio fa. quoniam satis est q notarius fecerit eius diligentiam ut non reciperet contractum contra pragma. Sed postq præsupponitur ipsum esse scientem, nõ potest excusari quin dicatur scienter contravenisse eius ordini. Tanto magis, quia dispositio ipsius, in prima pragmatica loquitur per uerbũ præsumant: Quod uerbũ ⁊ refertur ad eum qui temerarie & dolose actum facit. uedicit Ripinalina. q. xxv. C. de reuoca. dona. per. cap. ii. & ea quæ ibi dicũt Abb. & Felyn. extra de iudi. & Gloss. in rubric. extra de præ-

sumpt. prout ratione sciẽtiæ, in hoc casu arguitur de temeritate & dolo. ex eo quia cum sciuerit, non potest dici deceptus. l. te tut. l. ubi nota. p. Bar. in princ. C. de in integr. restit. & merito uenit puniendus. C. Not. q lex remittens poenam contrafactionis eius ordinis, sub his uerbis in aliquo non teneantur, dicitur ordinariam ⁊ extraordinariam remittere. Pater, quia supra erat statuta poena tam ordinaria uidelicet priuationis officiorum, & untiarum auri centũ, q etiam extraordinaria, ibi & alia officio curiæ reseruata. Et cum dicat nunc, in aliquo non teneantur, intelligitur de prædictis poenis. Sed ubi non essent uerba ita generalia, sed tantum remitteretur poena, in dubio intelligeretur de ordinaria tantum, non de extraordinaria: quia ⁊ appellatio poenæ, in dubio de corporali intelligitur. secundum Abba. in c. inter alia. c. l. ii. uer. ex hoc. de immuni. eccles. & Card. in clement. ii. §. i. de hæret. Item alia ratione, quia ⁊ quando lex remittit poenam, non excludit delictũ p quo statuta erat. ut probat text. in. l. si quis uxori. in princ. ff. de furt. Gloss. & Bal. in. l. de curionis. C. ex quibus caus. infam. i. roge. Et ideo remanente delicto, licet lex remiserit ordinariam, poterit iudex imponere extraordinariam. ut satis bene cõcludunt Cauens. in Rit. 72. Dicẽtes ex hoc, p ill. Rit. ⁊ qui dicit principalem posse in sua causa deponere absq metu poenæ perurii, intelligitur de ordinaria, non de extraordinaria. Et ideo si periurium commiserit, debet extra ordinem

puniri. ut etiam supra diximus in. §. Quod si partes. nu. 14. cum sequen. Estq. opin. At hūc. post alios quos allegat in consuet. regni eos qui scienter. in rubr. & c. i. §. fin. iiii. not. q. i. de cōsue. recta. seu. ¶ Quæro. qd sibi uolunt ista uerba quæ dicūt facta de hoc nota in instrumentis? Et in hoc
6 reperio. qd hoc uerbum Nota + nouem modis capi potest. Primo pro publica & patet facta. clemen. ii. in fi. de concess. præbe. Secūdo. pro signo scripto. quo aliqd significatur. l. sed cū patrono. §. si. ff. de bono. posses. Tertio. pro infamia. tot. tit. ff. de his qui not. inf. Quarto. pro reprehensione. l. mutius. iūcta glo. ff. p socio. Quinto. pro cicatrice. l. ii. in fi. uers. nota. ff. de serui. fugi. Sexto. p correptione & additamento. l. tutor p pupillo. in fi. iūcta Glo. ff. de adm. tu. to. Septimo. pro diligenti in animo consideratione. Et ita tota die. uulgariter dicimus. io Pho notato. idest considerate. Octauo. pro confirmatione. l. i. §. i. ibi Paulus notat. iūcta Glo. ff. de usur. Nono. pro assertione. l. marcellus in prin. & §. i. in uer. notat. ff. de donat. causa mort. prout in hac prag. capitur. Et sic. q. respondendo. dico qd ista uerba exponuntur. facta de hoc nota. idest assertione. Et ideo quando filius fa. ad interrogationem notarii factam. respondit se esse emancipatū. aut seorsum habitare a patre. notarius debet de tali responsione facere notā. seu mentionē in instrumento. Afferendo hoc
7 mō. + In nostri præsentia personaliter cōstitutus talis. & c. sine patre. uel emancipatus. aut seorsum habitans.

ut dixit. ¶ Quæro qd si filius fa. inquitur de mediatio per eum dicto in instrumento. & conuentus negat se dixisse prout notarius attellatur in instrumento. nunquid poterit aliqua pœna puniri pro petitorio Breuiter. itaq. dependet ab illo articulo. cui magis credendū sit ipsi. uel notario. Et in hoc Spec. in tit. de teste. §. i. col. iiii. uers. sed pone ecce iudex. de instrumento aiti. & §. restat. uer. qd si dudū. Abb. & cōmuniter scribentes in c. ad audiētiā. de præscriptio. Vbi
8 + qd si testis negat (prout notarius scripsit) se dixisse. si tractatur de puniendo teste. uel notario. neutri creditur: Nec notario contra testem. nec testis contra notarium. quod sequitur etiam prædicta referendo Capici. decis. 51. num. 5. & decis. 94. & Gramma. decis. 60. num. 18. Et ideo in præfata. q. ex prædictis dicendum est. filiū fa. non posse puniri. cum notario nō credatur ad hunc effectum.
9 Quæ nota pro cautela + filii fa. ut si de mediatio & petitorio inquiretur. ad euadendam pœnam extraordinariā quæ posset ei imponi (ut supra diximus in. §. Quod si partes. nu. 14.) neget se ita dixisse. ¶ Ista tamen cautela parum sibi seruiret. si per testes instrumenti cōuinceretur qd ita dixit. pro ut notarius scripsit. ¶ Et p ista ad laudē Omnipotentis Dei. Eiusq. Glorissimæ Matris Virginis Mariæ facio finem huic prag. accintus ad alia. si fata sinant. Eboli. Die XV. mensis Maii. M. D. LVII.
Prosper Caravita Ebolitanus. V. l. D.

REGISTRVM.

a b A B C D E F G H I K L M N O. Omnes sunt duerni.

IMPRESSVM EBOLI Per Thomam Riccionum Terræ Lauren,
& Io. Dominicum Nibium de Ciuitate Campaniæ, In Aedi-
bus eiusdem D. Authoris propriis sumptibus.
Anne. Domini. M. D. LVII.

CONTENTS

PREFACE

CHAPTER I

CHAPTER II

CHAPTER III

CHAPTER IV

CHAPTER V

CHAPTER VI

CHAPTER VII

CHAPTER VIII

CHAPTER IX

CHAPTER X

CHAPTER XI

CHAPTER XII

CHAPTER XIII

CHAPTER XIV

CHAPTER XV

CHAPTER XVI

CHAPTER XVII

CHAPTER XVIII

CHAPTER XIX

CHAPTER XX

1

PHILIPPVS DEI GRATIA REX CASTEL

la Aragonum, Angliæ, Frantiæ, utriusq; Siciliæ, Hierusalem, Vngariæ, & Hiberniæ, &c.

ERDINANDVS Aluarez de Toledo, Dux Albæ, Marchio Caurice, Comes Saluaterre, &c. In præsentati Regno pro Rex, Præfectus Prætorio Cæs. & Regiæ Maiest. Ac supremus Consiliarius, & in Italia Locumtenens, & Capitaneus Generalis, &c. Vniuersis & singulis præsentium seriè inspecturis, tã præsentibus, q̃ futuris. Quoniam Falsorum Testium peruersorũq; hominum prauitas usq; adeo aucta est, ut absq; Dei ac Iustitiæ timore, ne dum in civilibus causis, verum etiam in criminalibus, & ne dum ad reorum defensam (quod & ipsum iniquum est) verum etiã quod longe prauius, atq; ab omni abominatione abominabilius est, Inuidia, odio, aliaue diabolica prauitate adducti, ad proborum, ac innocentium virorum offensam, falsum deponere, ac instruere non verentur, Comitibus nuper habitis, Fidelissima hæc Ciuitas Neap. Barones, Regnumq; totum humiliter supplicarunt, ut tanto sceleri grauiores imponere pœnas dignaremur, Nos autem eorum supplicationi velut iustissimæ annuentes, intendentesq; in hoc falsi crimine pro Dei Optimi Maximi, Regiæq; Maiestatis seruitio, publicaq; utilitate pinguius providere, honorisq; uitæ, ac fortunarum subditorum omnium Regiæ Maiest. securitati prospicere: Præsenti nostra Pragmatica perpetuo ualitura, statuimus, decernimus, ac mandamus, ut quicumq; in criminalibus causis, offendant defensionem reos, falsum testimoniũ perhibeant, deponantq; mortis naturalis pœnam inremissibiliter incurrat. Eadem pœna, & qui cõsulerint, instruxerintue falsum, teneri itidem decernentes, atq; mandantes. In civilibus autem, idem falsitatis scelus audentes, tam testes qui falsum deposuerint, quam qui falsitatem ipsam consuluerint, instruxerintue, dexteræ manus truncationis, perpetuiq; a Regno exilii pœna inremissibiliter pleantur. (Pragmatica Cæs. Maiest. quæ id delictũ reiterantibus, mortis naturalis pœnam imponit, in suo robore remanente) Et ut cunctis innotescat, & nemo ignorantiam allegare possit, hanc Sanctionem & pragmaticam affigi iussimus in ualuis tribunalium Sacri Regiæ Consilii, Regiæ Cameræ Summarie, Et magnæ curiæ Vicariæ. Datum in Palatio Regio prope Castrum Nouum Neap. Die. I. Iunii. M. D. LVI.

IL DVCA D'ALVA.

Vidit Polo Reg.

Vidit Villanus Reg.

Dominus Vicerex Locumtenens, & Capitaneus generalis, mandauit mihi Francisco Auitaya, pro Martirano Secretario.

In Prag. secũdo, fo. 144. Die. 6. di. mensis, per Regale bannum publicata.

AA

SVMMARIVM.

- 1 Veritas i omnibus principatum ob-
tinet.
- 2 Veritati omnia cædunt.
- 3 Iudex potius scandalum permittere
debet, q̄ ueritatem omittere.
- 4 Veritas, Dea tēporis appellabatur.
- 5 Veritatem colere debemus.
- 6 Legis & iudicis officiū esse debet,
ne ueritas occultetur.
- 7 Veritati nihil magis contrarium, q̄
falsitas.
- 8 Veritas Principibus maxime cōuēit.
- 9 Euangelium, quare in missa datur
Principi exosculandum?
- 10 Peruersus, Quis dicatur?
- 11 Peruertit ueritatē q̄ falsum deponit.
- 12 Testis falsus tres personas offendit.
- 13 Peritium Deū & hominē cōtristat.
- 14 In omnium uertitur iniuriam, quod
in religionē diuinā cōmittitur.
- 15 Falsum ēt ad defensā dicitur iniquū
- 16 Reus peccat mentiēdo, ēt si mor-
tem incurreret confitēdo.
- 17 Iniquitas, quando cōmitti dicatur?
- 18 Comittatque & quot dicatur? & 19.
- 20 Pragmatica, an & quando dicatur?
- 21 Ordo literæ attenditur.
- 22 Honor uix præferri debet, & quali-
ter procedat. numero. 24.
- 23 Cruclis est, qui famā suam spernit.
- 25 Testis falsus in causa criminali, cō-
sulens aut instruens, pœna mortis
hodie puniatur.
- 26 Testis falsus, qualiter iure commu-
ni puniebatur?
- 28 Casus in qbus specialiter pœna mor-
tis imponitur.
- 29 Limitatio prima prag.
- 30 Causa, quæ dicatur?
- 31 Falsitas commissā coram notario in-
dice & testibus, hac prag. non pu-
nitur.
- 32 Iudex ad contrāctus, non habet iu-
risdictionem contentiosā.
- 33 Verbum iudex, in potiori significa-
tu capitur.
- 34 Perhibere testimonium, Qualiter
intelligatur.
- 35 Deponere uerbum, cum iuramento
intelligitur, licet alias significatio-
nes habeat. nume. 36.
- 37 Limitatio secunda istius prag.
- 38 Depositiō sine iuramento non ualet.
falsit in multis casibus. numero. 39.
40. 41. & 42.
- 39 Declaratio depositionis, non dici-
tur noua depositio.
- 40 Iuramentum remitti pōt a partibus.
- 43 Testis receptus ad informationem,
quam probationem faciat?
- 44 Pater & mater, super ætate filii non
plene probant.
- 45 Ampliatio prima prag.
- 46 Consulens aut instruens falsitatem,
hodie eadem pœna puniatur.
- 47 Consulere, instruere, & persuade-
re, idem sunt.
- 48 Consilium, quādo proprie dicatur.
- 49 Cōsulēs, an & quādo eadē pœna pu-
niatur de iure cōmuni. 50. & 53.
- 51 Cōsulere minus est q̄ facere. & 36.
- 52 Ampliatio secunda prag.
- 54 Limitatio tertia. prag.
- 55 Prætoriorū, nullū pōt esse consiliū.
- 56 Instruens, aut consulens in causa ci-
uili, tenetur pœna manus & exilii
perpetui.
- 57 Intellectus constitutionis regni, qui
falsitatem.
- 58 Legi standum est quæcūq̄ sit.

- 39 Falsitas in causa ciuili, qua poena puniebatur de iure communi?
- 60 Intellectus. l. i. §. fin. ff. de falsis.
- 61 Manus appellatione, Quae ueniat?
- 62 Perpetuum, quod dicatur? & 63.
- 64 Falsitas reiterata in causa ciuili poena mortis puniuntur.
- 65 Ampliatio nouellae pragmatice testes falsos.
- 66 Falsitas an committatur tacendo si cui mentione? & 67.
- 68 Testis non debet esse uerbosus.
- 69 Ampliatio tertia prag.
- 70 Intellectus. l. i. in prin. ff. de falsis.
- 71 Mandans plus delinquit, qui qui confulit & exhortat.
- 72 Extensio licita est, ne sequatur absurdum, & qualiter fallat. nu. 77.
- 73 Mandans, non dicitur uere facere, sed fide. & 87.
- 74 Statutum puniens facientem, non includit mandantem.
- 75 Statuta cum sint stricti iuris, stricte debent intelligi & 148.
- 76 Pragmatica ista est correctoria & poenalis.
- 78 Limitatio quarta prag.
- 79 Limitatio quinta ad prag.
- 80 Mandatum, liberam obsequii praestationem habet.
- 81 Iussus necessitatem importat.
- 82 Precibus obtentum, ligibus est inimicum. & Quare. nu. 83.
- 84 Beneficium precibus obtinens, dicitur committere simoniam.
- 85 Preces superiorum dicuntur armatae.
- 86 Rogans dicitur persuadere, & an dicitur mandare. num. 88.
- 89 Ampliatio quarta prag.
- 90 Limitatio sexta pragma.
- 91 Testis metu falsum deponens, an excusetur?
- 92 Occidens ad mandatum potentis qualiter excusetur? & 95.
- 93 Potius debet quis omnia mala pati, quam falsum asserere.
- 94 Metus, qualiter esse debet?
- 95 Causa quaelibet etiam iniusta excusat.
- 97 Metus solus coactionis, an excuset? & 98.
- 99 Limitatio septima pragma.
- 100 Testis dicens falsum ignoranter, an excusetur.
- 101 Falsitas debet in se habere dolum.
- 102.
- 103 Statutum puniens homicidam poena mortis, intelligitur si dolo fecit.
- 104 Limitatio octaua prag.
- 105 Rusticus propter iuris ignorantiam, an excusetur?
- 106 Consilii non fraudulentum, nulla est obligatio. & quare. nu. 107.
- 108 Consilium instructio & persuasio, possunt se habere ad bonum & malum.
- 109 Consulens ut de consilio puniri possit, de malo animo constare debet.
- 110 Testis non potest de falso puniri, si falsitas negotii principale non tangit, & qualiter procedat. num. 111.
- 112 Testis mutans sibi nomen, Qualiter puniatur?
- 113 Limitatio nona prag.
- 114 Testis falsus circa consanguinitatem, qualiter puniatur, & 116.
- 115 Hypothesis reprobat.
- 117 Testis uariis & uacillans, poena falsi puniuntur. & qualiter procedat. numero. 121. & 122.
- 118 Varius contrarius & uacillans, qui dicantur? 119. & 120.

- 123 Ampliatio quinta pragma.
124 Consilium præsutum delinquenti, quomodo reuocetur?
125 Consulens si reuocet consilium, an teneatur si postea delinquatur?
126 Mā datū, qualiter reuocetur? & 128.
127 Mandatum gratia mandantis sit.
129 Limitatio decima prag.
130 Statutum puniens producentem falsos testes, habet locum etiā in producente unum.
131 Exequutor iussus distribuere bona inter pauperes, potest distribuere uni soli.
132 Ratio istius prag. quæ fuerit?
133 Ampliatio. vi. pragma.
134 Testis occultans se ut non deponat, qualiter puniatur?
135 Testis falsus ultra articulum, quæ poena puniatur?
137 Limitatio undecima pragma.
138 Falsi crimen ualde creuit in Regno.
139 Leges transgredi licet ob criminis frequentiam.
140 Falsi crimen multa specialia habet.
141 Falsi crimen detestabilius est uenificio & homicidio.
142 Affectus nō sequuto effectu in atrocioribus, punitur de iure cōmuni. fallit ex generali consuetudine cōtrarius mun. li. nu. 147.
143 Falsitas quæ non nocet nec nocere potest, extra ordinariæ punitur.
144 Raptus uirginum, crimen enormissimum est.
145 Simonia est adeo graue delictum quod oīa alia reputatur p. nihilo.
146 Assassiniū, atrocissimū crimē est.
148 Constitutiones & prag. Regni sunt stricti iuris.
149 Limitatio duodecima prag.
150 Limitatio decima tertia prag.
151 Renuntians testi falso, quando cuius potestatem ordinariam?
152 Ampliatio septima prag.
153 Casus omissus, relinquitur dispositioni iuris communis.
154 Committens falsum, tenetur etiam ad interesse partis.
155 Falsum quinq; modis cognosci potest. remissiuē.
156 Prag. ista ad quem finē emanauerit?
157 Procenio standum est in dubiis.
158 Prag. ista de falsitate commissæ per principales non loquitur.
159 Limitatio decima quarta prag.
160 Poena legis antiquæ, an tollatur in dubio per nouam? & 161.
162 Produçens testes falsos, de iure cōmuni non amittit causam.
163 Statutum puniens delictum, an extendatur extra territorium?
164 Baro non debet esse beccarius suis uasalli.
165 Locus commissi criminis, in falsitate non apponitur.
166 Limitatio decima quinta prag.
167 Exiliorum genera quinq; sunt.
168 Exilium perpetuum æquiparatur relegationi perpetuæ.
169 Exilium propriæ quādo dicitur?
170 Exilium unde sic dictum?
171 Exilii incommoda.
172 Verbum quicunq; universale est.
173 Inducta ad augendum, non debent operari diminutionem.
174 Condictio hominis, in poenis multum importat.
175 Limitatio decima sexta prag.
176 Lex debet restringi ne sequatur absurdum.
177 Statutum puniens quemcūq; extra

- hentem sanguineum in platea, non
 includit barbitonforem.
- 178 Seruus, an sub hac pragmat. compre-
 hendatur?
- 179 Solutione eius, quod debetur tolli-
 tur obligatio.
- 180 Ampliatio octaua pragmat.
- 181 Statutum imponens poenam manus
 an restringitur ad habentem duas.
- 182 Nemo ex suo delicto commodum
 reportare debet.
- 183 Ampliatio nona pragmat.
- 184 Causa civilis & criminalis, quando
 dicatur? &c. 183.

IVINIS, In
 numerisq; sa-
 crae scriptu-
 ra preconiz-
 is, Pontificii
 Caesareisq; iu-
 ris textibus
 indubitater

- 1 ppendi potest, veritatem + in omni-
 bus principatum obtinere. Dicitur.
 .n. Esdræ .iii. cap. 3. & .4. q. veritas
 magna & fortior praem omnibus est,
 omnis terra veritatem inuocat, Cae-
 lū etiam ipsam benedicit, & omnia
 opera mouentur & tremunt eam, Ma-
 net & in ualefcit in eternū, uiuit &
 obtinet in saecula saeculorum. de quo
 etiam in .c. consuetudo distin. 8. Hinc
 Exodi. cap. 18. dicitur, p. uide ex om-
 ni plebe uiros potentes timētes Deū
 in quibus sit ueritas. Et ex .c. ueritate.
 cum sequē. distin. 8. patet q. Veritati
- 2 + omnia cedūt, & a quocunq; prola-
 ta amplecti debet. ii. q. 7. c. queritur.
 & ibi Glos. Quin immo pro uerita-
 te defendenda, omnia mala sunt sub-
 eunda. 13. q. iiii. c. nemo peritorum.

- & tradit Zas. consil. nu. 7. uol. ii. lu-
 dexq; + potius scandalum perimēte
 re debet q. ueritatem relinquere. c. q.
 scandalizauerit extra de regu. iur. &
 ipsam tenetur summus uigilis inuesti-
 gare. c. iudicantem. 30. q. 5. & c. acci-
 dit. 23. q. 8. eam semper cuilibet cor-
 ruptioni praefereudo. ut tradit Zas.
 in oratione. 12. incipi. apud litera-
 tos. circa fin. Nec immerito a sene. ut
 4 ibid. Zas. refert. Veritas + dea tem-
 poris appellabatur. q. ut dicit Albe.
 in suo dictionarij uer. ueritas. Veri-
 tas quandoq; potest occultari & uul-
 nerari, sed finaliter mori non potest
 Et ideo Isidorus de summo bono.
 quē refert Silu. nup. lib. 5. §. quo mō
 iudices. nu. 116. fol. mihi. 147. sic de
 ueritate exclamabat. O quam ma-
 gna est uis ueritatis quā omnia inge-
 nia, astutias & calliditates superat,
 quae contra ficta simulataq; figmen-
 ta se ipsam defendit. In l. unic. C. de
 latin. liber. tolle. dicitur. Veritatem +
 3 coletē debemus. & idē in l. cum ita
 legatum. ff. de conditio. & demon.
 & in l. fin. ff. de proba. habetur q.
 Veritati semper locus esse debet.
- 6 Quin immo + legis & iudicis offi-
 cium esse debet ne ueritas occultetur.
 quociens ubi ne ueritas lateat. ubi
 etiam Lucas. de penn. col. ii. C. de nau-
 fra. lib. xi. & in auth. de tabellio. cir-
 ca prin. iuncta. ibi Gloss. Et tenetur
 uterq; eam ex toto posse defendere
 & iuuare, quādo ipsam manifeste cō-
 prehendit, resistendo calumniis, &
 puniendo periuros & mendaces. ut
 dicit Paul. de castr. c. si. 302. Ego Pau-
 lus. uol. ii. Alias irā dei super se pro-
 uocat qui ueritatē opprimi prospici-

ciens, eam pro uiribus nō defendit.
c.quisq; &c.n. lire.xi.q.ii. Sed q
7 nihil uero + magis est contrarium
q ipsa falsitas. ut patet ofeā. iiii. in
principi, non est ueritas neq; mise-
ricordia, maledictio & mendacium
inundauerunt, propterea lugebit ter-
ra & iohr mabitur omnis qui habi-
tat in ea. idem clarius in auth. de in-
stru. in principi. col. vi. & ex Zas. re-
spon. xiii. nu. i. lib. ii. & ex. d. c. noli-
te. ubi q ipsius pditrix est. Animad-
uertens Illustriss. Dominus Regni
8 sam, eiusq; defensionem + tum ma-
xime principibus conuenire. ut di-
cit Zas. cons. 8. nu. 7. & cons. 23.
nu. 143. holi. Vbi q nō ociosis mo-
ribus receptum est q Euangelicarū
9 + ueritatum liber principi quotidie
offertur ex osculandis in missa, per
id. n. colendam ueritatem admone-
tur, ut nihil in uita fide & ueritate
ducat antiquius: Consideransq; q
ex crescente hominum malitia (iu-
xta illud prophetę) diminutę sunt
ueritates a filiis hominum, ac q ho-
die quasi in luto necata sit ueritas, ip-
sam ex toto posse, summoq; rigore
defendēdo, p̄sentem prag. promul-
gauit. Ad cuius quidem interpreta-
tionem perueniēdo, per Nota. & q.
ipsam expediam. ¶ Not. igitur pri-
mo, ibi peruerforum, q testis falsus
dicitur etiam peruersus. Et non sine
10 causa, Nam peruersus + dicitur il-
le qui est fallax. i. quęst. i. cap. domi-
nus declarauit. §. item. Et ut dicit
Archidia. cap. ii. de cens. in. vi. Per-
uersus dicitur ille qui nō est rectus,
prout uere est testis falsus. V sitatūq;

est etiam in iure communi, hoc nō
men peruersi, in falsario. ut patet ex
l. in principio uerficis qui peruer-
11 tit. ff. ad. l. corne. de falsi. + Peruer-
tit enim ueritatem is qui falsum de-
ponit. & ut dicitur Prover. cap. xvi.
in fine. Homo peruersus suscitabit li-
tes. Quinimmo refert Luc. de pen-
na in. l. ii. col. iii. C. de exacto. tribu.
lib. x. Istōrū difficilis est correptio
de quo etiam per silua nupti. §. est
nubendum. num. 92. lib. iiii. ¶ Se-
cundo Not. ibi, Absq; Dei ac iusti-
tię timore, iunctis aliis uerbis ibi
Ad proborum ac innocentium ui-
12 rorum offensiam, q testis falsus, +
tres personas offendit. cōcordat cū
cap. primo, extra de crimi. falsi. Et
quemadmodum tres personas of-
fendit, eodem modo tribus perso-
nis est obnoxius, ut dicitur in. d. cap.
primo. uidelicet Deum, iudicem &
partē. & ideo alibi habetur q peri-
13 rium + Deum & hominem contri-
stat, authentica. de nupt. §. quę uero
nunc. uersiculo nos igitur. Et ex eo
quod offenditur diuina Maiestas,
dici potest q testis falsus, etiam po-
14 pulos & Rem publi. l. adat. + Quia
in omnium uertitur iniuria, quod
in Religionem Diuinam committi-
tur. l. manicheos. C. de hæret. quod
etiā tenet Luc. de pen. in. l. quoties.
col. ix. C. de dignita. lib. xii. dum di-
cit q falsarius non solum Deo cui
mētur est obnoxius, sed etiam Re-
gibus & populis quos decipit, se
adstringit. Et uidetur sentire hæc
pragm. ibi, pro Dei Optimi Maxi-
mi, Regi; & Maiestatis seruitio, pu-
blicaq; utilitate. &c. ¶ Tercio not.

- ibi, Et ne dum ad rerum defensionem, quod & ipsum iniquum est. Quod
 15 deponere falsum + ad reorum defensionem dicitur esse iniquum. Cum quo concordat text. in capitulo quis quis. xi. quæst. tertia, & capitulo ne quis arbitretur. xxiii. quæst. ii. iuncta Gloss. Vbi q; ne quidem pro saluanda uita hominis licitum est mentiri. ut latius diximus in Pragmatica Filiolorum fami. §. Quod si partes. nu. 26. & 27. Et ut dicit sanctus Thomas in secun. secun. quæst. 59. arti. i. quem refert Lucas de pen. in præleg. l. quoties. etiam + reus (quod plus est) si interrogatur a iudice super crimine, peccat mentiendo, licet si confiteatur mortem incurrat, si interrogatio est iusta. Et hæc iniquitas + dicitur committi per gratiam uel fordes. secundum Gloss. in. l. si pars. ff. de iust. test. accedente dolo & certa scientia. ut dicit Gloss. in. l. prima in principio. ff. de iniuriis. ¶ Quarto Nota. ibi Committis nuper habitis. Quod ista
 17 pragmatica + condita fuit ad supplicationem factam per Ciuitatem Neapol. Barones, & totū Regnum, in parlamento generali ubi conuocantur omnes pro expediendis seruitutis Regiæ Maiestatis. Et hoc im-
 18 portat illud uerbum Comitia + quæ conuentus, seu bonæ congregationes appellantur. ut nota. per Gloss. in. l. i. de testa. in prin. ubi latius de hoc uocabulo. Et antiquus tria erāt.
 19 + Calata, Curiata, & Centuriata. Calata comitia dicebantur illa quæ pro collegio pontificū aut Regis conuocari solebant, uel flaminū seu sacer-

dotum inaugurandorum causa. Curiata quæ ex tribus & Curis quæ erant triginta. (l. secunda in principio. ff. de origine iuris) ferebantur. Centuriata uero per eos qui censu & autoritate præualebant. ut tradit Zasius in dictal. secunda. §. exat. in uersic. suffragio. fol. mihi. 162. Et secundum eum ibidem. Curiata erant popularium. quia tunc penes populum erat omnis potestas creandi magistratus. Centuriata, optimatum. quia tunc diuites magis disponebant. Et ista Centuriata, Comitia magna appellabantur. ut dicit Bude. in annotationib. Pandectar. super uerbo legis uirtus. folio mihi. 63. Et postquam ad supplicationem Ciuitatis Neapolis, Baronum, & totius Regni facta fuit, merito Pragmatica appellatur + quia non ad singulorum preces, sed uniuersitatum heri debet. l. finali uersic. pragmaticas. iuncta ibi Gloss. C. de diuers. rescript. Et cū consilio procerū. C. de nou. codi. compo. §. quibus in fin. non aliter. & utrobique Gloss. C. de palati. lib. xii. ut latius per Gloss. Prag. sanctio. c. fina. in fin. in uersic. pragmatica. ¶ Quinto Not. ibi, Horis quæ uitæ ac fortunarum. arguendo secundum ordinem literæ + qui ualidus est. l. hæredes. §. fin. ff. ad trebell. & not. per Bil. in. l. si duas in prin. p. illum tex. ff. de excusa. tuto. Quod
 22 honor + uitæ ac facultatibus præferatur. Hinc Paul. apost. i. Corinti. ix. dicit, expediat mihi magis mori q̃ ut gloriā meā quis euacuet. de quo etiā in. c. sacerdos. in fin. i. qui. c. concordat cum ista pragmatex. ad literā in. l. isti.

- §. quod si. ff. quod met. caus. & l. i. iusta. iuncta ibi Glof. ff. de manu. uindicta. ibi dicatur qd pari passu ambulat. Et ideo dicit Colo. l. i. iulianus. ff. si quis omiff. caus. testa. quam ad hoc allegat Cypoll. consi. Crimi. 41. num. 8. & las. in l. reprehendenda. C. de institu. p. adeo custodiendus est honor, qd merito quibullibet rebus p. poni debet. quia satis crudelis est + qd famam suam spernit. c. nolo. 12. q. i. in prin. Et quia uerecundum est honorem suum, cuiquam inultum relinquere. l. miles. §. focer. ff. de adulter. tradit Gramma. decis. 93. nu. 3. cum seque. & Silua. nupti. §. non est nubendum num. 34. lib. i. Quod autem dixi honorem p. ferri etiam uitae hominis, per. d. listi. & per ista prag. Intellige + Secundum Bal. ibi. §. quod si. quo ad recipientem aliquid contra honorem, secus tamen quo ad inferentem. C. Sexto Not. ibi. In criminalibus causis, offendat defendant uereos. iunctis aliis uerbis ibi, Mortis naturalis poenam inremissibiliter incurrant. Quod testis falsus + in causa criminali, instruens aut cōsulens, poena mortis naturalis puniatur, siue falsitas tendat contra reum in fauorem fisci siue contra fiscu in fauorem rei, & faciūt pro hac prag. tex. in. c. negs. c. faciat homo & duo seq. 22. q. ii. Et in hoc corrigit ista prag. l. i. §. praeterea. ff. ad. l. corne. de lica. Iure. n. communi, + testis falsus regulariter nunq. puniebatur poena mortis nisi protulisset falsum testimonium quo quis publico iudicio condemnaretur & sic poena mortis. ut dicitur in d. l. i. & ibi Hipo. in. ii. not. & in l. i. in prin. ff. ad. l. corn. de fals. In tantum qd nunq. ueniebat puniendus alia poena, qd ea qua puniretur reus de crimine intentato si uerū fuisset p. bati. ut dicit Bal. in. l. p. biteri. nu. 10. in fin. C. de epis. & clerici. & in c. i. col. ix. uer. item quod falso. de pac. tene. allegat. d. l. i. & Glof. in c. i. ii. q. iii. Et ut dicit idem Bal. in. l. data opera. nu. 20. C. de his qui accus. non poss. testis falsus poena talionis puniebatur in causa criminali. ut patet ex. d. l. i. licet secus esset in seruo + qd semper poena mortis puniebatur. l. i. §. hinc. ff. ad. l. corne. de fals. & in causa partus suppositi. l. i. C. de fals. Et ideo si contra fiscu ad defensionem rei falsum testimoniū qs deponebat, poena ordinaria nō puniebatur, quia uerba d. l. i. ff. de lica. repugnabant, sed extra ordinaria. ut latius ibi p. Hipo. uer. sed quari potest. nu. 6. in fin. C. Alios tamē casus + in quibus specialiter per. l. imponitur poena mortis, ultra istum. uide per Bal. in. d. l. data opera. uer. ultimo. nu. ix. & Mille. in sua practica. in tracta. poenarum mortis. folio mihi. 128. C. Et ex eo quod hic dicitur in criminalibus causis, Limita + Primo hanc prag. nō pcedere ubicunq. falsitas deponeretur cōsuleretur aut instrueretur extra iudiciū. Eo quia causa + dicitur res in dicendo posita, cum impositione certarum personarum, uidelicet actoris iudicis & rei. ut dicit glof. in c. forus. in uerb. causa. de uerb. signifi. Et ideo si aliquis extra iudiciū coram notario + per instrumentum faceret aliquod testimoniale falsum p. aliqua causa criminali

criminali uel, ciuili, quia ibi nō ad-
est iudex, committens talem falsita-
tem, remaneret sub dispositione cō-
stituti regni, eos qui scēter. & instru-
ens aut consulens, sub dispositione
iuris communis, de quo infr. latius
dicemus. 3. not. nu. 50. Et licet in ta-
li testimoniali ad sit iudex ad contra-
ctus, hoc nihil est, quoniā. + isti iu-
dices ad contractus non habent iu-
risdictionem contentiosam, sed tā-
tum uoluntariam. ut not. per Glos.
in. l. i. in uer. qui tribunali. ff. de iudi.
propter quod ius dicere non pos-
sunt, ut proprium est iudicū. d. c. for-
33 rus. §. iudex. Et uerbum iudex + in
potiori significatu capi debet. & sic
in uero iudice aut magistratu. secū-
dum Luc. de penn. in. l. i. post Glos.
incip. not. sic. q. ii. C. de impo. lucra.
descrip. lib. x. c. Septimo Not. ibi,
Falsum testimonium perhibeant de-
ponantq;. Quod ad hoc ut testis pu-
niatur poena falsi, non sufficit si fal-
sum testimonium perhibet, sed etiā
necesse est qd deponat idē iuret. Et
ideo utrūq; uerbum positum fuit.
34 Perhibere. n. testimonium + licet pos-
sit se habere quandoq; ad depositio-
nem cum iuramento, ut patet ex .c.
ceterum. extra de testi. cogen. tamē
ut plurimum refertur ad eā quæ uer-
bo tantum fit & iuramento non fir-
matur. patet Ioan. cap. 19. in fin. qui
uidit testimonium perhibuit. Deut.
cap. 17. & Ioan. cap. 8. Ego sum qui
testimonium perhibeo de me ipso,
& testimonium perhibet de me pater.
ut in. c. in omni. de testi. Paul. ad Ro-
ma. cap. x. in prin. Testimonium qdē
phibeo illis qd emulationem qdē

dei habent. & 15. q. i. in prin. Depo-
nere + autem cū iuramento intelligi-
tur. l. cōparationes. in prin. iūta ibi
35 Glos. C. de fide instru. & patet recte
intuēdo ex. l. iuris iuradi in prin. C.
de testibus. ibi priusq; perhibeāt te-
stimoniū, iuris iuradi religione ar-
ctari pcepimus. Et in hoc cōcordat
cū iure cōmuni uidelicet. d. l. iuris
iurandi. Alibi tamē & secūdo, uer-
bū deponere + refertur ad dominii
36 translationem. l. si apud te. iūta ibi
Glos. ff. de p̄script. uerb. Tertio
pro deponere tutelam. institu. quib.
mod. tute. fini. Quarto, pro de gra-
dare. 62. dist. 2. c. fini. 81. d. illin.
c. clericus. & l. aut dānū. in prin. ff.
de poen. Quinto p eo quod dicitur
toto tit. ff. & C. de po. Sexto pro re-
linquere. ut habetur Paul. ad Ephe.
cap. 4. in fin. ibi, deponere uos secū-
dū pristinā conuersionē ueterem
hominem. Capiturq; aliis non nullis
modis quos breuitatis causa omic-
to, qd studiosus lector inuenire po-
terit. C Ex qbus poteris limitare +
37 secūdo hāc prag. non pcedere quo-
tiescūq; testis falsum deposuisset si-
ne iuramento. quia tūc eius deposi-
tio + nō ualere. ut dicunt Doctores in
38 d. l. iuris iuradi. p illū tex. per. c. tu-
is. & c. nuper. extra de testi. cū simi-
li. Et ideo tali casu tā ipse qd instruēs
aut cōsulēs falsitate, remanebūt sub
dispositione iuris cōmunis, & secū-
dū ipsum puniētur poena extraordi-
naria. ut dicit Bal. cōs. 106. uol. 1. An-
ge. cōs. 19. 4. col. ii. refert & sequit
Marant. in pract. vi. parte. actu. vi.
nu. 21. Eo quia aures iudicis offen-
derūt. ut dicit Bar. in. l. si quis legatū
B B

- nu. 4. ff. ad. le. corne. de fals. & sequi
tur Afflict. decis. 21. nu. 11. uer. secū
do. ¶ Sublimita tamē hāc limita. in
quatuor casibus. Primo quādo testis
deponeret sine iuramento qā produ
ceretur ad declarādū eius dictū ob
39 securū. Tunc. n. qā talis declaratio +
non dicitur noua testificatio, nō reg
ritur nouum iuramētū. ut dicit Bar.
in l. h. heredes palā. §. si qd postea. nu.
7. in fin. ff. de testa. Bal. in l. fina. nu.
6. in fin. C. de testi. & Hipol. late in
l. i. §. si qs ultro. nu. 49. ff. de quest.
Secundo, quādo esset renūssum a par
40 tibus, quod fieri potest + & deposi
tio ualet. d. c. tuis. ubi etiam Glos. &
Glos. in d. liuris iurād. Tertio quā
do produceretur sup. aliquo factō
notorio. Nam tunc ē sine iuramen
41 to receptus, + ualet & tenet. ut not.
p. Glos. in c. tua nos. in uer. testimo
nio. p. illū tex. extra de cohabita. cle
ri. & mulie. Socci. in regula. 42 4.
prima fallē. Barba. in d. c. tuis. & in
additi. ad Bal. in c. i. §. si duo. in l. te
ra c. num. 4. de pace. tene. Quarto
quādo examinaretur ad iudicis in
42 formationē, quod ē + sine iuramē
to fieri pōt. ut tenet Glo. nota. in d.
§. si duo. Bal. ē ibi nu. 4. & Barba. ad
eū. & Aluaro. i. nota. nu. i. ¶ Alias ta
mē dubitauī de hoc ultimo, eo qā li
cet possit ad iudicis informationē
sine iuramēto recipi testis, tamē tali
43 ter receptus + nō facit plenā pbat
ionē. ut dicit Afflian. d. §. si duo. iii.
nota. nu. x. post Iaco. de beluis. bi.
p. l. ē ubi Glos. ff. de pba. Sed tantū
indiciū & ad nūculū. Nūc autē mi
hi uidetur qd hoc nihil sit: Quia ista
prag. dū punit testē falsum, nō habet
cōsiderationē ad gradū pbatōnū;
si plene pbat. uel facit in ditiō: Alias
sequitur qd mater uel pater adducti
ad deponēdū sup. aetate filii. (quia +
44 nō plene pbat. secūdū Glo. d. l. ē) si
falsū depoerēt, nō ēēt puniēdi hac
pcena Et qd ē iudicio meo) satis ēēt
restringere hāc prag. intelligendo qd
pcedat qn testis plene pbat nō ali
45 as. cogitabis tñ ¶ Et ex his Amplia
+ primo hāc prag. pcedere siue te
stis pbat plene, siue non. ¶ Octauo
46 Not. ibi. Eadē pcena & c. qd + cōsu
lēs falsitatē uel eā iustruēs, eadē pcena
punitur. Et ex hoc patet qd nō differe
47 rūt iter se, cōsulare + & istruere. de
quo ē ēt tex. ad literā i. l. i. furti. §. cō
siliū. ff. de furt. Vbi plus, qd ē pua
sio & impulsio sunt idē quod cōsu
lere & istruere. hoc ē tenet Bar. in
l. nō solū. §. si mādato. nu. 22. ff. de
iniur. refert & sequitur Mayne. in l.
cōsili. nu. §. ff. de regu. iur. Et cōsiliū
+ p. p. dicitur quod uerbis psta
tur nō gratia sui, sed alterius. Secun
dū Bar. in d. §. si mādato. nu. 21. cō
sulit. n. qd uerbo suadet. ut dicit Bal.
in l. i. uer. ex cōsilio. nu. 6. in prin. C.
de serui. fugi. ¶ Et postq̄ ista prag.
eadē pcenā imponit cōsulētī, qua pu
nit ipsum testē falsariū, succedit illa
De cō. cōmunis cōclusio, qd ubi lex,
49 + specialiter eadē pcenā imponit cō
sulētī, omīssa distinctione an ille cui
datur cōsiliū esset facturus uel ne,
addēditur illa specialis lex. ut dicit Sa
lice. in l. i. col. 8. C. de rapt. uirgi. De
ci. in c. i. col. 7. in vii. limit. de offic.
de lega. post Fely. ibi. col. iii. & in d.
l. cōsili. nu. 6. ubi ēt Cagacuer. 2.
nō pcedit. nu. 12. licet regulariter,

ubi nō esset specialiter statuta eadē
 poena p.l. & tractaretur de eo puniē
 do, deberet distingui + an cōsil. ū ef
 set p̄stitū ei q̄ ēēt alias factū? uel ne.
 iuxta cōmunē & magis appbatā di
 stinctionē de qua p Dyn. i. c. nullus
 de regul. iur. in. vi. Albe. in. l. ob hāc
 uerba. ff. de his q̄ not. infā. Bal. in. d.
 l. i. nu. 6. uer. secūdo casu. C. de seru.
 fugi. Mathe. fil. singu. q. 7. late Deci.
 in. d. l. cōsili. nu. 4. & Cagno. ibid.
 uer. tertio. nu. 8. Primo. n. casu extra
 ordinem puniretur & sic mitius, se
 cūdo uero, poena ordinaria. ut dicit
 Bal. in. d. l. i. nu. 6. uer. & cōsiliū. C.
 de seru. fugi. Deci. ubi. supra. & Af
 filii. in cōstitū. regn. q̄ falsitatē. uer.
 iterū q̄ritur. nu. 7. Ea qdē ratione se
 cūdū eūd. Bal. in. l. data opa. nu. 52.
 circa fin. uer. regulariter. C. de his q̄
 accus. nō poss. Quia minus ē + cō
 sulere q̄ facere, & q̄ in facti exequi
 tione interesse. Conformaturq; ista
 prag. cū opin. Bar. i. d. §. si mādato.
 nu. 16. Vbi tenuit q̄ cōsulēs malefi
 ciū qd̄ cōmīssitū circa psonā, sem
 per deberet eadē poena puniri nulla
 facta distinctione an ille esset factu
 rus uel ne. Quis cōmunis fuerit cōtra
 ipsum. ut patet ex Deci. ubi supra.

32 C Ex q̄bus + Amplia secūdo hanc
 prag. procedere, siue ille cui con
 sulitur falsitas esset facturus, siue
 non. C Vnum tamē aduerte in ma
 teria consilii puniēdi, q̄ ubicūq; tra
 ctatur de puniēdo consilio seu per
 suasione propter se, q̄ ipsa persua
 sio & cōsiliū est titulus criminis a le
 ge. ut in tit. ff. & C. de seru. corrup.
 tali casu in distinctione, + cōsiliū puni
 tur & p̄suasio, siue ille fuisset factu

rus siue nō. ut dicit Bar. in. d. l. nō so
 lū. §. si mādato. in. fin. ff. de iniur. p
 l. i. §. p̄suadere. ff. de iniur. idē Bal.
 in. d. l. data opera. nu. 52. in fin. An
 ge. i. tract. malef. i. uer. Sem. p̄nū mā
 datorē. q. xxiij. i. fin. & āte eos, Glo.
 in. l. s̄pe. in uer. cōdici. uer. quādoq;
 tamen. ff. de uerbo. signi. & Mayne.
 in. d. l. cōsili. uer. secūdo casu. nu. 2.
 Et siue effectus seq̄ uatur, siue nō. ut
 dicit Salicet. in. l. i. col. iij. q. i. C. de
 rapt. virg. & Deci. d. l. cōsili. nu. x. &
 est tex. expressus in. l. i. q. C. de sur.

34 C + Limita tamē Tertio hāc prag.
 & intellige, quādo cōsiliū fuit p̄stitū
 ante falsitatē cōmissā, q̄ si post, ta
 lis cōsulēs aut instruēs, nō includere
 tur in ea. Quia ut dicit Bal. i. l. i. uer.
 itē nemo. nu. 12. in fin. C. de seru. fu
 gi. + de p̄teritis, nullū pōt esse cō
 siliū, de futuris aut cōtingentibus sic.
 & idē in. l. ob hāc uerba. uer. itē &
 aliud. ff. de his q̄ nota. infā. Alex. cō
 si. 196. circa. col. i. uol. iij. & Deci. in
 palleg. l. cōsili. nu. 11. C Nono Not.
 ibi, In ciuilibus aut, Quod instruēs
 + aut cōsulēs falsitatē in cā ciuili, te
 netur poena truncationis manus dex
 teræ, & p̄petui a Regno exilii. quod
 qdē mirū est: Quoniam ille q̄ instruit
 aut cōsulit, non iurauit, p̄p quod in
 eo p̄iuriū cadere nō pōt, & ex cōse
 quenti nec poena manus quæ prin
 cipaliter cōsideratur ratione p̄iurii.
 ut patet ex consti. regni eos q̄ sciē
 ter. Et ideo dicit Af filii. in cōstit. q̄
 falsitatē. nu. 2. q̄ illa cōstitū. + q̄ pu
 nit instruēte falsitatē poena falsi, nō
 potest intelligi de poena truncatio
 nis manus, p̄ rationē p̄dictā, sed de
 poena falsi secūdū ius cōmunē. Sed

postq̄ ista prag. clarius loquuta fuit
 exprinendo p̄oriam manus, cessat
 38 omnis disputatio: quia + legi stan-
 dum est quæcunq; sit. l. prospexit. ff.
 qui & a quibus manu. ¶ Et in hoc
 etiam ista prag. corrigi ius cōmune
 39 quo + falsitas commissā in causis ci-
 uilibus in homine libero, p̄na de-
 portationis & publicationis bono-
 rum imponebatur. l. i. §. si. ff. de fals.
 licet publicatio bonorum correctā
 fuerit. §. si in auth. ut nulli iudi. & au-
 then. bona dominatorū. C. de bon.
 damna. & licet. d. l. i. non aperiat an
 loquatur in causa civili uel crimina-
 60 li, tamen ita debet intelligi. + ne cō-
 trarietur. l. i. ff. ad l. corne. de lica. &
 ita Hippo. ibi eam intelligit in princ.
 nu. i. ¶ Ista prag. exprimen. lo. spe-
 cialiter manum dexterā, tollit Glof.
 & Doct. alterationem in auth. sed
 nouo iure. C. de serui. fugi. Quæ se
 61 habet, q̄ aliqui uolunt in dubio +
 manus appellatione, uenire dexterā
 & sic eam in qua quis plus p̄or. argu.
 l. hermafroditum. cū simi. ff. de. lta.
 homi. Alii uero sinistram, in qua mi-
 nus potest argu. l. interpretatione. ff.
 de p̄en. q̄uis hæc ultima opin. sit ue-
 rior & magis communis. quā O. lof-
 fre. Bar. & Bal. tenuerunt in. 4. auth.
 & Ang. in. l. ab exequutione. in prin.
 ff. de appella. ut patet latius ex C̄ep.
 in. d. auth. ii. q. prin. nu. 34. & Affli.
 in. d. consti. nos qui scienter. nu. 21.
 ¶ Et quod hic dicitur de exilio per-
 petuo improprie dicitur: Quia per-
 62 petuū + dicitur esse illud quod sub-
 iacens motui temporis, caret initio
 & fine. ut dicit Luc. de pen. in. l. ii. C.
 de his q̄ ex publi. ratio. lib. x. Quod

a lureconf. appellatur æternum. in.
 l. nulla. ff. pro soci. Et ideo exponē
 hic, exilio perpetui, idest dum uiuūt.
 ut etiam lureconf. exponit in. l. i. ff.
 63 pro soci. Potestq; perpetuum + ca-
 pi aliis multis modis, quos quia spe-
 cialiter enumerat Luc. de pen. in. l.
 i. §. C. de fund. rei. priua. lib. xi. ad ip-
 sum te remisso. ¶ Decimo & ulti-
 mo Not. ibi pragma. Casa. Maieft.
 Quod p̄na trūcationis manus dex-
 teræ & exilii perpetui, quæ hic impo-
 nitur per falsitate commissā in cau-
 sis ciuilibus, procedit pro prima fal-
 64 sitate, q̄ si secundo + committitur
 consultur aut instruitur in causa ci-
 uili, p̄na mortis naturalis imponi-
 tur. iuxta dispositionem Regiæ No-
 uellæ prag. Inuictis. Caroli Quinti
 Imperatoris, quæ incipit testes fal-
 sos. de qua hic fit mentio. Et licet il-
 la prag. solum in teste falso condem-
 nato de falsitate & illam reiterante
 loquatur, nihil dicendo de instruē-
 te aut consulente, Tamen per istam
 65 prag. + ampliatur illa etiam ad in-
 struentem aut consulentem alias cō-
 demnatum pro instructione aut cō-
 silio falsitatis. Quod Not. ¶ Quarto
 primo, qui d. si testis in sua depōsi-
 tione tacuit ueritatem ipsam celan-
 do, Nunquid p̄na falsi hic statuta
 punietur? Bar. in. l. præscriptione. in
 fin. C. si cōtra ius uel util. publi. in. l.
 ea quæ comandādi. ff. de contrahē.
 emptio. & in l. presbiteri. ubi etiam
 Bald. C. de epif. & cleri. per illa met-
 iura quæ hoc dicunt, dicit q̄ falsitas
 66 + ita committitur tacēdo sicut men-
 tiendo. idem Bald. in. l. nullum. nu.
 3. C. de testi. & in. c. si de inuestitu.

inter domi. & uasallis ori. & ultra.
 prædictos tex. ciuiles. est tex. expres-
 sus. in. c. qui quis. xi. q. iii. & in. c. i.
 ubi etiam Abb. de crimi. fals. & la-
 cit tex. in. c. nolite. xi. q. iii. ubi q. nō
 solum proditor ueritatis est qui pro
 ueritate mendacium loquitur, sed et
 ille qui non libere ueritatē pronun-
 tiat. Hoc tamen + uerum est secun-
 dum Gloss. in. c. ne quis arbitretur.
 xxi. q. ii. Anto. de butri. in. d. c. i. &
 Abbati in iii. nota quando testis as-
 sumpsit officium testificandi, iura-
 uitq. ueritatem dicere sup. causa &
 quicquid inde scit, ut communiter
 omnes iurant. Alias si non ita iura-
 set, sed simpliciter ad interrogata
 respondere, secus esset, quia + testis
 non debet esse uerbosus, & satis est
 si interrogatus respondet, q. uis aliqua
 taceat de quibus non fuit interroga-
 tus. secundum Abb. ubi supra. & las.
 in. d. l. præscriptione. in prin. in. iii.
 l. i. i. per tex. in. c. cum dilecti. l. o. i.
 de accusa. Et ideo q. respondēdo, di-
 co q. si testis iurauit dicere ueritatē
 sup. tota causa & quicquid inde scit,
 & postea tacet eam, siue contra in-
 quisitum ad offensam, siue pro in-
 sito ad defensam, quia tacens ueri-
 tatem falsum cōmittit (ut patet ex
 prædictis) sub hac prag. includetur.
 Dum tamen illud quod de ueritate
 tacet, negotium principale tāgat. ut
 latius dicemus inf. q. vii. nume. 110.
 69 ¶ Ex quibus Amplia + tertio hanc
 prag. procedere siue falsitas commi-
 tatur exprimendo illud quod non
 est, siue tacendo. ¶ Ad unum tamē
 aduerte iuxta prædictā. q. q. a tex. in.
 l. i. in princ. ff. de fals. ibi testimoniū

dicēdū, uel non dicēdū pecuniā ac-
 ceperit, & ut etiam ibi not. Hipo. in.
 §. i. nu. i. & in rub. nu. 9. uidetur in-
 nuere, q. tūc demū tacens ueritatem
 puniatur pœna falsi, cū pecuniā pro
 hoc habuerit. Sed hoc nihil est: quia
 (ut ego credo) uerus + intellectus. d.
 li. est, quādo aliq. fuit pecunia sub-
 ductus ut non diceret testimonium,
 hoc est in nihilo se examinaret, sicq.
 iudicem nō accessit, & istum casum
 credo q. uoluit decidere: Et dato q.
 ille tex. loqueretur de eo qui accessit
 ad deponēdū, & postea multa tacuit
 per pecuniā, adhuc non obstat. q. a
 non per hoc negat quin dicatur cō-
 mīcti falsum ubi tacetur ueritas, etiā
 q. pecunia nō interuenit, merito ad
 aliā iura quæ hoc dicunt: Et dato al-
 leg. auimus recurrendum est: in qui-
 bus de pecunia nō fit mētio. ¶ Quæ-
 ro secūdo quid in mandante cōmi-
 tti, consuli aut instrui falsitatē, nun-
 quid etiā ipse pœna istius prag. pu-
 niatur falsitatē cōmissa? Prima facie
 uidetur q. sic. p. tex. in. l. ob hanc uer-
 ba. in fin. ff. de his qui nota. in fa. &
 ea q. p. illū not. Bald. in. l. data opera.
 uer. consiliū. nu. 52. ibi regulariter.
 C. de his qui accusa. nō poss. Vbi q.
 + ille q. mandat plus delinquit q. qui
 consulit & exhortat. Cum ergo plus
 delinquat, ne alias sequatur absurdū
 q. min⁹ puniatur, debet in hac prag.
 includi. Quia nouū non est + legis
 nouæ fieri extēsiōe ne sequatur ab-
 surdū, ut dicit Gloss. nota. & singul. in
 cl. si. de rescrip. Bar. in. l. quasi. ff.
 de testu. l. mol. in. l. si uero. §. de uirō.
 ff. solut. matri. & Nicol. uera in loc.
 lega. loc. ab absurdo. col. pe. Verius

- tamen & rectius considerando, contra-
riū teneo de iure uerius. per ea quæ
not Bart. quem ibi communiter se-
quuntur scribentes in l. sed si unius.
§. seruus. uer. quæro circa hanc. ff.
de iniur. Vbi q̄ + ille qui mādāt nō
dicitur uere facere, sed fide & in-
terpretatiue. l. i. §. deieciſſe. ubi glo.
in uerſic. uideor. ff. de ui & ui arma.
Vere enim nemo facit niſi qui p̄ ſe
facit immediate. ut dicit Bald. in l. i.
uer. in mandante. nu. 7. C. de ſeruſ
fugi. Et propterea ſub ſtatuto + pu-
niente facientem, non cōprehendi-
tur mandans: Cum ſtatuta debeant
intelligi in caſu uero non in caſu fi-
cto. l. iiii. §. hæc uerba. ff. de negotiis
geſt. & ſic in uere cōmiſſente conſu-
lente aut inſtruyente. Et cum ſint ſtri-
cti iuris + ſtriſte debent intelligi. ſe-
cundū Bar. in l. omnes popul. q. iiii.
& vi. col. ii. ff. de iuſti. & iur. Hanc ē
opin. tenet Ange. in tract. maleſi. in
uer. ſempronium mandatorem. uer.
xiii. quaeritur. ubi ſatis pulchre. &
item Auguſti. ibi. Deci. in l. iſ. dam-
num dat. uer. ſimiliter. num. 4. ff. de
regu. iur. Aſſiſt. in conſtitu. regni ſi
quis aliquem. q. x. uer. an autem. nu.
12. & Gramma. decif. 27. nu. 7. Be-
ne tamen extraordinarie punietur.
ſecundū Bar. in l. non ſolū. §. ſi man-
dato. ff. de iniur. per. l. i. ff. de extra-
ordi. crimi. & tenet Gramma. decif.
38. nu. 3. Nec obſtant allegata in cō-
trariū, quia licet plus delinquat man-
dans, tamen de eo in hac prag. non
fit mentio. & cum ſit + pœnalis, &
correctoria iuris cōmunis ut patet
ex ea, & his quæ diximus. ſupra in.
vi. nota. nu. 26. in ſuis propriis ter-
minis ſeruari debet. iuxta nota. per
gloſ. & Bart. in auth. quas actiones,
C. de ſacro. ſanct. eccle. & ad alium
caſum etiā habentem eādem uel ma-
iorem rationem extendi nō debet.
per glo. not. & ab omnibus comen-
datam in cle. iiii. in uerſ. in eiſdem. de
ata. & qualita. Anto. de butr. in caſi.
in. i. & xii. fall. de conſue. laſ. in. l. cū
quidā. col. iiii. uer. tamen. nu. 15. ff. de
liber. & poſth. & in. l. ſi. col. ſi. nu. 5.
ff. de iniur. uoca. Alex. in. l. ſi conſtan-
te. in prin. nu. 5. uer. hoc tamen intel-
lige. ff. ſolu. matr. Deci. in. c. tranſla-
to. col. i. extra de cōſti. & late Exi-
mius lo. Antonius de Nigris. in. cap.
regni ad hoc. nu. 14. uer. item in-
tellige dictas limita. & nu. 153. uerſi.
intellige. ii. Vbi q̄ in caſibus in quibus
licita eſt exteſio etiā in correctoriiſ
ex maioriſ rōnis. + non eſt licita
nec unq̄ ſit, ſi fuerint correctorii� &
pœnales ſimul & ſemel (ut hæc prag-
ma.) ¶ Ex quibus limita + quarto hæc
prag. non procedere in mādāte ſic-
ri cōſuli aut iſtrui falſitatē. ¶ Quo-
to limita + non pcedere in iubente
aut cogente aliq̄ ad deponendum
conſulendū aut inſtruedū falſum.
per eaſdem met rōnes in oībus & p
oīa, quas ſupra allegauimus in man-
dante. Bene tamen uerū eſt q̄ iſti ſe-
uerius puniētur quia plus delinquūt.
arg. l. ob hæc uerba. ff. de hiſ qui no-
ta. in fa. + Mandatū. n. liberā obſeq
præſtationē habet. ut dicit Glo. in. l.
i. in uer. quod ad modū. ff. quod iuſſu.
81 Iuſſu uero + neceſſitate importat.
ſecundū Gloſ. ibid. & multo maio-
rem, uiolentia qua aliquis cogitur.
¶ Tertio quæro quid in rogāte Pri

ma facie uidetur dicendū quod etiā
 ipse pœna istius pragm. puniri de-
 beat. Eo quia quod precibus + ob-
 tinetur, satis legibus est inimicum.
 ut patet ex. l. i. sup. sine ibi hoc ipsum
 uelle mulierum. C. de rapt. uirgi. &
 Afflict. in confitu. regni si quis ra-
 pere. i. nota. nu. i. Quia preces + &
 precium aequiparatur, ipsiusq; loco
 succedunt. c. sunt nonnulli. i. q. i. Et
 ut dicit Glo. in. catuā in uer. nullam.
 de xta. & qualita. homo indignus q
 ad preces obtinet beneficium + di-
 citur committere simoniam. Hinc
 Glof. in. c. & si quoties in uer. nō pe-
 tenti. de simo. dicit q; gratius est do-
 nū quod nouit ante preces. & Eras.
 i. parte Prouer. 218. Enire malo q
 rogare. quia nequaq; gratis accipi-
 tur quod precibus emitur. Immo ni-
 hil emitur charius, q; quod roganti
 datur. & Barba. in. c. cu dilecta. col.
 xv. de rescrip. refert alud Aesopi.
 Emptum lōga proce magistrū. Tum
 maxime si tueriot alicuius superio-
 ris cuius preces + armata dicuntur.
 ut patet ex Glof. in. l. i. in uer. quem
 admōdū. ff. q. d. iussu. & Silua nupt.
 lib. iiii. §. est nubendū. nu. 4. o. Qui
 dicēdum + Mihi uidetur distinguen-
 dum. Quo l. aut rogat quis testē q
 falsum deponat. Aut rogat aliquem
 q; instruat aut consulat testi ut fal-
 sum deponat. Primo casu teneo in-
 dubitater q; in hac prag. includitur
 per rationes pr. dictas. Item quia q
 rogat + precibus persuadet testi q
 falsum deponat eo q; sibi gratum fa-
 cit. & persuadere non distet a con-
 sulere. & instruere de quibus in hac
 prag. hic mentio aut pot. per Bar. in. l.

non solum. §. si mandato. nu. 22. ff.
 de iniur. & latius diximus supra. 8.
 nota. nu. 4. 7. secundo casu teneo cō-
 trarium: quia tunc non ipse instruit
 aut consulit, Ille enim uere hoc fa-
 cit + qui per se facit immediate. ut
 dicit Bal. in. l. i. uer. in mandante. nu.
 7. C. de serui. fugi. ppter quod, sub
 uocabulo instruentis aut consulen-
 tis de quibus in hac prag. fit mētio,
 uenire non potest. Sed quia qui ro-
 gando + optat se ulcisci mandare di-
 citur. secundum Bal. in. d. l. i. nu. 10.
 uer. & ille dicitur. militatq; rationes
 quas supra diximus militare in man-
 dante. q. ii. nu. 73. cum sequen. man-
 danti aequiparatur. Ex quibus po-
 teris hanc prag. + Ampliare quar-
 to etiam in rogante testē ad falsum
 deponendum. Et similiter limitare +
 sexto non procedere in rogante ali-
 quem q; instruat aut cōsulat testi ut
 falsum deponat. Quarto quæro
 quid si testis alleget metu dixisse fal-
 sitatem in aliqua causa. Nūquid hoc
 ipsum excusabit? Videtur dicēdū
 q; sic. p. ea q; not. Bal. in. c. i. §. iniuria.
 col. si uer. sed pone. de pace iura. fir-
 ma. Alex. post Bal. i. l. i. liber hō. ff. ad
 l. aquil. eund. Bal. in. l. i. q. xi. C. unde
 ui. Deci. i. l. i. damoū. §. i. ff. de regu-
 iur. & Hip. in. l. i. i. prin. xviii. limita-
 nu. 74. Vbi q; si aliq; + potēs man-
 dat nō potēti q; tale occidat, alias oc-
 cidet eū, & ille impotēs occidit p. il-
 lū timorē, excusabitur, taliter q; nul-
 la pœna punietur. Contrariū determi-
 nat Bal. in. l. data opera. uer. nō not.
 nu. 4. o. C. de his q; accu. nō pos. dicēs
 q; metus testē falsū nō excusat. Quia
 + potius debet quis oīa mala pati, q;

falsum asserere. ut dicit tex. in. c. ita
 ne. 32. q. v. & Glo. in. c. autoritate.
 15. q. vi. Quid dicēdū? Ego teneo q
 talis metus excusat testē a pœna or-
 dinaria istius prag. si tamē fuerit ta-
 94 lis + q potuit cadere in constantem
 uirum iuxta. l. metum. l. i. & .ii. ff.
 de eo quod. met. caus. cum no-
 95 uum non sit, quālibet + causam eti-
 am iniustam excusare, dum tamen
 ablit fraus & dolus. l. igitur. §. ii. ff.
 de libera. caus. not. per Glof. fina. in
 d. i. ff. de abigz. Deci. consi. 605. nu.
 4. 667. num. 2. uol. 5. & Roma. in
 rubr. ff. de arbi. nu. 64. & pro hoc
 allego tex. in. l. seruos. C. ad. l. iul. de
 ui publi. ubi in spetē q metus excu-
 sat a pœna ordinaria. Et si dicatur
 q Docto. præalleg. in prin. istius. q.
 concludit metum excusare ab om-
 ni pœna illum qui compulsus a po-
 tente occidit aliquem. Respondeo q
 96 procedit quando + ille metus qui in-
 ferebatur erat instans, taliter q ille
 aliter uitam suam euadere non pote-
 rat nisi occideret. ut tex. requirit in
 l. scientiam. §. qui cum aliter. ff. ad
 l. aquil. & etiam ipsi met Docto. lo-
 quuntur, & clarius Hipo. præalle-
 ga. loc. ut quia uterq; erat in præsen-
 tia, tam ille cui metus imponebatur
 q occidendus, taliter q non daba-
 tur locus ad eundem iudicem. Sed in ca-
 su nostro, talis metus q aliter uitam
 suam euadere non possit, ullo pacto
 considerari potest: ex quo deposi-
 tio facienda est in iudicio, & metus
 sibi infertur extra iudicium, prop-
 ter quod, metū euadere poterit p-
 mittendo, & postea cum erit in iu-
 dicio reuelare iudici ut eius securita-

ti provideat. Merito quia hoc nō fe-
 cit (quis excusetur a pœna ordina-
 ria) quia magis timuit hominem q
 deum, quod facere nō debuit. c. q. l.
 quis & .c. nolite. xi. quii. extraordi-
 narie punietur. ut pbat. d. l. seruos.
 & tex. in. l. cicerō. §. fina. ff. de peni.
 Non obstat si diceretur q ne dū ac-
 tualis cōpulsio sufficit ad aliquem
 excusandū, uerum etiam solus me-
 97 tus + coactionis. l. nouissime. ff.
 quod fals. tuto. per quem etiam ita
 dicit Bar. in tracta. tiran. nu. 25. &
 Gramma. consi. trimi. 31. num. 43.
 Quoniam prædicta debent intelli-
 98 gi + q excusent a tanto sed nō a to-
 to. ut patet. in. d. l. seruos. Itē potest
 intelligi de tali metu coactionis cui
 similiter reparari non possit, sicut
 nec actuali compulsioni. ut proprie
 ponit exemplum Bar. in. d. tract. de
 tiranno faciente preconium q ali-
 quid fiat, nam licet tale preconium
 actualiter non cogat, tamen timeri
 debet q si non seruetur punietur, &
 reparari non potest. & idem etiam
 Gramma. ubi supra loquens de me-
 tu tyranni. Non obstant quæ Bal. al-
 legat in. d. l. data opera. quia eius di-
 ctum debet intelligi hoc modo, ui-
 delicet q non excusetur a toto, &
 uerum dicit, sed q non debeat ex-
 99 culari a tanto ipse non aperit, meri-
 to ne sit contra. d. l. seruos ita debet
 intelligi. C. Propter quā poteris li-
 mitare + hanc prag. septimo nō p-
 cedere in falsitate commissā instru-
 cta uel consulta per metū. C. Quia
 ro Quarto quid si testis ignoranter
 absq; malitia (quis rusticus) com-
 misit falsitatem, uel etiā aliquis iacet
 non

non rusticus bona fide deposuit simili modo aliquam falsitatem credēdo q̄ esset veritas. Numquid hac p̄cna tenebitur? Bal.in.l.ii. §. quod obseruari. C. de iura. calumni. per illum text. dicit q̄ non erit falsarius

100 nec pericurus licet veritas sit in cōtrariū tex. est nota in c. is autē. uer. nemo. 22. q. ii. ubi q̄ nemo mētiēs iudicandus est, q̄ dicit falsum quod putat uerū, q̄a quātū in ipso est non fallit ipse sed fallitur. idē Fely. in. c. i. circa fin. ut lit. nō cōtes. & late Hippo. in rub. ff. de fals. nu. 2. & l. i. eo. tit. nu. 3. mouētūr oēs p̄ tex. l. i. ff. de fals. & l. nec exēplū. cum simi. C. eo

101 Vbi q̄ + falsitas debet in se habere dolum, alias sine eo cōmīcti nō potest idē Cyn. in. l. si q̄s decurio. c. de fals. Grāma. decis. 60. nu. 6. & Cāpoll. cōs. crimi. 21. nu. 24. & cons. 24. nu. 6. Quin immo dolus est unū de

102 tribus + quæ regrūtūr ad esse falsitatis, ut dicit Petr. de ancha. cōs. 23. uisā inq̄sitiōe. Bar. in. l. dam. & ibi bona Apostill. C. de fals. Alex. cons. 70. & 74. uol. i. & Afflict. decis. 404. nu. 8. quæ est fina. Et quis ista prag. nihil dicat de sciētia uel ignorātia, tñ talē interpretationē recipe re debet a iure cōmuni ut ipm minus ledat. l. serui uestri. C. de noxa not. p̄ Glo. in. c. cū dilect. de cōsue. cū simi. quæ allegat Cāpoll. cōs. fin. nu. 10. Tū ex p̄dictis quia falsitas de qua hic fit mētio nō pōt cōmīcti sine dolo, Cū ēt p̄ ea q̄ not. Bar. i. l. 4. §. prator ait. ff. de damn. infect. qm ēt refert & seqtur lo. crot. in repe. l. omnes populi. nu. 122. ff. de iust. & iur. & āte cū idē tenuit Bal. cōs. 348.

uol. iiii. & Paul. de castr. in. l. nemo uer. not. nu. 8. C. de epis. audi. Vbi q̄

103 si + statuto cauetur q̄ occidēs pūatur p̄cna mortis, debet interpretari si dolo fuerit homicidiū cōmissū, put dispōit ius cōmune. l. cū aut. §. excipitur. ff. de adil. adict. & idem Bar. in. l. qd̄ ergo. §. p̄cna grauior. ff. de his qui nota. infra. & late Hippo. in rub. ff. ad. l. corn. de fals. nu. 4. & 5. in specie loquēs de statuto puniēte falsitatē p̄cna p̄sonali. & pulchre Silua. nupti. §. non est nubendū. nu. 97. cum seque. lib. primo. Ex q̄bus

104 Limita + octauo hāc prag. nō p̄cedere in falsitate cōmissa p̄ rusticum aut p̄ q̄libet bona fide & ignorāter. ¶ Qd̄ tamē dixi de rustico ignorāter cōmīctente falsitatē, intellige qñ allegatur ignorātia circa factū, sec⁹ si circa ius (ut si diceret se putasse q̄ falsitas nō puniretur) q̄a tūc nō excusaretur + nō solū p̄ rusticitatē, sed nec p̄ militiā uel sexū. ut dicit Ange. in. l. plagii. C. ad. l. flauii. de plagia p̄ Glo. in. l. ueniz. in uer. naturali. C. de in ius uoca. & seqtur Cāpoll. cōs. 21. nu. 31. & cōs. 24. nu. 9. ¶ Sexto iuxta p̄dicta Quæro, Quid si bona fide aliq̄s cōsuluit instruxit uel p̄suasit alicui testi aliquā depositionē quæ postea repitur falsa: Nūqd̄ p̄cna istius prag. puniri debet? Prima facie uidetur q̄ sic, ex quo uerba ipsius in eis locū habēt: quæ de cōsulente & instruēte loquūtūr. Veri⁹ tamē loquēdo, tene cōtrariū, Quia cōsiliū + nō fraudulētī nulla est obligatio l. cōsiliū. ff. de regu. iur. c. null⁹ ex cōsilio. de regu. iur. in. vi. & l. ii. §. tua. ff. mādā. Ea qd̄ de ratione quæ cōsiliū.

107 † nō necessitat. c. qđ p̄cipitur. 14. q. i. & c. cū olim. de arbi. & ideo dicitur in. d. §. ut. p. q. libet apud se explorare debet an cōsiliū sibi datū expediat. Et si dices, nonne eadē ratio militat qñ cōsiliū est fraudulētū, qā unicuiq; liberū est illud nō exeq. & e spōdebo qđ ad est alia cā quā aliud suadet: uidelicet dolus & fraus, Et ideo rōne fraudis & doli punitur. Quod si cū scires. ff. de dolo. c. sane. extra de renuntia. & 86. distin. c. tāta. Sicq; etiā respōdet Mayne. in. d. l. cōsiliū. in prin. Nec obstat qđ uerba istius pragm. uerificantur in eis. Quia cōsiliū instructio & persuasio quā idē sunt. ut dictū fuit supra in. d. nota. nu. 4. possunt se habere ad bonum & † ad malū. l. i. §. sed p. suadere. ff. de seru. corrup. & not. Bal. in. l. i. nu. 13. uer. & not. p. cōsiliū. C. de serui. fugi. & de instructio. ne est tex. in. l. i. §. incidit. ff. ad tur. pi. & l. i. ff. de iure patro. patetq; ex Vergi. Dolis instructus & arte pelafga. & ex Laeta. lib. iii. ubi dicit appareret falsam & inanē esse omnē philosophiā, qā nec instruit ad iusticiæ munera, nec officiū hominis, rationēq; cōsummat. Vnde, cū de puniendō cōsultente aut instruētē tractetur, in malā partē capi debet, & nō i bonā. qā cessante fraude, nulla est obligatio. ut dictis iuribus apparet. Ex quo sequitur secūdū Deci. d. l. cōsiliū nu. 12. p. ad hoc ut qđ de cōf. p̄stito puniri possit, † necesse est qđ cōstet fuisse p̄stitutū malo animo, & in malā partē, alias in dubio p̄sumetur in bonā, si talis p̄sumptio cadere poterit: ut et tenet Alex. cōf. 128. quoniā

abūde uol. 4. Quin immo, si dubiū esset, ille qui de iur. cōsiliū posset interpretari quod dedit tali uel talī modo ut ex eo non teneatur. secundum Bal. in. l. i. num. 13. uer. & nota. C. de serui. fugi. allegat Gloss. in. l. actorum uerba. ff. de re iudi. & tenet Deci. ubi supra. Cū etiam & ipsa lex semp in meliōrē partē interpretetur. uulga. l. merito. ff. pro soci. Quā not. pro ista prag. ut scias quādo cōsules instruēs se p̄uadēs ex cōsilio & p̄suasione teneātur. ¶ Septimo Quāto, qđ si falsitas testificata, instructa uel cōsulta non respicit negociū principale seu eius substantiā, Nunqd hāc prag. sibi locū uendicabit? Breuiter tene qđ nō. p̄ ea quā not. Butri. quem ibi sequitur & ual de cōmendat Ange. in. l. iuribus. ff. de his qui nota. inta. & conf. 194. uisus p̄cessibus. col. i. Vbi qđ tellis † p̄ falsitate qđ nō respicit negociū principale, de falso redargui aut puniri nō pōt. idē Grāma. dec. 60. nu. 16. & idē Bal. & Salice. in. l. penu. circa fin. C. de trāfact. l. mol. & lo. de ana. in. c. fraternitatis. de testi. & Alex. cōf. 5. in cā inquisitionis. uol. 1. dicētes qđ talis falsitas nō facit qđ dicta testiu rep̄bentur. & idē Grāma. cōf. crimina. 19. nu. 5. & 6. & uot. 36. nu. 8. Bene tamē † extraordinarie puniētur, eo qđ aures iudicis offēderentur. iuxta not. p. Bar. in. l. si quis legatū. nu. 4. i. fin. ff. de fals. & Afflic. in rub. cōstitutu. regni eos qui sciēter. & in. c. i. §. fin. 4. nota. nu. 16. de cōgno. re. d. seu. d. Et talis p̄na secūdū eū erit pecuniaria uel exilii. Et ideo

110

111

112

109

Bene tamen eius dicto non staretur ex alio capite, uidelicet cōsanguinitatis, cū sit in gradu qui cū repellit. Ideoq; haberetur de eo, ea rō quā leges exposulant, & ita teneas. ¶ No- no quaro in hac prag. quā de teste falso, item de cōsultente, aut instruente loquitur. Quid in teste uario, uacillāte aut cōtrario, aut instruente uel cōsultente ad uariandū uacillandum uel cōtrariandū? Nūquid ēt ipse i hac prag. includetur? ex. in. l. eos qui. ff. de falso loquēs in falso & diuerso teste, seu aduerso & cōtrario ut Glo. ibi dicit. & tex. in. l. qui falso uel uariē. ff. de testi. iuncta ibi glo. dicūt q

117 isti + pœna falsi a lege cornelia puniuntur. Quod ego etiā cōfirmo p rōnem. Nā ut dicit Innoc. in. c. prate rea. in fin. de testi. cogē. & Specu. in titu. de teste. §. i. uer. & not. q. testis. nu. 70. quod ēt seqtur Bar. licet non ita clare in. d. l. eos. nu. 5. Testis uari?

118 + dicitur ille qui dicit cōtrariū eius quod dixit, nullā rōnē assignans. ut est exēplū secūdū Specu. in. c. dilect? de tēpo. ordina. ubi de illo Archiepi scopo qui primo iurauerat habuisse mādātū, & postea iurauit q nō fuit sibi mādātū. & hoc etiā sentit Glo. i d. l. qui falso. dicēs q uariū est quando idem cōcedit & postea negat, & iste etiā dicitur diuersus ut ex se patet. & Glo. d. l. eos. Cōtrarius seu ad-

119 uersus testis + dicitur quādo in uno articulo dicit unū in alio aliud quod **120** se Eboli. Vacillans + dicitur ille qui

timēdo & dubitādo uaria loquitur. Ut puta si dixit uidi Romā, immo Neap. & tertio dicit Romā. nā si tertio nō dixisset Romā nō esset uacillans. secūdū Specu. ubi supra & eius dictū ultimū ualeret p. l. si ita. ff. de hāredi. instit. Propter quod ut ex p. dictis patet, tā si uariēt q si cōtrariētur aut uacillēt, in altero de duobus quod deponūt, falsum dicūt, & merito pœna falsi puniētur per. d. l. & uti falsarii instruētes q; aut cōsultētes falsitatem, in hac prag. includētur. Et q; dicens testimonium uariū dicatur deponere falsum, tenet etiā Azo. C. ad. l. corn. de fals. num. 3. Et q; uacillans similiter. tenet Angel. in tract. malef. in uer. falsario. uerf. quid si testis. nu. 50. ¶ Intellige tamen prædicta duobus cōcurrētibus.

121 Primo + q; talis uariatio contrarietas aut uacillatio non sit modica sed magnæ importantiæ, quoniā si esset in modico, ut puta secūdū Grāma. decis. 43. nu. 3. circa nomen parentelam pronomen parrochiā aut patriā cōtrahentiū uel inquisiti, nō ex hoc censerentur uarii contrarii uacillantes uel falsarii. ut etiā tenet Anto. de butr. in. c. ii. de regula. per illum tex. cū Glo. Alex. consi. 24. an. i. maduersis. col. fin. & consil. 105. respondēdo domine. uol. ii. Gramma. d. decis. nu. 6. & Deci. consi. 342. nu. 9. uol. iii. ēt si factū principale respuerēt. Secūdō + q; tendant uariationes cōtrarietates & uacillationes sic magnæ importantiæ, ad negociū facti principalis. ut dicit Innoc. in. c. fraternitatis. in prin. de hāret. Spec. d. titu. de teste. §. i. uer. q; ut aliquid,

nu. 87. alias si non factum principa-
le respiceret, dato q̄ variarent uacil-
larent aut contrariarentur, nō ex hoc
reprobarentur neq; falsarii essent,
quoniā sufficit si concordant super
eo quod in facto principali consistit
ut not. Bal. per illū tex. in l. sententiā.
C. de pœn. est tex. pulcherrimus in.
c. nō obstat. extra de uerbo. signifi.
idem Deci. d. conf. 342. nu. 9. Grā-
ma. prællega. decis. nu. 1. consil. 19.
nu. 6. & consil. 33. nu. 11. & sequen. cō-
silio. 41. nu. 12. & 13. & consil. 47. 123
nu. 8. & 9. Bene tamē extraordina-
rie punirentur ex quo aures iudicis
offendunt. per. l. iij. ff. de testi. iuncta.
l. nullum. C. eo. q̄ quis uariarēt uacil-
larent aut contrariarentur in modi-
cis, tam in facto principali q̄ non. p
ea quæ in simil. ultra prædicta latius
adducit Afflic. in. c. i. §. fin. iiii. not.
nu. 16. de cogni. rest. seu. & in rubr.
consil. regn. eos qui scienter. ¶ Per
quæ poteris hanc prag. quinto Am-
pliare + etiā in falsitate cōmissa ua-
riando cōtrariando & uacillando, 126
intelligendo tamē ut dictū est supra.
¶ Decimo quarto quid si instruens
aut cōsulens falsitatem reuocat con-
siliū aut instructionem, & hoc nō 127
obstante testis ille falsitatem depo-
suit. Nunquid pœna istius prag. ue-
niet puniendus? Innoc. in. c. audien-
tiam. uer. item nō interest. nu. 2. ex- 127
tra de homici. quem refert Bar. in. l.
non solum. §. si mandato. nu. 21. &
22. ff. de iniur. dicit q̄ ad hoc ut cō-
siliū + seu p̄suasio & instructio possit
reuocari, est necesse q̄ illi cui dedi-
cōsiliū p̄suadeā contrariū, ita q̄ fir-
miter & p̄habilitate credā q̄ ille mu-

tauit p̄positū, alias debeo denūciare
illi in cuius p̄sona falsitas erat cōmi-
tenda q̄ sibi caueat. idem Ange. in
tract. malef. in uer. Sempronij mā-
datorem. q. 23. dum tamen p̄sona
non nominetur: ut euitentur scāda-
la. secundū Bal. in. l. mandatū. in fin.
uer. sed hic incidenter. C. Māda. An-
ge. ubi supra. & Mayne. in. l. cōsiliij.
nu. 5. uer. & addunt. ff. de regu. iur.
Ideo. q. proposita respondendo, di-
co q̄ si reuocatio formiter facta fu-
it + & prout docet Inno. & prædi-
cti Docti. si delinquantur postea, cō-
sulens amodo nō tenebitur. ut ex p̄-
dictis liquet. & firmat expresse Bal.
in. d. l. mādatum. & Deci. in præalle-
ga. l. consilij. nu. 14. ubi prædicta al-
legat. Alias si simpliciter reuocare-
tur consiliū, non sufficeret. quo-
niam postq̄ persuasi alicui falsitatē
cōsulēdo, rationes eidē datæ p̄ me,
conceptæ fuerunt in eius mētē, quæ
p̄ simpliciter reuocationē nō elidūtur
sed contrariis cōsiliis & rationibus
opus est. Et in hoc differt + a man-
dato in quo sufficit simplex reuoca-
tio dū modo deuenit in notitiā. l.
si mādassent. ff. māda. quia cum mā-
datū + gratia mādantis tantum fiat,
uersimile est secundū Bar. & Maine.
ubi supra, q̄ ille statim desisset. Et
(q̄ plus est) et si tacita fuerit reuoca-
tio + mādati, idem diceretur. Vt puta
si mandans fecisset pacem cum eo
contra quē mandatum tendebat, q̄
ex hoc solo reuocatū uidetur. ut di-
cit ibid. Maine. per. l. iiii. §. fin. cō. ll.
seq. ff. de adime. lega. Et quis Bal. in
d. l. mandatum. non uideatur requi-
rere ita stricte consilij reuocationē,

123

126

127

127

124

dicens q̄ satis est dissuadere in quā-
tum dissuaderi potest ut sic amodo
non teneatur. per prædictā doctri.
Innocen. Tamen non uidetur rece-
dendum a Bar.in.d. §. si mandato.
& Innocen. ubi supra : Tū quia ut
uideri potest non loquitur ut eum
refert Bald. Sed Bar. tum etiam quia
ratio quam supra allegauī quare nō
sufficit simplex reuocatio, ualde
stringit, & eam sentit Bald. ibidē.

129 ¶ Per quā limitabis? Decimo hāc
prag. non procedere reuocato con-
si. intelligendo ut proxime dictum
est. ¶ Undecimo Quāro in hac
prag. quā de instruente uel consulē-
te falsitatem loquitur. Nunquid in
consulente & instruente etiam unū
testem debet intelligi? Prima facie
uidetur dicendum q̄ non. ponderā-
do uerba ipsius quā dicunt, quicūq;
falsum testimonium perhibent, lo-
quendo in numero plurali, & alia
quā dicūt, eadē poena & qui consul
uerint instruxerint uel falsum tene-
ri, supple instruxerint deponentes
falsitatem, de quibus in numero plu-
rali dixerat. Sed contrarium uerum
est: id q̄ i. p̄priis terminis tenet Bar.
in.l.iii. §. negocia. ff. de nego. gest.

130 Vbi q̄ statutum + imponens poe-
nam producenti falsos testes, habe-
bit etiam locum in producēte unū.
quod etiam tenet Bal.in.l.iii. §. si uni-
us. ff. ui. bono. rāpto. Alexan. consi.
89. uol. 4. A thlēt. in consi. Regni
qui falsitatem. num. i. circa principi-
um. & Ripa.in.l. ex factō. §. si quis
rogatus. nu. 52. ff. ad trebellē. Et p̄
hoc facit quod not. idem Bar. in.l.
unum ex familia. §. sed si fundum.

ff. de legarij. & ibi ē Imol. & Alex.
in.l. qui quartā. §. i. ff. de leg. i. Vbi

131 q̄ exequor + iussus distribuere bo-
na inter pauperes, potest distribuere
uni soli. Et ratio istius decisionis
est. secundum Alex. quia in his casu-
bus, eadem ratio militat in numero
singulari quā militat in plurali: ut la-
tius ibi per eum. Nec obstat ponde-
ratio facta de uerbis istius prag. quo-
niā ipsius intentio non fuit arctan-
di se, & disponendi in instruē-
te unum uel duos, sed tantum mo-
do q̄ qui falsum deposuerint teneā-
tur poena mortis, & eadem, qui in-
struxerint supple falsum. Quin im-
mo (quod plus est) etiam si expres-
se diceret de instruēte testes falsos,
loquendo in plurali, ad huc modo
prædicto esset intelligenda, ex quo

132 ratio istius prag. quā fuit + p̄ Dei
Optimi Maximi. Regiæq; Maiesta-
seruitio, publica utilitate, ac omni-
um securitate ut hic dicitur, ita uen-
dicat sibi locū ob iādō falsitatis uni-
us, sicut falsitatis pluriū, & p̄p̄ea de-
bet ēt uēdicare eadē iuris seu prag.
dispositio. l. i. §. i. ff. de fonte. ¶ Et

133 ita Ampliabis Sexto hāc prag. p̄ce-
dere etiam in instruente unū testem
falsum. ¶ Duodecimo quāro quid
si aliquis testis citatur q̄ compareat
depositorum ueritatē eius quod Scit
in causa talis, & iste ut ueritas oc-
cultetur non comparet. Nunquid
in hac prag. includetur ut tanq̄ fal-
sus puniatur? Breuiter dico q̄ nō :
quoniam nullam depositionem fe-
cit, nec falsum exprimendo, nec ue-
rum tacendo. Sed quia dolose uer-
satur, & facit ne ueritas appareat,

134 dicit Bal.in.l. præsbiteri. nu. 17. in fin. C. de epis. & cleri. q. criminaliter puniendus erit + pœna stellionatus, & sic extraordinarie iudicis arbitrio: nec non ciuilitur ad interesse partis per actionem de dolo. argu. eorum quæ not. Cyn. in .l. i. C. de sepul. uiola. ubi uide. & Bal. in .l. data opera. col. xi. nu. 20. C. qui accusa. non poss. Et hoc uerum, quando se absentauit anteq̃ iurasset, Quia si postea, pœna falsi teneretur. secundum Bal. in .l. præsbiteri. Ange. in .l. argentarius. §. cum autem .ff. de eden. & Curt. in tracta. de testi. conclusion. xv. uol. i. tra. 8. ¶ Decimo Tertio Quæro, pone q. testis est falsus in causa criminali uel ciuili, tamen illud quod dicit, est ultra articulum. Nunquid hac pœna puniatur ipse & instruens aut consulens? Videtur dicendum q. sic quo ad instruente[m] uel consulente[m] tantum, quia quo ad eos negari non potest quin falsitatem instruxerint aut consulerint, quamuis testis ultra articulum deposuerit. Sed reuocatus intueno, contrarium de iure uerius est. ut patet ex not. p. Bart. in .l. si quis legatum in fin. ff. ad .l. corn. de fals. ubi dicit q. in eo quod deponit ultra articulum non est iuratus, ideo non ualet, uulga. iuris iurandi. C. de testi. & sic succedunt quæ diximus supra in. 7. nota. & clarius hanc. q. decidendo ponit Alberi. in tracta. statutorum. ii. parte. q. 147. dicens q. testis hoc casu pœna ordinaria non est puniendus, + nam ex eo quia ultra articulum deposuit non ualet, & propterea effe-

ctus & non conatus puniri debet. & idem Ioan. andreas in regu. non est sine culpa. ff. de regu. iur. Vbi q. ipse uidit communiter imponi pœnam extraordinariam. quod etiam referendo sequitur Grammat. decis. 27. num. 4. & 5. Nec obstat motiuum præallegatum: quia si cut sub statuto non comprehenditur ille qui coministrat falsitatem ultra articulum per rationem prædictam: eodem modo nec ille qui instruxit eam: ne alias maximum sequatur absurdum q. plus puniri contingat instruente[m] q. testem: cum 136 instruens & consulens + minus delinquat q. principalis. ut dicit Bald. in .l. data opera. uer. regulariter. numero. 52. C. de his qui accusa. non possu. ¶ Ex quibus limitabitur 137 Vndecimo hæc pragma. ut non procedat in falsitate commissæ & instructæ extra articulum. ¶ Decimo tertio Quæro, pone q. aliquis consuluit uel instruxit aliquem testem ad falsum deponendum, demum cum testis iret ut se examinaret, iudex cognoscens q. uenerat instruatus, minus eum detexit, uel ex se declarauit instructionem, & ueritatem deposuit, Aut peregre profectus est uel mortuus, ita q. falsitas instructa non habuit effectum. Nunquid hæc pœna imponetur? Videtur q. sic. Primo, quia istud 138 crimen + falsi ualde creuit, & adeo q. coacta fuit Ciuitas ipsa, Barones & totu[m] Regnu[m] de hoc facere instatiâ ut ex ea patet. pp. quod, ob criminis frequentia licitum debet esse 139 + leges transgredi iuxta .l. aut facta

§. fin. ff. de poen. l. p. omnes. cū simi.
C. de defens. ciuita. & late Mātua.
Dialogo. §. lib. ii. in prin. Secūdo, q̄a
crimē istud enormissū est. ut patet
ex prin. istius prag. & ex not. p. Bar.
in. l. i. l. i. ut in fin. ff. ad turpill. Ange.
in sua disputatione. incip. renouata
guerra. & Nell. in tract. banni. iii. i. i.
tēporis. q. 4. Vbi q̄ p. p. eius atroci-
tatem + habet multa specialia ultra
alia delicta, & p̄sertim q̄ nō includi-
tur sub generali indultu. Et ut dicit
Paul. de castr. cōf. 151. uidetur dicē-
dū. nullū crimē ita tamā & statū ho-
minis uituperat sicut istud. ut ēt re-
fert & seqtur Hipo. i. rub. ff. de fals.
nu. 2. Quin immo ut dicit Cyn. in.
l. transigere. C. de trasact. Ang. post
eū in auth. de nupt. §. minore. & Af-
flict. decis. 404. nu. 23. & in cōsti-
tū. regni. q. 4. nu. 5. Cri-
mē falsi + detestabilē est ueneficio
& homicidio, & ex eo homo inter
homines deuenit ad nihilū. Tertiū
q̄a saltem cōsulēs aut instruēs, quo
ad se delictū instructionis & consi-
lii p̄fecit: Eo quia, ille sub ductus
est iā ex sola p̄suasione. ut dicit An-
ge. in. l. i. nu. 5. C. de rapt. uirgi. p. l.
iii. §. sed quid si uolēte. ff. de libe. ho-
mi. exhibēdo. p. p. quod nihil sibi re-
manet faciēdū. & cū simus in atroci-
oribus, ēt nō sequuto effectu puniri
debet iuxta iuriscōmunis + disposi-
tione. l. i. §. praterea. & l. iiii. ff. ad l.
corne. de sica. Cōtrariū tamē de iu-
re uerius est. Primo p̄ ea quā firmāt
Glos. & Doct. in. l. diuus. ff. de fals.
& in. l. dam. q. C. eo. & Alex. cōf. 70.
& 74. uol. i. Vbi in fortioribus ter-
minis dicūt q̄ ēt si falsitas cōmissa

fuerit, si tamē nō nocuit + nec noce-
re potuit, poena falsi ordinaria non
imponitur sed extra ordinaria. ut ēt
tenet Afflict. de decis. num. 13. ergo
multo magis in casu isto in quo nō
nocet nec nocere potest cū dicta nō
fuerit. Secūdo quia ēt raptus uirgi-
nū + est crimen enormissimū. l. rap-
tores. C. de epis. & cleri. & l. i. §. C. de
rapt. uirgi. & tamē si raptor nō coe-
at cū rapta, poena ordinaria locū nō
habet. ut tenet lo. de ana. in. c. cū cā
de rapt. dicēs se uidisse iudicatum
bononiz. & ipsum referendo Cæ-
poll. cōf. suo crimina. 56. sup. quare
la. nu. x. Et facit i. simil. qd̄ not. Glo.
i. c. cōsulere. & c. fin. extra de simo.
Vbi q̄ in illo crimine solus affectus
cōmittēdi nō facit punire sicut si ef-
fet sequutus effectus. & tamen + cri-
men simoniaci est adeo graue q̄ om-
nia alia reputātur pro nihilo. ut di-
cit Specu. in titu. de accusatio. parte
i. §. hna. in. fin. Idq̄ ēt p̄cedit in cri-
mine assassini + quod atrocissimū
est. c. pro humani. de homici. in. vi.
& tamē si nō est p̄fecte cōsumatum,
poena ordinaria non imponitur. ut
tradit Bal. cōf. 443. uol. iiii. Amod.
in tract. sindica. circa fin. & Ange.
in. l. i. itē apud labeonem. §. si curau-
rit. ff. de iniu. Et ratio est secundum
Afflict. in cōstit. mala noxia. §. nota.
nu. 6. & post eū Marant. disputa. iiii.
nu. 16. Quia ex generali cōsuetudi-
ne totius mundi + delicta attentata
non puniuntur sicut consummata sed
mitius, ēt in atrocioribus. ut etiā te-
nent Paul. de castr. & alex. in. l. i. §. si
na. in fin. ff. quod quisq̄ iur. & per
cā ita generalē derogatū est legibus
aliter

aliter disponentibus. Statuta. n. sicut
sunt constituta. Regni & prag. cū sint
148 stricti iuris + ut dicit Yser. in cōsti-
tu. regni prosequētes. et. sed sapien-
tes. stricte debet intelligi. uel gal. iiii.
§. hac uerba. ff. de neg. gest. & not.
per Bar. in al. omnes populi. q. 4. &
vi. col. iii. ff. de iust. & iur. & sic in eo
qui uere & pprie cōmittit falsitatē
uel aliud delictū. ut Afflict. abid. sen-
t. & decis. xxi. nu. 10. Sed q̄a ultra
effectū. p̄cessum est ad actū exteri-
orē. uidelicet illud iudicis. p̄one ex
tra ordinariā locus erit. ut Afflict.
cōcludit in. cōstitu. falsitatē. quā.
Ange. in tracta. malef. in uer. Sem-
pronii mandatorē. q. ii. nu. 7. & Af-
flict. d. decis. 27. nu. 13. Nec obstant
allegata in contrariū. quoniam (ultra.
q̄ ex p̄dictis patet responsio) eis
respondetur per Guliel. & Cyn. in
la. ff. de extraordin. crimini. & Ca-
poli. cōsi. suo hmo. nu. 3. q̄ licet nō se-
quatur effectū puniri debet quis in
atrocioribus. intelligi debet eadē J.
sed non eadē p̄ena. & expr. ff. fir-
mat nota. Bar. in la. i. §. diuis. ff. de li-
ca. & Imol. in c. i. de p̄sumptio. &
ita teneas. sic Limitando + Duode-
149 cimo hāc prag. nō p̄cedere falsitate
instru. nō lequuta nec cōsumata.
150 ¶ Decimo tertio limita + ex p̄di-
ctis nō procedere in falsitate instru-
cta & cōsumata. quā tamen nō no-
cuit nec nocere potuit. ¶ Decimo
quarto Quarto satis congrue in hac
prag. pone q̄ aliquis testis dixit fal-
sum in aliqua causa. instru. tione si-
bi facta aut consp̄rassito per prin-
cipalē. & ipsos p̄ducēs renuntiavit
usui ipsi? infra terminū dierū octo.

statutū p̄ alia Reg. ā prag. incip. te-
stē falsum. Nūquid ex hoc oēs eua-
dent p̄ena istius prag? Ex p̄xima
p̄cedēt. q̄. unde retur dicēdū q̄ sic
ex quo per renuntiationē talis depō-
sicio nō nocet. Sed ueritas est in con-
trarium. per tex. qui hoc decidit ex-
pr. ff. in la. si falsos. & ibi Bar. C. de
falsi. Vbi q̄ renuntiatō tūc demū p̄-
151 deit + cū ex usu quis obligatur. te-
cus quando ex machinatione ipsius
falsitatis. p̄ut in casu nostro in quo
falsum dictū iuxta p̄testē instructi-
ne p̄cedēte. p̄ut cōsi. alicuius p̄a-
habito. quoniam tūc ut dicit Bar. ibi.
falsi p̄ena ten. bitur ex ipsa machi-
natione. nō ex usu. & idē Bar. al. p. n.
nu. 2. & p̄fissa. de l. corne. de falsi. Be-
ne tamē uerū est ex p̄dictis. q̄ si
falsitas reperta in testē non esset res
procurata instru. ta uel machinata.
sed solum facta publicatione. et gno-
sceret pars q̄ illud esset falsum. tali
casu renuntiatō p̄deret testi & ip-
si principali ex quo renuntiata nō no-
cet. per. Gal. damus. & not. per Bart.
ibi. Nec obstat quo ad primum. di-
ctū. motuū factū q̄ falsitas non no-
cet. quia respōsio patet ex p̄dictis
q̄ licet nō nocet. & sic ratione usus
non puniatur. tamē puniatur ratione
machinationis. & quia nocere potu-
it. ut dictū est. & firmat Afflict. de-
cis. 4. q. 4. nu. 13. r. easdes. met ratio-
152 nes. ¶ Ex q̄bus Amplia + Septimo
hāc prag. p̄cedere et si falsitati in-
structa fuerit renuntiatū iuxta aliā
prag. regni. ¶ Decimo quarto Quo-
ro. Nūquid istis tantū p̄enis erit pu-
nitū crimē falsi. ita quo ad falsum q̄
quo ad partē letam? Breuiter dico.

q. nō. Iste. n. pōnā. tātum curiæ seu
reipu. offēsa. uindictā criminalē re
spiciunt. & cum de partis sariistā
ctōne nihil dicatur. tāq. casus omi
153 ff. de liber. & posth. Quo iure t. ad
154 interesse partis ciuilitatē tenetur. ut
dicit Bal. in l. nullum. nu. 3. in fin. C.
de testi. Abb. in c. i. num. 6. extra de
fals. p. tex. in l. q. nomine. ff. de fals.
idem Bar. in l. i. ex falsis. num. 6. C.
de transactio. ubi q. per actionem
in factum hoc interesse cōlequi po
terit. ponens quatuor alios modos
155 t. quibus de falsitate cognosci po
test. ad quem breuitatis cā me re
miso. & Hipol. in rubr. ff. de fals.
num. 9. & in l. i. §. sed si quis. num.
6. eo. titu. ¶ Decimo quinto Que
ro in hac pragmā. Quid in princi
pali dicente falsum in eius depositi
one? Numquid etiam ipse sub ipsi
us dispositione comprehenditur?
Breuiter tene q. non. Quoniam ista
156 pragmā. t. non ad aliū emanauit. q.
ut multitudinem & frequentiam fal
sorū testū coerceset. ut patet ex
prohe. ibi Quoniam falsorum tes
tium &c. & ibi. Ne dum ad reorum
defensam. uerum etiam ad proborū
ac innocentium uirorum offē
sam: Licet. n. recurrere ad prohe
mum t. quotiescunq. oritur aliqd.
157 dubium. & uoluit certam uolun
tatem scire disponētis. l. i. in prin.
& ibi Bar. ff. ad n. cado. l. fin. ubi.
Bar. ff. de hære. insti. lo. crot. in re
per. l. omnes populi. num. 56. ff. de
insti. & iur. pulchræ Grat. cōli. 4. 4.
num. 13. uol. ii. & dixi plene i. Prag.

foriudicatorum. Item patet ex alijs
uerbis infr. posit. ibi. Quicunq. of
fendant defendant uer eos. Ex qui
158 bus patet t. q. nō loquitur de falsitate
q. cōmittitur p. ipsos reos & sic prin
cipales. sed q. cōtra eos deponitur p.
testes. & clar. colligitur postea ma
gis infra. ibi Tā testes q. falsum depo
tuerint &c. Et ideo ipsi principales
remanebunt in dispositiōe aliorū in
rū Regni huius uidelicet cōsti. eos
q. scienter. & Rit. Magnæ curiæ. nu.
mibi. 78. De quorum intellectu & ob
seruatiua circa puniēdos principales
late p. Luc. de pen. in l. quoties. col.
vltimū seq. C. de dignitat. lib. xii. p.
A. ff. in c. i. §. in. in. nota. q. ad
fin. de cōsue. rect. seu in rubr. de cōsti
tut. eos q. & in cōsti. si dāna. 14. no
ta. uer. sed q. ro. nu. 4. y. & dixi aliqua
in prag. Filiorum fa. in §. Et notariū
159 nu. 3. Per q. poteris Limitare t. De
cimo Quarto hāc prag. nō pceder
ei falsitate cōmissa p. principales.
¶ Limita tamē hāc limitatiō. nō p
cedere quādo talis falsitas tēderet i
pudicium alicuius. & ipse ēēt exa
minatus nō solū ut principalis. sed
ut testis quo ad alios. (put ex cōi. it
lo ut plurimum solēt apponere no
tariū) q. tunc quo ad illum iudica
retur testis. & in hac prag. include
retur. quod i. nota. ¶ Decimo quinto
Quero. qd. de pōnā amissis oīs cau
sæ de qua in alia regia prag. incip. te
stē falsum. Nunq. d. p. istā pōnā sub
lata uidebitur? Prima facie uidetur
160 dicēdum q. nō. q. pōnā. l. atiqua. t.
nunq. in dubio sublata uidetur p. l.
noua. ut est casus in l. in eu. n. ubi ēēt
not. Bald. C. de fur. quoties. ff. de

actio. & obliga. & not. Bar. in l. sena-
tus. in prin. ff. de actio. & obliga. An
ge. instit. de actio. in. §. quadrupli
uer. an autem. & in tract. malefi. in
uerbo & capud a spatulis ampute-
tur in prin. quia possunt plures le-
ges penales in eodem facto dispo-
nere. d. l. Senatus. & nota. i. l. i. c. de
calumnia. Sed iudicio meo (saluo
semper meliori) contrarium uide-
tur de iure uerius. Ea quidem ratio
ne, quia prædicta iuris conclusio, in
ter alias fallentias quas patitur, de q-
bus latissime per Afflict. in consti-
tuti. Regni patarenorum. num. 58.
cum sequ. limitatur non procedere
161 + quotiescunq; expresse uel taci-
te apparet q; lex noua uoluit recede-
re a pœna. l. antiqua. ut quia certum
est q; uoluit pœnam antiquam mi-
nuere uel augmentare, quia tunc
a pœna. l. antiqua recessum est. sen-
tit Bar. in l. i. ff. de ui bono. rapto.
firmat satis pulchra Bald. in d. l. in
eum. per tex. in l. qui cum uno. §.
qui post. in Gloss. recessum. ff. de
re unilita. & sequitur Afflict. in di-
cta constituti. patarenorum. numer.
58. post alios quos allegat. & late
Augusti. ad Ange. ubi supra. refe-
rens nōnullos Doctores qui etiam
ita tenent. & præsertim Alberi. in
tracta. statutorum. q. 8. ubi dispu-
tando istam. q. & in ea allegando
quantum allegari potest, finaliter
concludit q; totus mundus obser-
uat q; per pœnam statuti recessum
sit & derogatum pœnæ iuris com-
munis. Cum ergo in hac pragma.
pateat q; pœnā falsorum testium in-
tendit augere, ibi grauiores pœnas,

& ibi pinguius providere. sequitur
q; ab aliis pœnis legum ueterum re-
cessum est. Et in hoc cōformat se
cum iure communi, quo producēs
162 testes falsos + causam non ammi-
tēbat. l. diuus. ubi Docto. ff. de re
iudi. Barto. in l. in fraudem. §. quo-
ties. ff. de iure fisci & late Socc. cōf.
60. in præsentī uol. 4. nisi falsitas ef-
set circa acta iudicii. Secundum eun-
dem Bar. ibidem. C. Decimo sexto
Quarto, Ponē q; aliquis regnicola
commisit aliquam falsitatem uti te-
stis, uel consuluit aut instruxit, sed
extra hoc Regnū. Nūq; cū Regnū
ingreditur, pœna ista Prag. puniri de-
bet? Bar. i. l. cūctos populos. uer. mi-
hi autē uidetur. num. 48. C. de sum-
ma. trini. & fid. cath. dicit + q; quo-
163 tiescunq; statutum non loquitur ex-
presse de gestis etiam extra territo-
rium, nec limitatiue de his quæ fi-
unt intra territorium, sed generali-
ter & indistincte dicit q; quicunq;
fecerit hoc, puniatur tali pœna (p-
ut in ista pragma. habetur) tali ca-
su quia statutum respicit litis deci-
sionem, non porrigitur ad commis-
sa extra territorium, sed punietur
pœna iuris communis, uel secun-
dum statutum loci ubi deliquit. per
.c. ut animarum. de constituti. in. vi.
& facit tex. in l. cum unus. §. i. ff. de
bon. autho. iudi. posside. quam opi-
ni. tenet etiam Petr. de ancha. in .c.
postulasti. in qnta opposi. de foro
competen. aliq; non nulli Docto.
quos refert Augustin. in additi. ad
Ange. in tracta. malefi. in uer. hæc
est quædam inquisitio. numero. 84.
ubi dicit q; hæc est cōmunis opi. &

idem Alex. conf. 121. ponderatis
 uerbi uol. Ang. tamen in sua di-
 sputa. incip. bononiensis. q. i. nimirū
 disputatio tenet cōtra Bar. ut litius
 prolequitur. Afflict. in cōstit. Re-
 gni eos qui sciēt. nu. 19. Quod im-
 mo possit puniri lege uel cōstituta
 tuentis, per rationes quas ibi. Af-
 flict. adducit. quā op. ē. ipse sequi-
 tur distinguēdo, q. aut loquimur in
 curia Baronum & tūc seruanda est
 opin. Bar. q. de delicto cōmissio ex-
 tra territorium Baro + nō debet esse
 beccarius sui uaxall. ut dicit Bal. in
 .c. i. §. si iudex. de pac. tene. Aut lo-
 quimur in curiis regis, & tūc ē. subdi-
 stinguit, p. sumus in crimine falsi
 tenenda est opin. Ang. quia in eo cri-
 mine ex quo clandestine cōmittitur
 165 + nō debet apponi locus commissi
 criminis. iuxta nota. per Glos. insti-
 tut. de publi. iudic. prin. in uer. & in
 stituen. lo. & per Hipol. ubi laq. in
 rub. ff. de fals. num. 16. Itē q. in spi-
 citur finis id est locus ubi falsum iu-
 ramentū refertur. allegat Bal. in. l.
 nullū. uer. in contrariū. C. de testi. &
 dicit Afflict. q. ita uidet iudicatū. In
 aliis uero criminibus, indistincte re-
 net cū Bar. & ita refidet sub multis
 uerbis. Qui dicendū. Mihi uide-
 tur q. postq. Afflict. allegat Bal. in.
 dl. nullū. uer. in contrariū. ius intē-
 tio est. tenere hanc opin. cōtra Bar.
 in casu quādo regnicola cōmisit fal-
 sitatē extra Regnū, examinatus ibi
 ex cōmissione iudicis istius Regni,
 nā & ita loquitur Bal. Quo casu, tū
 per p. rē d. c. rationē quā actē litur
 finis id est locus ubi iuramentū refer-
 tur, ut Bal. dicit. Cū etiā quia ille iur-

dux extra Regnū recipit uices istius
 iudicis ex eius cōmissione, & pro in-
 de est ac si iuxta delegatus recipi-
 ret ex cōmissione ordinarii: Quo
 casu certū est q. ordinarius puniat
 i. auct. de testi. §. si uero ignoti. Ego
 teneo opin. Afflict. & cre. lo. q. intē-
 tio Bar. nō fuit loqui in isto casu. Si
 aut cōsultatur aut intētuatur fallitas
 deponēda extra Regnū, in causa nō
 cōmissa a iudice istius Regni (put
 ego proposui. q.) tunc teneo opi-
 ni. Bar. quā est cōmunis. per. d. c. ut
 animarū. & quia cessat ratio quā al-
 legat Afflict. ex mētē Bal. in. dl. nul-
 lū. nam cū non cōmittatur in causa
 cōmissa iuramentū non refertur ad
 iudicem istius Regni, sed illius loci
 ubi uertitur. & ita poterunt cōcor-
 dari tenētes cōtra Bar. Sic limitan-
 166 do + Decimo quinto hanc prag. nō
 procedere in falsitate cōmissa cōsul-
 ta uel instructa extra Regnū. C. De-
 cimo septimo Quaro, cum in hac
 prag. de exilio perpetuo fiat mētio.
 Quotuplex est exilium? Et in hoc,
 respondet Bal. in. l. data opera. uer.
 quatuor. nu. 2. C. de his qui accusa-
 167 non poss. dicens q. Exiliorū + gene-
 ra sunt quinque. Primum dicitur esse
 maximū, ut cū quis condemnatur in
 metallū. Secundū quando condēna-
 tur in opus metalli de quibus & eorū
 differentia est rex. in. l. aut damū.
 §. si ui. ita res. uer. p. rē d. c. ff. de
 p. n. Tertium dicitur de portatio in
 insulā, quā ciuitatē Romanā ad-
 mit. l. inter p. rē. ff. de inter. l. i. &
 relegi. & non potest fieri nisi in per-
 petuū. l. relegatorū. §. hoc est dif-
 ferentia. ff. de inter. l. i. Quartū est re-

legatio in insulam, quæ ad tempus & in perpetuū fieri potest. d. s. hæc est. & quomodo scūq; fiat, omnia retinet relegatus. d. l. relegati. & s. hæc est. licet quādo sit in perpetuum, possit pars bonorum a simi. d. l. relegati. in fin. Et huic relegationi perpetuæ & æquiparatur exiliū ppetuū. ut eadē l. apparet in fin. Quintū dicitur quādo de ciuitate quis eicitur, uel quia inter dicitur certi loci uel certorum locorū habitatio, uel interdicatur omnes loci præter unū: ut qñ exularet a prouincia præter unā terrā. ut dicitur in l. exiliū. ff. de inter dict. & rel. ga. Vere tamē & proprie, Exiliū & tunc dicitur cum capu leximitur de ciuitate. l. ii. in prin. ff. de publicia di. Et ideo exiliū proprie captū, fieri potest tantū illis tribus modis. Cetera autē quæ sequuntur, nō exilia sed relegationes appellātur. l. l. ii. & ibi ēt Glof. Improprie tamen secus est ut patet ex. d. l. exiliū. & Glof. ibi d. & not. Balin. d. l. data opera. ubi dicit q; quādo exiliū nō eximit capud, non exiliū sed missio ad cōfinia appellatur. per. l. mathematicos. C. de epis. audie. Et Io. de plate. in rub. C. de his qui in exiliū lib. x. in fin. dicit q; appellatur exclusio & improprie exilium. Ex quibus sequitur q; hæc prag. dū loquitur de exilio perpetuo a Regno, improprie loquitur, quoniam uel deber appellari missio ad cōfinia seu exclusio, uel eius simili uocabulo quod est rel. gatio, ut dictum fuit. A tēto tamē coi usu loquendi bñ potuit dici exiliū. ut sentit Glof. in. d. l. i. quæ dicit q; ēt ista quādoq; exilia appellātur. licē ad tēta diffini-

tionē seu ethymologia uocabuli. 170 Nā exiliū & ut dicit Luc. de penn. in Jlenones. C. de spectā. & sceni. le. no. lib. xi. dicitur ab extra & solo, quia qui exulat, extra solū siue locū patriæ suæ uadit. Et ut dicebat Dene ca de consolatione. ad Albinā matrē. Exiliū loci cōmutatio est, quam 171 hæc sequuntur in cōmoda & Pauper tates, ignominia & contēptus: quibus detractis, nihil est quod magno pere exiliū sit pertimescēdū. Quoniam a ssi duus est humani generis disscursus, & naturalis quædā irritatio animis mortalū inesse creditur, cōmutandi sedes & transferendi domicilia. Ex quibus patet q; ita exit solū suæ patriæ, uel locū mutat qui exulat illis tribus primis exiliis, licet q; ultimis. C. de cimo octauo Quæro quid in seruis cōmittentibus talitate in causa ciuili. Nūquid poena manus & exilii perpetui ēt ipsi punientur ut hic dicitur? Primā facie uidetur q; sic propter uerbum quod hic 172 extat, ibi Quicūq; quod uerbum & uniuersale est, & nullā distinctionē admittit. ut dicit Balin. c. i. s. dona. re. qualiter cli n feud. alie. pote. & A. h. i. in cōstitu. Regni in locis de manii. vi. nota. uer. sed super. nu. 10. & ut dicit siluan. cōf. 2 s. nu. 21. & Grat. cōf. . nu. 74. uel. taliter omnes personas cōprehendit; ueniūt etiam ille quæ alias non uenirent. ut letius dixi in Prag. filiorū fā. s. a filiis fā. nu. 3. & 4. Sed iudicio meo, contrariū uidetur de iure uerius. p cuius. q. ueritate cōsiderandū est. q; de iure cō. nuni, serui poena capitis puniebantur in talitate cōmissa in

causa civilis. l. i. §. fin. ff. de fals. ut et
supra retigi in. vi. nota. nu. 27. & in
nota. nu. 59. quo stāte uidēs cōditor
istius prag. nō fuisse grauius prouis
sum in falsitatibus per ius cōc. uenit
ad augendū pōnā p ipsū statutā. ut
patet i illis uerbis ibi Grauiores pō
nas. & ibi pingui? &c. Sed qā in eis
semp pōna mortis impōebatur de
iure cōi. seqtur necessario q nō pōt
cadere augmentū pōnā. & cōseqn
ter q de eis non loqur cū satis sint
puniti de iure cōi. Alias sequeretur
duo. Vnū q ista prag. q uenit ad au
gēdā pōnā in falsitate. oparetur di
minutionē in seruis. + & sic effectū
cōtrariū. cōtra. l. qd? favore cū fimi.
C. de legi. Secūdū. q i hominib? libe
ris augetet pōnā. & in seruis dimi
nueret. qd? ēēt satis absurdū. cū ne
mo sit q nesciat quātū hōis cōditio
+ importet in pōnarū ipositioē. ut
patet ex. d. d. §. fin. l. pedius. §. pen. ff.
de incēdi. rui. & naufra. & in cōstit.
regni qualitas. ubi cōcorda. p Yser.
Nō ergo tale sequatur absurdū. re
stringi debet & Limitari. +. xvi. hāc
prag. ut nō pcedat in seruis. Cū no
uū non sit legē posse restringi + ne
sequatur absurdū incōueniēs uel hu
manitas. l. ut gradatim. §. i. ff. de mu
ne. & hono. l. ii. C. de noxal. siue hāc
reditaria. fin. ff. de nego. gest. not.
Balā auth. sed nouo iure. C. de epis.
& cleri. Bar. in. l. nō dubiū. col. ii. C.
de legi. & in. l. i. in fin. C. de agri. &
cēsi. lib. xi. & Abb. in. c. solita. 4. &
ulti. nota. de maio. & obedie. Vbi q
statutū + generaliter disponēs q q
cūq; extraxerit sūguuē in platea pu
nietur pōna capitis. nō includit bar

bi tōforē. ut latius p Nicol. Euer. in
loc. lega. loc. ab absurdo. foli. m. hi.
115. & Silua. nup. §. nō ē nubēdū. nu.
193. cū seq. lib. ii. Nec obstat qd? dici
tur de uerbo qdūq; quoniā restrin
gitur si pforē alias idonea sint. ut dā
cit tex. in. d. l. ut gradatim. tū maxi
me rōne euitādē absurditatis. ut p
Silu. nupt. ubi supra. nu. 196. Credo
tū q si seruus + nō ipse depōeret fal
sitate. sed consuleret uel instrueret.
quoniā tūc ius cōc. nō lic' ardue pu
nit cōsulētē & instruetē. sed cū distin
ctioē de qua diximus. supra octauo
not. nu. 50. pōna istius prag. punire
tur cū tūc augmentū pōnā cadere
possit. cogitabis tū. C. Decimo No
no Quarto iuxta istā prag. pone q
manus dextera est arida aut debilis.
Nūqd ea trūcari debet? Breuiter te
ne q sic. qā ubiq; lex uel statutū lo
qur de manu certa (ut puta de dex
tera) illa indistincte amputari debet
tū qā solutione eius + qd? debetur
ois tollitur obligatio. istu. q. b. mod.
tollit. obligatiō in prin. tū ē qā libera
tur soluēdo rē talē qualem habet ēē
minimā. argu. in obscuris. ff. de re
gu. iur. firmit Bal. in auth. Sed nouo
iure. C. de seru. fugi. & Carpoll. ibid.
180 q. iii. nu. 36. C. Ex quibus Amplia +
octauo hāc prag. pcedere ē si ma
nus dextera esset debilis & arida.
C. Vigesimo quarto subsequēter qd
si iste talis cui manus dextera est trū
cāda. habet dexterā manū tātū. Nū
qd ea sibi trūcari debet? Dāto. in
auth. sed nouo iure. C. de seru. fugi.
ualde dissentiūt. nā Gulielm. tenet q il
la quā habet sibi amputari debet. ar
gu. l. si empione. §. pen. ff. de cōtra

hen. emptio. & licet grauior pena sit trūcare manū ei q̄ habet unam q̄ 184
duas, hoc erit a casu & culpa delin-
guis, ideo sibi venit imputā dū iuxta
iuris regulā in l. qd̄ q̄ ex sua culpa
fide reguatur. Bal. uero ibid. tenet
cōtrariū, ne ex hoc fiat omnino in-
182 uilis. Quia statutu + imponēs pe-
nā manū, u3 restringi ad habētē du-
as p̄ rōnē p̄dic. Et ideo qd̄ d3 i aliud
cōmutari. Capoll. uero ibi. q. 4. nu.
38. distinguit, qd̄ aut hēt unā manū
p̄ culpā (uā, & tūc pcedet prima
opin. quā fuit Gul. l. p̄ eius rōnē, &
182 q̄a nemo ex suo delicto + cōmodū
reportare debet. c. sedis. & c. ex te-
nore extra de rescrip. Aut sine cul-
pa, & tūc pena cōmutari debet ne fi-
at omnino inutilis. C Per quā pote-
183 ris Ampliare + Nono hāc prag. p-
cedere etiam si ille cui manus dexte-
ra est trūcāda, illā tārū manū habe-
at: intelligendo ut p̄xime dictū est. 186
C Vig. sūmo primo quāro, qd̄ si cō-
mīdens salutātē, nullam manum ha-
bet. Salice. in d. auth. sed nouo iure.
dicit q̄ ille talis p̄na extraordinā-
ria puniri debet. p. l. in. ibi si p̄sona
uiliior. C. ut infr. cert. tēp. est rex. pul-
cherimus p̄ hoc in l. q̄cunq̄. C. de
seruis fugi. & tenet Capoll. ibid. q.
5. nu. 4. o. Et tūc dicendū est si habet
sinistrā solū, nā cū in eo pena prag.
(quā de dextera loquitur) cadere nō
possit, arbitrio iudicis punietur. ut
dicit Bar. in specie in l. hos accusa-
re. §. oibus in fin. ff. de accusa. C Vi-
gesimo secūdo quāro subsequēter
q̄ā dici poterit cā ciuiliū uel crimi-
naliū, ut sciamus imponere penas
istū prag? Breuiter (nisi extaret &

gia Prag. incip. Ferdinādu. quā tūc
dicit esse causā in criminalē + cum
pena mortis naturalis ciuiliū uel ab-
scissionis mēbris imponitur, ciuilem
uero ubi nulla de p̄dictis uenit im-
ponenda) recurrendū esset ad. Glo.
& Bar. in l. iiii. ff. de sepul. uiola. ubi
qd̄ causa + criminalis dicitur quod i
eiūq̄ pena fisco appellatur, ciuiliū
uero parti. de quo et per Alex. cōti.
28. uol. i. & l. inf. de actio. i. prin-
nu. 16. cū simil. Sed quia ad est dicta
Regia prag. nō ui letur in hoc rece-
dendum ab ea. & ita teneas. C Vi-
timo non omīto unum quod super
hac pragma. audiui. Dicebantur. ali-
qui, certum est qd̄ de iure commu-
ni tunc tantum falsitas pena mortis
puniebatur, cum in necem alterius
commīdebatur. ut late diximus. su-
pra. vi. nota. num. 26. Sed quia hāc
pragma. interpretari debet secun-
dum ius commune + & ut ipsū
minus ledat, ut etiam diximus supra.
q. numero. 102. intelligi debet in
casu iuris communis, & sic quando
falsitas quā dicitur ad offēsam, tē-
dit in necem, & quando ad defen-
sam, tēdit ad liberandum a nece. Et
eodē modo quod dicitur de instru-
ente aut consulente, ut eo tantum ca-
su puniatur ea lem pena, quo de iure
cōmuni punirentur. Quia + sta-
tutum simpliciter loquens de p̄-
stare auxilium consilium & fauorē
ut puniatur pena mortis, debet intel-
ligi i cābus in q̄bus de iure cōi tene-
retur eadē p̄na. ut dicit Capol. cōf.
27. req̄si. c. circa fin. Hip. sing. 14. &
Silu. nup. lib. i. §. nō ē nubēdum. l. i.
nu. 101. 102. 103. certel3 iste itelle?

lit satis subtilis & ingeniosus, tñ de iure nō subtilis. Quia hæc prag. ue nit ad augēdā pœna iuris cōmunis, & pinguis puidēdū, siue falsitas cō mictatur ad offēā siue defēā. ut pa tet ex ea. & si p̄fatus iudicet? ēēt ue 190 rus, in nihilo augetetur pœna iuris cōis p̄ falsitate cōmissā ad offēā, cōtra ip̄i? literā. merito etc. Præterea parū p̄fuit hęc prag. p̄mulgare circa falsitatē cōmissā ad offēā, ac circa eā instruetes aut cōulentes, si nūq̄ pœna ip̄i ēēt puniēdi nisi qñ de iure cōi taliter puniētur, cū iuri 128 cōi nihil ē adderet. cōtra. si quādo ff. de leg. i. & l. i. in fin. iuxta Glos. i uer. parētibus. ff. ad municipa. Nec obstat allegata i cōtrariū, quoniā p̄ cedūt qñ statutū nō specifice agit ut deroget iuri cōi, & tūc uerū ē q̄ oēs limitatiōes iuris cōis recipere debet. ut dicit Abb. in ead. auditiā. i. uot. de clerico. nō reline. Corset. singu. in cip. nota unū. in litera s. Afflictan p̄ lud. cōsti. q. xii. nu. 22. & senit Ca polubi supra. dū exēplicit in statu to simpliciter loq̄nte de p̄stante cō siliū, & secus tenet si loq̄tur de p̄stā te quo uis mō. Sed si statutū ē uenit specifice ad derogā. iū iuri cōmuni (ut hæc prag.) tunc oēs limita. ipsius recipere nō debet, sed tātum i casu omisso recurreretur ad ip̄m. secun dū Abb. ubi supra. & ante eū Bal. in l. maximū uiuū. nu. 1. C. de libe. p̄ teri. & Paul. de cast. in l. fin. §. in

cōputatiōe. nu. 12. C. de iur. delibe. ubi dicit ēē singu. & metu reuēdū p̄ petuo. Et licet Alex. in l. si quis prio re. nu. 3. ff. ad trebelle. & las. in auth. p̄terea. nu. 14. C. unde uir & uxor. i pugnet hoc dictū, eo q̄ statutū ē q̄ filius tā. testari possit, quis deroget iuri cōmuni, ad huc debet itelligi te cū dū ip̄m, uidehēt cū sepiē testib? secū. iū Bar. & oēs in l. i. §. lex falcidia. p̄ illū tex. ff. ad l. falcid. Hoc nihil obstat, quoniā illud ideo est, q̄ a sta tuto non erat decisiū, quo casu nulli dubiū est q̄ recurri debet ad ius cōe tāq̄ p̄ casu omisso a statute. ut ēt su pra dixi, & ab eo recipere interpreta tiōe passiuā ut ip̄i dicūt. Sed si tu isset decisiū. p̄ posset testari corā tri bus testibus, certe nō dicerēt q̄ talī casu esset inter p̄tan. iū secundū ius cōe, merito &c. Hanc ēt opin. tenēt i ē Alex. & las. sibi cōtrariū in l. si cō dū. nu. 4. uer. an. ff. q̄ satisda. eoga. & pulchre Nicol. uera. in loc. lega. loca. ratiōe. l. strieta. uer. sed hic ca dit pulchrū. fo. 246. ubi late de hoc quæ oīa bene notabis. Descripsit ē plura Charissime leāor, sed morte Eximii Arti. Medi. Doctō. Hierony mi de Troiāis mei Sororii (cui? aīa regesceat in pace) p̄æpeditus, ultra nō potui. Animum tātum meum su scipe, & Deo Omipotentī oīa refere. Eholi. Die. xv. Mēsis Iulii. 1. 5. 57. Prosper Caravita Ebolitan? V. l. D.

F I N I S.

Impressum Eboli, apud Io. Dominicum Nibium de Ciuitate Campa nia, & Thomam Riccionum Terræ Laureni, in Aedibus eiusdē. D. Authoris, Eius Propriis sumptibus. Anno. D. M. D. LVII.

80
VITTORIO

X